

AKADEMIA POMORSKA W SŁUPSKU

PROGRAM STUDIÓW

DLA KIERUNKU

SOCJOLOGIA

STUDIA I STOPNIA O PROFILU OGÓLNOAKADEMICKIM

Słupsk 2019

SPIS TREŚCI

1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PROWADZONYCH STUDIÓW

- 1.1. Nazwa kierunku studiów
- 1.2. Poziom studiów
- 1.3. Profil studiów
- 1.4. Forma studiów
- 1.5. Liczba semestrów
- 1.6. Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów
- 1.7. Tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwenta
- 1.8. Przyporządkowanie kierunku studiów do dyscypliny
- 1.9. Sylwetka absolwenta

2. OPIS ZAKŁADANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

- 2.1. Wykaz kierunkowych efektów uczenia się
- 2.2. Przyporządkowanie efektów kierunkowych do opisu charakterystyk uniwersalnych pierwszego stopnia oraz charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji

3. OPIS PROGRAMU STUDIÓW

- 3.1. Harmonogram ramowy realizacji programu studiów na studiach stacjonarnych oraz niestacjonarnych
 - 3.1.1. Harmonogram realizacji programu studiów na studiach stacjonarnych
 - 3.1.2. Harmonogram realizacji programu studiów na studiach niestacjonarnych
- 3.2. Opis zajęć ([załącznik 1](#)).
- 3.3. Wymiar, zasady i formę odbywania praktyk
- 3.4. Wskaźniki charakteryzujące program studiów
 - 3.4.1. Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich
 - 3.4.2. Liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych
 - 3.4.3. Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach praktyk zawodowych
 - 3.4.4. Zajęcia do wyboru z określeniem liczby punktów ECTS
 - 3.4.5. Zajęcia związane z prowadzoną działalnością naukową w dyscyplinie *nauki socjologiczne*

4. Ocena i doskonalenie programu studiów

- 4.1. Analiza zgodności efektów uczenia się z potrzebami rynku pracy
- 4.2. Wnioski z analizy wyników monitoringu karier zawodowych absolwentów

I. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PROWADZONYCH STUDIÓW

1.1. Nazwa kierunku studiów: SOCJOLOGIA

1.2. Poziom studiów: studia I stopnia

1.3. Profil studiów: ogólnoakademicki

1.4. Forma studiów: stacjonarne, niestacjonarne

1.5. Liczba semestrów: 6

1.6. Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: 180

1.7. Tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwenta: licencjat

1.8. Przyporządkowanie kierunku studiów do dyscypliny:

1.8.1. Przyporządkowanie kierunku studiów do dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, w których prowadzony jest kierunek

Dziedzina nauki	Dyscyplina naukowa	Procentowy udział dyscyplin*	Dyscyplina wiodąca
Dziedzina nauk społecznych	Nauki socjologiczne	90,0	Nauki socjologiczne
	Psychologia	10,0	
Razem:		100	

* na podstawie uchwały Senatu AP z dnia 19.06.2019r.

1.8.2. Tabela procentowego udziału liczby punktów ECTS w łącznej liczbie punktów ECTS dla każdej z dyscyplin kierunku

L.p.	Dyscyplina naukowa	Punkty ECTS	
		liczba	%
1.	Nauki socjologiczne – <i>dyscyplina wiodąca</i>	162	90,0
2.	Psychologia	18	10,0
	Razem:	180	100

1.9. Sylwetka absolwenta

Absolwent studiów I stopnia na kierunku Socjologia posiada wiedzę, umiejętności i kompetencje w dziedzinie nauk społecznych, z zakresu socjologii i dyscyplin pokrewnych, w celu wykorzystania w pracy zawodowej, pełnienia aktywnej roli w społeczeństwie oraz w rozwoju osobowym i kształceniu przez całe życie. Potrafi zastosować nabytą wiedzę do przeprowadzenia badań i analiz socjologicznych z zachowaniem zasad etycznych i prawnych. Posiada umiejętności pracy zespołowej, a także skutecznego komunikowania się z otoczeniem.

Absolwenci w zakresie „*kryminologii i socjologii penitencjarnej*” będą gotowi do podjęcia pracy w instytucjach administracji państwowej i samorządowej, ośrodkach badań społecznych, ośrodkach prognozowania społecznego, w instytucjach profilaktycznych, prewencyjnych, wychowawczych i korekcyjnych. Są to m.in.: policja, zakłady karne, zakłady wychowawcze i poprawcze, zespoły kuratorskiej służby sądowej, straż graniczna,

straż miejska, itp., a także w organizacjach pozarządowych i innych organizacjach społecznych, wszelkich firmach, w których wymagana jest profesjonalna wiedza socjologiczna i umiejętności badawcze.

Absolwenci w zakresie „**asystenta rodziny**” będą gotowi do podjęcia pracy w instytucjach administracji państwowej i samorządowej, ośrodkach badań społecznych, ośrodkach prognozowania społecznego, w jednostkach organizacyjnych wspierania rodziny i pieczy zastępczej, placówkach wsparcia dziennego, placówkach opiekuńczo-wychowawczych, regionalnych placówkach opiekuńczo-terapeutycznych, interwencyjnych ośrodkach preadopcyjnych, ośrodkach adopcyjnych` oraz podmiotach, którym zlecono realizację zadań z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej, a także w organizacjach pozarządowych i innych organizacjach społecznych, wszelkich firmach, w których wymagana jest profesjonalna wiedza socjologiczna i umiejętności badawcze.

Absolwenci w zakresie „**prewencji kryminalnej z socjopsychologią**” będą gotowi do podjęcia pracy w organach ścigania (np. w Policji, ze szczególnym uwzględnieniem wydziału prewencji) i organach wymiaru sprawiedliwości (np. jako kuratorzy sądowi), organach administracji publicznej i samorządowej zajmujących się bezpieczeństwem i porządkiem publicznym (np. w strażach gminnych, komisjach ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie), czy też udzielaniem wsparcia grupom wykluczonym społecznie, a także w zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich, fundacjach i stowarzyszeniach jako koordynatorzy, twórcy i realizatorzy projektów profilaktycznych.

Absolwent kierunku Socjologia studiów I stopnia jest przygotowany do podjęcia studiów drugiego stopnia.

2. OPIS ZAKŁADANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

2.1. Wykaz kierunkowych efektów uczenia się

Symbol kierunkowego efektu uczenia się	Opis kierunkowych efektów uczenia się dla programu studiów
WIEDZA	
K1_W01	zna elementarną terminologię używaną w socjologii i rozumie jej źródła
K1_W02	ma podstawową wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych i instytucjach życia społecznego, ich istotnych elementach i funkcjach
K1_W03	ma elementarną wiedzę o zachodzących relacjach między różnymi rodzajami struktur społecznych i instytucjami życia społecznego
K1_W04	posiada wiedzę o relacjach między strukturami i instytucjami społecznymi w skali krajowej, międzynarodowej i międzykulturowej
K1_W05	posiada wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach
K1_W06	zna wybrane koncepcje człowieka: filozoficzne, psychologiczne i społeczne
K1_W07	posiada wiedzę o człowieku jako podmiocie konstytuującym struktury społeczne i zasady ich funkcjonowania, a także działającym w tych strukturach
K1_W08	zna podstawowe tradycje paradygmatyczne badań społecznych; posiada wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań socjologicznych; zna metody, techniki i narzędzia badań socjologicznych
K1_W09	ma wiedzę o normach i regułach organizujących struktury i instytucje społecznych i rządzących nimi prawidłowościach oraz o ich źródłach, naturze, zmianach i sposobach działania
K1_W10	posiada wiedzę o procesach zmian struktur i instytucji społecznych oraz ich elementów, o przyczynach, przebiegu, skali i konsekwencjach tych zmian
K1_W11	ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń
K1_W12	ma podstawową, uporządkowaną wiedzę o różnych strukturach i instytucjach społecznych oraz o rodzajów więzi społecznych i o ich historycznej ewolucji
K1_W13	zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego
K1_W14	zna zasady tworzenia i rozwoju organizacji, formy indywidualnej przedsiębiorczości
K1_W15	ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat różnych subdyscyplin socjologii, obejmującą terminologię, teorię i metodykę

UMIEJĘTNOŚCI	
K1_U01	potrafi obserwować i interpretować zjawiska społeczne rozmaitej natury (kulturowej, politycznej, ekonomicznej, prawnej)
K1_U02	posiada umiejętność rozumienia i analizowania zjawisk i procesów społecznych, w szczególności ich przyczyny i przebieg
K1_U03	potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną, pozyskiwać dane z zakresu socjologii oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania procesów i zjawisk społecznych, w tym motywów i wzorów ludzkich zachowań
K1_U04	potrafi prognozować procesy i zjawiska społeczne (kulturowe, polityczne, prawne, ekonomiczne) z wykorzystaniem standardowych metod i narzędzi socjologicznych oraz analizować strategie działań praktycznych w odniesieniu do różnych aspektów życia społecznego.
K1_U05	posiada elementarne umiejętności badawcze pozwalające na konstruowanie i prowadzenie prostych badań socjologicznych, analizowanie wyników badań
K1_U06	potrafi sformułować wnioski, opracować i zaprezentować wyniki badań (z wykorzystaniem ICT) oraz wskazywać kierunki dalszych badań
K1_U07	potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami życia społecznego
K1_U08	wykorzystuje zdobytą wiedzę w praktycznym działaniu (np. projekt badawczy, badania terenowe, praca licencjacka)
K1_U09	potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów społecznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań
K1_U10	posiada umiejętność przygotowania typowych prac pisemnych oraz wystąpień ustnych w języku polskim i języku obcym w zakresie socjologii z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych, a także różnych źródeł
K1_U11	ma umiejętności językowe w zakresie socjologii zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
K1_U12	potrafi posługiwać się zasadami, normami i regułami (prawnymi, zawodowymi, moralnymi) w podejmowanej działalności, dostrzega i analizuje dylematy etyczne
K1_U13	potrafi dokonać analizy własnych działań i wskazać ewentualne obszary wymagające modyfikacji w przyszłym działaniu, realizować własne uczenie się przez całe życie

KOMPETENCJE SPOŁECZNE	
K1_K01	ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności; rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia
K1_K02	jest przygotowany do współpracy w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących cele społeczne
K1_K03	docenia znaczenie nauk społecznych dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań zawodowych
K1_K04	ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej
K1_K05	w rolach zawodowych przestrzega zasad etycznych i rzetelności naukowej
K1_K06	jest przygotowany myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy
K1_K07	odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania profesjonalne; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych
K1_K08	ma kompetencje badawcze pozwalające na przygotowanie projektów badawczych i prowadzenie badań socjologicznych, analizowanie wyników badań
K1_K09	jest przygotowany do wykorzystania ICT w opracowaniu i prezentowaniu wyników badań oraz w prognozowaniu procesów i zjawisk społecznych
K1_K10	ma kompetencje językowe i potrafi przekazywać wiedzę socjologiczną
K1_K11	jest przygotowany do kierowania małymi zespołami ludzkimi

2.2. Przyporządkowanie efektów kierunkowych do opisu charakterystyk uniwersalnych pierwszego stopnia oraz charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach szkolnictwa wyższego i nauki

Uniwersalna charakterystyka poziomu 6 w PRK		Charakterystyka drugiego stopnia efektów uczenia się		Efekty kierunkowe
Wiedza: zna i rozumie:				
P6U_W	w zaawansowanym stopniu – fakty, teorie, metody oraz złożone zależności między nimi	P6S_WG	w zaawansowanym stopniu - wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych lub artystycznych tworzących podstawy teoretyczne oraz wybrane zagadnienia z zakresu wiedzy szczegółowej — właściwe dla programu studiów	K1_W02; K1_W03; K1_W08 K1_W01; K1_W05; K1_W10; K1_W12; K1_W15 K1_W06; K1_W07; K1_W11
	różnorodne złożone uwarunkowania prowadzonej działalności	P6S_WK	fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji podstawowe ekonomiczne, prawne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów, w tym podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form indywidualnej przedsiębiorczości	K1_W04; K1_W09 K1_W13 K1_W14

Umiejętności: potrafi:

P6U_U	innowacyjnie wykonywać zadania oraz rozwiązywać złożone i nietypowe problemy w zmiennych i nie w pełni przewidywalnych warunkach samodzielnie planować własne uczenie się przez całe życie komunikować się z otoczeniem, uzasadniać swoje stanowisko	P6S_UW	wykorzystywać posiadaną wiedzę — formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych przez: - właściwy dobór źródeł oraz informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji, - dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych	K1_U01; K1_U02; K1_U12 K1_U04; K1_U05; K1_U06 K1_U03
		P6S_UK	komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii brać udział w debacie — przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich posługiwać się językiem obcym na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego	K1_U06, K1_U10; K1_U02, K1_U07 K1_U11
		P6S_UO	planować i organizować pracę – indywidualną oraz w zespole współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych (także o charakterze interdyscyplinarnym)	K1_U 09; K1_U08
		P6S_UU	samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie	K1_U13

Kompetencje społeczne: jest gotów do:				
P6U_K	kultywowania i upowszechniania wzorów właściwego postępowania w środowisku pracy i poza nim samodzielnego podejmowania decyzji, krytycznej oceny działań własnych, działań zespołów, którymi kieruje i organizacji, w których uczestniczy, przyjmowania odpowiedzialności za skutki tych działań	P6S_KK	krytycznej oceny posiadanej wiedzy o odbieranych treści uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu	K1_K01; K1_K02; K1_K08; K1_K09
		P6S_KO	wypełniania zobowiązań społecznych, współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego inicjowania działania na rzecz interesu publicznego myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy	K1_K 03; K1_K05; K1_K 11 K1_K07 K1_K06;
		P6S_KR	odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych, w tym: - przestrzegania zasad etyki zawodowej i wymagania tego od innych, - dbałości o dorobek i tradycje zawodu	K1_K 04; K1_K 07; K1_K 10

WG – zakres i głębia/ kompletność perspektywy poznawczej i zależności

WK – kontekst/ uwarunkowania i skutki

UW – wykorzystanie wiedzy/ rozwiązywane problemy i wykonywane zadania

UK – komunikowanie się/ odbieranie i tworzenie wypowiedzi, upowszechnianie wiedzy w środowisku naukowym i posługiwanie się językiem obcym

UO – organizacja pracy/ planowanie i praca zespołowa

UU – uczenie się/ planowanie własnego rozwoju i rozwoju innych osób

KK – oceny/ krytyczne podejście

KO – odpowiedzialność/ wypełnianie zobowiązań społecznych i działanie na rzecz interesu publicznego

KR – rola zawodowa/ niezależność i rozwój etosu

Obowiązuje od roku akademickiego 2019/2020

3.1. Harmonogram ramowy realizacji programu studiów

KIERUNEK:

SOCJOLOGIA

Poziom studiów:

STUDIA PIERWSZEGO STOPNIA

Profil studiów:

OGÓLNOAKADEMICKI

Forma studiów:

STUDIA STACJONARNE

Liczba semestrów:

6

Lp.	Nazwa zajęć	Rok stud.	Forma zalicz.	Liczba godzin			Forma zajęć			Rozkład godzin (N)																Punkty ECTS		
				N	S	Razem	Wykł.	Ćw.	Sem	Semestry																		
										1		Pkt	2		Pkt	3		Pkt	4		Pkt	5		Pkt	6		Pkt	
										w.	ćw.,lab		w.	ćw.,lab		w.	ćw.,lab		w.	ćw.,lab		w.	ćw.,lab		w.			ćw.,lab
	Zajęcia wspólne dla kierunku																											
1	Technologia informacyjna	1	Z*	20	30	50		20			20	2														2		
2	Wychowanie fizyczne	1	Z	60	0	60		60			30	0		30	0											0		
3	Informacja naukowa	1	Z*	10	15	25		10			10	1														1		
4	Bezpieczeństwo i higiena pracy	1	Z	4	0	4	4			4		0														0		
5	Filozofia społeczna	1	Z*	20	30	50	10	10		10	10	2														2		
6	Podstawy socjologii	1	E	60	40	100	30	30		30	30	4														4		
7	Antropologia kulturowa	1	Z*	25	25	50	15	10		15	10	2														2		
8	Psychologia społeczna	1	Z*	30	45	75	15	15		15	15	3														3		
9	Komunikacja interpersonalna	2	Z*	25	50	75	10	15							10	15	3									3		
10	Systemy, struktury i procesy społeczne	1	E	60	65	125	30	30					30	30	5											5		
11	Dynamika zmian współczesnego społeczeństwa polskiego	1	E	35	40	75	15	20					15	20	3											3		
12	Socjologia ekonomiczna	2	Z*	45	55	100	15	30							15	30	4									4		

[illegible]

32	Język obcy	1,2	E	120	180	300		120			30	3		30	3		30	3								12		
33	Zajęcia 1/Zajęcia 2	2	Z*	30	20	50	15	15									15	15	2							2		
34	Zajęcia 3/Zajęcia 4	3	Z*	30	20	50	15	15												15	15	2				2		
35	Zajęcia 5 (w języku polskim)/ Zajęcia 6 (w języku obcym)	3	Z*	20	55	75	10	10															10	10	3	3		
	Razem:			1244	1570	2814	461	783	0	119	235	30	127	208	30	85	175	24	45	95	12	60	30	7	25	40	7	110
	Zajęcia dla ścieżki kształcenia:																											
	Kryminologia i socjologia penitencjarna (KSP)																											
1	Podstawy prawa karnego i penologia	2	Z*	25	25	50		25											25	2							2	
2	Socjologia przestępczości	3	E	30	45	75	15	15															15	15	3	3		
3	Zjawiska społeczne o potencjale kryminogennym	2	Z*	30	45	75	15	15						15	15	3											3	
4	Kryminologia	2	E	60	65	125	30	30										30	30	5							5	
5	Socjologia dewiacji i kontroli społecznej	3	Z*	30	45	75	15	15															15	15	3	3		
6	Podstawy procesu karnego	3	Z*	30	45	75		30													30	3					3	
7	Socjologia penitencjarna	3	E	30	70	100	15	15													15	15	4				4	
8	Psychologia kryminalna i sądowo-penitencjarna	3	Z*	30	70	100	15	15													15	15	4				4	
9	Metody badań i przeciwdziałania przestępczości	3	Z*	30	45	75	15	15															15	15	3	3		
10	Podstawy wiktymologii	3	Z*	30	70	100	15	15													15	15	4				4	
11	Organizacja i zasady działania kurateli sądowej	2	Z*	30	45	75	15	15										15	15	3							3	
12	Współczesne systemy penitencjarne	3	E	45	55	100	15	30													15	30	4				4	

13	Prawo pracy i zabezpieczenie społeczne	3	Z*	15	10	25		15																15	1	1
14	Umiejętności opiekuńczo-wychowawcze	3	Z*	15	35	50		15																15	2	2
15	Pomoc i integracja społeczna uchodźców i imigrantów	3	Z*	30	45	75	15	15															15	15	3	3
16	Wykład monograficzny	3	Z*	30	45	75	30																30		3	3
17	Seminarium dyplomowe	2,3	Z*	120	280	400			120						30	3		30	4		30	4		30	5	16
	Razem:			610	1040	1650	220	270	120					15	45	6	45	100	14	75	120	23	85	125	23	66
	Prewencja kryminalna z socjopsychologią (PKS)																									
1	Podstawy prawa karnego i prawa wykroczeń	2	Z*	25	25	50		25									25	2								2
2	Metody badań i przeciwdziałania przestępczości	3	E	30	45	75	10	20															10	20	3	3
3	Psychospołeczne uwarunkowania przestępczości	2	Z*	30	45	75	15	15						15	15	3										3
4	Profilaktyka i prewencja kryminalna	2	E	60	65	125	30	30									30	30	5							5
5	Psychologia kliniczna	3	Z*	30	45	75	15	15															15	15	3	3
6	Zjawiska społeczne o potencjale kryminogennym	3	Z*	30	45	75	15	15												15	15	3				3
7	Psychologia kryminalna i sądowo-penitencjarna	3	E	30	70	100	15	15											15	15	4					4
8	Resocjalizacja	3	Z*	30	70	100	15	15											15	15	4					4
9	Konstruowanie programów i projektów profilaktycznych	3	Z*	30	45	75	15	15														15	15	3		3
10	Socjologia przestępczości	3	Z*	30	70	100	15	15											15	15	4					4

Harmonogram realizacji zajęć

11	Podstawy kryminologii i wiktymologii	2	Z*	30	45	75	15	15									15	15	3								3	
12	Organizacja i zasady działania kurateli sądowej	3	E	45	55	100	15	30												15	30	4					4	
12	Działania prewencyjne Policji w profilaktyce zagrożeń społecznych	3	Z*	30	45	75	15	15															15	15	3		3	
14	Negocjacje w służbie prewencyjnej	3	Z*	15	10	25		15																15	1		1	
15	Interwencja kryzysowa	3	Z*	15	35	50		15																15	2		2	
16	Wykład monograficzny	3	Z*	30	45	75	30															30			3		3	
17	Seminarium dyplomowe	2,3	Z*	120	280	400			120						30	3		30	4		30	4		30	5		16	
	Razem:			610	1040	1650	220	270	120					15	45	6	45	100	14	75	120	23	85	125	23		66	
	Praktyka (4 tygodn.= 100 godz)	2	Z*		100	100											100	4									4	
	Ogółem:		13E 38Z*, 2Z	1854	2710	4564	681	1053	120	119	235	30	127	208	30	100	220	30	90	295	30	135	150	30	110	165	30	180
	Egzaminy:									3		3		2		2		2		1								

Legenda: Z* - zaliczenie z oceną, Z - zaliczenie Przyjęto 25 godz.=1 punkt ECTS

E - egzamin

N - godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim

S - praca samodzielna studenta

Praktyka: Studenci odbywają praktyki w następującym trybie: 100 godzin praktyk zawodowych w IV semestrze

I rok

KIERUNEK:

SOCJOLOGIA

Poziom studiów:

STUDIA PIERWSZEGO STOPNIA

Profil studiów:

OGÓLNOAKADEMICKI

Forma studiów:

STUDIA STACJONARNE

Lp.	Nazwa zajęć	Rok stud.	Forma zalicz.	Liczba godzin			Forma zajęć		Rozkład godzin (N)								Punkty ECTS					
				N	S	Razem	Wykł.	Ćw.	Semestry/Forma zajęć								zajęcia teoretyczne	zajęcia praktyczne	związane z działalnością naukową	zajęcia do wyboru	Razem	
									1			Pkt	2									Pkt
									W	CAU	CL		W	CAU	CL	CUP						
1	Technologia informacyjna	1	Z*	20	30	50		20			20	2						0	2			2
2	Wychowanie fizyczne	1	Z	60	0	60		60			30	0			30			0	0			0
3	Informacja naukowa	1	Z*	10	15	25		10		10		1						0	1			1
4	Bezpieczeństwo i higiena pracy	1	Z	4	0	4	4		4			0						0	0			0
5	Filozofia społeczna	1	Z*	20	30	50	10	10	10	10		2						1	1			2
6	Podstawy socjologii	1	E	60	40	100	30	30	30	30		4						2	2			4
7	Antropologia kulturowa	1	Z*	25	25	50	15	10	15	10		2						1	1			2
8	Psychologia społeczna	1	Z*	30	45	75	15	15	15	15		3						1	2			3
9	Systemy, struktury i procesy społeczne	1	E	60	65	125	30	30					30	30			5	2	3			5
10	Dynamika zmian współczesnego społeczeństwa polskiego	1	E	35	40	75	15	20					15	20			3	1	2			3
11	Historia myśli socjologicznej i myśli społecznej	1	E	45	80	125	15	30	15	30		5						2	3			5

12	Mikrostruktury społeczne	1	E	30	70	100	15	15	15	15		4					2	2			4	
13	Statystyczna analiza danych	1	Z*	35	40	75	10	25					10		25	3	1	2	3		3	
14	Metody badań społecznych	1	E	30	70	100	15	15					15		15	4	2	2	4		4	
15	Procesy ludnościowe	1	Z*	35	40	75	15	20					15	20		3	1	2			3	
16	Etyka zawodowa	1	Z*	15	10	25	15						15			1	1	0			1	
17	Procesy globalizacji i regionalizacji	1	Z*	35	40	75	15	20	15	20		3					1	2			3	
18	Diagnostyka psychologiczna	1	Z*	30	70	100	12	18					12		18	4	2	2	4		4	
19	Socjologia organizacji i zarządzania	1	Z*	35	65	100	15	20					15	20		4	2	2			4	
20	Podstawy prawa administracyjnego	1	Z*	15	10	25		15		15		1					0	1			1	
	Zajęcia do wyboru																					
21	Język obcy	1,2	Z*	60	90	150		60			30	3			30	3	0	6		6	6	
			6E 13Z* 2Z	689	875	1564	246	443	119	155	80	30	127	90	93	25	30	22	38	11	6	60
	Razem:						3								3							
	Egzaminy:																					

Legenda:

Z* - zaliczenie z oceną

E - egzamin

N - godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim

S - praca samodzielna studenta

II rok

SOCJOLOGIA

STUDIA PIERWSZEGO STOPNIA

OGÓLNOAKADEMICKI

STUDIA STACJONARNE

[illegible]

9	Język obcy	1,2	E	60	90	150		60			30			3		30				3	0	6		6	6	
10	Zajęcia 1/Zajęcia 2	2	Z*	30	20	50	15	15						15		15				2	1	1	2	2	2	
	Razem:			400	500	900	130	270	85	100	45	30	0	24	45	30	35	0	30	0	12	11	25	13	8	36
	Zajęcia dla ścieżki kształcenia:																									
	Kryminologia i socjologia penitencjarna (KSP)																									
1	Podstawy prawa karnego i penologia	2	Z*	25	25	50		25								25				2	0	2	2	2	2	
2	Zjawiska społeczne o potencjale kryminogennym	2	Z*	30	45	75	15	15	15	15				3							1	2	3	3	3	
3	Kryminologia	2	E	60	65	125	30	30							30		30			5	2	3	5	5	5	
4	Organizacja i zasady działania kurateli sądowej	2	Z*	30	45	75	15	15							15		15			3	1	2	3	3	3	
5	Seminarium dyplomowe	2,3	Z*	60	115	175		60					30	3					30	4	0	7	7	7	7	
	Razem:			205	295	500	60	145	15	15	0	0	30	6	45	0	55	15	0	30	14	4	16	20	20	20
	Asystent rodziny (AR)																									
1	Metodyka pracy asystenta rodziny	2	E	60	65	125	30	15							30			30		5	2	3	5	5	5	
2	Pedagogika	2	Z*	30	45	75	15	15							15		15			3	1	2	3	3	3	
3	Prawo cywilne i rodzinne	2	Z*	25	25	50		25								25				2	0	2	2	2	2	
4	Socjologia i psychologia rodziny	2	Z*	30	45	75	15	15	15	15				3							1	2	3	3	3	
5	Seminarium dyplomowe	2,3	Z*	60	115	175		60					30	3					30	4	0	7	7	7	7	
	Razem:			205	295	500	60	130	15	15	0	0	30	6	45		40	0	30	30	14	4	16	20	20	20
	Prewencja kryminalna z socjopsychologią (PKS)																									
1	Podstawy prawa karnego i prawa wykroczeń	2	Z*	25	25	50		25								25				2	0	2	2	2	2	
2	Psychospołeczne uwarunkowania przestępczości	2	Z*	30	45	75	15	15	15	15				3							2	1	3	3	3	

3	Profilaktyka i prewencja kryminalna	2	E	60	65	125	30	30						30		15	15			5	2	3	5	5	5	
4	Podstawy kryminologii i wiktymologii	2	Z*	30	45	75	15	15						15		15				3	1	2	3	3	3	
5	Seminarium dyplomowe	2,3	Z*	60	115	175		60					30	3					30	4	0	7	7	7	7	
	Razem:			205	295	500	60	145	15	15	0	0	30	6	45		55	15	0	30	14	5	15	20	20	20
	Praktyka (4 tygodn.= 100 godz)	2	Z*		100	100												100		4	0	4			4	
	Ogółem:		4E 12Z*	605	895	1500	190	415	100	115	45	30	30	30	90	30	90	15	130	30	30	16	44	33	28	60
	Egzaminy:								2					2												

Legenda:

Z* - zaliczenie z oceną

E - egzamin

N - godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim

S - praca samodzielna studenta

Harmonogram realizacji zajęć

III rok

KIERUNEK: Socjologia
Poziom studiów: STUDIA PIERWSZEGO STOPNIA
Profil studiów: OGÓLNOAKADEMICKI
Forma studiów: STUDIA STACJONARNE

Lp.	Nazwa zajęć	Rok stud.	Forma zalicz.	Liczba godzin			Forma zajęć		Rozkład godzin (N)												Punkty ECTS					
				N	S	Razem	Wykł.	Ćw.	Semestry/Forma zajęć												zajęcia teoretyczne	zajęcia praktyczne	związane z działalnością naukową	zajęcia do wyboru	Razem	
									5					Pkt	6					Pkt						
									W	CAU	CL	CPR	S		W	CAU	CL	CPR	CUP	S						
	Zajęcia wspólne dla kierunku																									
1	Diagnozowanie problemów społecznych	3	Z*	45	55	100	15	30							15			30			4	2	2	4		4
2	Problemy społeczno-ekonomiczne Pomorza	3	Z*	30	45	75	15	15	15	15			3								2	1				3
3	Wykład monograficzny	3	Z*	30	20	50	30		30				2								2	0				2
	Zajęcia do wyboru																									
4	Zajęcia 3/Zajęcia 4	3	Z*	30	20	50	15	15	15	15			2								1	1	2	2		2
5	Zajęcia 5 (w języku polskim)/ Zajęcia 6 (w języku obcym)	3	Z*	20	55	75	10	10						10	10					3	2	1	3	3		3
	Razem:			155	195	350	85	70	60	30	0	0	0	7	25	10	0	30	0	0	7	9	5	9	5	14
	Zajęcia dla ścieżki kształcenia:																									
	Kryminologia i socjologia penitencjarna (KSP)																									
1	Socjologia przestępczości	3	E	30	45	75	15	15							15	15					3	1	2	3	3	3

2	Socjologia dewiacji i kontroli społecznej	3	Z*	30	45	75	15	15							15	15					3	1	2	3	3	3
3	Podstawy procesu karnego	3	Z*	30	45	75		30		30				3								0	3	3	3	3
4	Socjologia penitencjarna	3	E	30	70	100	15	15	15	15				4								2	2	4	4	4
5	Psychologia kryminalna i sądowo-penitencjarna	3	Z*	30	70	100	15	15	15		15			4								2	2	4	4	4
6	Metody badań i przeciwdziałania przestępczości	3	Z*	30	45	75	15	15							15		15				3	1	2	3	3	3
7	Podstawy wiktymologii	3	Z*	30	70	100	15	15	15	15				4								2	2	4	4	4
8	Współczesne systemy penitencjarne	3	E	45	55	100	15	30	15	30				4								2	2	4	4	4
9	Profilaktyka społeczna i resocjalizacja	3	Z*	30	45	75	15	15							15			15			3	1	2	3	3	3
10	Ratownictwo przedmedyczne	3	Z*	15	10	25		15										15			1	0	1	1	1	1
11	Polskie prawo penitencjarne	3	Z*	15	35	50		15								15					2	0	2	2	2	2
12	Wykład monograficzny	3	Z*	30	45	75	30								30						3	3	0	3	3	3
13	Seminarium dyplomowe	2,3	Z*	60	165	225		60					30	4						30	5	0	9	9	9	9
	Razem:			405	745	1150	150	255	60	90	15	0	30	23	90	45	15	15	15	30	23	15	31	46	46	46
	Asystent rodziny (AR)																									
1	Problemy i potrzeby rodzin dysfunkcyjnych	3	E	45	55	100	15	30	15	30				4								2	2	4	4	4
2	Psychologia rozwojowa i wychowawcza	3	E	30	70	100	15	15	15	15				4								2	2	4	4	4
3	Elementy ekonomii i organizacji gospodarstwa domowego	3	Z*	30	45	75	15	15	15	15				3								1	2	3	3	3

4	Mediacje rodzinne	3	E	30	45	75	10	20						10				20		3	1	2	3	3	3
5	Interwencja kryzysowa	3	Z*	30	45	75	15	15						15	15					3	1	2	3	3	3
6	Wsparcie osób niepełnosprawnych	3	Z*	30	45	75	15	15						15		15				3	2	1	3	3	3
7	Współpraca asystenta ze służbami wspierającymi rodzinę	3	Z*	30	70	100	15	15	15	15				4							2	2	4	4	4
8	Organizacja czasu wolnego dla dzieci i młodzieży	3	Z*	30	70	100	15	15	15			15		4							2	2	4	4	4
9	Prawo pracy i zabezpieczenie społeczne	3	Z*	15	10	25		15								15				1	0	1	1	1	1
10	Umiejętności opiekuńczo-wychowawcze	3	Z*	15	35	50		15										15		2	0	2	2	2	2
11	Pomoc i integracja społeczna uchodźców i imigrantów	3	Z*	30	45	75	15	15							15			15		3	1	2	3	3	3
12	Wykład monograficzny	3	Z*	30	45	75	30								30					3	3	0	3	3	3
13	Seminarium dyplomowe	2,3	Z*	60	165	225		60					30	4					30	5	0	9	9	9	9
	Razem:			405	745	1150	160	245	75	75	0	15	30	23	85	30	15	15	0	30	23	16	30	46	46
	Prewencja kryminalna z socjopsychologią (PKS)																								
1	Metody badań i przeciwdziałania przestępczości	3	E	30	45	75	10	20							10		20			3	1	2	3	3	3
2	Psychologia kliniczna	3	Z*	30	45	75	15	15							15		15			3	2	1	3	3	3
3	Zjawiska społeczne o potencjale kryminogennym	3	Z*	30	45	75	15	15	15	15				3							1	2	3	3	3
4	Psychologia kryminalna i sądowo-penitencjarna	3	E	30	70	100	15	15	15		15			4							2	2	4	4	4

5	Resocjalizacja	3	Z*	30	70	100	15	15	15	15				4							2	2	4	4	4	
6	Konstruowanie programów i projektów profilaktycznych	3	Z*	30	45	75	15	15						15			15			3	1	2	3	3	3	
7	Socjologia przestępczości	3	Z*	30	70	100	15	15	15	15				4							2	2	4	4	4	
8	Organizacja i zasady działania kurateli sądowej	3	E	45	55	100	15	30	15			30		4							2	2	4	4	4	
9	Działania prewencyjne Policji w profilaktyce zagrożeń społecznych	3	Z*	30	45	75	15	15							15		15				3	1	2	3	3	3
10	Negocjacje w służbie prewencyjnej	3	Z*	15	10	25		15									15				1	0	1	1	1	1
11	Interwencja kryzysowa	3	Z*	15	35	50		15								15					2	0	2	2	2	2
12	Wykład monograficzny	3	Z*	30	45	75	30								30						3	3	0	3	3	3
13	Seminarium dyplomowe	2,3	Z*	60	165	225		60					30	4						30	5	0	9	9	9	9
	Razem:			405	745	1150	160	245	75	45	15	30	30	23	85	15	65	15	0	30	23	17	29	46	46	46
	Ogółem:		3E 15Z*	560	940	1500	245	315	120	120	15	0	30	30	115	55	15	45	15	30	30	26	34	55	51	60
	Egzaminy:	2												1												

Legenda:

Z* - zaliczenie z oceną

E - egzamin

N - godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim

3.1.2. Harmonogram ramowy realizacji programu studiów

KIERUNEK: SOCJOLOGIA

Poziom studiów: STUDIA PIERWSZEGO STOPNIA

Profil studiów: OGÓLNOAKADEMICKI

Forma studiów: STUDIA NIESTACJONARNE

Liczba semestrów: 6

[illegible]

[illegible]

25	Patologie społeczne	2	Z*	20	55	75	10	10							10	10	3									3		
26	Socjologia organizacji i zarządzania	1	Z*	20	80	100	10	10					10	10	4											4		
27	Podstawy prawa administracyjnego	1	Z*	10	15	25		10			10	1														1		
28	Problemy społeczno-ekonomiczne Pomorza	3	Z*	20	55	75	10	10												10	10	3				3		
29	Wykład monograficzny	3	Z*	15	35	50	15												15			2				2		
30	Socjologia migracji	2	Z*	20	55	75	10	10									10	10	3							3		
	Zajęcia do wyboru																											
31	Język obcy	1,2	E	72	228	300		72			18	3		18	3		18	3								12		
32	Zajęcia 1/Zajęcia 2	2	Z*	20	30	50	10	10									10	10	2							2		
33	Zajęcia 3/Zajęcia 4	3	Z*	25	25	50	10	15												10	15	2				2		
34	Zajęcia 5 (w języku polskim)/Zajęcia 6 (w języku obcym)	3	Z*	20	55	75	10	10															10	10	3	3		
	Razem:			729	2025	2754	309	410	0	84	124	30	83	100	30	57	93	24	30	53	12	35	25	7	20	25	7	110
	Zajęcia dla ścieżki kształcenia:																											
	Kryminologia i socjologia penitencjarna (KSP)																											
1	Podstawy prawa karnego i penologia	2	Z*	15	35	50		15											15	2						2		
2	Socjologia przestępczości	3	E	20	55	75	10	10															10	10	3	3		
3	Zjawiska społeczne o potencjale kryminogennym	2	Z*	18	57	75	10	8							10	8	3									3		
4	Kryminologia	2	E	30	95	125	15	15										15	15	5						5		
5	Socjologia dewiacji i kontroli społecznej	3	Z*	18	57	75	8	10															10	8	3	3		

6	Podstawy procesu karnego	3	Z*	18	57	75	18													18	3				3
7	Socjologia penitencjarna	3	E	20	80	100	10	10											10	10	4				4
8	Psychologia kryminalna i sądowo-penitencjarna	3	Z*	18	82	100	8	10										8	10	4					4
9	Metody badań i przeciwdziałania przestępczości	3	Z*	18	57	75	8	10														8	10	3	3
10	Podstawy wiktymologii	3	Z*	18	82	100	8	10										8	10	4					4
11	Organizacja i zasady działania kurateli sądowej	2	Z*	20	55	75	10	10								10	10	3							3
12	Współczesne systemy penitencjarne	3	E	25	75	100	10	15										10	15	4					4
13	Profilaktyka społeczna i resocjalizacja	3	Z*	18	57	75	8	10														8	10	3	3
14	Ratownictwo przedmedyczne	3	Z*	10	15	25	10																10	1	1
15	Polskie prawo penitencjarne	3	Z*	10	40	50	10																10	2	2
16	Wykład monograficzny	3	Z*	20	55	75	20															20		3	3
17	Seminarium dyplomowe	2,3	Z*	80	320	400		80						20	3		20	4		20	4		20	5	16
	Razem:			376	1274	1650	125	171	80				10	28	6	25	60	14	36	83	23	56	78	23	66
	Asystent rodziny (AR)																								
1	Metodyka pracy asystenta rodziny	2	E	30	95	125	10	20								10	20	5							5
2	Problemy i potrzeby rodzin dysfunkcyjnych	3	E	25	75	100	10	15										10	15	4					4
3	Pedagogika	2	Z*	20	55	75	10	10								10	10	3							3

4	Psychologia rozwojowa i wychowawcza	3	E	20	80	100	10	10												10	10	4				4	
5	Elementy ekonomii i organizacji gospodarstwa domowego	3	Z*	18	57	75	8	10												8	10	3				3	
6	Mediacje rodzinne	3	E	20	55	75	10	10															10	10	3	3	
7	Prawo cywilne i rodzinne	2	Z*	15	35	50		15								15	2									2	
8	Interwencja kryzysowa	3	Z*	18	57	75	8	10															8	10	3	3	
9	Wsparcie osób niepełnosprawnych	3	Z*	18	57	75	8	10															8	10	3	3	
10	Współpraca asystenta ze służbami wspierającymi rodzinę	3	Z*	18	82	100	8	10												8	10	4				4	
11	Organizacja czasu wolnego dla dzieci i młodzieży	3	Z*	18	82	100	10	8												10	8	4				4	
12	Socjologia i psychologia rodziny	2	Z*	18	57	75	9	9						9	9	3										3	
13	Prawo pracy i zabezpieczenie społeczne	3	Z*	10	15	25		10																10	1	1	
14	Umiejętności opiekuńczo-wychowawcze	3	Z*	10	40	50		10																10	2	2	
15	Pomoc i integracja społeczna uchodźców i imigrantów	3	Z*	18	57	75	8	10															8	10	3	3	
16	Wykład monograficzny	3	Z*	20	55	75	20																20		3	3	
17	Seminarium dyplomowe	2,3	Z*	80	320	400			80							20	3		20	4		20	4		20	5	16

	Razem:			376	1274	1650	129	167	80						9	29	6	20	65	14	46	73	23	54	80	23	66
	Prewencja kryminalna z socjopsychologią (PKS)																										
1	Podstawy prawa karnego i prawa wykroczeń	2	Z*	15	35	50		15											15	2							2
2	Metody badań i przeciwdziałania przestępczości	3	E	20	55	75	10	10																10	10	3	3
3	Psychospołeczne uwarunkowania przestępczości	2	Z*	18	57	75	10	8						10	8	3											3
4	Profilaktyka i prewencja kryminalna	2	E	30	95	125	15	15										15	15	5							5
5	Psychologia kliniczna	3	Z*	18	57	75	8	10																8	10	3	3
6	Zjawiska społeczne o potencjale kryminogennym	3	Z*	18	57	75	10	8													10	8	3				3
7	Psychologia kryminalna i sądowo-penitencjarna	3	E	20	80	100	10	10													10	10	4				4
8	Resocjalizacja	3	Z*	18	82	100	10	8													10	8	4				4
9	Konstruowanie programów i projektów profilaktycznych	3	Z*	18	57	75	8	10																8	10	3	3
10	Socjologia przestępczości	3	Z*	18	82	100	8	10													8	10	4				4
11	Podstawy kryminologii i wiktymologii	2	Z*	20	55	75	10	10										10	10	3							3
12	Organizacja i zasady działania kurateli sądowej	3	E	25	75	100	10	15													10	15	4				4

13	Działania prewencyjne Policji w profilaktyce zagrożeń społecznych	3	Z*	18	57	75	10	8														10	8	3	3			
14	Negocjacje w służbie prewencyjnej	3	Z*	10	15	25		10															10	1	1			
15	Interwencja kryzysowa	3	Z*	10	40	50		10															10	2	2			
16	Wykład monograficzny	3	Z*	20	55	75	20															20		3	3			
17	Seminarium dyplomowe	2,3	Z*	80	320	400		80						20	3		20	4		20	4		20	5	16			
	Razem:			376	1274	1650	139	157	80				10	28	6	25	60	14	48	71	23	56	78	23	66			
	Praktyka (4 tygodn.= 100 godz)	2	Z*		100	100											100	4							4			
	Ogółem:		13E 38Z* 1Z	1105	3399	4504	448	567	80	84	124	30	83	100	30	67	121	30	55	213	30	83	96	30	76	103	30	180
	Egzaminy:									3		3		2		2		2			1							

Harmonogram realizacji zajęć I rok

KIERUNEK:

SOCJOLOGIA

Poziom studiów:

STUDIA PIERWSZEGO STOPNIA

Profil studiów:

OGÓLNOAKADEMICKI

Forma studiów:

NIESTACJONARNE

Lp.	Nazwa zajęć	Rok stud.	Forma zalicz.	Liczba godzin			Forma zajęć		Rozkład godzin (N)										Punkty ECTS				
				N	S	Razem	Wykł.	Ćw.	Semestry/Forma zajęć										zajęcia teoretyczne	zajęcia praktyczne	związane z działalnością naukową	zajęcia do wyboru	razem
									1			Pkt	2				Pkt						
									W	CAU	CL		W	CAU	CL	CUP							
1	Technologia informacyjna	1	Z*	15	35	50		15			15	2						0	2			2	
2	Informacja naukowa	1	Z*	8	17	25		8		8		1						0	1			1	
3	Bezpieczeństwo i higiena pracy	1	Z	4	0	4	4		4			0						0	0			0	
4	Filozofia społeczna	1	Z*	15	35	50	10	5	10	5		2						1	1			2	
5	Podstawy socjologii	1	E	35	65	100	15	20	15	20		4						2	2			4	
6	Antropologia kulturowa	1	Z*	15	35	50	10	5	10	5		2						1	1			2	
7	Psychologia społeczna	1	Z*	18	57	75	10	8	10	8		3						2	1			3	
8	Systemy, struktury i procesy społeczne	1	E	35	90	125	15	20					15	20			5	2	3			5	
9	Dynamika zmian współczesnego społeczeństwa polskiego	1	E	20	55	75	10	10					10	10			3	1	2			3	

10	Historia myśli socjologicznej i myśli społecznej	1	E	30	95	125	15	15	15	15		5						2	3			5
11	Mikrostruktury społeczne	1	E	20	80	100	10	10	10	10		4						2	2			4
12	Statystyczna analiza danych	1	Z*	20	55	75	8	12					8			12	3	1	2	3		3
13	Metody badań społecznych	1	E	20	80	100	10	10					10		10		4	2	2	4		4
14	Procesy ludnościowe	1	Z*	18	57	75	8	10					8	10			3	1	2			3
15	Etyka zawodowa	1	Z*	10	15	25	10						10				1	1	0			1
16	Diagnostyka psychologiczna	1	Z*	22	78	100	12	10					12		10		4	2	2	4		4
17	Procesy globalizacji i regionalizacji	1	Z*	20	55	75	10	10	10	10		3						1	2			3
18	Socjologia organizacji i zarządzania	1	Z*	20	80	100	10	10					10	10			4	2	2			4
19	Podstawy prawa administracyjnego	1	Z*	10	15	25		10		10		1						0	1			1
	Przedmioty do wyboru																					
20	Język obcy	1,2	Z*	36	264	300		36			18	3			18		3				6	6
	Razem:		6E 13Z*	391	1263	1654	167	224	84	91	33	30	83	50	38	12	30	23	31	11	6	60
	Egzaminy:							3						3								

Legenda:

Z* - zaliczenie z oceną

E - egzamin

N - godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim

S - praca samodzielna studenta

Harmonogram realizacji zajęć

II rok

KIERUNEK: SOCJOLOGIA
Poziom studiów: STUDIA PIERWSZEGO STOPNIA
Profil studiów: OGÓLNOAKADEMICKI
Forma studiów: STUDIA NIESTACJONARNE

Lp.	Nazwa zajęć	Rok stud.	Forma zalicz.	Liczba godzin			Forma zajęć		Rozkład godzin (N)												Punkty							
				N	S	Razem	Wykł.	Ćw.	Semestry/Forma zajęć														zajęcia teoretyczne	zajęcia praktyczne	z działalnością naukową	zajęcia do wboru	Razem	
									3					Pkt	4						Pkt							
									W	CAU	CL	CPR	S		W	CL	CAU	CPR	CUP	S								
	Zajęcia wspólne dla kierunku studiów																											
1	Komunikacja interpersonalna	2	Z*	15	60	75	5	10	5		10				3								1	2	3		3	
2	Socjologia ekonomiczna	2	Z*	27	73	100	12	15	12	15					4								2	2			4	
3	Współczesne teorie socjologiczne	2	E	25	75	100	10	15	10	15					4								2	2			4	
4	Przygotowanie i realizacja projektu badawczego	2	E	25	75	100	10	15	10				15		4								1	3	4		4	
5	Nierówności społeczne	2	Z*	20	55	75	10	10	10	10					3								1	2			3	
6	Techniki analizy badań jakościowych	2	Z*	25	75	100	10	15								10					15		4	1	3	4		4
7	Patologie społeczne	2	Z*	20	55	75	10	10	10	10					3								1	2			3	
8	Socjologia migracji	2	Z*	20	55	75	10	10								10			10				3	1	2			3

[illegible]

3	Profilaktyka i prewencja kryminalna	2	E	30	95	125	15	15							15			15			5	2	3	5	5	5
4	Podstawy kryminologii i wiktymologii	2	Z*	20	55	75	10	10							10		10				3	1	2	3	3	3
5	Seminarium dyplomowe	2,3	Z*	40	135	175		40					20	3						20	4	0	7	7	7	7
	Razem:			123	377	500	35	88	10	8	0	0	20	6	25	0	25	15	0	20	14	5	15	20	20	20
	Praktyka (4 tygodn.= 100 godz)	2	Z*		100	100															4		4			4
	Ogółem:		4E 11Z*	354	1146	1500	120	234	67	58	28	15	20	30	53	0	45	15	15	20	30	16	44	33	28	60
	Egzaminy:								2								2									

Legenda:

Z* - zaliczenie z oceną

N - godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim

S - praca samodzielna studenta

E - egzamin

III rok

KIERUNEK:	SOCJOLOGIA
Poziom studiów:	STUDIA PIERWSZEGO STOPNIA
Profil studiów:	OGÓLNOAKADEMICKI
Forma studiów:	STUDIA NIESTACJONARNE

[illegible]

1	Socjologia przestępczości	3	E	20	55	75	10	10							10	10					3	1	2	3	3	3	
2	Socjologia dewiacji i kontroli społecznej	3	Z*	18	57	75	8	10							8	10					3	1	2	3	3	3	
3	Podstawy procesu karnego	3	Z*	18	57	75		18		18					3							0	3	3	3	3	
4	Socjologia penitencjarna	3	E	20	80	100	10	10	10	10					4							2	2	4	4	4	
5	Psychologia kryminalna i sądowo-penitencjarna	3	Z*	18	82	100	8	10	8		10				4							2	2	4	4	4	
6	Metody badań i przeciwdziałania przestępczości	3	Z*	18	57	75	8	10								8		10				3	1	2	3	3	3
7	Podstawy wiktymologii	3	Z*	18	82	100	8	10	8	10					4							2	2	4	4	4	
8	Współczesne systemy penitencjarne	3	E	25	75	100	10	15	10	15					4							2	2	4	4	4	
9	Profilaktyka społeczna i resocjalizacja	3	Z*	18	57	75	8	10								8			10			3	1	2	3	3	3
10	Ratownictwo przedmedyczne	3	Z*	10	15	25		10											10			1	0	1	1	1	
11	Polskie prawo penitencjarne	3	Z*	10	40	50		10									10					2	0	2	2	2	2
12	Wykład monograficzny	3	Z*	20	55	75	20									20						3	3	0	3	3	3
13	Seminarium dyplomowe	2,3	Z*	40	185	225		40						20	4					20		5	0	9	9	9	9
	Razem:			253	897	1150	90	163	36	53	10	0	20	23	54	30	10	10	10	20	23	15	31	46	46	46	
	Asystent rodziny (AR)																										
1	Problemy i potrzeby rodzin dysfunkcyjnych	3	E	25	75	100	10	15	10	15					4							2	2	4	4	4	
2	Psychologia rozwojowa i wychowawcza	3	E	20	80	100	10	10	10	10					4							2	2	4	4	4	

3	Elementy ekonomii i organizacji gospodarstwa domowego	3	Z*	18	57	75	8	10	8	10				3								1	2	3	3	3
4	Mediacje rodzinne	3	E	20	55	75	10	10						10				10			3	1	2	3	3	3
5	Interwencja kryzysowa	3	Z*	18	57	75	8	10						8	10						3	1	2	3	3	3
6	Wsparcie osób niepełnosprawnych	3	Z*	18	57	75	8	10						8		10					3	2	1	3	3	3
7	Współpraca asystenta ze służbami wspierającymi rodzinę	3	Z*	18	82	100	8	10	8	10				4								2	2	4	4	4
8	Organizacja czasu wolnego dla dzieci i młodzieży	3	Z*	18	82	100	10	8	10	8				4								2	2	4	4	4
9	Prawo pracy i zabezpieczenie społeczne	3	Z*	10	15	25		10							10						1	0	1	1	1	1
10	Umiejętności opiekuńczo-wychowawcze	3	Z*	10	40	50		10									10				2	0	2	2	2	2
11	Pomoc i integracja społeczna uchodźców i imigrantów	3	Z*	18	57	75	8	10						8		10					3	1	2	3	3	3
12	Wykład monograficzny	3	Z*	20	55	75	20							20							3	3	0	3	3	3
13	Seminarium dyplomowe	2,3	Z*	40	185	225		40					20	4				20			5	0	9	9	9	9
	Razem:			253	897	1150	100	153	46	53	0	0	20	23	54	20	10	10	20	20	23	16	30	46	46	46
	Prewencja kryminalna z socjopsychologią (PKS)																									
1	Metody badań i przeciwdziałania przestępczości	3	E	20	55	75	10	10						10		10					3	1	2	3	3	3
2	Psychologia kliniczna	3	Z*	18	57	75	8	10						8		10					3	2	1	3	3	3
3	Zjawiska społeczne o potencjale kryminogennym	3	Z*	18	57	75	10	8	10	8				3								1	2	3	3	3
4	Psychologia kryminalna i sądowo-penitencjarna	3	E	20	80	100	10	10	10		10			4								2	2	4	4	4

5	Resocjalizacja	3	Z*	18	82	100	10	8	10	8				4							2	2	4	4	4				
6	Konstruowanie programów i projektów profilaktycznych	3	Z*	18	57	75	8	10							8			10			3	1	2	3	3	3			
7	Socjologia przestępczości	3	Z*	18	82	100	8	10	8	10				4							2	2	4	4	4				
8	Organizacja i zasady działania kurateli sądowej	3	E	25	75	100	10	15	10			15		4							2	2	4	4	4				
9	Działania prewencyjne Policji w profilaktyce zagrożeń społecznych	3	Z*	18	57	75	10	8							10		8				3	1	2	3	3	3			
10	Negocjacje w służbie prewencyjnej	3	Z*	10	15	25		10									10				1	0	1	1	1	1			
11	Interwencja kryzysowa	3	Z*	10	40	50		10								10					2	0	2	2	2	2			
12	Wykład monograficzny	3	Z*	20	55	75	20								20						3	3	0	3	3	3			
13	Seminarium dyplomowe	2,3	Z*	40	185	225		40					20	4					20	5	0	9	9	9	9	9			
	Razem:			253	897	1150	104	149	48	26	10	15	20	23	56	10	38	10	0	20	23	17	29	46	46	46			
	Ogółem:		3E 15Z*	358	1142	1500	145	213	71	78	10	0	20	30	74	40	10	25	10	20	30	25	35	55	51	60			
	Egzaminy:				2										1														

Legenda:
Z* - zaliczenie z oceną
E - egzamin
N - godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim
S - praca samodzielna studenta

3.2. Opis zajęć (załącznik 1).

3.3. Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk – regulamin praktyk

Regulamin studenckich praktyk zawodowych na kierunku Socjologia, studia I stopnia

§ 1. Postanowienia ogólne

1. Katedra Administracji i Socjologii organizuje w ramach programu kształcenia praktyki zawodowe na kierunku *Socjologia*, stanowiące integralną część studiów.
2. Student studiów pierwszego stopnia zobowiązany jest do odbycia w trakcie studiów praktyki zawodowej.
3. W programie studiów na kierunku Socjologia I stopnia, studenci kształcący się w ramach studiów stacjonarnych i niestacjonarnych, będą realizowali praktyki w IV semestrze. Praktyki stanowią integralną część procesu dydaktycznego.
4. Student studiów I stopnia (SPS) wszystkich ścieżek kształcenia na kierunku Socjologia zobowiązany jest do odbycia praktyk w liczbie godzin określonych rodzajem praktyki i ich regulaminu według aktualnie obowiązującego planu studiów.
5. Zakres praktyk powinien być zgodny z harmonogramem realizacji programu studiów na kierunku Socjologia, stwarzać możliwości gromadzenia wiedzy oraz umiejętności pomocnych w przyszłej pracy zawodowej.
6. Za każde 25 godzin praktyki student otrzymuje 1 punkt ECTS.
7. Praktyki nie ujęte programem studiów (nadobowiązkowe) student odbywa we własnym zakresie. W takim przypadku nie otrzymuje skierowania z uczelni, nie jest rozliczany z dokumentacji i nie otrzymuje punktów ECTS.
8. Praktyki studenckie mogą być realizowane w kraju i za granicą.
9. Student nie otrzymuje wynagrodzenia z tytułu odbywanych praktyk.
10. Praktyki zawodowe są praktykami nieodpłatnymi dla opiekunów spoza uczelni.
11. Warunkiem dopuszczenia studenta do odbycia praktyki jest:
 - a) podanie pełnej nazwy placówki z dokładnym adresem korespondencyjnym, w której student będzie odbywał praktykę,
 - b) podanie przez studenta pełnej nazwy firmy ubezpieczeniowej oraz numeru aktualnej polisy OC oraz NNW.
12. Przed rozpoczęciem praktyki student zobowiązany jest zapoznać się z niniejszym Regulaminem i podpisać oświadczenie (**Załącznik A**).

§ 2. Organizacja praktyk

Praktykant winien przebywać na terenie placówki 5 godzin dziennie. Podczas praktyki studenci korzystają z opieki zakładowego opiekuna praktyk. Praktyka zawodowa realizowana jest w formie zorganizowanej pracy.

§ 3. Termin i tryb praktyk

Studenci studiów stacjonarnych i niestacjonarnych odbywają praktyki w następującym trybie:
100 godzin (4 tygodnie) praktyk zawodowych w IV semestrze.

§ 4. Cele praktyki

Głównym celem praktyk zawodowych jest praktyczne sprawdzenie i wykorzystanie przez studentów wiedzy oraz zdobytych i posiadanych umiejętności (w tym społecznych) i kompetencji.

Celami szczegółowymi są:

- poznanie zadań, cech, form, organizacji, metod i wyników pracy instytucji, organizacji bądź firmy;
- poznanie środowiskowych uwarunkowań funkcjonowania danej organizacji, zastosowanie wiedzy i umiejętności zdobytych na studiach w praktyce, w szczególności z zakresu organizacji i przeprowadzenia badań empirycznych.

§ 5. Studenci podczas odbywania praktyk powinni:

- a) poznać organizację pracy w instytucji/firmy (przepisy, zasady współpracy z innymi instytucjami i przedsiębiorstwami, pomieszczenia, wyposażenie, zasady finansowania);
- b) poznać formy i metody pracy stosowane w przedsiębiorstwie, instytucji lub organizacji, w której student odbywa praktykę;
- c) nabyć umiejętności planowania własnej pracy w zakresie samodzielnej realizacji powierzonych zadań;
- d) uczestniczyć w działaniach przewidzianych w planie pracy instytucji, organizacji lub firmy;
- e) wykazywać inicjatywę i wykonywać samodzielną pracę na jej rzecz w granicach określonych przez kierownictwo;
- f) prowadzić obserwację w celu zebrania wniosków przydatnych w późniejszej działalności zawodowej.

§ 6. Miejsce odbywania praktyk

1. Praktyka może się odbywać w jednostkach gospodarczych, jednostkach administracji państwowej, administracji samorządowej, instytucjach społecznych, placówkach służby zdrowia, kultury, instytucjach naukowo-badawczych, lub innych jednostkach organizacyjnych, jeżeli charakter odbywanych przez studenta praktyk będzie zgodny z profilem kierunku studiów.

2. Praktyka może się odbywać w ramach realizowanych programów Unii Europejskiej, wymian zagranicznych skierowanych do studentów.

3. Studenci mogą odbywać praktykę zawodową w samodzielnie wybranych przez siebie instytucjach (placówkach) zgodnie z profilem kierunku studiów i w ramach liczby godzin dydaktycznych przewidzianych planem studiów.

4. Zalecane placówki:

- specjalność **kryminologia i socjologia penitencjarna**: instytucje administracji państwowej i samorządowej, ośrodki badań społecznych, ośrodki prognozowania społecznego, instytucje profilaktyczne, prewencyjne, wychowawcze i korekcyjne. Są to m.in.: policja, zakłady karne, zakłady wychowawcze i poprawcze, zespoły

kuratorskiej służby sądowej, straż graniczna, straż miejska, itp., a także w organizacje pozarządowe i inne organizacje społeczne;

- specjalność **asystent rodziny**: instytucje administracji państwowej i samorządowej, ośrodki badań społecznych, ośrodki prognozowania społecznego, w jednostkach organizacyjnych wspierania rodziny i pieczy zastępczej, placówki wsparcia dziennego, placówki opiekuńczo-wychowawcze, regionalne placówki opiekuńczo-terapeutyczne, interwencyjne ośrodki preadopcyjne, ośrodki adopcyjne oraz podmioty, którym zlecono realizację zadań z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej, a także organizacje pozarządowe i inne organizacje społeczne;

- specjalność **prewencja kryminalna z socjopsychologią**: instytucje administracji państwowej i samorządowej, zajmujące się bezpieczeństwem i porządkiem publicznym (np. straże gminne, komisje ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie), instytucje zajmujące się udzielaniem wsparcia grupom wykluczonym społecznie, a także instytucje profilaktyczne, prewencyjne, wychowawcze i korekcyjne, w tym zakłady poprawcze i schroniska dla nieletnich, fundacje i stowarzyszenia (jako realizatorzy projektów profilaktycznych), jak również ośrodki badań społecznych, ośrodki prognozowania społecznego.

5. W celu zapewnienia studentom możliwości realizacji praktyk Akademia Pomorska w Słupsku podpisała odpowiednie porozumienia z instytucjami i podmiotami gospodarczymi, między innymi:

1. Sądem Okręgowym w Słupsku, ul. Zamenhofa 7;
2. Urzędem Miejskim w Słupsku, Pl. Zwycięstwa 3;
3. Starostwem Słupskim, ul. Szarych Szeregów 14;
4. Komendą Miejską Policji w Słupsku, Al. 3 Maja;
5. Szkołą Policji w Słupsku, ul. Kilińskiego 42;
6. Dom Pomocy Społecznej „Leśna Oaza” w Słupsku, ul. Leśna 8;
7. Miejskim Ośrodkiem Pomocy Rodzinie w Słupsku, ul. Słoneczna 15D.

Uwaga: Pod MOPR podlegają następujące instytucje, gdzie studenci mogą odbywać praktyki: Dzienny Dom Pomocy Społecznej „Bezpieczna Przystań” (ul. Jaracza 9) oraz Środowiskowy Dom Pomocy Samopomocy (ul. Kościuszki 3);

8. Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Słupsku, ul. Sienkiewicza 20;
9. Centrum Inicjatyw Obywatelskich w Słupsku, ul. Sienkiewicza 19 II p;
10. Samodzielnym Publicznym Specjalistycznym Psychiatrycznym Zakładem Opieki Zdrowotnej w Słupsku, ul. Wojska Polskiego 50;

§ 7. Wymagana dokumentacja

1. Aby student mógł otrzymać dokumenty uprawniające go do odbycia praktyki zobowiązany jest dostarczyć opiekunowi praktyk:

- a) informacje dotyczące wybranej placówki (pełna nazwa i adres korespondencyjny),
- b) nazwę i numer aktualnej polisy ubezpieczeniowej OC oraz NNW,

2. Przed każdorazowym rozpoczęciem praktyki student powinien odebrać z Uczelni:

- a) porozumienie/umowę w sprawie organizacji praktyk,
- b) skierowanie,
- c) wzór dzienniczka praktyk,
- d) powinien również podpisać oświadczenie (**Załącznik A**)

§ 8. Obowiązki studenta

1. Studenta obowiązuje wypracowanie godzin przewidzianych planem studiów.
2. Student powinien przestrzegać przyjętego w placówce trybu i porządku pracy oraz przepisów o dyscyplinie pracy.
3. Praktykant przed podjęciem samodzielnych zadań powinien zapoznać się z różnymi odcinkami pracy danej placówki.
4. Praktykanta obowiązuje samodzielne prowadzenie różnych działań, jakie wynikają z normalnego rytmu pracy w placówce.
5. Praktykant prowadzi Dziennik praktyk i odnotowuje w nim przebieg każdego dnia praktyki, ze szczególnym uwzględnieniem działań obserwowanych i realizowanych samodzielnie.
6. Dokumentacja praktyki powinna zawierać dziennik praktyki (tj. zeszyt, w którym odnotowuje się: datę zajęć, czas, rodzaj zajęć, treść i przebieg działań, uwagi studenta i podpis Opiekuna).
7. Po zakończeniu praktyki student zgłasza się z dokumentacją praktyki do opiekuna praktyki ze strony Akademii Pomorskiej w Słupsku, który dokonuje odpowiedniego wpisu w indeksie.

§ 9. Zakres obowiązków opiekuna praktyk

1. Współpraca z instytucjami, w których studenci odbywają praktykę.
2. Wizytowanie/obserwacja zajęć odbywanych przez studentów w ramach praktyki.
3. Opiekun praktyk jest zobowiązany w porozumieniu z Koordynatorem Uczelnianym ds. Praktyk i Staży do ustalenia liczby godzin wizytowanych/obserwowanych zajęć. Liczba godzin (nie więcej niż 8) powinna być uzależniona od liczby studentów oraz miejsc praktyk.
4. Przygotowanie studentów do praktyki:
 - a. zapoznanie z prawami i obowiązkami związanymi z praktykami,
 - b. zapoznanie z regulaminem, programem/harmonogramem praktyki,
 - c. omówienie zasad prowadzenia dokumentacji przez studenta niezbędnej do zaliczenia praktyki,
 - d. przedstawienie warunków zaliczenia praktyki,
 - e. poinformowanie studentów w jakich placówkach mogą odbywać praktykę,
 - f. poinformowanie studentów o konieczności ubezpieczenia się na czas praktyki od następstw nieszczęśliwych wypadków i dostarczenia opiekunowi praktyki dowodu ubezpieczenia (nazwa towarzystwa ubezpieczeniowego i numer polisy).
5. Zorganizowanie zebrania ze studentami. Spotkanie musi być udokumentowane listą obecności z podpisami studentów.

6. Opiekun praktyki zobowiązany jest przed rozpoczęciem praktyki dostarczyć wykaz studentów wraz z danymi dotyczącymi organizacji praktyk (**załącznik B**) do Biura ds. Kształcenia i Studentów.
7. Na podstawie powyższego wykazu, wystawiane są skierowania na praktykę oraz porozumienie o współpracy na czas trwania praktyki z daną placówką/firmą/zakładem (jeżeli takiego porozumienia jeszcze nie ma uczelnia podpisanego). Opiekun praktyk zobowiązany jest dostarczyć studentom wyżej wymienione skierowania i porozumienia.
8. Opiekun dokonuje zaliczenia praktyki na podstawie: dziennika praktyki i oceny przydatności do zawodu (**załącznik C**). Opiekun akademicki przy zaliczeniu praktyki może również uwzględnić wyniki obserwacji/hospitacji oraz rozmów z opiekunem z ramienia instytucji.
9. Najpóźniej do 31 października danego roku Opiekun ma obowiązek złożyć sprawozdanie z realizacji efektów uczenia się (**Załącznik D**).
10. Najpóźniej do 15 listopada danego roku opiekun praktyki ma obowiązek złożyć do Biura ds. Kształcenia i Studentów sprawozdanie (**załącznik E**) ze zrealizowanych praktyk.

§ 10. Warunki zaliczenia praktyk

1. Zadania podejmowane przez studenta w trakcie praktyk muszą być szczegółowo udokumentowane i poświadczone przez upoważnioną osobę zatrudnioną w miejscu praktyk. Warunki zaliczenia ustala opiekun praktyk na podstawie regulaminu praktyk i ewentualnych indywidualnych zadań.
2. Podstawą zaliczenia praktyki jest przedstawiony przez studenta dziennik praktyk z wpisami świadczącymi o pozytywnym ukończeniu praktyki; sprawozdanie z odbytej praktyki w formie prezentacji multimedialnej zapisanej na płycie CD oraz ocena przydatności do zawodu wystawiona przez placówkę, w której student realizował praktykę – podpisana przez dyrektora placówki jak i nauczyciela (opiekuna).
3. Opiekun dokonuje zaliczenia praktyki na podstawie: sprawdzenia całej dokumentacji studenta dziennika praktyk sporządzonego przez studenta w formie papierowej i elektronicznej – płyta CD wraz z oceną przydatności do zawodu). Opiekun przechowuje dokumentację przez okres 5 lat.
4. Opiekun akademicki przy zaliczeniu praktyki może również uwzględnić wyniki obserwacji/hospitacji i rozmów z Opiekunem z ramienia Placówki. Wystawienia oceny i zaliczenia praktyk Opiekun dokonuje w kartach okresowych osiągnięć studenta.

§ 11. Z odbycia praktyki mogą być zwolnieni studenci, którzy:

1. Aktualnie są zatrudnieni w instytucji (placówce) realizującej zadania zgodne z kierunkiem Socjologia (okres zatrudnienia nie może być krótszy niż 3 miesiące) i przedstawiają zaświadczenie o zatrudnieniu wraz z opinią wystawioną przez jej Dyrektora;
2. Przedstawiają zaświadczenie, o trwającej przynajmniej 1 rok, pracy w charakterze wolontariusza w odpowiedniej instytucji (placówce) oraz opinię wystawioną przez jej Dyrektora;
3. Odbyli staż w placówce krajowej lub zagranicznej spełniający rygory praktyki potwierdzone odpowiednimi dokumentami.

§ 12. Forma zaliczenia

zaliczenie z oceną - poświadczenie, wpis do karty osiągnięć studenta (4 ECTS), odpowiednia informacja w suplemencie dyplomu.

§ 13. Ocena studenta kończąca praktyki

Ocena bardzo dobra (bdb)	zasługuje na nią student, który nie tylko wzorowo wywiązuje się z postawionych mu zadań, ale również chętnie podejmuje działania ponadprogramowe, wykazując się przy tym ponadprzeciętnym poziomem motywacji. W przypadku tej oceny student powinien spełniać kryteria niższych ocen oraz dodatkowo powinien: cechować się wysoką kulturą osobistą, w pełni angażować się w kwestie związane z funkcjonowaniem placówki, wykazywać samodzielność, oryginalność i kreatywność w podejmowanych działaniach, posiadać przygotowanie merytoryczne, umieć rozwiązywać trudności i problemy, które może napotkać w trakcie praktyk, posiadać rozwinięte umiejętności wykorzystywania technologii informacyjno-komunikacyjnej, posiadać umiejętność efektywnego radzenia sobie ze stresem.
Ocena dobra (db)	zasługuje na nią student, który realizuje wszystkie programowe założenia praktyk, wykazuje zaangażowanie w wykonywane obowiązki, posiada dobre przygotowanie merytoryczne, umiejętnie tworzy miłą i przyjazną atmosferę, posiada wiedzę na temat funkcjonowania instytucji/organizacji, umiejętnie wykorzystuje technologię informacyjno-komunikacyjną, uwzględnia uwagi opiekuna praktyk i koryguje swoje zachowanie, nawiązuje dobry kontakt z pracownikami placówki.
Ocena dostateczna (dst)	powinna być zastosowana w stosunku do studenta, który w stopniu dostatecznym wywiązuje się z powierzonych mu obowiązków, jednak zarówno sposób ich wykonania, jak i posiadane cechy osobowości mogą budzić pewne zastrzeżenia. Ocena taka znajduje zastosowanie w przypadku studenta, który: zrealizował godzinowo program praktyk, wykazał inicjatywę i przygotowanie merytoryczne w stopniu dostatecznym, prowadził dokumentację przebiegu praktyk, był świadomy ról i funkcji pełnionych przez pracowników placówki, w której praktyka się odbywała, ale miał dość duże problemy z nawiązaniem właściwych relacji z pracownikami, nie zawsze właściwie wykonywał wszystkie polecenia.
Ocena niedostateczna (ndst)	zasługuje na nią student, który: nie realizował zadań uwzględnionych w planie praktyk, nie nawiązał odpowiednich relacji z opiekunem praktyki w placówce, wywierał negatywny wpływ na zachowania, postawy osób, z którymi współpracował, przejawiał nieprawidłowe postawy i zachowania, nie wywiązywał się z powierzonych mu obowiązków, nie prowadził w należyty sposób dokumentacji (np. dziennika praktyk), nie posiadał odpowiedniego przygotowania o charakterze merytorycznym, popełniał liczne błędy i nie potrafił rozwiązywać problemów i trudności związanych z codzienną pracą zawodową, nie wykazywał motywacji do pogłębiania wiedzy, nie reagował na uwagi i wskazówki opiekuna praktyk, co świadczy o braku możliwości rozwoju własnych kompetencji zawodowych. Ocena niedostateczna równoznaczna jest z tym, że student nie nadaje się do wykonywania wyuczonego zawodu i nie rokuje żadnych nadziei na zmianę tej sytuacji. Dla studenta, który otrzymał ocenę niedostateczną jest to informacja o konieczności wprowadzenia zmiany w planowaniu swojej kariery zawodowej

OŚWIADCZENIE

Ja, niżej podpisany/y student/ka kierunku SOCJOLOGIA ścieżki kształcenia

.....

.....

studia stacjonarne/niestacjonarne oświadczam, że zapoznałem/am się z Regulaminem Praktyk.

.....

data i podpis

MIEJSCE ODBYWANIA PRAKTYK PRZEZ STUDENTÓW

KIERUNEK.....ROK AKADEMICKI..... ŚCIEŻKA KSZTAŁCENIA

.....

Lp.	IMIĘ	NAZWISKO	MIEJSCE ODBYWANIA PRAKTYKI – DOKŁADNY ADRES PLACÓWKI	PLANOWANY TERMIN REALIZACJI PRAKTYKI	NAZWA FIRMY UBEZPIECZENIOWEJ ORAZ NUMER POLISY UBEZPIECZENIA (NNW)	ADRES EMAIL STUDENTA LUB TELEFON KOMÓRKOWY

Podpis opiekuna praktyk

OCENA PRZYDATNOŚCI DO ZAWODU
na podstawie odbytej praktyki
kierunek: Socjologia

Pan/Pani.....

student/ka roku, studiów I stopnia (studia stacjonarne/niestacjonarne) **Akademii Pomorskiej w Słupsku, kierunku SOCJOLOGIA, ścieżka kształcenia:**

.....

.....

odbył/agodzin praktyki w dniach od do201.....roku

w.....

.....woj.

.....

1. Zapoznał/a się z przepisami, regulaminem, zakresem działalności placówki oraz jej dokumentacją

a)

b)

c)

d)

e)

2. Uczestniczył/a w zajęciach/zadaniach realizowanych przez pracowników placówki:

a)

b)

c)

d)

e)

f)

3. Brał/a udział w dodatkowych zajęciach (posiedzeniach, zebraniach, szkoleniach, akcjach, pracach zespołowych, imprezach organizowanych w placówce):

a)

b)

- c)
- d)
- e)

4. Umiejętności organizowania pracy przez studenta/praktykanta

.....

.....

.....

5. Stosunek praktykanta do podopiecznych.

.....

.....

.....

6. Stosunek praktykanta do pracowników

.....

.....

.....

7. Stopień dyscypliny i sumienności w pracy

.....

.....

.....

8. Inne spostrzeżenia i uwagi o pracy praktykanta w zakresie wykonywanych, wskazanych przez osobę nadzorującą zadań

.....

.....

.....

9. Propozycja dla AP w zakresie przygotowania kandydatów do zawodu i poprawy jakości odbywanych praktyk.....

.....

.....

10. Ogólna ocena za praktykę wyrażona stopniem (skala od 2 do 5)

.....

.....
(podpis opiekuna studenta podczas praktyk)

.....
(podpis i pieczęć Dyrektora)

SOCJOLOGIA

Ścieżka kształcenia:

OCENA ZREALIZOWANYCH PRZEZ STUDENTA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

EFEKT UCZENIA SIĘ	Efekt zrealizowany w pełni	Efekt zrealizowany częściowo	Trudno powiedzieć

.....

(podpis Opiekuna praktyk)

SPRAWOZDANIE OPIEKUNA Z PRAKTYK STUDENCKICH**1. INFORMACJE OGÓLNE**

Jednostka organizacyjna	
Kierunek	
Rok studiów	
Ścieżka kształcenia	
Poziom studiów	
Forma studiów	
Wymiar godzin/tygodni	
Termin realizacji	
Opiekun akademicki	

2. INFORMACJE SZCZEGÓŁOWE

Liczba studentów	
Wizytacje/Obserwacje (dane i wnioski)	
Analiza ocen w odniesieniu do efektów kształcenia	
Propozycje dla Akademii Pomorskiej w zakresie przygotowania studentów	

Data i podpis opiekuna praktyk

3.4. Wskaźniki charakteryzujące program studiów

Sumaryczne wskaźniki ilościowe charakteryzujące program studiów – studia stacjonarne i niestacjonarne

Wskaźniki dotyczące programu studiów	Liczba punktów ECTS	
	SS*	SNS*
3.4.1. Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich	102**	73**
3.4.2. Liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych	16	
3.4.3. Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach praktyk zawodowych	4	

* SS – studia stacjonarne, SNS – studia niestacjonarne

**Liczba punktów ECTS obejmuje udział studentów w konsultacjach związanych z realizacją programu studiów: 1 godz./przedmiot/semestr

3.4.4. Moduły zajęć do wyboru z określeniem liczby punktów ECTS

Nazwa zajęć	Łączna liczba godzin	Liczba punktów ECTS
Zajęcia wspólne dla kierunku		
Język obcy	300	12
Przedmiot 1/ Przedmiot 2	50	2
Przedmiot 3/ Przedmiot 4	50	2
Przedmiot 5 (w języku polskim)/ Przedmiot 6 (w języku obcym)	75	3
Razem:	475	19
Zajęcia dla ścieżki kształcenia:		
<i>Kryminologia i socjologia penitencjarna</i>		
Podstawy prawa karnego i penologia	50	2
Socjologia przestępczości	75	3
Zjawiska społeczne o potencjale kryminogennym	75	3
Kryminologia	125	5
Socjologia dewiacji i kontroli społecznej	75	3
Podstawy procesu karnego	75	3
Socjologia penitencjarna	100	4
Psychologia kryminalna i sądowo-penitencjarna	100	4
Metody badań i przeciwdziałania przestępczości	75	3
Podstawy wiktymologii	100	4
Organizacja i zasady działania kurateli sądowej	75	3
Współczesne systemy penitencjarne	100	4
Profilaktyka społeczna i resocjalizacja	75	3
Ratownictwo przedmedyczne	25	1
Polskie prawo penitencjarne	50	2
Wykład monograficzny	75	3
Seminarium dyplomowe	400	16
Razem:	1650	66

Asystent rodziny		
Metodyka pracy asystenta rodziny	125	5
Problemy i potrzeby rodzin dysfunkcyjnych	100	4
Pedagogika	75	3
Psychologia rozwojowa i wychowawcza	100	4
Elementy ekonomii i organizacji gospodarstwa domowego	75	3
Mediacje rodzinne	75	3
Prawo cywilne i rodzinne	50	2
Interwencja kryzysowa	75	3
Wsparcie osób niepełnosprawnych	75	3
Współpraca asystenta ze służbami wspierającymi rodzinę	100	4
Organizacja czasu wolnego dla dzieci i młodzieży	100	4
Socjologia i psychologia rodziny	75	3
Prawo pracy i zabezpieczenie społeczne	25	1
Umiejętności opiekuńczo-wychowawcze	50	2
Pomoc i integracja społeczna uchodźców i imigrantów	75	3
Wykład monograficzny	75	3
Seminarium dyplomowe	400	16
Razem:	1650	66
Prewencja kryminalna z socjopsychologią		
Podstawy prawa karnego i prawa wykroczeń	50	2
Metody badań i przeciwdziałania przestępczości	75	3
Psychospołeczne uwarunkowania przestępczości	75	3
Profilaktyka i prewencja kryminalna	125	5
Psychologia kliniczna	75	3
Zjawiska społeczne o potencjale kryminogennym	75	3
Psychologia kryminalna i sądowo-penitencjarna	100	4
Resocjalizacja	100	4
Konstruowanie programów i projektów profilaktycznych	75	3
Socjologia przestępczości	100	4
Podstawy kryminologii i wiktymologii	75	3
Organizacja i zasady działania kurateli sądowej	100	4
Działania prewencyjne Policji w profilaktyce zagrożeń społecznych	75	3
Negocjacje w służbie prewencyjnej	25	1
Interwencja kryzysowa	50	2
Wykład monograficzny	75	3
Seminarium dyplomowe	400	16
Razem:	1650	66
Praktyka	100	4
Ogółem:	2225	89
		(49,4% ogółu ECTS)

3.4.5. Zajęcia związane z prowadzoną działalnością naukową w dyscyplinie nauki socjologiczne

Nazwa zajęć	Forma/formy zajęć*	Łączna liczba godzin	Liczba punktów ECTS
Zajęcia wspólne dla kierunku			
Statystyczna analiza danych	W,CUP	75	3
Metody badań społecznych	W,CL	100	4
Przygotowanie i realizacja projektu badawczego	W,CPR	100	4
Diagnozowanie problemów społecznych	W, CPR	100	4
Techniki analizy badań jakościowych	W, CUP	100	4
Diagnostyka psychologiczna	W,CL, CUP	100	4
Socjologia migracji	W, CAU	75	3
Komunikacja interpersonalna	W, CW	75	3
Przedmiot 1/Przedmiot 2	W, CAU	50	2
Przedmiot 3/Przedmiot 4	W, CAU	50	2
Przedmiot 5 (w języku polskim)/ Przedmiot 6 (w języku obcym)	W, CAU	75	3
Razem:		900	36
Zajęcia dla ścieżki kształcenia			
<i>Kryminologia i socjologia penitencjarna</i>			
Podstawy prawa karnego i penologia	CAU	50	2
Socjologia przestępczości	W, CAU	75	3
Zjawiska społeczne o potencjale kryminogennym	W, CAU	75	3
Kryminologia	W, CAU	125	5
Socjologia dewiacji i kontroli społecznej	W, CPR	75	3
Podstawy procesu karnego	CAU	75	3
Socjologia penitencjarna	W, CAU	100	4
Psychologia kryminalna i sądowo-penitencjarna	W, CL	100	4
Metody badań i przeciwdziałania przestępczości	W, CL	75	3
Podstawy wiktymologii	W, CAU	100	4
Organizacja i zasady działania kurateli sądowej	W, CPR	75	3
Współczesne systemy penitencjarne	W, CAU	100	4
Profilaktyka społeczna i resocjalizacja	W, CPR	75	3
Ratownictwo przedmedyczne	CUP	25	1
Polskie prawo penitencjarne	CAU	50	2
Wykład monograficzny	W	75	3
Seminarium dyplomowe	S	400	16
Razem:		1650	66
<i>Asystent rodziny</i>			
Metodyka pracy asystenta rodziny	W, CUP	125	5
Problemy i potrzeby rodzin dysfunkcyjnych	W, CAU	100	4
Pedagogika	W, CAU	75	3
Psychologia rozwojowa i wychowawcza	W, CAU	100	4
Elementy ekonomii i organizacji gospodarstwa domowego	W, CAU	75	3
Mediacje rodzinne	W, CUP	75	3
Prawo cywilne i rodzinne	CAU	50	2
Interwencja kryzysowa	W, CAU	75	3
Wsparcie osób niepełnosprawnych	W, CL	75	3

Współpraca asystenta ze służbami wspierającymi rodzinę	W, CAU	100	4
Organizacja czasu wolnego dla dzieci i młodzieży	W, CPR	100	4
Socjologia i psychologia rodziny	W, CAU	75	3
Prawo pracy i zabezpieczenie społeczne	CAU	25	1
Umiejętności opiekuńczo-wychowawcze	CUP	50	2
Pomoc i integracja społeczna uchodźców i imigrantów	W, CPR	75	3
Wykład monograficzny	W	75	3
Seminarium dyplomowe	S	400	16
Razem:		1650	66
<i>Prewencja kryminalna z socjopsychologią</i>			
Podstawy prawa karnego i prawa wykroczeń	CAU	50	2
Metody badań i przeciwdziałania przestępczości	W, CL	75	3
Psychospołeczne uwarunkowania przestępczości	W, CAU	75	3
Profilaktyka i prewencja kryminalna	W, CAU, CPR	125	5
Psychologia kliniczna	W, CL	75	3
Zjawiska społeczne o potencjałe kryminogennym	W, CAU	75	3
Psychologia kryminalna i sądowo-penitencjarna	W, CL	100	4
Resocjalizacja	W, CAU	100	4
Konstruowanie programów i projektów profilaktycznych	W, CPR	75	3
Socjologia przestępczości	W, CAU	100	4
Podstawy kryminologii i wiktymologii	W, CAU	75	3
Organizacja i zasady działania kurateli sądowej	W, CPR	100	4
Działania prewencyjne Policji w profilaktyce zagrożeń społecznych	W, CL	75	3
Negocjacje w służbie prewencyjnej	CL	25	1
Interwencja kryzysowa	CAU	50	2
Wykład monograficzny	W	75	3
Seminarium dyplomowe	S	400	16
Razem:		1650	66
Ogółem:		2550	102 (56,7% ogółu ECTS)

*Formy zajęć zostały określone zgodnie z Zarządzeniem nr R.021.10.16 Rektora Akademii Pomorskiej w Słupsku z dnia 22 stycznia 2016 roku w sprawie rodzajów zajęć dydaktycznych i liczebności grup studenckich:

Zajęcia teoretyczne: Wykłady (W),

Zajęcia praktyczne:

- seminaria (S),
- lektoraty-ćwiczenia (L),
- ćwiczenia audytoryjne (CAU),
- ćwiczenia laboratoryjne (CL),
- ćwiczenia warsztatowe (CW),
- ćwiczenia projektowe (CPR),
- ćwiczenia umiejętności praktycznych (CUP),
- Praktyki (P).

4. OCENA I DOSKONALENIE PROGRAMU STUDIÓW

4.1. Analiza zgodności efektów uczenia się na kierunku Socjologia z potrzebami rynku pracy

Analiza zgodności zakładanych efektów uczenia się z potrzebami rynku pracy oparta jest o informacje pozyskiwane przez Biuro Karier AP, informacje zawarte w ankietach dołączonych do dokumentacji praktyk studenckich, informacje uzyskane od specjalistów/pracowników zewnętrznych zatrudnionych w jednostkach AP, prognozy z instytucji analizujących rynek pracy, opinie pracodawców wchodzących w skład Rady Programowej oraz personalne kontakty kadry naukowo-dydaktycznej. Cennym źródłem informacji o potrzebach rynku pracy są przedstawiciele pracodawców zasiadający w Radzie Programowej kierunku i przyjmujący studentów na praktyki zawodowe oraz absolwenci utrzymujący ciągle kontakty z pracownikami Katedry. Opinie pracodawców na temat studentów-praktykantów, wyrażane w specjalnym formularzu podsumowującym praktykę, są dodatkowym narzędziem w ocenie przydatności na rynku pracy efektów uczenia się zakładanych na kierunku. Źródłem informacji na ten temat są także personalne kontakty kadry naukowo-dydaktycznej z absolwentami zatrudnionymi w regionie. Wnioski z analizy zgodności zakładanych efektów uczenia się z potrzebami rynku pracy uwzględniane są w corocznych raportach z oceny własnej wydziału w zakresie jakości kształcenia.

Realizowany program studiów na kierunku Socjologia w pełni umożliwia osiągnięcie efektów uczenia się. Efekty uczenia się dla kierunku, przedmioty na studiach I stopnia dobrane zostały tak, by absolwent posiadał wiedzę teoretyczną oraz umiejętności pozwalające mu na wykonywanie pracy zawodowej samodzielnie lub w zespole, przeprowadzenie empirycznych badań socjologicznych, a także kierowanie grupą realizującą badania społeczne. System Zapewnienia Jakości Kształcenia (SZJK) na kierunku przewiduje konsultacje z podmiotami wewnętrznymi oraz z podmiotami zewnętrznymi w celu uzyskania dodatkowych informacji związanych z jakością kształcenia, których nie dostarczają pozostałe narzędzia WSZJK, gromadzenia informacji użytecznych dla zapewniania jakości kształcenia, a w szczególności informacji na temat potrzeb rynku pracy, sytuacji zawodowej absolwentów oraz uwag interesariuszy zewnętrznych.

Doskonalenie programu studiów i jego efektów dokonywane jest poprzez uwzględnienie uwag i sugestii z rocznej oceny efektów uczenia się, hospitacje oraz wyników badań kariery zawodowej absolwentów. Ważnym źródłem informacji są konsultacje z reprezentantami społeczności studentów. Opinie dotyczące preferencji interesariuszy, jakimi są studenci, zgłaszane są zarówno w formie bezpośredniej, jak również poprzez regularnie przeprowadzaną ankietyzację studentów. Konkluzje z tego rodzaju spotkań i wyniki ankiet podlegają dalszym dyskusjom na poziomie katedralnym, czego efektem mogą być konkretne zmiany w programie studiów.

Wszyscy pracownicy, studenci mogą zgłaszać wszelkie uwagi mogące przyczynić się do poprawy jakości kształcenia. Materiały dotyczące efektów uczenia się, programy zajęć, opisy zajęć są dostępne w systemie HMS.

Dane Departamentu Rynku Pracy Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej dotyczące liczby wolnych miejsc pracy i miejsc aktywizacji zawodowej na określone zawody i specjalności, pokazują, że w I półroczu 2018 roku do urzędów pracy zgłoszonych zostało 840 268 wolnych miejsc pracy i miejsc aktywizacji zawodowej, w tym przedstawiciele władz publicznych, wyżsi urzędnicy i kierownicy 4 922 (0,6% ogółu), a wolne miejsca pracy w końcu czerwca 2018 r. stanowiły 645, specjaliści – odpowiednio 43 800 (4,6% ogółu) i 4918¹.

Liczba zgłoszonych wolnych miejsc pracy i miejsc aktywizacji zawodowej na określone zawody i specjalności pokazują, że w I półroczu 2018 roku wolnych miejsc prac zgodnych ze ścieżkami kształcenia na kierunku Socjologia stanowiła 2 758, w tym: socjolog (5), asystent rodziny (130), pracownik do spraw socjalnych (22), pracownik socjalny (54), pozostali pracownicy wsparcia rodziny, pomocy społecznej i pracy socjalnej (1738), Specjalista pracy socjalnej (8), Specjalista do spraw badań społeczno-ekonomicznych (14), Specjalista resocjalizacji (2), Kierownik projektu (339), kryminolog (1), funkcjonariusz służby penitencjarnej (165), pozostali funkcjonariusze służby więziennej (280) ². Powyższe dane wskazują na zapotrzebowanie absolwentów istniejących specjalności na kierunku studiów Socjologia.

Na regionalnym rynku pracy spada bezrobocie. Wraz ze spadkiem liczby bezrobotnych zmniejsza się w regionie poziom stopy bezrobocia. W końcu września 2016 roku stopa bezrobocia w województwie pomorskim wynosiła 7,3% i był to najniższy poziom od czasu utworzenia województwa pomorskiego³.

Na lokalnym rynku pracy w 2016 roku pozyskano 3824 oferty pracy, tj. o ponad 1298 ofert pracy więcej niż w analogicznym okresie 2015 roku, w tym 3608 wolnych miejsc pracy i 216 miejsc aktywizacji zawodowej. Może to znaczyć, że koniunktura na lokalnym rynku pracy poprawiła się, co można także zauważyć porównując liczbę zarejestrowanych bezrobotnych w 2016 r. i liczbę osób bezrobotnych na koniec tego okresu w stosunku do poprzedniego roku⁴.

Zgodnie z przewidywaniami sytuacja na rynku pracy w Województwie Pomorskim jest coraz lepsza, co jest efektem utrzymującej się od trzech lat korzystnej koniunktury gospodarczej w kraju i w regionie.

¹ Zarejestrowani bezrobotni oraz wolne miejsca aktywizacji zawodowej według zawodów i specjalności w I półroczu 2018 r. Wydział Analiz i Statystyki, Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Departament Rynku Pracy, Warszawa, sierpień 2018, s.9-10, <https://www.gov.pl/web/rodzina/zarejestrowani-bezrobotni-oraz-oferty-pracy-wedlug-zawodow-i-specjalnosci>, data pobrania: 23.03.2019.

² Zarejestrowani bezrobotni oraz wolne miejsca aktywizacji zawodowej według zawodów i specjalności w I półroczu 2018 r. – tablice, <https://www.gov.pl/web/rodzina/zarejestrowani-bezrobotni-oraz-oferty-pracy-wedlug-zawodow-i-specjalnosci>, data pobrania: 23.03.2019.

³ Barometr zawodów 2017. Raport podsumowujący badanie w województwie pomorskim, Wojewódzki Urząd Pracy w Gdańsku, Kraków, s.6, https://wup.gdansk.pl/g2/2017_03/cb75f430fd81e44d28c5c243a96e9fb4.pdf, data pobrania: 24.03.2019.

⁴ Informacja o sytuacji na lokalnym rynku pracy w 2016 r. Powiat Gdański, Urząd Pracy w Gdańsku, styczeń 2017, https://www.gup.gdansk.pl/urzad_pracy/Roczna_informacja_o_sytuacji_na_lokalnym_ryнку_pracy.html, data pobrania: 16.06.2017

Średnio każdego miesiąca 2017 roku na Pomorzu przybywało ponad 10 tys. wolnych miejsc pracy i aktywizacji zawodowej. Rekordową od chwili powstania województwa pomorskiego liczbę zgłoszonych ofert pracy odnotowano w sierpniu 2017 – 12,3 tys.⁵

„Barometr zawodów”, który jest prognozą zapotrzebowania na pracowników w 2017 roku pokazuje, że w województwie występuje równowaga na specjalistów, kształcących na wszystkich ścieżkach kierunku Socjologia w Akademii Pomorskiej: socjolodzy i specjaliści ds. badań społeczno-ekonomicznych, pracownicy służb mundurowych, pracownicy socjalni⁶. Według *Barometru* prognozuje się, że wzrośnie liczba zawodów zrównoważonych. Oprócz tego rośnie rozpiętość płac w województwie, co będzie stymulować migracje wewnątrz województwa.

Prawdopodobnie w najbliższych latach wyżej wymienione specjalności na potrzeby regionalnego rynku pracy odpowiadają ścieżkom kształcenia na kierunku Socjologia AP oraz nie zostaną określone na poziomie wojewódzkim jako zawody nadwyżkowe.

4.1.1. Przydatność efektów uczenia się dla poszczególnych ścieżek kształcenia na kierunku Socjologia

Tabela 4.1. Przydatność efektów uczenia się dla poszczególnych ścieżek kształcenia na kierunku Socjologia

Poziom kształcenia: **studia I stopnia**

Tryb studiów: **stacjonarne/niestacjonarne**

Profil kształcenia: **ogólnoakademicki**

Symbol efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla kierunku	Ścieżki kształcenia		
		Kryminologia i socjologia przestępczości (KSP)	Asystent rodziny (AR)	Prewencja kryminalna z socjopsychologią (PKS)
WIEDZA		Przydatność efektu do zatrudnienia*		
K1_W01	zna elementarną terminologię używaną w socjologii i rozumie jej źródła	p	p	p
K1_W02	ma podstawową wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych i instytucjach życia społecznego, ich istotnych elementach i funkcjach	p	p +	p +
K1_W03	ma elementarną wiedzę o zachodzących relacjach między różnymi rodzajami struktur społecznych i instytucjami życia społecznego	p	p	P+
K1_W04	posiada wiedzę o relacjach między strukturami i instytucjami społecznymi w skali krajowej, międzynarodowej i międzykulturowej	p +	p +	p +
K1_W05	posiada wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach	p +	p +	p

⁵ Pomorskie. Tak dobrej sytuacji na rynku pracy nigdy nie było, <https://www.pulshr.pl/zarzadzanie/pomorskie-tak-dobrej-sytuacji-na-rynku-pracy-nigdy-nie-bylo,48621.html>, data pobrania: 24.03.2019.

⁶ Barometr zawodów 2017, op.cit.

K1_W06	zna wybrane koncepcje człowieka: filozoficzne, psychologiczne i społeczne	p	p +	p +
K1_W07	posiada wiedzę o człowieku jako podmiocie konstytuującym struktury społeczne i zasady ich funkcjonowania, a także działającym w tych strukturach	p +	p +	p +
K1_W08	zna podstawowe tradycje paradygmatyczne badań społecznych; posiada wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań socjologicznych; zna metody, techniki i narzędzia badań socjologicznych	p +	p +	p +
K1_W09	ma wiedzę o normach i regułach organizujących struktury i instytucje społecznych i rządzących nimi prawidłowościach oraz o ich źródłach, naturze, zmianach i sposobach działania	p +	p +	p +
K1_W10	posiada wiedzę o procesach zmian struktur i instytucji społecznych oraz ich elementów, o przyczynach, przebiegu, skali i konsekwencjach tych zmian	p	p +	p
K1_W11	ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń	p +	p +	p +
K1_W12	ma podstawową, uporządkowaną wiedzę o różnych strukturach i instytucjach społecznych oraz o rodzajów więzi społecznych i o ich historycznej ewolucji	p	p	p
K1_W13	zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego	p +	p +	p +
K1_W14	zna zasady tworzenia i rozwoju organizacji, formy indywidualnej przedsiębiorczości	p +	p +	p +
K1_W15	ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat różnych subdyscyplin socjologii, obejmującą terminologię, teorię i metodykę	p	p	p
UMIEJĘTNOŚCI				
K1_U01	potrafi obserwować i interpretować zjawiska społeczne rozmaitej natury (kulturowej, politycznej, ekonomicznej, prawnej)	p +	p +	p +
K1_U02	posiada umiejętność rozumienia i analizowania zjawisk i procesów społecznych, w szczególności ich przyczyny i przebieg	p +	p +	p +
K1_U03	potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną, pozyskiwać dane z zakresu socjologii oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania procesów i zjawisk społecznych, w tym motywów i wzorów ludzkich zachowań	p +	p +	p +
K1_U04	potrafi prognozować procesy i zjawiska społeczne (kulturowe, polityczne, prawne, ekonomiczne) z wykorzystaniem standardowych metod i narzędzi socjologicznych oraz	p +	p +	p +

	analizować strategie działań praktycznych w odniesieniu do różnych aspektów życia społecznego.			
K1_U05	posiada elementarne umiejętności badawcze pozwalające na konstruowanie i prowadzenie prostych badań socjologicznych, analizowanie wyników badań	p +	p +	p +
K1_U06	potrafi sformułować wnioski, opracować i zaprezentować wyniki badań (z wykorzystaniem ICT) oraz wskazywać kierunki dalszych badań	p	p	p
K1_U07	potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami życia społecznego	p +	p +	p +
K1_U08	wykorzystuje zdobytą wiedzę w praktycznym działaniu (np. projekt badawczy, badania terenowe, praca licencjacka)	p	p	p
K1_U09	potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów społecznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań	p +	p +	p +
K1_U10	posiada umiejętność przygotowania typowych prac pisemnych oraz wystąpień ustnych w języku polskim i języku obcym w zakresie socjologii z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych, a także różnych źródeł	p	p	p
K1_U11	ma umiejętności językowe w zakresie socjologii zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego	p	p	p +
K1_U12	potrafi posługiwać się zasadami, normami i regułami (prawnymi, zawodowymi, moralnymi) w podejmowanej działalności, dostrzega i analizuje dylematy etyczne	p +	p +	p +
K1_U13	potrafi dokonać analizy własnych działań i wskazać ewentualne obszary wymagające modyfikacji w przyszłym działaniu, realizować własne uczenie się przez całe życie	p +	p +	p +
KOMPETENCJE SPOŁECZNE				
K1_K01	ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności; rozumie potrzebę ciągłego doksztalcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia	p	p	p
K1_K02	jest przygotowany do współpracy w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących cele społeczne	p +	p +	p +
K1_K03	docenia znaczenie nauk społecznych dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań zawodowych	p	p	p
K1_K04	ma przekonanie o wadze zachowania się w	p +	p +	p +

	sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej			
K1_K05	w rolach zawodowych przestrzega zasad etycznych i rzetelności naukowej	p	p	p
K1_K06	jest przygotowany myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy	p +	p +	p +
K1_K07	odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania profesjonalne; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych	p +	p +	p +
K1_K08	ma kompetencje badawcze pozwalające na przygotowanie projektów badawczych i prowadzenie badań socjologicznych, analizowanie wyników badań	p	p +	p +
K1_K09	jest przygotowany do wykorzystania ICT w opracowaniu i prezentowaniu wyników badań oraz w prognozowaniu procesów i zjawisk społecznych	p	p +	p +
K1_K10	ma kompetencje językowe i potrafi przekazywać wiedzę socjologiczną	p	p	p
K1_K11	jest przygotowany do kierowania małymi zespołami ludzkimi	p +	p +	p +

*Objaśnienia: „p” – efekt przydatny, „p +” – efekt o dużej przydatności do zatrudnienia
Źródło: Opracowanie I.Surina, Słupsk, marzec 2019

Przydatność kierunkowych efektów kształcenia potwierdzają wyniki badań absolwentów. Badania ankietowe losów absolwentów AP w Słupsku (rocznik 2016) pokazują, że stopień osiągnięcia większości efektów kształcenia został oceniony przez absolwentów jako dobry i bardzo dobry, w szczególności:

Tabela 4. 2. Ocena stopnia osiągnięcia efektów kształcenia przez absolwentów (stopień dobry i bardzo dobry, %)

Wskaźnik/efekt	<i>dobrze</i>	<i>bardzo dobrze</i>	<i>razem</i>
zgodność osiągniętych na AP efektów kształcenia z zakresu wiedzy z oczekiwaniami wykonywanej przez Pana/Panią pracy	34,48	19,40	53,88
zgodność osiągniętych na AP efektów kształcenia z zakresu umiejętności z oczekiwaniami wykonywanej przez Pana/Panią pracy	31,47	21,55	53,02
znajomość języków obcych	37,50	16,38	53,88
umiejętność korzystania z narzędzi informatycznych	43,10	35,78	78,88
umiejętność organizacji pracy i efektywnego zarządzania czasem	41,81	41,38	83,19
umiejętność samokształcenia	36,64	51,73	88,37
umiejętność tworzenia i realizowania własnych koncepcji	42,67	40,95	83,62
zgodność osiągniętych efektów kształcenia z zakresu kompetencji społecznych z oczekiwaniami wykonywanej przez Pana/ią pracy	43,53	28,88	73,21
potrzebę uczenia się przez całe życie	37,08	50,00	87,08

wykorzystywanie współczesnych technik komunikowania się	46,12	42,25	88,47
umiejętność pracy w grupie, przyjmowanie w niej różnych ról	39,66	46,55	86,21
umiejętność podejmowania decyzji	45,69	41,38	87,07
umiejętność określania i uzasadniania priorytetów	44,40	40,95	85,35
etyczne postępowanie jako podstawę w działaniu	38,79	50,44	89,23

Źródło: Raport z monitoringu „LOSZY ABSOLWENTÓW AKADEMII POMORSKIEJ W SŁUPSKU”, opracowanie dr P. Szmielińska-Pietraszek, Słupsk 2017.

Dane Raportu z monitoringu *Losów absolwentów Akademii Pomorskiej w Słupsku* (luty 2019)⁷ pokazują, że zdecydowana większość badanych absolwentów oceniła osiągnięte efekty uczenia się na ocenę *dobrą* i *bardzo dobrą*, w tym z zakresu: wiedzy – 60,0%, umiejętności – 64,6%, kompetencji społecznych – 86,1%, języków obcych – 73,8%, korzystania narzędzi informatycznych – 86,1%.

Ocena przez absolwentów osiągniętych efektów uczenia się potwierdza, że jakość kształcenia na kierunku jest na poziomie dobrym, a proponowane ścieżki kształcenia na kierunku jako zgodne z potrzebami rynku pracy.

Wnioski płynące z badań ankietowych i analiz zapotrzebowania rynku pracy znajdują odzwierciedlenie w formie wprowadzanych modyfikacji planu studiów, treściach programowych i zakładanych efektach uczenia się, aktualizacji treści zajęć oraz selekcji nauczycieli akademickich do prowadzenia poszczególnych zajęć. Od roku akademickiego 2018/2019 nastąpiły zmiany w programie studiów: zrezygnowano ze ścieżek kształcenia „zarządzanie zasobami ludzkimi” i „mediacje i komunikacja społeczna”, a wprowadzona nowa ścieżka kształcenia „prewencja kryminalna z socjopsychologią” (Uchwała Senatu dotycząca zmian w Uchwale Rekrutacyjnej na rok akademicki 2018/2019).

4.2. Wnioski z analizy wyników monitoringu karier zawodowych absolwentów

Na podstawie Raportu z monitoringu „LOSZY ABSOLWENTÓW AKADEMII POMORSKIEJ W SŁUPSKU” (P. Szmielińska-Pietraszek, 2017) wynika, że 56,5% badanych absolwentów pracuje, 11,6% nie pracuje, szuka pracy, 19,4% nie pracuje, uczy się, 2,6% jest na urlopie wychowawczym, a 0,4% nie pracuje i nie szuka pracy, z wyboru – 0,4%. Przy czym 53,0% absolwentów po ukończeniu studiów podejmowała dalsze kształcenie w różnych formach. Wśród 62% pracujących absolwentów obecnie wykonywana praca ma związek z ukończonym kierunkiem studiów.

⁷ Raport opracował G. Milczarek, Biuro Karier AP w Słupsku. Monitoring losów zawodowych absolwenta przeprowadzono w okresie listopad – grudzień 2018 r. wśród osób, które ukończyły studia w roku akademickim 2017/18. Badanie przeprowadzono za pomocą anonimowej ankiety wypełnianej online. Ankieta została wysłana na adres mailowy podany przez absolwenta podczas rozliczania Karty Obiegowej dla Studenta Odchodzącego z Uczelni. Kwestionariusz ankiety składał się z jedenastu pytań zamkniętych i jednego otwartego. Łącznie wysłano 403 ankiety, na co odpowiedziało 65 absolwentów, tj. 16,13% badanych.

W 2019 roku sytuacja *wygląda nieco inaczej*. Dane Raportu z monitoringu *Losów absolwentów Akademii Pomorskiej w Słupsku* (luty 2019)⁸ pokazują, że nie pracuje 66,2% absolwentów, uczy się 13,8% respondentów, pracuje i uczy się oraz nie pracuje i szuka pracy po 7,7%, jest na urlopie wychowawczym – 3,1%. Praca większości badanych ma związek z ukończonym kierunkiem studiów (50,8%), natomiast zdecydowanie nie – 18,5%.

Ponad połowa absolwentów podjęła pracę jeszcze podczas studiów; absolwenci poszukiwali pracy głównie na rynku lokalnym lub regionalnym, relatywnie rzadko aplikowali o pracę na rynku krajowym lub międzynarodowym; absolwenci poszukiwali pracy przede wszystkim w obszarze związanym ze studiowaną specjalnością lub ze studiowanym kierunkiem.

⁸ Raport opracował G.Milczarek, Biuro Karier AP w Słupsku. Monitoring losów zawodowych absolwenta przeprowadzono w okresie listopad – grudzień 2018 r. wśród osób, które ukończyły studia w roku akademickim 2017/18. Badanie przeprowadzono za pomocą anonimowej ankiety wypełnianej online. Ankieta została wysłana na adres mailowy podany przez absolwenta podczas rozliczania Karty Obiegowej dla Studenta Odchodzącego z Uczelni. Kwestionariusz ankiety składał się z jedenastu pytań zamkniętych i jednego otwartego. Łącznie wysłano 403 ankiety, na co odpowiedziało 65 absolwentów, tj. 16,13% badanych.

Opis zajęć

Zajęcia wspólne dla kierunku

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć TECHNOLOGIA INFORMACYJNA	Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną	Liczba punktów ECTS 2
--	--	--------------------------

Kierunek studiów: Socjologia

profil studiów	poziom studiów	Zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y
Ogólno-akademicki	SPS	Tak	-	I

Dyscyplina: informatyka – 100,0%

Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonar ne	studia niestacjonarne	studia stacjonar ne	studia niestacjonarne	
Cwiczenia laboratoryjne	20	15	30	35	2
Przygotowanie do ćwiczeń			5	10	
Wykonanie zadań			10	10	
Przygotowanie do kolokwium			10	10	
Przygotowanie do zaliczenia			5	5	
Razem	20	15	30	35	2

Metody dydaktyczne:

Metoda laboratoryjna, metoda projektów, dyskusja, pokaz

Wymagania wstępne:

Ogólna znajomość komputera

Cele przedmiotu:

Kształtowanie umiejętności biegłego posługiwania się oprogramowaniem użytkowym komputera przy rozwiązywaniu różnorodnych problemów, w tym bezpośrednio związanych z tokiem studiowania.

Treści programowe:

1. Praca z edytorem tekstu (redagowanie tekstów, linijka, tabulatory, itp., tabele (tworzenie tabel, sortowanie danych), korespondencja seryjna, spisy treści, przypisy, podpisy)
2. Sieć Internet: (techniki przetwarzania i pozyskiwania informacji w Sieci, komunikacja w Sieci, praktyczne wykorzystanie Sieci do pracy w wybranym zawodzie)
3. Prezentacja multimedialna (zasady tworzenia slajdów, tworzenie prezentacji multimedialnej i przedstawienie jej na zajęciach)
4. Pozostałe składniki pakietu MS Office (Access, Outlook, InfoPath, Excel, Publisher)
5. Przegląd wybranych aplikacji internetowych (np. Google Docs, Pixlr, Media Convert)
6. Obsługa wybranego systemu operacyjnego MS Windows

7. Podstawowe operacje na plikach graficznych (charakterystyka grafiki rastrowej i wektorowej, popularne formaty plików graficznych, tworzenie samodzielnych projektów i obróbka plików graficznych – GIMP)

Efekty uczenia się:

Wiedza

- W_01 - Charakteryzuje wybrane systemy operacyjne.
W_02 - Opisuje zasady bezpieczeństwa podczas pracy z komputerem.
W_03 - Zna zasady funkcjonowania sieci Internet i wie, w jaki sposób z niej korzystać.

Umiejętności

- U_01 - Posługuje się systemem operacyjnym MS Windows oraz wybranymi, dostępnymi w nim aplikacjami.
U_02 - Przetwarza i pozyskuje informacje przydatne w warsztacie pracy socjologa, przy użyciu różnych metod i technik informacyjnych.
U_03 - Kształtuje umiejętności w zakresie posługiwania się multimedialnym pakietem MS Office.

Kompetencje społeczne

- K_01 - Zachowuje krytycyzm wobec przetwarzanych informacji.
K_02 - Nabywa kompetencje do przyszłego wykorzystania środków i narzędzi technologii informacyjno-komunikacyjnej (ICT) we własnej pracy zawodowej.
K_03 - Rozumie rolę samokształcenia i ciągłego doskonalenia swoich umiejętności w zakresie ICT.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia:

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia:

Ćwiczenia lab:

- Przygotowanie multimedialnego projektu i jego prezentacja.
- Odpowiedź ustna

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną.

Tabela nr 2.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Kolokwium pisemne	K ₁	50%
Zadanie do wykonania/prezentacje/projekty	Z1	50%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$Oks = [(PW \times OW) + (P\acute{C}w \times O\acute{C}w)] / \Sigma P$$

Pw – punkty ECTS wykładów za semestr

P $\acute{C}$ w – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

OW – ocena wykładu;

O $\acute{C}$ w – ocena ćwiczeń;

Oks - ocena końcowa semestralna

Σ P – suma punktów ECTS za semestr

Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady:

3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)

3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5)

3,75 – 4,24 – dobry (4,0)

4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5)

4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)

		Ocena negatywna z jakiejkolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
		Numer efektu uczenia się
Metody weryfikacji efektów uczenia się	kolokwia cząstkowe pisemne i ustne samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	W_01, W_02, W_03, U_01, U_02, U_03, W_01, W_02, W_03, U_01, U_02, U_3, K_01, K_02, K_03,
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01, W_02, W_03	K1_W08	P6S_WG
U_01, U_02, U_03	K1_U06, K1_U08,	P6S_UW, P6S_UO
K_01, K_02, K_03	K1_K09,	P6S_KK
Wykaz literatury A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): ECUK Przetwarzanie tekstów, Mirosława Kopertowska, PWN 2011 ECUK Grafika menadżerska i prezentacyjna, Mirosława Kopertowska, PWN 2011 Word 2007 PL. Seria praktyk; Scott Basham, Helion 2009 Darmowe oprogramowanie w codziennym życiu; Krzysztof Masłowski, Helion 2009 GIMP. Praktyczne projekty; Włodzimierz Gajda, Helion 2006 B. Literatura uzupełniająca: Po prostu GIMP; David Phyllis, Helion 2000 Po prostu Word 2003 PL; Maria Langer, Helion 2004		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć wychowanie fizyczne		Forma zaliczenia Z		Liczba punktów ECTS 0	
Kierunek studiów: socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
praktyczny	SPS	tak			I-II
Studium Wychowania Fizycznego i Sportu					
Dyscyplina					
Prowadzący zajęcia:					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
	60	-	0	-	0
• Spotkanie organizacyjne – w tym omówienie zasad BHP	2				
• Zajęcia praktyczne	58				
Łącznie:	60				
Metody dydaktyczne słowna (informacja, dyskusja), oglądowa (pokaz sposobu wykonania techniki), zajęć praktycznych, realizacji ćwiczeń fizycznych: ciągła, przerywana.					
Wymagania wstępne • brak przeciwwskazań zdrowotnych do aktywnego uczestnictwa w programowych zajęciach wychowania fizycznego W przypadku studenta z ograniczeniami zdrowotnymi : 1. W sytuacji, gdy uczelnia zapewnia zajęcia WF studentom z ograniczeniami zdrowotnymi (w tym z orzeczeniem o niepełnosprawności), student realizuje przedmiot WF w tych grupach. Wykładowca odpowiedzialny za realizację WF na danym kierunku zobowiązany jest do poinformowania na piśmie kierownika SWFiS, którzy studenci z jego grupy będą realizować WF w grupie dla studentów z ograniczeniami zdrowotnymi. 2. W wyjątkowych, uzasadnionych sytuacjach wykładowca może ustalić inny sposób realizacji zajęć np. a. zaliczenie w formie pisemnej zagadnień teoretycznych wymaganych przez wykładowcę (w tym też wykonanie prac pisemnych związanych z kulturą fizyczną). b. zaliczenie w formie prowadzącego rozgrzewkę, dopingowanie walczących (podpowiadanie rozwiązań taktyczno-technicznych). W przypadku choroby (kontuzji) studenta, ma on obowiązek przedłożenia prowadzącemu zajęcia zwolnienia lekarskiego w terminie 14 dni od daty wystawienia zwolnienia.					
Cele zajęć w zakresie wiedzy: • dostrzegać zależności pomiędzy aktywnością ruchową a poziomem zdrowia (wpływ AF na: poszczególne układy organizmu ludzkiego), • znać podstawowe przepisy i elementy techniczno-taktyczne poszczególnych dyscyplin sportowych realizowanych w ramach programu nauczania oraz zagadnienia z zakresu kultury fizycznej (sprawność fizyczna - zna testy i sprawdziany) zasygnalizowane w trakcie zajęć. w zakresie umiejętności: • posługiwać się wybranymi umiejętnościami: gimnastycznymi, lekkoatletycznymi, z zakresu zespołowych i indywidualnych gier sportowych w stopniu umożliwiającym poprawne ich zademonstrowanie. • umieć dokonać pomiaru stopnia rozwoju poszczególnych zdolności motorycznych, w szczególności wytrzymałościowych, z zastosowaniem prostych testów diagnostycznych.					

- umieć zorganizować zajęcia rekreacyjne lub sportowe i je przeprowadzić.

w zakresie kompetencji społecznych:

- dbałości o poziom sprawności fizycznej niezbędnej dla wykonywania czynności życia codziennego i dodatkowo zadań właściwych dla działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów, zwłaszcza z zakresu sprawności oddechowo-krążeniowej - test Coopera,
- uświadomienia potrzeby uczenia się przez całe życie (uczestnictwa w rywalizacji sportowej, stosowania zasady fair play),
- współdziałania i pracy w grupie, realizacji zadań w sposób zapewniający bezpieczeństwo własne i otoczenia, w tym przestrzegania zasad

Treści programowe	
Nauczanie zasad higieny i bezpieczeństwa na zajęciach ruchowych - pomoc i asekuracja.	2
Nauczanie metod kształtowania zdolności motorycznych, w szczególności wytrzymałościowych (formuła treningu zdrowotnego). Kształtowanie zdolności motorycznych: zwłaszcza wytrzymałościowych.	14
Doskonalenie sprawności ogólnej i specjalnej w oparciu o: lekkoatletyczne formy ruchu, gry i zabawy ruchowe, formy gimnastyczne, gry zespołowe i indywidualne formy ruchu. (<i>Siłownia</i> : oddychanie podczas ćwiczeń, technika wykonywania ćwiczeń mięśni: klatki piersiowej, grzbietu, brzucha, barków, ramion i przedramion, nóg).	14
Nauczanie i doskonalenie umiejętności ruchowych z zakresu: <i>siatkówki, koszykówki, piłki nożnej, unihoc,; badmintona; tenisa stołowego, ew. nordic walking</i> . <i>Piłka siatkowa</i> : postawa siatkarska, odbicia sposobem górnym i dolnym, zagrywka tenisowa, przyjęcie piłki sposobem górnym i dolnym, <i>Koszykówka</i> : poruszanie się po boisku, podania i chwyt, kozłowanie prawą i lewą ręką, rzut do kosza z biegu z prawej i lewej strony, rzut do kosza z miejsca, <i>Piłka nożna i futsal</i> : sposoby poruszania się po boisku, podania i przyjęcia piłki w miejscu i w ruchu, strzał na bramkę z miejsca i w ruchu, zwody ciałem, drybling <i>Unihokej</i> : poruszanie się po boisku, podanie forhandem i backhandem, przyjęcie podania, strzał na bramkę z miejsca i w ruchu, drybling, <i>Badminton</i> : poruszanie się po boisku, sposoby trzymania rakiетки, uderzenia obronne i atakujące, gra szkolna i właściwa. <i>Tenis stołowy</i> : postawa przy stole i sposoby poruszania się podczas gry, różne sposoby trzymania rakiетки, forhand, backhand, serwis, uderzenia atakujące, uderzenia obronne.	20
Nauczanie zasad organizacji imprez sportowych (rekreacyjnych) oraz wybranych przepisów sportowych	4
Zajęcia podsumowujące: sprawdziany zaliczeniowe.	6

Sposób zaliczenia

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest:

- ✓ Wszystkie nieobecności nieusprawiedliwione muszą być odrobione. Sposób oraz formę odrobienia nieobecności ustala wykładowca.
- ✓ W przypadku nieobecności usprawiedliwionych – zajęcia należy odrobić zgodnie z wymaganiami wykładowcy w celu zrealizowania programu zajęć. W tym drugim przypadku ilość odrobionych zajęć ustala wykładowca. Sposób oraz formę odrobienia nieobecności ustala wykładowca.
- ✓ Zaliczenie elementów ocenianych przez wykładowcę:
 - sprawdziany techniczne,
 - test Coopera,
 - aktywny udział w zajęciach.

Kryteria uzyskania zaliczenia:

zal. – zadowalająca wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne, z możliwymi błędami - wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie min. 60%;

– akceptuje i przyjmuje opinie innych osób.

brak zal. – niezadowalająca wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne - wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%.

– nie potrafi ustosunkować się do uwag krytycznych, nie przyjmuje i nie akceptuje opinii innych osób

Kontakt:

studiumwf@apsl.edu.pl

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć INFORMACJA NAUKOWA		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 1	
Kierunek studiów: Socjologia					
Profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	-	I	
Dyscyplina: nauki o komunikacji społecznej i mediach – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktó w ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarn e	studia stacjonarn e	studia niestacjonarn e	
Ćwiczenia audytoryjne	10	8	15	17	1
Wykonywanie zadań			9	10	
Przygotowanie pracy zaliczeniowej			6	7	
Razem	10	8	15	17	1
Metody dydaktyczne: Konwersatorium Ćwiczenia praktyczne					
Wymagania wstępne: Podstawowe pojęcia z zakresu naukoznawstwa					
Cele przedmiotu: Zaznajomienie studentów z podstawowymi pojęciami dotyczącymi informacji naukowej i działalności informacyjnej. Przedmiot ma też na celu zapoznanie słuchaczy z typologią dokumentów, źródłami informacji, problemami nowoczesnej komunikacji naukowej oraz zagadnieniami ekologii informacji oraz przede wszystkim wykształcenie umiejętności skutecznego wyszukiwania i posługiwania się informacją oraz dbałości o jej poziom.					
Treści programowe: Komunikacja i jej rodzaje. Komunikacja naukowa jako proces uzyskiwania informacji. Istota i własności informacji. Informacja naukowa w systemie nauki i współczesnej komunikacji naukowej. Potrzeby informacyjne w społeczeństwie informacyjnym i społeczeństwie wiedzy. System informacyjno-wyszukiwawczy. Źródła informacji. Języki informacyjne. Kształcenie umiejętności skutecznego wyszukiwanie informacji – heurystyka. Zarządzanie informacją. Ekologia informacji.					

Efekty uczenia się: Wiedza W_01 - Student ma podstawową wiedzę o bazach wiedzy naukowej, szczególnie o funkcjonowaniu Bibliotek. Zna i rozumie zasady korzystania z Biblioteki, katalogów, wyszukiwania dokumentów naukowych. Umiejętności U_01 - Potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informację z wykorzystaniem różnych źródeł i sposobów za pomocą nowych mediów (Internet). Kompetencje społeczne K_01 - Rozumie mechanizmy wyszukiwania informacji niezbędnych do wykonywania określonych czynności zawodowych w bazach bibliotecznych – krajowych i światowych, a także w zasobach Internetu.		Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia Zaliczenie z oceną B. Formy i kryteria zaliczenia Praca zaliczeniowa, aktywność na zajęciach Końcowa ocena semestralna z przedmiotu jest składową: <table border="1"> <tr> <th rowspan="2">Skala ocen dla Cwiczeń</th><th rowspan="2">Kod</th><th>Suma</th></tr> <tr> <th>Ocena semestralna</th></tr> <tr> <td>Praca zaliczeniowa</td><td>Z1</td><td>50%</td></tr> <tr> <td>Aktywność na zajęciach</td><td>A1</td><td>50%</td></tr> <tr> <td>Suma</td><td></td><td>100%</td></tr> </table> Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.	Skala ocen dla Cwiczeń	Kod	Suma	Ocena semestralna	Praca zaliczeniowa	Z1	50%	Aktywność na zajęciach	A1	50%	Suma		100%
Skala ocen dla Cwiczeń	Kod	Suma													
		Ocena semestralna													
Praca zaliczeniowa	Z1	50%													
Aktywność na zajęciach	A1	50%													
Suma		100%													
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się													
	kolokwia częściowe pisemne i ustne samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	W_01, U_01, W_01, U_01, K_01													
Matryca efektów uczenia się dla zajęć															
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji													
W_01	K1_W01	P6S_WG													
U_01	K1_K02, K1_U06, K1_U08	P6U_UW, P6S_UO													
K_01	K1_K01	P6S_KK													

Wykaz literatury

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć:

- Antczak Mariola, Nowacka Anna: Przypisy, powołania, bibliografia załącznikowa: jak tworzyć, jak stosować : podręcznik. Warszawa 2008
- Batorowska Hanna: Kultura informacyjna w perspektywie zmian w perspektywie zmian w edukacji. Warszawa : 2009.
- Bogdan Stefanowicz: Informacja. Warszawa : 2004.
- Garbaczuk Włodzimierz, Świć Antoni, Wójcik Waldemar: Metodologia ochrony informacji. Lublin : 2006.
- Informacja elektroniczna a prawo autorskie, Warszawa 2000
- Informacja naukowa: rozwój –metody - organizacja / pod red. Zbigniewa Żmigrodzkiego oraz Wiesława Babika i Diany Pietruch-Reizes ; [poszczeg. rozdz. oprac. Anna Augustyniak et al.]. Warszawa : 2006.
- Kurek-Kokocińska Stanisława: Informacja : zagadnienia teoretyczne i uwarunkowania prawne działalności informacyjnej. Łódź : 2004.
- Materska Katarzyna: Informacja w organizacjach społeczeństwa wiedzy, Warszawa 2007
- Nicholas David: Ocena potrzeb informacyjnych w dobie Internetu: idee, metody, środki, Warszawa 2001
- Od informacji naukowej do technologii społeczeństwa informacyjnego: pod red. Barbary Sosińskiej-Kalaty i Marii Przastek-Samokowej; przy współpr. Andrzeja Skrzypczaka. Warszawa : 2005.
- Olędzki Jerzy: Komunikowanie w świecie: narzędzia, teorie, unormowania. Warszawa : 2001. Wyd. 2
- uzup.
- Sapa Remigiusz: Metodologia badań obszaru pośredniczenia w komunikacji naukowej z perspektywy nauki o informacji. Kraków : 2009.
- Spółeczeństwo informacyjne i jego technologie / pod red. Barbary Sosińskiej-Kalaty oraz Katarzyny Materskiej i Wiesława Glińskiego ; Warszawa : 2004.
- Zarządzanie informacją w nauce / pod red. Diany Pietruch-Reizes. Katowice : 2008.

B. Literatura uzupełniająca:

- Barbara Sosińska-Kalata :Modele organizacji wiedzy w systemach wyszukiwania informacji o dokumentach; Warszawa : 1999.
- Batorowska Hanna, Czubała Barbara: Wybrane zagadnienia nauki o informacji technologii informacyjnej. Warszawa 1996
- Dziuba Dariusz Tadeusz: Gospodarki nasycone informacją i wiedzą: podstawy ekonomiki sektora informacyjnego. Warszawa : 2000.

Nazwa zajęć Szkolenie bezpieczeństwo i higiena pracy		Forma zaliczenia Z		Liczba punktów ECTS 0	
Kierunek studiów: wszystkie kierunki					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
ogólnoakademicki	SPS	tak		-	I
Dyscyplina -					
Prowadzący zajęcia:					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
	wykład	4	4	0	
Łącznie:	4	4	0	0	0
Metody dydaktyczne wykład informacyjny					
Wymagania wstępne bez wymagań					
Cele zajęć zapoznanie studentów z zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie uwzględniającym specyfikę kształcenia w uczelni i rodzaj wyposażenia technicznego wykorzystywanego w procesie kształcenia.					
Treści programowe Przepisy bhp obowiązujące na terenie uczelni Ergonomia – ogólne wymagania dla stanowiska pracy/ nauki; organizacja stanowiska pracy/ nauki Zasady obowiązujące w pracowniach komputerowych, laboratoriach i pracowniach specjalistycznych. Charakterystyka wybranych czynników niebezpiecznych, szkodliwych i uciążliwych Postępowanie w razie wypadku oraz zasady udzielania pierwszej pomocy Postępowanie w przypadku wystąpienia zagrożenia pożarowego. Rodzaje środków gaśniczych Zasady prowadzenia ewakuacji w przypadku zagrożenia w tym osób niepełnosprawnych					

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów ECTS	
FILOZOFIA SPOŁECZNA		Zaliczenie z oceną		2	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	-	I	
Dyscyplina: filozofia -100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	10	10	15	15	1
Analiza literatury			8	8	
Przygotowanie do kolokwium			7	7	
Ćwiczenia audytoryjne	10	5	15	20	1
Analiza literatury			8	12	
Przygotowanie do zaliczenia			7	8	
Razem	20	20	30	35	2
Metody dydaktyczne: Wykład konwersatoryjny. Ćwiczenia audytoryjne: metoda projektów (prezentacja projektu wraz z dyskusją)					
Wymagania wstępne: Wymagania formalne: brak Wymagania wstępne: Ogólna znajomość współczesnych problemów humanistyki.					
Cele przedmiotu: Cel poznawczy : zaznajomienie studentów z najważniejszymi wybranymi teoriami społecznymi w wymiarze historycznym w kontekście problemów współczesnego świata.					
Treści programowe: (wykłady i ćwiczenia) Początki myśli socjologicznej. Koncepcja prawa naturalnego. Filozofia społeczna Oświecenia. Idealizm. Materializm historyczny Marksa i Engelsa. Pozytywizm i ewolucjonizm. Psychoanaliza. Socjologizm. Historycyzm. Socjologia humanistyczna. Pragmatyzm społeczny. Antropologia społeczna.					

Funkcjonalizm.

Współczesna myśl socjologiczna (Giddens, Bourdieu, Foucault).

Współczesna myśl socjologiczna c.d. (Lyotard, Habermas, Luhmann).

Efekty uczenia się

Wiedza:

W_01 - Wymienia i definiuje podstawowe pojęcia filozoficzne.

W_02 - Podaje przykłady i streszcza główne nurty i teorie społeczne.

Umiejętności:

U_01 - Porównuje i klasyfikuje historyczne i współczesne teorie społeczne.

U_02 - Bada i porządkuje dane na temat wybranych religii od kątem socjologicznym.

Kompetencje społeczne:

K_01 - Dyskutuje na temat współczesnych problemów i pytań człowieka, w szczególności w odniesieniu do życia społecznego.

K_02 - Jest otwarty na odmienne poglądy filozoficzne i religijne.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia:

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia:

Wykład – zaliczenie pisemne ze znajomości zagadnień poruszanych na wykładach.

Cwiczenia:

– Przygotowanie multimedialnego projektu i jego prezentacja.

– Odpowiedź ustna

Tabela nr 1.

Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁	100%

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną.

Tabela nr 2.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Zadanie do wykonania	Z1	50%
Odpowiedź ustna	A1	50%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$Oks = [(PW \times OW) + (P\acute{C}w \times O\acute{C}w)] / \Sigma P$$

Pw – punkty ECTS wykładów za semestr

P $\acute{C}$ w – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

OW – ocena wykładu;

O $\acute{C}$ w – ocena ćwiczeń;

Oks - ocena końcowa semestralna

Σ P – suma punktów ECTS za semestr

Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady:

3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)

3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5)

3,75 – 4,24 – dobry (4,0)

4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5)

4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)

Ocena negatywna z jakiejkolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej

		oceny końcowej.
		Numer efektu uczenia się
Metody weryfikacji efektów uczenia się	Kolokwium zaliczeniowe	W_01, W_02, U_01, U_02
	Samodzielnie wykonane przez studenta zadanie (prezentacja, projekty)	W_01, W_02, U_1, U_02
	Ocena odpowiedzi ustnej	W_02, U_01, U_02, K_01, K_02
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K1_W01	P6S_WG
W_02	K1_W15	P6S_WG
U_01	K1_U02	P6S_UW
U_02	K1_U03	P6S_UW
K_01	K1_K02	P6S_KK
K_02	K1_K04	P6S_KR
Wykaz literatury A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Leszek Koczanowicz, Rafał Włodarczyk, <i>Współczesna filozofia społeczna. Rozważania i eseje o społeczeństwie obywatelskim i etyce demokracji</i> , GWP, Gdańsk 2011 Jerzy Szacki, <i>Historia myśli socjologicznej</i> , Warszawa 2002. Andrzej Misiólek, <i>Wybrane zagadnienia filozofii społecznej</i> , GWSH, Gdańsk 2006. Gunter Kehrner, <i>Wprowadzenie do socjologii religii</i> , Kraków 1997. B. Literatura uzupełniająca Peter L. Berger, <i>Zaproszenie do socjologii</i> , Warszawa 1997. Zygmunt Bauman, <i>Socjologia</i> , Poznań 1996. Max Weber, <i>Szkice z socjologii religii</i> , Warszawa 1995.		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć PODSTAWY SOCJOLOGII		Forma zaliczenia Egzamin		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	-	I	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	30	15	20	35	2
Analiza literatury			10	15	
Przygotowanie do egzaminu			10	15	
Ćwiczenia audytoryjne	30	20	20	30	2
Przygotowanie do ćwiczeń			10	18	
Przygotowanie do zaliczenia			10	12	
Razem	60	35	40	65	4
Metody dydaktyczne: wykłady problemowe wspomagane multimedialnie, dyskusja, praca w grupach					
Wymagania wstępne: ogólna wiedza o społeczeństwie.					
Cele przedmiotu: Przedstawienie ogólnej wiedzy z zakresu socjologii: zaznajomienie z podstawowymi pojęciami socjologicznymi, zjawiskami i procesami społecznymi występującymi we współczesnych społeczeństwach, ukazanie kulturowego uwarunkowania życia społecznego; rozwijanie u studentów wyobraźni socjologicznej i umiejętności stosowania kategorii socjologicznych do analizy społeczeństwa					
Treści programowe:					
Wykłady Socjologia - nauka o społeczeństwie., człowiek - istota społeczna. Socjologiczne koncepcje osobowości i tożsamości. Koncepcje roli społecznej w socjologii. Podmiotowość, grupa społeczna. Kulturowe uwarunkowania życia społecznego, więź społeczna. Struktura społeczna. Instytucje społeczne. Klasy i warstwy społeczne. Kontrola społeczna, władza, zmiana społeczna. Konflikt społeczny.					
Ćwiczenia Socjologia jako nauka, specyfika perspektywy socjologicznej, wizje naukowości w socjologii, socjologia a cechy myślenia potocznego i normatywnego, przedmiot socjologii.					

Socjalizacja. Socjologiczna koncepcja osobowości. Tożsamość. Płeć kulturowa. Role społeczne. Wielość, sekwencje i struktura ról społecznych. Teorie socjalizacji. Interakcja. Więzy społeczna, model genetyczny więzi (etapy). Koncepcje i typy ładu społecznego. Typy zbiorowości. Grupy społeczne. Socjologiczne rozumienie kultury. Zróżnicowanie społeczne. Zaburzenia, sprzeciw społeczny. Konformizm i dewiacje. Zmiana społeczna. Typy społeczeństw. Władza, panowanie, polityka. Państwo i demokracja. Opinia publiczna. Świadomość społeczna. Religia jako instytucja i jako świadomość społeczna. Rodzina w ujęciu instytucjonalnym, strukturalnym, funkcjonalnym i kulturowym; system pokrewieństwa, małżeństwo; przemiany rodziny.

Efekty uczenia się:

Wiedza

W_01 - Definiuje podstawowe pojęcia socjologiczne.

W_02 -Opisuje podstawowe procesy społeczne.

Umiejętności

U_01 - Diagnostuje podstawowe zjawiska społeczne.

Kompetencje społeczne

K_01 - Potrafi rozwiązywać problemy w interakcjach.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Egzamin pisemny

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykład: uzyskanie zaliczenia z ćwiczeń
zaliczenie pisemne wykładu

Ćwiczenia: aktywny udział w dyskusjach
zaliczenie pisemne ćwiczeń

Do zaliczenia przedmiotu konieczna jest znajomość omówionej na zajęciach problematyki oraz treści podanych lektur.

Skala ocen dla wykładu	Kod	Ocena końcowa
Kolokwium	K ₁	100%
Suma		100%

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Ocena końcowa
Kolokwium pisemne	K ₁	70%
Odpowiedź ustna	O1	30%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\dot{c}w} \times O_{\dot{c}w})] / \Sigma P$$

P_w – punkty ECTS wykładów za semestr

P_{ćw} – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

O_w – ocena wykładu;

O_{ćw} – ocena ćwiczeń;

O_{ks} - ocena końcowa semestralna

ΣP – suma punktów ECTS za semestr

Ocena końcowa za moduł jest składową 60% oceny za egzamin i 40% ocena końcowa przeliczana według wzoru:

$$OKM = [(A \times 40) + (B \times 60)] / 100$$

OKM – ocena końcowa za moduł A – ocena końcowa z semestru B – ocena za egzamin Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiejkolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej		
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się
	Egzamin, kolokwia cząstkowe ustne i pisemne Odpowiedź ustna	W_01, W_02, U_01, U_02, W_01, W_02, U_01, K_01
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01, W_02	K1_W01, K1_W03	P6S_WG
U_01	K1_U05	P6S_UW
K_01	K1_K03	P6S_KO
Wykaz literatury A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): A. Giddens, <i>Socjologia</i>, Warszawa, 2005 P.Sztompka, <i>Socjologia. Analiza społeczeństwa</i>, Kraków, 2012 P. Sztompka, M. Kucia (red.), <i>Socjologia. Lektury</i>, wyd. Znak, Kraków, 2005. B. Szacka, <i>Wprowadzenie do socjologii</i>, Oficyna Naukowa, Warszawa 2007. J. Szczepański, <i>Elementarne pojęcia socjologii</i>, PWN Warszawa, 1970. B. Literatura uzupełniająca: Z.Bokszański, <i>Indywidualizm a zmiana społeczna. Polacy wobec nowoczesności – raport z badań</i>, Warszawa 2007. P.Sztompka, M.Bogunia – Borowska (red.), <i>Socjologia codzienności</i>, Kraków 2008. P. L. Berger, <i>Zaproszenie do socjologii</i>, Warszawa 1988. M. Golka, <i>Socjologia kultury</i>, Warszawa 2007. M. Marody, A. Giza-Poleszczuk, <i>Przemiany więzi społecznych</i>, Warszawa 2004. P. Sztompka, <i>Socjologia zmian społecznych</i>, Kraków 2005.		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć ANTROPOLOGIA KULTUROWA		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
Ogólnoakademicki	SPS	Tak		-	I
Dyscyplina: nauki o kulturze i religii – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	10	10	15	1
Analiza literatury			5	8	
Przygotowanie do zaliczenia			5	7	
Ćwiczenia audytoryjne	10	5	15	20	1
Przygotowanie do ćwiczeń			7	8	
Przygotowanie do zaliczenia			8	12	
Razem	25	15	25	35	2
Metody dydaktyczne: wykłady problemowe wspomagane multimedialnie, dyskusja, praca w grupach; samodzielne wykonanie zadania przez studenta					
Wymagania wstępne: ogólna i podstawowa wiedza z zakresu nauk społecznych.					
Cele przedmiotu: Przekazanie wiedzy na temat podstawowych zagadnień z zakresu przedmiotu i metodologii badań antropologii kulturowej. Wychowanie umiejętności interpretowania zjawisk i procesów społecznych z perspektywy antropologiczno-kulturowej. Uwrażliwienie na różnice w sferze przekonań i zachowań kulturowych.					
Treści programowe: (wykłady i ćwiczenia) Wprowadzenie do antropologia kulturowej Magia jako typ kultury Rytuały, obrzędy i symbole Współczesne mity i mitologie					

Antropologia ciała
Geneza kultury
Proksemika przestrzeni
Czas w kulturach
Zabawa jako składnik kultury
Karnawalizacja życia

Efekty uczenia się

Wiedza.

W_01 – Rozpoznaje przedmiot i metody badań antropologii kulturowej jako dyscypliny należącej do nauk społecznych. Definiuje i opisuje typy kultur. Identyfikuje podstawowe paradygmaty z zakresu antropologii kulturowej; ilustruje różnice między wskazanymi paradygmatami w zakresie sposobów ujęcia przedmiotu i metod badań antropologii kulturowej.

W_02 – Charakteryzuje struktury i relacje społeczne za pomocą kategorii i pojęć antropologiczno-kulturowych. Rozróżnia typy społeczeństw ze względu na systemy przekonań kulturowych; podaje i analizuje egemplifikacje typów społeczeństw ze względu na żywione w nich przekonania kulturowe. Analizuje stosunki etniczne oraz historyczne i współczesne procesy migracyjne w Polsce.

Umiejętności.

U_01 – Potrafi interpretować teksty antropologiczne.

U_02 – Porównuje typy systemów przekonań kulturowych. Klasyfikuje

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykłady:

zaliczenie pisemne

Ćwiczenia:

- sprawdzenie stopnia znajomości literatury omawianej podczas ćwiczeń oraz umiejętności interpretowania analizowanych w literaturze zagadnień
- kolokwium odpowiedzi ustna
- wykonanie zadania
- aktywność na zajęciach/odpowiedź ustna

Tabela nr 1.

Skala ocen dla wykładów	Kod	Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁	100%
Suma		100%

Tabela nr 2.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁	50%
Zadanie do wykonania	Z1	25%
Aktywność na zajęciach	A1	25%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\acute{c}w} \times O_{\acute{c}w})] / \Sigma P$$

P_w – punkty ECTS wykładów za semestr

P_{ćw} – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

sposoby społecznego rozumienia świata ze względu na uprawianą w społeczeństwie kulturę. Wnioskuje o różnicach w sferze zachowań społecznych i indywidualnych na podstawie kulturowo wypracowanych różnic światopoglądowych. Konstruuje interpretacje przekonań i zachowań charakterystycznych dla społeczeństwa polskiego przy użyciu aparatu pojęciowego antropologii kulturowej. Kompetencje społeczne. K_01 – Posiada wrażliwość na różnice kulturowe i zachowuje otwartość na odmienne przekonania i zachowania kulturowe; jest zorientowany na poszukiwanie kulturowej genezy różnic w sferze przekonań i zachowań ludzkich. K_02 – Zachowuje krytycyzm wobec własnych nawyków w ocenianiu cudzych przekonań i zachowań; reaguje na objawy nieuzasadnionego braku tolerancji w kontaktach międzykulturowych.		O_w – ocena wykładu; O_{ćw} – ocena ćwiczeń; O_{ks} - ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Ocena końcowa za moduł jest składową 60% oceny za egzamin i 40% ocena końcowa przeliczana według wzoru: OKM=[(A x 40) + (B x 60)] / 100 OKM – ocena końcowa za moduł A – ocena końcowa z semestru B – ocena za egzamin Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej	
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się	
	Kolokwium zaliczeniowe	W_01, W_02, U_01, U_02	
	Samodzielnie wykonane przez studenta zadanie (prezentacja, projekt)	W_01, W_02, U_1, U_02	
	Ocena odpowiedzi ustnej	W_02, U_01, U_02, K_01, K_02	
Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu			
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji	
W_01	K1_W06, K1_W07, K1_W15	P6S_WG	

W_02	K1_W02, K1_W03	P6S_WG
U_01	K1_U02	P6S_UW
U_02	K1_U01, K1_U03	P6S_UW
K_01	K1_K04	P6S_KR
K_02	K1_K03	P6S_KO

Wykaz literatury

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):

Gajda J., *Antropologia kulturowa*, Kraków 2008.

Krawczyk E., *Antropologia kulturowa. Klasyczne kierunki, szkoły i orientacje*, Lublin 2006.

Nowicka E., *Świat człowieka – świat kultury*, Warszawa 2006.

B. Literatura uzupełniająca:

Brozi K. J., *Antropologia kulturowa*, Lublin 1993.

Burszta W., *Antropologia kultury*, Poznań 1998.

Chałupnik A. i In (red.) (Antropologia widowisk. Zagadnienia i wybór tekstów, Warszawa: Wydawnictwo UW 2010.

Garcin J., *Nowe mitologie*, przekł. A. Kocot, Kraków: Wydawnictwo UJ 2010.

Godlewski G., Kolankiewicz L., Mencwel A., Rodak P., *Antropologia kultury*, Warszawa 2005

Hall E., *Ukryty wymiar*, Warszawa: Wydawnictwo MUZA SA 2009.

Jakubowska H., *Socjologia ciała*, Wydawnictwo Naukowe PWN 2009.

Kępnny M., Nowicka E., *Badanie kultury. Elementy teorii antropologicznej. Kontynuacje*, Warszawa: PWN 2004.

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć PSYCHOLOGIA SPOŁECZNA		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	-	I	
Dyscyplina: psychologia – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	10	10	15	1
Analiza literatury			6	9	
Przygotowanie do zaliczenia			4	6	
Ćwiczenia audytoryjne	15	8	35	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			20	27	
Przygotowanie projektu			15	15	
Razem	30	18	45	57	3
Metody dydaktyczne: Wykład konwersatoryjny: wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną. Ćwiczenia audytoryjne: analiza tekstów z dyskusją, metoda projektów (projekt praktyczny), praca w grupach, dyskusja, rozwiązywanie zadań.					
Wymagania wstępne: Ogólna wiedza o rozwoju człowieka					
Cele przedmiotu: przedstawienie źródeł wiedzy o społecznych zachowań ludzi oraz wykorzystania wiedzy z zakresu psychologii społecznej do kształtowania społecznego środowiska człowieka; aplikowania wiedzy teoretycznej do konkretnych sytuacji życia codziennego.					
Treści programowe: Podstawowe podejścia teoretyczne w psychologii społecznej: poznawcze, motywacyjne, wynikające z teorii uczenia, ewolucjonistyczne i społeczno-kulturowe. Metody badań psychologii społecznej. Kluczowa rola eksperymentu w psychologii społecznej. Wiedza i sądy o świecie społecznym. Schematy i skrypty. Naiwne i potoczne koncepcje świata i natury ludzkiej. Stereotypy i uprzedzenia. Spostrzeganie siebie i innych. Heurystyki: dostępności, zakotwiczenia, symulacji, reprezentatywności. Zależność sądów społecznych od procesów afektywnych. Tożsamość indywidualna i społeczna. Spostrzeganie siebie i innych. Samoocena i jej rola w regulacji zachowania. Procesy atrybucji. Błędy atrybucyjne. Ukryte Teorie Osobowości. Postawy i wartości. Struktura wartości. Struktura i funkcje postaw. Geneza postaw. Teorie i mechanizmy zmian postaw. Związek postaw z zachowaniem. Wpływ społeczny. Facylitacja i inhibicja. Próżniactwo społeczne. Naśladownictwo, konformizm i posłuszeństwo. Wpływ mniejszości na większość. Mechanizmy i taktyki wywierania wpływu społecznego. Współzależność społeczna i konflikt. Atrakcyjność interpersonalna. Teorie i wyznaczniki atrakcyjności interpersonalnej. Autoprezentacja. Obronne i asertywne taktyki autoprezentacji. Intrapersonalne i interpersonalne konsekwencje autoprezentacji. Altruizm. Teorie i mechanizmy zachowań prospołecznych. Agresja. Teorie agresji. Wyznaczniki agresji. Grupa społeczna. Struktura i funkcjonowanie grupy. Zadaniowe funkcjonowanie grupy. Komunikowanie się w grupie. Władza i kierowanie ludźmi. Style kierowania. Psychiczne zróżnicowanie płci – fakty a stereotypy. Teorie wyjaśniające zróżnicowanie płci.					

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne**A. Sposób zaliczenia :**

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia:

Wykłady: pisemne kolokwium

Ćwiczenia:

- przygotowanie i aktywność na zajęciach
- przygotowanie projektu i jego prezentacja

Efekty uczenia się:**Wiedza**

W_01 - Ma podstawową wiedzę o człowieku jako przedmiocie i podmiocie w relacjach społecznych, stadiach rozwoju społecznego jednostki, orientacjach teoretycznych opisujących i wyjaśniających relacje interpersonalne i międzygrupowe.

W_02 - Zna procesy socjalizacji oraz strukturę grupy i zachodzące w niej procesy.

W_03 - Ma wiedzę o konflikcie i współpracy o agresji, uprzedzeniu, stereotypach oraz o negocjacjach, mediacjach, manipulacjach.

Umiejętności

U_01 - Rozpoznaje podstawowe mechanizmy dynamiki grupy społecznej.

U_02 - Analizuje struktury grupowe i interakcje w grupie, związki między strukturą grupy i jej wpływem na zachowania członków grupy.

Kompetencje społeczne

K_01 - Potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.

K_02 - Prawidłowo analizuje relacje między jednostką a grupą.

K_03 - Uzupełnia i doskonali nabytą wiedzę i umiejętności.

Skala ocen dla wykładu	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁	100%
Suma		100%

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Przygotowanie i aktywność na zajęciach	Z ₁	50%
przygotowanie i prezentacja projektu	Z ₂	50%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\acute{c}w} \times O_{\acute{c}w})] / \Sigma P$$

P_w – punkty ECTS wykładów za semestr

P_{ćw} – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

O_w – ocena wykładu;

O_{ćw} – ocena ćwiczeń;

O_{ks} – ocena końcowa semestralna

ΣP – suma punktów ECTS za semestr

Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady:

3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)

3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5)

3,75 – 4,24 – dobry (4,0)

4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5)

4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)

Ocena negatywna z jakiejkolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.

Metody weryfikacji efektów uczenia się

Numer efektu uczenia się

	Kolokwium zaliczeniowe z wykładów	W_01, W_02, U_01, U_02, U_03
	Samodzielnie wykonane przez studenta zadanie (prezentacja/ projekt/referat)	W_01, W_02, U_01, U_02, U_03
	Ocena aktywności na zajęciach	K_01, K_02, K_03

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01, W_02, W_03	K1_W06, K1_W07, K1_W11	P6S_WG
U_01, U_02	K1_U02, K1_U03, K1_U09	P6S_UW, P6S_UO
K_01, K_02, K_03	K1_K01, K1_K02	P6S_KK

Wykaz literatury

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):

Aronson E., (2004), Człowiek – istota społeczna, Wydaw. Naukowe PWN, Warszawa.
 Borkowski J., (2003), Podstawy psychologii społecznej, „Elipsa”, Warszawa.
 Brzezińska A., (2004), Społeczna psychologia rozwoju, „Scholar”, Warszawa.
 Cialdini R., (2001), Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i praktyka, Gdańskie Wydaw. Psychologiczne, Gdańsk.
 Cialdini R., Kenrick D., Neuberg S., (2002), Psychologia społeczna. Rozwiązane tajemnice, Gdańsk.

B. Literatura uzupełniająca:

Witkowski T., (2004), Psychomanipulacje: jak je rozpoznawać i jak sobie z nimi radzić, Wrocław.
 Lewicka M., Trzebiński J., (1985), Psychologia spostrzegania społecznego, „Książka i Wiedza”, Warszawa.
 Hempolińska-Nowik E., (2001), Poznawcze koncepcje „Ja”, Uniwersytet Szczeciński, Szczecin.
 Domachowski W., (2000), Przewodnik po psychologii społecznej, Wydaw. Naukowe PWN, Warszawa

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów ECTS	
KOMUNIKACJA INTERPERSONALNA		Zaliczenie z oceną		3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	-	III	
Dyscyplina: nauki o komunikacji społecznej i mediach – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykłady	10	5	15	20	1
Praca z literaturą			10	13	
Przygotowanie do zaliczenia			5	7	
Zajęcia praktyczne/ćwiczenia	15	10	35	40	2
Przygotowanie do ćwiczeń			20	22	
Przygotowanie do zaliczenia			15	18	
Razem	25	15	50	60	3
Metody dydaktyczne: wykład problemowy. Ćwiczenia audytoryjne					
Wymagania wstępne:. ogólna wiedza wiedzy z zakresu psychologii i socjologii.					
Cele przedmiotu Dostarczenie studentom podstawowej wiedzy dotyczącej socjologii komunikacji oraz umiejętności komunikacji interpersonalnej związanych ze stosowaniem ich w różnych sytuacjach społecznych.					
Treści programowe Problematyka wykładów Natura i rodzaje komunikowania. Kontekst społeczny a odbiór komunikatów. Socjologiczne teorie komunikacji. Media w procesie komunikacji. Komunikacja w organizacjach społecznych. Analiza transakcyjna. Dżihad kontra McŚwiat. Problematyka ćwiczeń Kody językowe. Mcdonaldyzacja społeczeństwa, Technopol					

Płeć a komunikacja.
 Przemoc symboliczna a proces komunikacji.
 Masowa informacja a masowa komunikacja.
 Telewizja i wizualne środki komunikacji .Internet.

Efekty uczenia się

Wiedza:

W_01 - Posiada wiedzę z zakresu komunikacji interpersonalnej w obszarze życia rodzinnego, zawodowego i komunikacyjnego.

W_02 - Zna podstawowe pojęcia z zakresu komunikacji interpersonalnej oraz związanej z nią etyką i prawem.

Umiejętności:

U_01 - Rozumie zasady funkcjonowania mediów we współczesnym świecie.

U_02 - Poprawnie analizuje dynamikę mediów.

Kompetencje społeczne:

K_01 - Potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł i sposobów.

K_02 - Potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.

K_03 - Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Zaliczenie z oceną

ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen częściowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru

Tabela nr 1.

Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Praca pisemna	K ₁	100%

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną.

Tabela nr 2.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Zadanie do wykonania	Z1	50%
Odpowiedź ustna	A1	50%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = [(PW \times OW) + (P_{\text{Cw}} \times O_{\text{Cw}})] / \Sigma P$$

Pw – punkty ECTS wykładów za semestr

P_{Cw} – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

OW – ocena wykładu;

O_{Cw} – ocena ćwiczeń;

O_{ks} - ocena końcowa semestralna

ΣP – suma punktów ECTS za semestr

Ocena końcowa za moduł jest składową 60% oceny za egzamin i 40% ocena końcowa.

Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia przeliczana według zasady:

3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)

3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5)

3,75 – 4,24 – dobry (4,0)

4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5)

4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)

Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.

Metody weryfikacji efektów uczenia się		Numer efektu uczenia się
	Praca pisemna z wykładów	W_01, W_02, U_01, U_02, K_01
	Samodzielnie wykonane przez studenta zadanie (prezentacja/projekt/referat)	W_01, W_02, U_01, U_02, K_01, K_03
	Ocena odpowiedzi ustna na zajęciach	K_01, K_02, K_03
Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy kwalifikacyjnej
W_01	K_W09	P6S_WK
W_02	K_W11	P6S_WG
U_01	K_U07, K_U13	P6S_UW, P6S_UU
K_01	K_K02, K_K03, K_K06	P6S_KK, P6S_KO
K_02	K_K10	P6S_KR
K_03	K_K11	P6S_KO
Wykaz literatury A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Zimnol A., <i>Komunikacja interpersonalna</i> , PWN, Warszawa 2012. Griffin E., <i>Podstawy komunikacji społecznej</i> . Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2003. Morreale S. P., Spitzberg B. H., Barge J. K., <i>Komunikacja między ludźmi</i> , Warszawa 2007. Quilliam S., <i>Mowa ciała</i> , Bellona, Warszawa 2007. Cialdini R., <i>Wywieranie wpływu na ludzi</i> , GWP, Gdańsk 1996 B. Literatura uzupełniająca Gładys-Jakóbk J., <i>Psychologiczno-społeczne uwarunkowania procesu komunikowania</i> . [w:] <i>Media, komunikacja, biznes elektroniczny</i> . B. Jung (red), Warszawa 2001 Pease A., <i>Język ciała</i> , Warszawa 1995 Stankiewicz, <i>Komunikowanie się w organizacji</i> , Warszawa 1999 Leathers D., <i>Komunikacja niewerbalna</i> , Warszawa 2007 Gronbeck B., <i>Zasady komunikacji werbalnej</i> , Poznań 2001		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia Egzamin		Liczba punktów ECTS 5	
SYSTEMY, STRUKTURY I PROCESY SPOŁECZNE					
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	-	II	
Dyscyplina: nauki socjologiczne -100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykłady	30	15	20	35	2
Samodzielna lektura literatury obowiązkowej			10	20	
Przygotowanie się do kolokwium			10	15	
Ćwiczenia audytoryjne	30	20	45	55	3
Przygotowanie się do kolokwium			23	20	
Lektura obowiązkowej książki i przygotowanie się do odpowiedzi pisemnej -egzamin			23	35	
Razem	60	35	65	90	5
Metody dydaktyczne: wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, analiza tekstów z dyskusją, praca w grupach, dyskusja					
Wymagania wstępne: Przydatne jest wcześniejsze ukończenie kursu Podstawy socjologii.					
Cele przedmiotu: Nabycie umiejętności i wiedzy dotyczących rozumienia pojęć „system społeczny”, „struktura społeczna”, „proces społeczny”, a także „społeczeństwo” - także sporów o jego ontologię. Nabycie umiejętności świadomego wyboru perspektywy teoretycznej w badaniach struktur społecznych i dostrzegania konsekwencji tego wyboru; analizowania struktur systemu społecznego i powiązań między jej poszczególnymi elementami; rozumienia koncepcji „społeczeństwa jako procesu”; wykorzystywania kategorii teoretycznych do analizy zmian społecznych we współczesnym społeczeństwie polskim.					
Treści programowe Koncepcja systemu społecznego Koncepcje struktury społecznej. Mikro-, mezo-, makro- struktury. Stratyfikacja społeczna, klasy i warstwy społeczne					

Klasy i warstwy współczesnej Polski
 Ruchliwość społeczna
 Zmiana społeczna. Pojęcie procesu społecznego.
 Długotrwałe procesy zmiany społecznej
 Industrializacja i postindustrializacja – nowoczesność i ponowoczesność
 Struktury społeczne a procesy globalizacji
 Wybrane teorie makrosocjologiczne
 Mezosocjologia – socjologia instytucji i zrzeszeń.
 Władza w społeczeństwie.
 Nierówności społeczne.
 Struktura społeczna a struktura osobowości.

Efekty uczenia się:

Wiedza

W_01 Ma wiedzę na temat: koncepcji systemu społecznego, funkcjonalizmu, neofunkcjonalizmu, struktury systemów społecznych, strukturalnych determinantów indywidualnych zachowań.

W_02 Ma wiedzę o podstawowych orientacjach metodologicznych w socjologii: ewolucjonizm, teorie konfliktu, funkcjonalizm, neo-weberyzm, koncepcja strukturalizacji Giddensa, podstawowe tezy w „socjologii historycznej”, teorii modernizacji, teorii rozwoju alternatywnego, koncepcje traumy kulturowej.

Umiejętności

U_01 Świadomie wybiera perspektywy teoretyczne i dostrzega koncepcje tego wyboru. Potrafi analizować struktury systemu społecznego i powiązania między jej poszczególnymi elementami. Rozumie koncepcje „społeczeństwa” jako procesu.

Kompetencje społeczne

K_01 Wykorzystuje kategorie teoretyczne do analizy zmian społecznych we współczesnym społeczeństwie polskim.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Egzamin pisemny - z książki G. Standing, *Prekariat. Nowa niebezpieczna klasa*. Warszawa: Wydawnictwo PWN 2014.

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykład: podstawą zaliczenia wykładu jest test pisemny (pytania otwarte i zamknięte).

Ćwiczenia: podstawą zaliczenia ćwiczeń jest kolokwium. *Tabela nr 1.*

Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Test	K ₁	100%

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną.

Tabela nr 2.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁ i K ₂	70%
Aktywność na zajęciach	A1	30%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\dot{c}w} \times O_{\dot{c}w})] / \Sigma P$$

P_w – punkty ECTS wykładów za semestr

P_{ćw} – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

O_w – ocena wykładu;

O_{ćw} – ocena ćwiczeń;

O_{ks} – ocena końcowa semestralna

ΣP – suma punktów ECTS za semestr

Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu

		jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
Metody weryfikacji efektów uczenia się	egzamin	W_01, W_02, K_01
	kolokwia	W_01, W_02, U_01, K_01
	ocena aktywności na zajęciach	W_01, W_02, U_01, K_01
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01, W_02	K_W02, K_W04, K_W05, K_W09, K_W10	P6S_WG, P6S_WK
U_01	K_U01, K_U02, K_U03,	P6S_UW
K_01	K_K01, K_K02, K_K03,	P6S_KK, P6S_KO
Wykaz literatury A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć: Domański H., 2004, <i>Struktura społeczna</i> , Warszawa: Scholar. Standing G. 2014, <i>Prekariat. Nowa niebezpieczna klasa</i> . Warszawa: Wydawnictwo PWN. Sztompka P., 2005, <i>Socjologia zmian społecznych</i> , Kraków: Wyd. Znak. Sztompka P., 2002, <i>Socjologia. Analiza społeczeństwa</i> , Kraków: Wyd. Znak (wybrane rozdziały) Turner J. H. 2004 <i>Struktura teorii socjologicznej</i> , Warszawa PWN (wybrane koncepcje) Turowski J. 1994, <i>Socjologia. Wielkie struktury społeczne</i> , Lublin: KUL.		
B. Literatura uzupełniająca: Beck, Ulrich, 2004, <i>Spółczesność ryzyka. W drodze do innej nowoczesności</i> , Warszawa: Scholar., Giddens, Anthony, 2004, <i>Socjologia</i> , Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN Hirsztowicz, Maria, 1998, <i>Wizje społeczeństw przyszłości</i> , w: też, <i>Spory o przyszłość. Klasa. Polityka. Jednostka</i> , Warszawa: IFiS PAN, ss. 41-83. Marody Mirosława, 2014, <i>Jednostka po nowoczesności. Perspektywa socjologiczna</i> , Warszawa: Scholar Offe, Claus, 2005, <i>Nowe ruchy społeczne: przekraczanie granic polityki zinstytucjonalizowanej</i> , w: Piotr Sztompka i Marek Kucia (red.), <i>Socjologia. Lektury</i> . Kraków: Wydawnictwo Znak. <i>Współczesne teorie socjologiczne. Wybór tekstów</i> . T.1 i T. 2 A. Jasińska-Kania i in. [red], Warszawa: Scholar (wybrane teksty) „Kultura i Społeczeństwo” - czasopismo		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć DYNAMIKA ZMIAN WSPÓŁCZESNEGO SPOŁECZEŃSTWA POLSKIEGO		Forma zaliczenia Egzamin		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
Ogólnoakademicki	SPS	Tak		-	II
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	10	10	15	1
Analiza literatury			5	8	
Przygotowanie do egzaminu			5	7	
Cwiczenia audytoryjne	20	10	30	40	2
Przygotowanie do ćwiczeń			10	15	
Przygotowanie projektu badawczego/referatu			10	10	
Przygotowanie do zaliczenia			10	15	
Razem	35	20	40	55	3
Metody dydaktyczne: Wykład problemowy / wykład z prezentacją multimedialną Cwiczenia audytoryjne: analiza tekstów z dyskusją / praca w grupach/dyskusja, przygotowanie referatu, praca pisemna					
Wymagania wstępne: Konieczna jest wiedza ogólna oraz z zakresu historii i wiedzy o społeczeństwie na poziomie zaliczającym maturę.					
Cele przedmiotu: Ukształtowanie umiejętności dostrzegania, analizowania i interpretowania dynamiki zmian współczesnego społeczeństwa polskiego w perspektywie socjologicznej. Ukształtowanie wiedzy socjologicznej na temat oddziaływań społecznych w perspektywie diagnozy makrosocjalnej Zdobycie wiedzy na temat socjologii zmiany społecznej społeczeństwa przemysłowego Europy Środkowo-Wschodniej					
Treści programowe: (wykłady i ćwiczenia) Mieszkańcy Polski – charakterystyka populacji społeczeństwa polskiego . Przemiany ludnościowe współczesnego społeczeństwa w Polsce. Przemiany obyczajowości – życie rodzinne, religijne, style życia, korzystanie z mediów.					

Mechanizmy stratyfikacji i hierarchie społeczne. Historyczny rozwój struktur społeczeństwa polskiego. Od konfliktu klasowego do wykluczenia społecznego – ewolucja mechanizmu napędzającego zmianę społeczną

Polityka i władza, wspólnota samorządowa jako przedmiot i podmiot zmiany społecznej.

Migracja i emigracja Polaków.

Kapitał społeczny i dobro wspólne.

Rozwój gospodarczy i zachowania ekonomiczne Polaków.

Rynek pracy – instytucje rynku pracy, elastyczność zatrudnienia i zjawisko bezrobocia.

Zamożność i ubóstwo społeczeństwa polskiego.

Podstawy społeczeństwa informacyjnego w Polsce.

Polska w Unii Europejskiej – konsekwencje społeczne, ekonomiczne i prawne.

Efekty uczenia się:

Wiedza

W_01- Ma wiedzę o związkach pomiędzy polityką, gospodarką i społeczeństwem; o zmianach struktury społecznej i dynamice uwarstwienia społecznego, posiada wiedzę o Polskich reformach po roku 1989, o Polsce w Unii Europejskiej, o społeczeństwie obywatelskim i rozwoju „trzeciego sektora” we współczesnej Polsce, a także o problemach społecznych.

Umiejętności

U_01 - Świadomie wybiera perspektywy teoretyczne i dostrzega koncepcje tego wyboru. Potrafi analizować struktury systemu społecznego i powiązania między jej poszczególnymi elementami.
U_02 - Rozumie koncepcje „społeczeństwa” jako procesu. Potrafi wiedzę o zmianach społecznych wykorzystać w działalności publicznej.

Kompetencje

K_01 - Wykorzystuje kategorie teoretyczne do analizy zmian społecznych we współczesnym społeczeństwie polskim.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Egzamin

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykład: podstawą zaliczenia wykładu jest test pisemny (pytania otwarte i zamknięte).

Ćwiczenia: podstawą zaliczenia ćwiczeń jest 2-częściowe kolokwium w połowie i na końcu semestru. Wymagana jest obecność (max 2 nieobecności dopuszczalne) oraz znajomość lektur. Dodatkowymi formami zaliczenia są prezentacja ustna lub praca pisemna.

B. Formy i kryteria zaliczenia

Skala ocen dla wykładu	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁	100%
Suma		100%

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Aktywność na zajęciach	Z ₁	20%
Częściowe kolokwia	K ₁ i K ₂	40%
Prezentacja ustna/ praca pisemna	Z ₂	40%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\dot{c}w} \times O_{\dot{c}w})] / \Sigma P$$

P_w – punkty ECTS wykładów za semestr

P_{ćw} – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

O_w – ocena wykładu;

		O_{ćw} – ocena ćwiczeń, O_{ks} – ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Ocena końcowa za moduł jest składową 60% oceny za egzamin i 40% ocena końcowa przeliczana według wzoru: $OKM = [(A \times 40) + (B \times 60)] / 100$ OKM – ocena końcowa za moduł A – ocena końcowa z semestru B – ocena za egzamin Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się
	egzamin	W_01, U_03, U_04
	kolokwia pisemne	W_01, U_01, U_02, U_03, U_04, K_04
	samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	W_01, U_01, U_02, U_04, K_04
	ocena aktywności na zajęciach	W_01, U_01, U_02, U_04, K_04
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K1_W03, K1_W09,	P6S_WG, P6S_WK
U_01, U_02	K1_U02, K1_U04,	P6S_UW
K_01	K1_K07	P6S_UK
Wykaz literatury A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): 1. <i>Współczesne społeczeństwo polskie</i>, Anna Giza, Małgorzata Sikorska [red.], Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2012 2. <i>Współczesne społeczeństwo polskie – dynamika zmian</i>, Jacek Wasilewski [red.], Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar, 2006 3. <i>Wymiary życia społecznego. Polska na przełomie XX i XXI wieku</i>. Wydanie nowe, Mirosława Marody [red.], Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar, 2007 B. Literatura uzupełniająca: 1. Giddens Anthony, <i>Socjologia</i>. Wydanie nowe, przekł. Olga Siara i in., Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2012. 2. Hirsztowicz Maria, <i>Stąd, ale dokąd? Społeczeństwo u progu nowej ery</i>, Warszawa: Wydawnictwo Sic! 2007. 3. Kolejne edycje <i>Diagnozy społecznej</i> Janusz Czapiński, Tomasz Panek [red.] – dostępne w Internecie		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć SOCJOLOGIA EKONOMICZNA		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
Ogólnoakademicki	SPS	Tak		-	III
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	12	35	38	2
Analiza literatury			25	26	
Przygotowanie do zaliczenia			10	12	
Cwiczenia audytoryjne	30	15	20	35	2
Przygotowanie do ćwiczeń			10	20	
Przygotowanie referatu			5	8	
Przygotowanie do zaliczenia			5	7	
Razem	45	27	55	73	4
Metody dydaktyczne: Wykład problemowy / wykład z prezentacją multimedialną Cwiczenia audytoryjne: analiza tekstów z dyskusją / praca w grupach/dyskusja					
Wymagania wstępne: Ogólna znajomość współczesnych problemów społeczno –ekonomicznych na świecie, w Europie i w Polsce.					
Cele przedmiotu: Celem wykładu jest zaznajomienie studentów z procesami ekonomicznymi prezentowanymi z perspektywy socjologicznej. Ukazanie powiązań pomiędzy społeczeństwem, gospodarką, polityką i kulturą. Pokazanie społecznego kontekstu działalności w sferze produkcji, podziału, wymiany i konsumpcji dóbr oraz usług. Charakterystyka głównych aktorów działających w sferze ekonomicznej.					
Treści programowe: Problematyka wykładów Przedmiot socjologii ekonomicznej. Definicja dyscypliny, główne problemy i obszary badawcze. Koncepcje człowieka w gospodarce. Od społeczeństwa przegranego do społeczeństwa postindustrialnego – rozwój społeczno-gospodarczy. Główni aktorzy sfery ekonomicznej i podstawowe powiązania między nimi. Ład monocentryczny, postmonocentryczny, pluralistyczny. Rynek jako instytucja społeczna i przedmiot badań socjologicznych. Zjawisko bezrobocia i prekariatu we współczesnych czasach. Pieniądz a społeczeństwo.					

Gospodarka oparta na wiedzy, nowoczesne technologie i innowacyjność, e-gospodarka na świecie i w Polsce.
 Idea państwa dobrobytu (welfare state), jego odmiany (liberalne, konserwatywne i socjaldemokratyczne), argumenty polityczne, ekonomiczne i społeczno-kulturowe przeciwko idei państwa dobrobytu.

Problematyka ćwiczeń

Profesjonalizacja społeczeństw –wiedza ogólna czy wąska specjalizacja jako warunek sukcesu zawodowego.

Społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw.

Kapitał społeczny i zaufanie jako czynniki warunkujące dobrobyt obywateli współczesnych państw.

Konsument a funkcjonowanie rynku -wyznaczniki współczesnego społeczeństwa konsumpcyjnego.

Kulturowe uwarunkowania rozwoju gospodarczego. Charakterystyka kultur kapitalizmu.

Efekty uczenia się:

Wiedza

W_01 - Ma wiedzę w zakresie przedmiotu socjologii ekonomicznej. Zna definicje dyscypliny i ich główne problemy badawcze.

W_02 - Zna i rozumie koncepcje człowieka w gospodarce oraz głównych aktorów sfery ekonomicznej.

W_03 - Zna zasady rozwoju gospodarczego oraz jego czynniki, między innymi kulturę.

W_04 - Ma wiedzę w zakresie różnych systemów kapitalistycznych.

Umiejętności

U_01 - Potrafi wyznaczyć ekonomiczne determinanty procesów społecznych.

U_02 - Rozumie zasady funkcjonowania przedsiębiorstw we współczesnym świecie oraz analizuje ich dynamikę

Kompetencje

K_01 - Wykazuje gotowość zachowywać się przedsiębiorczo w różnych kontekstach społecznych i kulturowych.

K_02 - Potrafi określić priorytety służące realizacji określonego przez się siebie lub innych zadania.

K_03 - Umie uczestniczyć w przygotowaniu projektów społecznych uwzględniając aspekty socjologiczne, ekonomiczne i gospodarcze.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykład:

- uzyskanie zaliczenia z ćwiczeń
- zaliczenie pisemne wykładu

Ćwiczenia:

- przygotowanie i prezentacja referatu
- zaliczenie pisemne ćwiczeń

Skala ocen dla wykładu	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Praca pisemna	K ₁	100%
Suma		100%

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
kolokwium pisemne	Z ₁	50%
przygotowanie i prezentacja referatu/projektu	Z ₂	50%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\check{w}} \times O_{\check{w}})] / \Sigma P$$

P_w – punkty ECTS wykładów za semestr

P_{Ńw} – punkty ECTS ģwiceŃ za semestr

O_w – ocena wykładu;

O_{Ńw} – ocena ģwiceŃ;

O_{ks} - ocena koŃcowa semestralna

		ΣP – suma punktów ECTS za semestr Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4.5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się
	samodzielnie wykonanie przez studenta zadania (prezentacje/projekty, referaty) ocena kolokwium pisemnego	W_01, W_02, W_03, U_01, U_02 U_01, U_02, K_01, K_02, K_03
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01, W_02, W_03, W_04	K1_W04, K1_W10, K1_W13, K1_W14,	P6S_WG, P6S_WK
U_01, U_02	K1_U01, K1_U04, K1_U09, K1_U10,	P6S_UW, P6S_UK, P6S_UO
K_01, K_02, K_03	K1_K02, K1_K07, K1_K08, K1_K11,	P6S_KK, P6S_KO
Wykaz literatury A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Gilejko L., <i>Spółeczeństwo a gospodarka. Socjologia ekonomiczna</i> , Warszawa 2005 Morawski W., <i>Socjologia ekonomiczna</i> , Warszawa 2001 Partycki S., <i>Zarys teorii socjologii gospodarki</i> , Lublin 2004 B. Literatura uzupełniająca: Beck U., <i>Spółeczeństwo ryzyka. W drodze do innej nowoczesności</i> , Warszawa 2002 Gasparski W. (red.), <i>Biznes etyka, odpowiedzialność</i> , Warszawa 2012 Drucker P.F., <i>Spółeczeństwo prokapitalistyczne</i> , Warszawa 1999 Harrison L.E., Huntington S.P., <i>Kultura ma znaczenie</i> , Poznań 2003 Hryniewicz, J., <i>Polityczny i kulturowy kontekst rozwoju gospodarczego</i> . Warszawa 2004 Ritzer G., <i>Makdonaldyzacja społeczeństwa</i> , Warszawa 2009 Standing G., <i>Prekaria. Nowa niebezpieczna klasa</i> , PWN, Warszawa 2019. Trompenaars A., Hampton-Turner Ch., <i>Siedem kultur kapitalizmu</i> , Warszawa 2012		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć HISTORIA MYŚLI SOCJOLOGICZNEJ I MYŚLI SPOŁECZNEJ		Forma zaliczenia Egzamin		Liczba punktów ECTS 5	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
Ogólnoakademicki	SPS	Tak		-	I
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	15	35	35	2
Analiza literatury			15	15	
Przygotowanie do egzaminu			20	20	
Cwiczenia audytoryjne	30	15	45	60	3
Przygotowanie do ćwiczeń			15	20	
Przygotowanie referatu			10	20	
Przygotowanie do zaliczenia			20	20	
Razem	45	30	80	95	5
Metody dydaktyczne: Wykłady problemowe wspomagane multimedialnie, dyskusja, praca w grupach					
Wymagania wstępne: Ogólna wiedza z zakresu nauk społecznych na poziomie maturalnym					
Cele przedmiotu: zaznajomienie studentów z historią myśli społecznej					
Treści programowe: (wykłady i ćwiczenia)					
Wykłady: Archaizm idei utopijnych - od Platona, Arystotelesa do Tomasza More’a; lewiatan Thomasa Hobbesa - mechanistyczne kategorie myślenia; racjonalizm Newtona - konieczność ruchu (społecznego także); podsumowanie dziejów w <i>Kursie filozofii pozytywnej</i> A. Comte’a- propozycja nauki socjologicznej; polski wkład w myśl socjologiczną: L. Gumplowicz, S. Czarnowski; Uczestnictwo w kulturze; wpływ monografii „chłopa polskiego” Floriana Znanieckiego na świadomość metodologiczną socjologii; badania socjologiczne po II Wojnie Światowej; socjologia „socjalistyczna” i „kapitalistyczna” - charakterystyki myśli społecznej.					
Ćwiczenia: od <i>polis</i> do społeczeństwa obywatelskiego; społeczna myśl oświecenia; program socjologii Augusta Comte; socjologia ewolucjonistyczna Herberta Spencera; wspólnoty i stowarzyszenia w ujęciu Ferdinanda Tönniesa; materializm historyczny Marksa i Engelsa;					

socjologia rozumiejąca Maxa Webera; Georg Simmel i jego projekt socjologii; Alexis de Tocqueville: podstawy socjologii politycznej; socjologia Émile'a Durkheima; psychologizująca socjologia Vifredo Pareto; filozofia społeczna Charlesa Cooley'a; Georg H. Mead i symboliczny interakcjonizm; podsumowanie nurtów i kierunków socjologii XIX w. i pierwszej połowy XX w.

Efekty uczenia się:

Wiedza

W_01 – Student zna etymologię pojęć opisu socjologicznego, rozumie źródła i uwarunkowania społeczne powstających zjawisk społecznych.

W_02 - Rozumie istotną rolę jednostki kształtującej porządek społeczny, potrafi wskazać charakterystyczne konsekwencje legitymizacji organizatorów życia społecznego w przestrzeni historycznej.

W_03 - Rozumie funkcje podstawowych wzorów powoływanych przez prawo stanowione poprzez instrumenty instytucjonalne.

Umiejętności

U_01 - Potrafi wskazać mechanizmy tworzenia zjawisk społecznych o podłożu kulturowym.

U_02 - Rozumie społeczny sens zasad i norm moralnych, rozumie dylematy etyczne w przestrzeni historycznej, rozumie zmiany poglądów i światopoglądów wpływających na ład społeczny.

Kompetencje społeczne:

K_01 - Zauważa doniosłość nauk społecznych w historycznym rozumieniu problemów społecznych, ujmuje zjawiska społeczne w kategoriach relatywizmu etycznego.

K_02 - Kształtuje w sobie świadomość socjologiczną, widzi konsekwencje inicjowanych procesów społecznych przez prawo stanowione – fenomen władzy w każdym porządku społecznym.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia:

Egzamin pisemny

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykład: podstawą zaliczenia wykładu jest test pisemny (pytania otwarte i zamknięte).

Ćwiczenia: podstawą zaliczenia ćwiczeń jest 2-częściowe kolokwium w połowie i na końcu semestru. Wymagana jest obecność (max 2 nieobecności dopuszczalne) oraz znajomość lektur. Dodatkowymi formami zaliczenia są prezentacja ustna lub praca pisemna.

Skala ocen dla Wykładu	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁	100%
Suma		100%

Skala ocen dla Ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Aktywność na zajęciach	Z ₁	20%
Częściowe kolokwia	K ₁ i K ₂	40%
Prezentacja ustna/ praca pisemna	Z ₂	40%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$Oks = [(PW \times OW) + (P\acute{C}w \times O\acute{C}w)] / \Sigma P$$

Pw – punkty ECTS wykładów za semestr

P $\acute{C}$ w – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

OW – ocena wykładu;

O $\acute{C}$ w – ocena ćwiczeń;

Oks - ocena końcowa semestralna

Σ P – suma punktów ECTS za semestr

Ocena końcowa za moduł jest składową 60% oceny za egzamin i 40% ocena końcowa przeliczana według wzoru:

$$OKM = [(A \times 40) + (B \times 60)] / 100$$

OKM – ocena końcowa za moduł

A – ocena końcowa z semestru

B – ocena za egzamin

		Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiejkolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się
	egzamin	W_01, U_03, U_04
	kolokwia pisemne	W_01, U_01, U_02, U_03, U_04, K_04
	samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	W_01, U_01, U_02, U_04, K_04
	oceną aktywności na zajęciach	W_01, U_01, U_02, U_04, K_04
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01, W_02, W_03	K1_W01, K1_W07, K1_W09	P6S_WG, P6S_WK
U_01, U_02	K1_U01, K1_U12	P6S_UW
K_01, K_02	K1_K03, K1_K04	P6S_KO, P6S_KR
Wykaz literatury A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Jasińska-Kania, A., Nijakowski, L. M., Szacki, J., & Ziółkowski, M. (Red.). (2006). <i>Współczesne teorie socjologiczne</i> (Tom t. 1). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR. Ritzer G., <i>Klasyczna teoria socjologiczna</i>, Wydawnictwo Zysk i S-ka, Poznań 2004 Szacki J. (2012). <i>Historia myśli socjologicznej</i>. Wydanie nowe Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. Sztompka, P., Kucia, M. (2005). <i>Socjologia. Lektury</i>. Kraków: Wydawnictwo Znak. Śpiewak, P. (2008) (red.). <i>Klasyczne teorie socjologiczne. Wybór tekstów</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. B. Literatura uzupełniająca: Bourdieu, P. (2005). <i>Dystynkcja. Społeczna krytyka władzy sądenia</i>. (P. Biłos, Tłum.) Warszawa: Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR. Kupracz, A. (1982). O pewnej próbie rekonstrukcji aparatu pojęciowego socjologii. W <i>Poznańskie studia z filozofii nauki. Filozofia i biologia. Inspiracje teoretyczne</i> (Tom 7, strony 255-270). Warszawa-Poznań: PWN. Mokrzycki, E. (1990). <i>Socjologia w filozoficznym kontekście</i>. Warszawa: IFiS PAN.		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów ECTS	
MIKROSTRUKTURY SPOŁECZNE		Egzamin		4	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
Ogólnoakademicki	SPS	Tak		-	I
Dyscyplina: nauki socjologiczne -100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	10	35	40	2
Analiza literatury			15	20	
Przygotowanie do egzaminu			20	20	
Ćwiczenia audytoryjne	15	10	35	40	2
Analiza literatury			10	25	
Przygotowanie do zaliczenia			15	15	
Razem	30	20	70	80	4
Metody dydaktyczne: Wykład konwersatoryjny. Ćwiczenia audytoryjne: metoda projektów (prezentacja projektu wraz z dyskusją)					
Wymagania wstępne:					
Wymagania formalne: brak Wymagania wstępne: Ogólna znajomość współczesnych problemów społecznych.					
Cele przedmiotu: Pogłębienie wiedzy związanej z funkcjonowaniem małych grup społecznych, ich strukturą, dynamiką, procesami w nich zachodzącymi. Studenci nabędą umiejętność diagnozy i analizy dynamiki małych grup społecznych oraz interpretacji procesów grupowych.					
Treści programowe:					
(wykłady i ćwiczenia) Podstawowe pojęcia mikrosocjologii Teorie roli społecznej, rola społeczna jako punkt graniczny między jednostką a społeczeństwem, kulturowy wzór roli społecznej, altercasting. Interakcje społeczne, ujęcia teoretyczne, natura interakcji społecznej, efekt publiczności i efekt współudziału, teatralna prezentacja siebie samego. Struktura grupy społecznej, prawa Olsona i Parkinsona. Władza i przywództwo w małej grupie Typy grup. Teorie grup odniesienia, grupa odniesienia a osoba odniesienia, rodzaje i funkcje grup odniesienia.					

Teorie kontroli społecznej, analiza w perspektywie społecznej i jednostkowej, dewiacja prawna i społeczna, przyczyna zachowań dewiacyjnych, marginalizujące funkcje instytucji kontroli społecznej. Rodzaje dewiacji i typy naznaczeń. Mechanizmy naznaczenia społecznego. Teorie podkultur, przyczyny ich powstawania, analiza wybranych podkultur. Współczesne rodziny polskie w warunkach przemian ustrojowych. Modele życia rodzinnego: autorytarny i partnerski. Funkcjonowanie mikrostruktur, małe grupy w szerszym otoczeniu społecznym.

Efekty uczenia się

Wiedza:

W_01 Ma wiedzę o podstawowych teoriach z zakresu struktur społecznych na poziomie mikro: teorie osobowości, roli społecznej, interakcji społecznych, grup społecznych, grup odniesienia.

W_02 Zna i rozumie teorie kontroli społecznej: dewiację, kultura, subkultura. Zna podstawowe pojęcia dotyczące rodziny, małżeństwa i społeczności lokalnych..

Umiejętności:

U_01 Diagnozuje i analizuje dynamikę, zasady funkcjonowania oraz specyfikę małych grup społecznych, a także interakcję procesów grupowych

Kompetencje społeczne:

K_01 Potrafi współdziałać i pracować w grupie przyjmując w niej różne role.

K_02 Działa w sposób przedsiębiorczy i społeczny.

K_03 Umie uczestniczyć w przygotowaniu projektów społecznych uwzględniając aspekty prawne, ekonomiczne i polityczne.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Egzamin

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykład: podstawą zaliczenia wykładu jest test pisemny (pytania otwarte i zamknięte).

Ćwiczenia: podstawą zaliczenia ćwiczeń jest 2-częściowe kolokwium w połowie i na końcu semestru. Wymagana jest obecność (max 2 nieobecności dopuszczalne) oraz znajomość lektur. Dodatkowymi formami zaliczenia są prezentacja ustna lub praca pisemna.

B. Formy i kryteria zaliczenia

Skala ocen dla wykładu	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁	100%
Suma		100%

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Aktywność na zajęciach	Z ₁	20%
Częściowe kolokwia	K ₁ i K ₂	40%
Prezentacja ustna/praca pisemna	Z ₂	40%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\dot{c}w} \times O_{\dot{c}w})] / \Sigma P$$

P_w – punkty ECTS wykładów za semestr

P_{ćw} – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

O_w – ocena wykładu;

O_{ćw} – ocena ćwiczeń;

O_{ks} - ocena końcowa semestralna

ΣP – suma punktów ECTS za semestr

		Ocena końcowa za moduł jest składową 60% oceny za egzamin i 40% ocena końcowa przeliczana według wzoru: $OKM = [(A \times 40) + (B \times 60)] / 100$ OKM – ocena końcowa za moduł A – ocena końcowa z semestru B – ocena za egzamin Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Numer efektu uczenia się
	Egzamin, kolokwia	W_01, W_02, U_01
	samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty, praca pisemna) ocena odpowiedzi ustnej na zajęciach	W_01, U_01, K_01, K_02, K_03 W_01, U_01, K_01, K_02, K_03
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01, W_02	K_W02, K_W03, K_W07, K_W10	P6S_WG
U_01	K_U01, K_U02	P6S_UW
K_01, K_02, K_03	K_K02, K_K03	P6S_KK, P6S_KO
Wykaz literatury C. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): 1. Machaj I. (red.), (1999), Małe struktury społeczne, Wyd. UMCS, Lublin. 2. Oyster C. Grupy. Poznań 2002 3. Szmata J., (1992), Elementy mikrosocjologii, UJ, Kraków 4. Turowski J., (2001), Socjologia. Małe struktury społeczne, Towarzystwo Naukowe KUL. B. Literatura uzupełniająca 1. Aronson E. (red) Człowiek – istota społeczna. Wybór tekstów, Warszawa 2002 2. Brown R. Procesy grupowe, Gdańsk 2006 3. Merton R., (2002), Teoria socjologiczna i struktura społeczna, PWN, Warszawa. 4. Szmata J., (1985), Małe struktury społeczne, PWN, Warszawa. 5. Tillmann K. J., (2005), Teorie socjalizacji: społeczność, instytucja, upodmiotowienie, PWN, Warszawa		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć STATYSTYCZNA ANALIZA DANYCH		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	-	II	
Dyscyplina: matematyka – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	10	8	15	17	1
Praca z literaturą			8	10	
Przygotowanie do zajęć			7	7	
Cwiczenia umiejętności praktycznych	25	12	25	38	2
Przygotowanie do ćwiczeń			15	28	
Przygotowanie do zaliczenia			10	10	
Razem	35	20	40	55	3
Metody dydaktyczne: Wykład wspomagany prezentacjami multimedialnymi. Ćwiczenia laboratoryjne. Rozwiązywanie zadań.					
Wymagania wstępne: Umiejętności obsługi komputera nabyte na wcześniejszych etapach kształcenia. Znajomość matematyki na poziomie szkoły ponadgimnazjalnej.					
Cele przedmiotu: Zdobycie podstawowej wiedzy z zakresu podstaw statystycznej analizy danych. Przygotowanie do samodzielnego wykonania podstawowych analiz statystycznych dotyczących tabelarycznej i graficznej prezentacji danych oraz opisu statystycznego zbiorowości z wykorzystaniem programu komputerowego. Zdobycie praktycznych umiejętności świadomego wykonania analiz w środowisku SPSS. Przygotowanie do posługiwania się językiem statystycznym przy opisywaniu wyników badań. Przygotowanie do odbioru informacji statystycznej zamieszczanej we wszelkiego rodzaju publikacjach Przedstawienie teoretycznych podstaw metod analizy danych w sposób przystępny z pominięciem skomplikowanych matematycznych uzasadnień. Wskazanie uniwersalności statystyki, pozwalającej na stosowanie jej niemal we wszystkich dziedzinach wiedzy.					

Treści programowe:

Wprowadzenie do problematyki analizy danych

- Rola analizy danych w procesie badawczym
- Etapy analizy danych
- Podstawowe pojęcia analizy danych
- Organizacja współpracy pomiędzy badaczem a statystykiem

Przegląd najważniejszych pojęć

- Pojęcie zmiennej i jej wartości
- Klasyfikacja zmiennych
- Błędy na różnych etapach realizacji procesu badawczego
- Zmienne manipulacyjne a klasyfikacyjne w badaniach eksperymentalnych

Opisowa analiza danych

- Badanie empirycznego rozkładu zmiennej
- Tworzenie wykresów ilustrujących wyniki badań
- Omówienie najczęściej popełnianych błędów przy opisowej analizie danych

Tworzenie i analiza tabel dwudzielczych

- Pomiar siły związku między zmiennymi zamieszczonymi w tablicach dwudzielczych (współczynniki zależności oparte na mierniku chi-kwadrat (Yula, Cramera, Pearsona, Czuprowa))

Analiza współzależności zjawisk

- Analiza korelacji
- Analiza regresji liniowej jednej zmiennej

Wybrane zagadnienia wnioskowania statystycznego

- Statystyka opisowa a statystyka matematyczna
- Pojęcie przedziału ufności
- Przykłady konstrukcji przedziałów ufności
- Minimalna liczebność próby
- Podstawowe pojęcia związane z weryfikacją hipotez statystycznych
- Kryteria wyboru testów statystycznych

Wnioskowanie statystyczne na danych jakościowych:

- Test chi-kwadrat o niezależności
- Test chi kwadrat dla jednej zmiennej

Wnioskowanie statystyczne na danych ilościowych:

- Testy t-Studenta
- Testy normalności rozkładu prawdopodobieństwa

Zasady przygotowywania raportów z przeprowadzonych badań statystycznych

Praca nad projektem – wykonanie analizy statystycznej w programie SPSS wraz z przygotowaniem posteru i raportu prezentujących wyniki przeprowadzonej analizy

Efekty uczenia się:**Wiedza**

W_01 - Ma wiedzę o podstawowych pojęciach: populacja, zmienna, rodzaje zmiennych, macierze danych parametry dyspersji, miary asymetrii, standaryzacja rozkładu normalnego, rozkład zmiennych losowych, podstawowe zależności statystyczne. Posiada wiedzę o wnioskowaniach statystycznych i testowania hipotez statystycznych; błędy, poziom istotności.

Umiejętności

U_01 - Potrafi przygotować dane do analizy statystycznej, zakładać bazę danych, analizować rozkład zmiennych losowych, korzystać z podstawowych metod wnioskowania statystycznego.

Kompetencje społeczne

K_01 - Potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcionować i użytkować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł i sposobów. Umie uczestniczyć w przygotowaniu projektów społecznych uwzględniając aspekty prawne, ekonomiczne i polityczne do analizy

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne**A. Sposób zaliczenia**

Zaliczenie z oceną

Wykład – kolokwium zaliczeniowe z wiedzy teoretycznej

Laboratorium - kolokwium zaliczeniowe o charakterze praktycznym – realizowane na stanowiskach komputerowych

Skala ocen dla wykładu	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁	100%
Suma		100%

Skala ocen dla ćwiczeń/laboratorium	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁	100%

statystycznej.		Suma	100%
		B. Formy i kryteria zaliczenia Kryterium oceny końcowej Końcowa ocena semestralna z przedmiotu jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru: $O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\acute{c}w} \times O_{\acute{c}w})] / \Sigma P$ P _w – punkty ECTS wykładów za semestr P _{ćw} – punkty ECTS ćwiczeń za semestr O _w – ocena wykładu; O _{ćw} – ocena ćwiczeń; O _{ks} - ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr OKM – ocena końcowa za moduł A – ocena końcowa z semestru B – ocena za egzamin/zaliczenia Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.	
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się	
	kolokwium zaliczeniowe	W_01, U_01, K_01	
	kolokwium praktyczne w laboratorium	W_01, U_01, K_01	
Matryca efektów uczenia się dla zajęć			
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji	
W_01	K1_W08	P6S_WG	
U_01	K1_U05, K1_U06, K1_U08	P6S_UW, P6S_UO	
K_01	K1_K08, K1_K09	P6S_KK	
Wykaz literatury A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): 1. Nawojczyk M.; <i>Przewodnik po statystyce dla socjologów</i> ; Wydawnictwo SPSS 2012 2. Bedyńska S., Brzezicka A.; <i>Statystyczny drogowskaz. Praktyczny poradnik analizy danych w naukach społecznych na przykładach z psychologii</i> ; Academica 2007 B. Literatura uzupełniająca: 1. Francuz P., Mackiewicz R.; <i>Liczby nie wiedzą, skąd pochodzą. Przewodnik po metodologii i statystyce. Nie tylko dla psychologów.</i> ; Wydawnictwo KUL 2007 2. Wieczorkowska G., Wierzbiński J.; <i>Statystyka. Analiza badań społecznych</i> ; SCHOLAR 2007 3. Wieczorkowska G., J. Wierzbiński; <i>Statystyka. Od teorii do praktyki</i> ; SCHOLAR 2011			

OPIS ZAEĆ

Nazwa zajęć METODY BADAŃ SPOŁECZNYCH		Forma zaliczenia Egzamin		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	-	II	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	10	35	40	2
Analiza literatury			15	20	
przygotowanie do egzaminu			20	20	
Cwiczenia laboratoryjne	15	10	35	40	2
Przygotowanie do ćwiczeń			10	12	
Przygotowanie i realizacja projektu badawczego			15	18	
Przygotowanie do zaliczenia			10	10	
Razem	30	20	70	80	4
Metody dydaktyczne: wykłady problemowe wspomagane multimedialnie, dyskusja, praca w grupach; samodzielne wykonanie zadania przez studenta					
Wymagania wstępne: Ogólna wiedza o społeczeństwie. Zaliczenie przedmiotu Podstawy socjologii.					
Cele przedmiotu: Przyswojenie przez studentów podstawowych wiadomości z zakresu metodologii nauk społecznych; przygotowanie studentów do samodzielnego przeprowadzenia badań empirycznych i opracowania wyników badań.					
Treści programowe: (wykłady i ćwiczenia) Badanie naukowe. Rodzaje badań Charakterystyka procesu badawczego. Etapy procesu badawczego. Pojęcie metody naukowej – typologia metod stosowanych w naukach społecznych. Porównanie pojęć metody: definicje T. Kotarbińskiego, T. Pawłowskiego, H. Muszyńskiego. Ogólna charakterystyka metod stosowanych na różnych etapach procesu badawczego. Ogólna charakterystyka projektu badawczego (sformułowanie problemu badawczego, ustalenie celów i zadań, określenie podmiotu i przedmiotu, logiczna analiza podstawowych pojęć, ustalenie listy zmiennych i ich zdefiniowanie, sformułowanie hipotez badawczych, metody, techniki i narzędzia badawcze, próba badawcza). Podejścia metodologiczne w badaniach społecznych. Integracja dziedzin nauk społecznych poprzez stosowane metody. Próba badawcza. Kryteria doboru próby reprezentacyjnej. Metody ilościowe: eksperymenty w naukach społecznych, sondaż (diagnostyczny), metody					

ankietowe, metoda socjometryczna i in.
 Charakterystyka metod jakościowych – rodzaje obserwacji, wywiadów, analiza dokumentów urzędowych i osobistych.
 Konstrukcje pytań badawczych. Operacje na skalach pomiaru.
 Uporządkowanie danych badawczych. Właściwości rozkładu empirycznego jednej zmiennej. Obraz zależności socjologicznej – tabela wielodzzielcza.
 Analiza i interpretacja danych. Wtórna analiza danych.
 Sporządzenie raportu z badań.

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01 Ma wiedzę o badaniach reprezentacyjnych, hipotezach, zmiennych i wskaźnikach.
 W_02 Zna techniki badawcze oraz metody poszukiwania danych: z zakresu badań ilościowych i jakościowych.
 W_03 Zna źródła pozyskania dokumentów urzędowych oraz ich zalety i wady.

Umiejętności:

U_01 Posługuje się narzędziem badawczym w zależności od określonego kontekstu społecznego.
 U_02 Potrafi realizować między innymi: badania sondażowe, przeprowadzić wywiad, dokonać obserwacji, analizować tekst. Potrafi korzystać z danych zgromadzonych przez GUS, i EUROSTAT.

Kompetencje społeczne:

K_01 Potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informację z wykorzystaniem różnych źródeł i sposobów.
 K_02 Umie uczestniczyć w przygotowaniu projektów społecznych uwzględniając aspekty prawne, ekonomiczne i polityczne przydatne do przeprowadzenia badań socjologicznych

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Egzamin

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykład: podstawą zaliczenia wykładu jest test pisemny (pytania otwarte i zamknięte).

Ćwiczenia: podstawą zaliczenia ćwiczeń jest 2-częściowe kolokwium w połowie i na końcu semestru. Wymagana jest obecność (max 2 nieobecności dopuszczalne) oraz znajomość lektur. Dodatkowymi formami zaliczenia są prezentacja ustna lub praca pisemna.

Skala ocen dla wykładu	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁	100%
Suma		100%

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Aktywność na zajęciach	Z ₁	20%
Częściowe kolokwia	K ₁ i K ₂	40%
Prezentacja ustna/praca pisemna	Z ₂	40%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\acute{c}w} \times O_{\acute{c}w})] / \Sigma P$$

P_w – punkty ECTS wykładów za semestr

P_{ćw} – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

O_w – ocena wykładu;

O_{ćw} – ocena ćwiczeń;

O_{ks} - ocena końcowa semestralna

ΣP – suma punktów ECTS za semestr

Ocena końcowa za moduł jest składową 60% oceny za egzamin i 40% ocena końcowa przeliczana według wzoru:

$$OKM = [(A \times 40) + (B \times 60)] / 100$$

OKM – ocena końcowa za moduł

A – ocena końcowa z semestru

		B – ocena za egzamin Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiejkolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się
	egzamin	W_01, W_02, W_03
	udział w pracy grupowej	W_03, U_01, U_02, K_01, K_02
	samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	W_03, U_01, U_02, K_01, K_02
	ocena aktywności na zajęciach	W_02, W_03, U_01, K_01, K_02
Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do efektów uczenia się PRK
W_01, W_02, W_03	K_W08	P6S_WG
U_01, U_02	K_U05, K_U06, K_U07	P6S_UW
K_01, K_02	K_K07, K_K08, K_K09	P6S_KR, P6S_KK
Wykaz literatury A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Babbie E., Badania społeczne w praktyce, tłum. Witold Betkiewicz, PWN, Warszawa 2007. Frankfort-Nachmias Ch., Nachmias D., Metody badawcze w naukach społecznych, Wyd-wo Zysk i S-ka, Poznań 2001. B. Literatura uzupełniająca: Brzeziński J. (red.), Metodologia badań społecznych: wybór tekstów, Wydawnictwo Zysk i S-ka, Poznań 2011. Gostowski Z., Analizy i próby technik badawczych w socjologii, Wrocław 1990. Gruszczyński L.A., Elementy metod i technik badań socjologicznych, Tychy 2002. Jankowski K., Lenartowicz M., Metodologia badań empirycznych, AWF, Warszawa 2005. Juszczyk S., Badania ilościowe w naukach społecznych, Katowice 2005. Karpiński J., Wprowadzenie do metodologii nauk społecznych, Wydawnictwo WSPiZ, Warszawa 2006. Konecki K., Studia z metodologii badań jakościowych. Teoria ugruntowana, PWN, Warszawa 2000. Maszke A., Metody i techniki badań pedagogicznych, Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów 2008. Metodologia. Niezbędnik Badacza, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2009-2012. Metody badań jakościowych, red. Denzin N., Lincoln Y., t.1-2, Warszawa 2009. Nowak S., Metodologia badań społecznych, Warszawa 2011. Rubacha K., Metodologia badań nad edukacją, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2008. Sołoma L., Metody i techniki badań socjologicznych: wybrane zagadnienia, Wydawnictwo		

Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Olsztyn 2002.

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć PROCESY LUDNOŚCIOWE		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	-	II	
Dyscyplina: geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	8	10	17	1
Analiza literatury			8	12	
Przygotowanie do zaliczenia			2	5	
Ćwiczenia audytoryjne	20	10	30	40	2
Przygotowanie do ćwiczeń			20	25	
Przygotowanie do zaliczenia			10	15	
Razem	35	18	40	57	3
Metody dydaktyczne: Wykłady problemowe wspomagane multimedialnie, dyskusja, praca w grupach; samodzielne wykonanie zadania przez studenta					
Wymagania wstępne: Ogólna wiedza o społeczeństwie.					
Cele przedmiotu: Zapoznanie studentów z problematyką zagadnień demograficznych dotyczących współczesnego świata, Europy i Polski.					
Treści programowe: (wykłady i ćwiczenia) Istota i podstawowe cechy polityki ludnościowej: polityka wzrostu demograficznego, polityka rodzinna, polityka zdrowotna i polityka migracyjna. Charakterystyka głównych statystyk witalnych: urodzenia, zgony, przyrost naturalny, średnia wieku, przeciętne trwanie życia, małżeństwa, rozwody, separacje, dzietność kobiet, migracje wewnętrzne i zewnętrzne). Podstawowe teorie demograficzne – teoria ludności Malthusa, maltuzjanizm i neomaltuzjanizm, teoria optimum zaludnienia, teoria przejścia demograficznego, tzw. II przejście demograficzne i czynniki je determinujące. Charakterystyka procesów demograficznych na świecie i w Europie (liczba ludności, struktura wiekowa, przeciętna długość trwania życia, wskaźnik płodności kobiet TFR, prognozy demograficzne w zakresie wzrostu/spadku ludności w poszczególnych częściach świata). Charakterystyka procesów ludnościowych w Polsce w latach 1950-2019 orz w perspektywie roku 2050/2100. Zmiana struktury społeczeństwa polskiego w przekroju ekonomicznych grup wieku i ich konsekwencje społeczno-ekonomiczne. Główne teorie migracji, procesy migracyjne na świecie, w Europie i w Polsce oraz ich konsekwencje społeczno-ekonomiczno-polityczne.					

Efekty uczenia się: Wiedza W_01 - Zna podstawową terminologię z zakresu zagadnień demograficznych. W_02 - Potrafi wskazać miejsce opisywanego przedmiotu w systemie nauk, zna jego specyfikę, i potrafi opisać jej powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi. Umiejętności U_01 - Dokonuje analizy zjawisk demograficznych w kontekście ich związków z innymi obszarami aktywności społeczeństwa. U_02 - Posługuje się wiedzą z zakresu omawianego przedmiotu do analizowania i interpretowania wybranych problemów społecznych. Kompetencje społeczne K_01 - Docenia znaczenie wiedzy demograficznej dla dalszego kreowania własnego rozwoju osobistego i zawodowego, dąży do antycypowania kierunków własnego rozwoju.		Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia Zaliczenie z oceną B. Formy i kryteria zaliczenia <u>Wykład:</u> obowiązuje pisemne zaliczenie znajomości treści wykładowych - zaliczenie z oceną <u>Ćwiczenia :</u> indywidualna praca badawcza i jej prezentacja - zaliczenie z oceną. <i>Tabela nr 1.</i> <table><tr><th rowspan="2">Skala ocen dla wykładów</th><th rowspan="2">Kod</th><th>Suma</th></tr><tr><th>Ocena semestralna</th></tr><tr><td>Kolokwium pisemne</td><td>K₁</td><td>100%</td></tr></table> Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną. <i>Tabela nr 2.</i> <table><tr><th rowspan="2">Skala ocen dla ćwiczeń</th><th rowspan="2">Kod</th><th>Suma</th></tr><tr><th>Ocena semestralna</th></tr><tr><td>Indywidualna praca badawcza i jej prezentacja</td><td>Z1</td><td>50%</td></tr><tr><td>Odpowiedź ustna</td><td>A1</td><td>50%</td></tr><tr><td>Suma</td><td></td><td>100%</td></tr></table> Końcowa ocena z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru: $O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\acute{c}w} \times O_{\acute{c}w})] / \Sigma P$ P_w – punkty ECTS wykładów za semestr P_{ćw} – punkty ECTS ćwiczeń za semestr O_w – ocena wykładu; O_{ćw} – ocena ćwiczeń; O_{ks} - ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Ocena końcowa za moduł jest równoznaczna z oceną końcową z przedmiotu. Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.	Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma	Ocena semestralna	Kolokwium pisemne	K ₁	100%	Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma	Ocena semestralna	Indywidualna praca badawcza i jej prezentacja	Z1	50%	Odpowiedź ustna	A1	50%	Suma		100%
Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma																				
		Ocena semestralna																				
Kolokwium pisemne	K ₁	100%																				
Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma																				
		Ocena semestralna																				
Indywidualna praca badawcza i jej prezentacja	Z1	50%																				
Odpowiedź ustna	A1	50%																				
Suma		100%																				
Metody weryfikacji	Nr efektu uczenia się																					

efektów uczenia się	pisemne zaliczenie wykładów udział w dyskusji pisemne zaliczenie ćwiczeń	W_01, W_02, U_01, U_02, W_01, W_02, U_01, U_02, K_01 W_01, W_02, U_01, U_02
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01, W_02	K1_W09, K1_W15	P6S_WK, P6S_WG
U_01, U_02	K1_U04, K1_U07	P6S_UW, P6S_UK
K_01	K1_K03	P6S_KO
Wykaz literatury A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Okólski M. Fihel A., Demografia. Współczesne zjawiska i teorie, Wydawnictwo Naukowe „Scholar”, Warszawa 2012 Okólski M. (red.), Wyzwanie starzejącego się społeczeństwa. Polska dziś i jutro, Uniwersytet Warszawski, Warszawa 2018 Sytuacja demograficzna Polski, Raport 2016–2017, Rządowa Rada Ludnościowa, Warszawa 2017 B. Literatura uzupełniająca: Bank Danych Lokalnych GUS Rocznik Statystyczny GUS 2018 Ludność. Stan i struktura oraz ruch naturalny w przekroju terytorialnym (stan w dniu 31.12.2017 r.), Główny Urząd Statystyczny, Warszawa 2018		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów	
ETYKA ZAWODOWA		Zaliczenie z oceną		ECTS	
				1	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	-	II	
Dyscyplina: nauki socjologiczne -100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
	15	10	10	15	
wykład					1
Analiza literatury			8	10	
Przygotowanie do zaliczenia			2	5	
Razem	15	10	10	15	1
Metody dydaktyczne					
- wykład problemowy, - analiza teksów źródłowych z dyskusją					
Wymagania wstępne:					
Wymagania formalne: brak					
Wymagania wstępne: brak					
Cele przedmiotu					
Celem jest zapoznanie studentów z problematyką etycznej strony badań socjologicznych oraz nabycie umiejętności rozwiązywania podstawowych problemów etycznych w związku z prowadzeniem działalności badawczej					
Treści programowe					
Wykłady: .					
Podstawowe pojęcia etyki.					
Kodeksy zawodowe w etyce.					
Funkcjonowanie zawodów zaufania społecznego.					
Problemy i ograniczenia w dostępie do niektórych zawodów.					
Zasady etyczne zawodu socjologa.					
Problemy etyczne związane z przygotowaniem i prowadzeniem badań.					
Problemy etyczne związane z publikacją wyników badań.					

Efekty uczenia się Wiedza W_01 Zna podstawową terminologię z zakresu etyki badań społecznych W_02 Potrafi wskazać miejsce opisywanego przedmiotu w systemie nauk, zna jego specyfikę, i potrafi opisać jej powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi Umiejętności U_01 Dokonuje analizy zjawisk etycznych w kontekście ich występowania podczas badań oraz związków z innymi obszarami aktywności społeczeństwa U_02 Posługuje się wiedzą z zakresu omawianego przedmiotu do analizowania i interpretowania wybranych problemów społecznych Kompetencje społeczne K_01 Docenia znaczenie wiedzy etycznej dla dalszego kreowania własnego rozwoju osobistego i zawodowego, dąży do antycypowania kierunków własnego rozwoju.		Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia Zaliczenie z oceną B. Formy i kryteria zaliczenia <u>Wykłady:</u> obowiązuje pisemne zaliczenie znajomości treści wykładowych - zaliczenie z oceną . <i>Tabela nr 1.</i> <table> <tr> <th rowspan="2">Skala ocen dla wykładów</th><th rowspan="2">Kod</th><th>Suma</th></tr> <tr> <th>Ocena semestralna</th></tr> <tr> <td>Kolokwium</td><td>K₁</td><td>50%</td></tr> <tr> <td>Odpowiedź cząstkowa</td><td>Z1</td><td>50%</td></tr> <tr> <td>Suma</td><td></td><td>100%</td></tr> </table> Ocena końcowa za moduł jest równoznaczna z oceną końcową z przedmiotu Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.	Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma	Ocena semestralna	Kolokwium	K ₁	50%	Odpowiedź cząstkowa	Z1	50%	Suma		100%
Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma													
		Ocena semestralna													
Kolokwium	K ₁	50%													
Odpowiedź cząstkowa	Z1	50%													
Suma		100%													
Metody weryfikacji efektów uczenia się:		Nr efektu uczenia się													
	Kolokwium pisemne Odpowiedź cząstkowa	W_01, W_02, U_01, U_02, K_0 W_01, W_02, U_01, U_02, K_01													
Matryca efektów uczenia się dla zajęć															
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji													
W_01	K_W09	P6S_WK													
W_02	K_W15	P6S_WG													
U_01	K_U04	P6S_UW													
U_02	K_U07	P6S_UK													
K_01	K_K03	P6S_KO													
Wykaz literatury: Literatura podstawowa E. Babbie. Badania społeczne w praktyce. Warszawa 2006 1. P. Singer (red.). Przewodnik po etyce, Warszawa 2005															

Literatura uzupełniająca

Nowicka E., Granice przyjaźni z badanym" [w:] "Człowiek i społeczeństwo" T. XXIV -2005,
M. Stec M., Ironia antropologiczna, etnocentryzm i inne etyczne aspekty badań terenowych
[w:] "Człowiek i społeczeństwo" T. XXIV -2005

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć WSPÓŁCZESNE TEORIE SOCJOLOGICZNE	Forma zaliczenia Egzamin	Liczba punktów ECTS 4
---	------------------------------------	---------------------------------

Kierunek studiów: Socjologia

profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	-	III

Dyscyplina: nauki socjologiczne -100,0%

Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykłady	15	10	35	40	2
Analiza literatury			20	25	
Przygotowanie się do egzaminu			15	15	
Ćwiczenia audytoryjne	30	15	20	35	2
Przygotowanie do ćwiczeń			10	20	
Przygotowanie i wygłoszenie referatu			10	15	
Razem	45	25	55	75	4

Metody dydaktyczne:

wykład problemowy / wykład z prezentacją multimedialną; ćwiczenia audytoryjne: analiza tekstów z dyskusją / praca w grupach/dyskusja

Wymagania wstępne:

Konieczne jest wcześniejsze ukończenie kursu *Podstawy socjologii, Historia myśli socjologicznej i myśli społecznej*

Cele przedmiotu:

Zapoznanie z szerokim spektrum współczesnych teorii socjologicznych. Ukształtowanie umiejętności osadzenia obserwowanych zjawisk społecznych w teorii socjologicznej. Ukształtowanie zdolności wskazywania różnic pomiędzy poszczególnymi teoriami socjologicznymi. Rozwinięcie zdolności opisywania zjawisk społecznych z użyciem pojęć zaczerpniętych ze zróżnicowanych teorii socjologicznych. Rozwinięcie zdolności krytycznej oceny teorii socjologicznych.

Treści programowe

Meta-teoretyczne założenia teorii socjologicznych, teorie i „orientacje metodologiczne” w socjologii.
Teorie socjologiczne z perspektywy socjologii wiedzy – K. Mannheim, „Szkoła Edynburska”.
Teoria socjologiczna T. Parsonsa. Funkcjonalizm i neo-funkcjonalizm.
Instytucjonalizm i nowy instytucjonalizm – obszary analizy instytucjonalnej.
Teorie konfliktu. Kontynuacje – L. Coser, C.W. Mills, R. Dahrendorf, R. Collins.
Interakcjonizm symboliczny – G.H. Mead, M. Kuhn, H. Blumer, J.H. Turner.
Perspektywa dramaturgiczna i etnometodologia – E. Goffman, H. Garfinkel.
Socjologia fenomenologiczna A. Schulza.
Socjobiologia. Teorie wymiany – G.C. Homans i P. Blau.

Sieci stosunków wymiany – R.M. Emerson.
 Antropologiczne koncepcje wymiany.
 Teoria krytyczna w socjologii, dwa pokolenia „Szkóły Frankfurckiej”.
 Teoria systemu światowego – I. Wallerstein.
 Socjologia po-nowoczesności – Z. Bauman.
 Postmodernizm.
 Najnowsze nurty teoretyczne.

Efekty uczenia się:

Wiedza:

W_01 - Zna metateoretyczne założenia teorii socjologicznej, teorii i „orientacje metodologiczne” w socjologii: socjologia fenomenologiczna, teoria wymiany, teoria socjologiczna Parsonsa, funkcjonalizm i neofunkcjonalizm, teorie konfliktu, interakcjonizm symboliczny, perspektywa dramaturgiczna i etnometodologia, teoria systemu światowego, socjologia ponowoczesności.

Umiejętności:

U_01 - Orientuje się w podstawowych kierunkach rozwoju teorii socjologicznych i proponowanych przez nie pojęciach. Stosuje te pojęcia do opisu zjawisk społecznych, kwalifikowanych jako symptomy strukturalnej zmiany społecznej.

Kompetencje społeczne

K_01 - Potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informację z wykorzystaniem różnych źródeł i sposobów. Potrafi czytać teksty socjologiczne i je zinterpretować. Potrafi stosować kategorie socjologiczne do analizy społeczeństwa zwłaszcza współczesnego społeczeństwa polskiego. Potrafi zinterpretować źródła sporów teoretycznych prowadzonych we współczesnej socjologii.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia:

Egzamin pisemny

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykład: podstawą zaliczenia wykładu jest test pisemny (pytania otwarte i zamknięte).

Ćwiczenia: podstawą zaliczenia ćwiczeń jest 2-częściowe kolokwium w połowie i na końcu semestru. Wymagana jest obecność (max 2 nieobecności dopuszczalne) oraz znajomość lektur. Dodatkowymi formami zaliczenia są prezentacja ustna lub praca pisemna.

B. Formy i kryteria zaliczenia

Skala ocen dla wykładu	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁	100%
Suma		100%

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Aktywność na zajęciach	Z ₁	20%
Częściowe kolokwia	K ₁ i K ₂	40%
Prezentacja ustna/praca pisemna	Z ₂	40%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$Oks = [(PW \times OW) + (P\acute{C}w \times O\acute{C}w)] / \Sigma P$$

Pw – punkty ECTS wykładów za semestr

P^{acute}cw – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

OW – ocena wykładu;

O^{acute}Cw – ocena ćwiczeń;

Oks - ocena końcowa semestralna

ΣP – suma punktów ECTS za semestr

Ocena końcowa za moduł jest składową 60% oceny za egzamin i 40% ocena końcowa przeliczana

	według wzoru: $OKM = [(A \times 40) + (B \times 60)] / 100$ OKM – ocena końcowa za moduł A – ocena końcowa z semestru B – ocena za egzamin Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiejkolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
--	--

Metody		Nr efektu uczenia się
weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin, kolokwium	W_01, U_01, K_01
	samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	W_01, U_01, K_01
	ocena pisemnych wypowiedzi z obowiązkowych lektur na zadany temat	W_01, U_01, K_01

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K_W05, K_W10, K_W12, K_W15	P6S_WG
U_02	K_U01, K_U02, K_U03	P6S_UW
K_03	K_K07	P6S_KO

Wykaz literatury

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć:

1. Turner Jonathan, *Struktura teorii socjologicznej*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2004.
2. *Współczesne teorie socjologiczne, t. 1 i 2*, wybór i opracowanie A. Jasińska-Kania i in. WN Scholar, Warszawa 2006 [wybrane teksty]

B. Literatura uzupełniająca:

1. Baert Patrick, Carreira da Silva Filip *Teorie społeczne w XX wieku i dzisiaj*, ZW Nomos, Kraków 2013
2. Elliot Anthony *Współczesna teoria socjologiczna*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2011.
3. Ritzer George *Klasyczna teoria socjologiczna*, Zysk i S-ka, Poznań 2004 [wybrane rozdziały]
4. *Współczesne teorie socjologiczne, t. 1 i 2*, wybór i opracowanie A. Jasińska-Kania i in. WN Scholar, Warszawa 2006 [pozostałe teksty]

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć PRZYGOTOWANIE I REALIZACJA PROJEKTU BADAWCZEGO		Forma zaliczenia Egzamin		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
Ogólnoakademicki	SPS	Tak		-	III
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	10	10	15	1
Analiza literatury			5	10	
Przygotowanie do egzaminu			5	5	
Cwiczenia projektowe	30	15	45	60	3
Analiza literatury			10	20	
Przygotowanie i prezentacja projektu badawczego			20	25	
Przygotowanie do kolokwium			15	15	
Razem	45	25	55	75	4
Metody dydaktyczne: Wykłady: wykład problemowy / wykład z prezentacją multimedialną Cwiczenia audytoryjne: analiza tekstów z dyskusją, praca w grupach, dyskusja/metoda projektów (projekt badawczy)/analiza zdarzeń krytycznych (przypadków)					
Wymagania wstępne: A: Wymagania formalne – Statystyka, Metody badań społecznych B: Wymagania wstępne – znajomość paradygmatów badawczych i metod badań społecznych					
Cele przedmiotu: Celem przedmiotu jest przygotowanie studenta do zaprojektowania i przeprowadzenia projektu badawczego oraz opracowania i analizy materiału empirycznego i sporządzenia raportu z badań. Student potrafi skonstruować narzędzia badawcze odpowiednie do realizowanej problematyki i umiejętnie się nimi posługiwać.					
Treści programowe: (wykłady i ćwiczenia) Podstawowe paradygmaty nauk społecznych Projekt badawczy: część metodologiczna i metodyczna Podmiot, przedmiot i cele badań. Problemy badawcze i ich rodzaje. Hipotezy badań i ich rodzaje.					

Projektowanie badania ilościowego.
 Projektowanie badania jakościowego.
 Populacja i dobór próby. Kryteria doboru próby reprezentacyjnej.
 Problemy badawcze a metody badań
 Jakościowa i ilościowa analiza materiału empirycznego
 Analiza i interpretacja danych.

Efekty uczenia się:

Wiedza

W_01 - Formułuje pytania i problemy i cele badawcze oraz stawia hipotezy.
 W_02 - Dobiera odpowiednie metody badań do postawionych problemów.
 W_03 - Zna metody i techniki badań.

Umiejętności

U_01 - Samodzielnie przygotowuje projekt badawczy.
 U_02 - Samodzielnie konstruuje narzędzia badawcze.
 U_03 - Potrafi korzystać ze zbiorczych tabeli danych.

Kompetencje społeczne

K_01 - Potrafi znajdować i selekcjonować informacje.
 K_02 - Umie współpracować w grupie przy opracowaniu projektów badawczych.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Egzamin

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykład: Kolokwium pisemne

Ćwiczenia

- odpowiedź ustna (50% oceny końcowej)
 - złożenie raportu z przygotowania i przebiegu samodzielnie przeprowadzonego raportu badawczego wraz z analizą materiału empirycznego osadzoną w kontekście przyjętej perspektywy teoretycznej (2 do 5 osób) (50% oceny końcowej)

Skala ocen dla wykładu	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁	100%
Suma		100%

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Odpowiedź ustna	Z ₁	50%
Przygotowanie i prezentacja projektu	Z ₂	50%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\acute{c}w} \times O_{\acute{c}w})] / \Sigma P$$

P_w – punkty ECTS wykładów za semestr
 P_{ćw} – punkty ECTS ćwiczeń za semestr
 O_w – ocena wykładu;
 O_{ćw} – ocena ćwiczeń;
 O_{ks} – ocena końcowa semestralna
 ΣP – suma punktów ECTS za semestr

Ocena końcowa za moduł jest składową 60% oceny za egzamin i 40% ocena końcowa przeliczana według wzoru:

$$OKM = [(A \times 40) + (B \times 60)] / 100$$

OKM – ocena końcowa za moduł
 A – ocena końcowa z semestru
 B – ocena za egzamin

		Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się
	Egzamin	W_02, W_03
	samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	W_01, W_02, W_03, U_01, U_02, U_03, K_01, K_02
	ocena odpowiedź ustna na zajęciach	W_01, W_02, W_03, U_01, U_02, U_03, K_01, K_02
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01, W_02, W_03	K1_W08	P6S_WG
U_01, U_02, U_03	K1_U05, K1_U06, K1_U07	P6S_UW, P6S_UK
K_01, K_02	K1_K08, K1_K09	P6S_KK
Wykaz literatury Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): 1. Babbie, E. (2008). Podstawy badań społecznych. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. 2. Creswell J. (2013) Projektowanie badań naukowych. Metody jakościowe, ilościowe i mieszane, Tłum. Joanna Gilewicz, Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego 3. Silverman, D. (2009) Prowadzenie badań jakościowych. Tłum. J. Ostrowska. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. 4. Sztabiński, P. B., Sawiński, Z., Sztabiński, F. (red.) (2005). Fieldwork jest sztuką. Jak dobrać respondenta, skłonić do udziału w wywiadzie, rzetelnie i sprawnie zrealizować badanie. Warszawa. Literatura uzupełniająca: 1. Angrosino, M. (2010). Badania etnograficzne i obserwacyjne. Tłum. M. Brzozowska-Brywczyńska. Wydawnictwo Naukowe PWN. 2. Banks, M. (2009). Materiały wizualne w badaniach jakościowych. Tłum.. P. Tomanek. Wydawnictwo Naukowe PWN. 3. Barbour, R, (2011). Badanie fokusowe. Tłum. B. Komorowska. Wydawnictwo Naukowe PWN. 4. Denzin, N. K., Lincoln, Y. S. (2009). Metody badań jakościowych. T. I i II. Przekł. K. Potemski. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. 5. Flick, U. (2010). Projektowanie badania jakościowego. P. Tomanek. Wydawnictwo		

- Naukowe PWN.
6. Flick, U. (2011). Jakość w badaniach jakościowych Tłum. P. Tomanek. Wydawnictwo Naukowe PWN.
 7. Gibbs, G. (2011). Analizowanie danych jakościowych. Tłum. M. Brzozowska-Brywczyńska. Wydawnictwo Naukowe PWN.
 8. Nowak, S. (2011). Metodologia badań społecznych. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
 9. Rapley, T. (2010). Analiza konwersacji, dyskursu i dokumentów. Tłum. A. Gąsior-Niemiec. Wydawnictwo Naukowe PWN.
 10. Rose, G. (2010). Interpretacja materiałów wizualnych. Krytyczna metodologia badań nad wizualnością. Tłum. E. Klekot. Wydawnictwo Naukowe PWN
 11. Sztompka, P. (2005). Socjologia wizualna: fotografia jako metoda badawcza. Wydawnictwo Naukowe PWN Sztumski, J (1995). Wstęp do metod i technik badań społecznych. Katowice.

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć NIERÓWNOŚCI SPOŁECZNE		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
Ogólnoakademicki	SPS	Tak		-	III
Dyscyplina: nauki socjologiczne -100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarn e	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonar ne	
Wykład	15	10	10	15	1
Analiza literatury			5	10	
Przygotowanie do kolokwium			5	5	
Ćwiczenia audytoryjne	20	10	30	40	2
Analiza literatury			20	30	
Przygotowanie do zaliczenia			10	10	
Razem	35	20	40	55	3
Metody dydaktyczne Wykład problemowy Ćwiczenia audytoryjne: analiza tekstów z dyskusją					
Wymagania wstępne: Wymagana formalne: zaliczenie z przedmiotu – Podstawy socjologii. Wymagania wstępne: brak					
Cele przedmiotu Dostarczenie studentom podstawowej wiedzy dotyczącej analizy nierówności społecznych.					
Treści programowe Pozycja stratyfikacyjna i status społeczny. Transmisja pozycji stratyfikacyjnej. Teorie stratyfikacji społecznej. Zróźnicowanie społeczne. Czynnik rodzajowy (gender) w koncepcjach stratyfikacji: płeć: cecha naturalna czy społeczna? – rodzaj a nierówności społeczne – „mniejszości” rodzajowe – teoretyczne koncepcje „rodzajowych” nierówności Czynnik kulturowy w koncepcjach stratyfikacji: społeczeństwo tradycyjne nowoczesne i ponowoczesne - istota „zwrotu kulturowego” w społeczeństwie ponowoczesnym – koncepcje kapitału kulturowego Badanie nierówności społecznych w systemi edukacyjnym. Wpływ nierówności społecznych na system ekonomiczny. Fenomeny nierówności społecznych.					

My” i „oni” w strukturze społecznej: wymiary nierówności w społeczeństwie ponowoczesnym – globalizacja a nierówności społeczne – prognoza dotycząca nierówności społecznych

Efekty uczenia się:

Wiedza:

W_01. Zna typy zróżnicowania społecznego, teorie zróżnicowania klasowego, teorie stratyfikacji społecznej, teorie elitystyczne, teorie zróżnicowania etnicznego i narodowego. Ma wiedzę o mechanizmach strukturacji w społeczeństwach współczesnych.

Umiejętności:

U_01. Rozumie wielkowymiarowość współczesnego społeczeństwa i pluralizmu jego struktury. Wykorzystuje podstawowe kategorie stratyfikacji społecznej do analizy struktury statusów i ról społecznych. Analizuje dynamikę zróżnicowań społecznych we współczesnym społeczeństwie polskim i w świecie.

Kompetencje społeczne:

K_01. Ma potrzebę uczenia się przez całe życie, potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role, potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu, umie uczestniczyć w przygotowaniu projektów społecznych (politycznych, gospodarczych, obywatelskich), uwzględniając aspekty prawne, ekonomiczne i polityczne.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia:

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia:

Wykład – kolokwium pisemne

Ćwiczenia:

- przygotowanie referatu/projektu i jego prezentacja
- odpowiedź ustna

Ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen częściowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru

Tabela 1 – Wykłady

Skala ocen dla wykładów	Kod	Ocena końcowa
Kolokwium	K1	100%

Tabela 2 – Ćwiczenia

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Ocena końcowa
Odpowiedź ustna	O1	50%
Przygotowanie referatu/projektu	P1	50%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\acute{c}w} \times O_{\acute{c}w})] / \Sigma P$$

P_w – punkty ECTS wykładów za semestr
 $P_{\acute{c}w}$ – punkty ECTS ćwiczeń za semestr
 O_w – ocena wykładu;
 $O_{\acute{c}w}$ – ocena ćwiczeń;
 O_{ks} – ocena końcowa semestralna
 ΣP – suma punktów ECTS za semestr

Ocena końcowa jest przeliczana według zasady:

3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)
 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5)
 3,75 – 4,24 – dobry (4,0)
 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5)
 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)

Ocena negatywna z jakiejkolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.

Numer efektu uczenia się

Metody weryfikacji efektów uczenia się	Kolokwium zaliczeniowe	W_01, U_01
	Samodzielnie wykonane przez studenta zadanie (prezentacje/ projekty)	W_01, U_01
	Ocena aktywności na zajęciach	W_01, K_01,
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K_W03, K_W07, K_W09	P6S_WG, P6S_WK
U_01	K_U02, K_U03, K_U07, K_U12	P6S_UW , P6S_KO
K_01	K_K02, K_K03, K_K11	P6S_KK, P6S_KO
Wykaz literatury A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Żuk P., (2010), Podziały klasowe i nierówności społeczne, Warszawa. Woźniak M., (2010), Nierówności społeczne a wzrost gospodarczy, Rzeszów.		
B. Literatura uzupełniająca: Gmerek T., (2011), Edukacja i nierówności społeczne, Warszawa. Klebaniuk J., (2007), Fenomen nierówności społecznych, Warszawa.		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć DIAGNOZOWANIE PROBLEMÓW SPOŁECZNYCH		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	-	VI	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	10	35	40	2
Analiza literatury			20	25	
Przygotowanie do zaliczenia			15	15	
Ćwiczenia projektowe	30	15	20	35	2
Przygotowanie do ćwiczeń			10	20	
Przygotowanie projektu			10	15	
Razem	45	25	55	75	4
Metody dydaktyczne: Wykłady problemowe Ćwiczenia audytoryjne: analiza tekstów z dyskusją / praca w grupach/dyskusja/analiza wybranych diagnoz społecznych					
Wymagania wstępne: Metody badań społecznych, Statystyczna analiza danych, Przygotowanie i realizacja projektu badawczego					
Cele przedmiotu: Dostarczenie studentom podstawowej wiedzy dotyczącej diagnozowania problemów społecznych.					
Treści programowe: (wykłady i ćwiczenia) Diagnoza problemów społecznych - definicja, cele, rodzaje badań diagnostycznych, cechy diagnozy. Metody badań (jakościowe i ilościowe) i źródła danych potrzebnych do przeprowadzenia diagnozy problemów społecznych. Rodzaje danych pierwotnych i wtórnych. Wskaźniki w diagnozie społecznej – ich cechy, główne komponenty i funkcje. Charakterystyka głównych sfer życia badanych w ramach diagnozy problemów społecznych. Podmioty zaangażowane w tworzenie diagnozy problemów społecznych. Zasady, jakich należy przestrzegać przeprowadzając diagnozę społeczną wśród społeczności lokalnej. Charakterystyka wybranych badań społecznych w ramach statystyki publicznej w Polsce – spisy ludności i badania demograficzne, zawartość rejestrów administracyjnych, badanie aktywności ekonomicznej ludności, badanie warunków i jakości życia, badanie budżetów gospodarstw domowych, badanie zdrowia ludności, badanie wykorzystania czasu wolnego, badanie ubóstwa i wykluczenia społecznego.					

Efekty uczenia się:

Wiedza

W_01 - Zna podstawowe metody analizy problemów społecznych.

W_02 - Zna sposoby pozyskiwania danych empirycznych.

Umiejętności

U_01 - Konstruuje narzędzia badawcze niezbędne do diagnozy.

U_02 - Poprawnie przeprowadza diagnozę problemów społecznych.

Kompetencje społeczne

K_01 - Jest świadomy swojej wiedzy w zakresie diagnozowania problemów.

K_02 - Potrafi współpracować z innymi podmiotami przy rozwiązywaniu problemów społecznych.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykład:

- uzyskanie zaliczenia z ćwiczeń
- zaliczenie pisemne wykładu

Ćwiczenia:

- zaliczenie pisemne ćwiczeń
- przygotowanie i prezentacja referatu

Skala ocen dla wykładu	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Praca pisemna	K ₁	100%
Suma		100%

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Zaliczenie pisemne/kolokwium	Z ₁	50%
przygotowanie i prezentacja referatu	Z ₂	50%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\acute{c}w} \times O_{\acute{c}w})] / \Sigma P$$

P_w – punkty ECTS wykładów za semestr

P_{ćw} – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

O_w – ocena wykładu;

O_{ćw} – ocena ćwiczeń;

O_{ks} - ocena końcowa semestralna

ΣP – suma punktów ECTS za semestr

Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady:

3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)

3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5)

3,75 – 4,24 – dobry (4,0)

4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5)

4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)

Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.

Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia
		W_01, W_02, U_01, U_02 W_01, W_02, U_01, U_02, K_01, K_02,

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01, W_02	K1_W01, K1_W10	P6S_WG
U_01, U_02	K1_U07, K1_U10	P6S_UK
K_01, K_02	K1_K01, K1_K05	P6S_KK, P6S_KO

Wykaz literatury

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):

B. Szatur-Jaworska, Diagnostyka w polityce społecznej, Wydawnictwo „Elipsa”, Warszawa 2014
T. Panek (red.), Statystyka społeczna, Wydawnictwo PWE, Warszawa 2014

B. Literatura uzupełniająca:

R. Szarfenberg, C. Żołędowski, M. Theiss (red.), Ubóstwo i wykluczenie społeczne – perspektywa poznawcza, Warszawa 2010
A. Urbanik, A. Gołdys, A. Daszkowska-Kamińska, Diagnoza potrzeb młodzieży w środowisku lokalnym, Polska Fundacja Dzieci i Młodzieży, Warszawa 2010
T. Panek, J. Czapiewski, Diagnoza społeczna 2015, Warszawa 2017
Komunikaty CBOS, Raporty GUS.

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć TECHNIKI ANALIZY BADAŃ JAKOŚCIOWYCH		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
Ogólnoakademicki	SPS	Tak		-	IV
Dyscyplina: nauki socjologiczne -100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	10	10	15	1
Analiza literatury			5	10	
Przygotowanie do zaliczenia			5	5	
Ćwiczenia umiej. prakt.	30	15	45	60	3
Przygotowanie do ćwiczeń			15	30	
Praca nad projektem badawczym			30	30	
Razem	45	25	55	75	4
Metody dydaktyczne: Wykład problemowy, ćwiczenia audytoryjne: analiza tekstów z dyskusją, praca grupowa w ramach projektu badawczego					
Wymagania wstępne: Wymagana formalne: zaliczenie z przedmiotu - Podstawy socjologii. Wymagania wstępne: rozumienie podstawowych pojęć metodologii socjologii, znajomość podstaw ilościowej analizy danych					
Cele przedmiotu: Zapoznanie studentów z podstawowymi aspektami planowania i realizacji socjologicznych badań jakościowych oraz jakościowej analizy danych. Nabycie przez studentów podstawowych umiejętności praktycznych związanych z planowaniem i realizacją socjologicznego badania jakościowego (cel ćwiczeń).					
Treści programowe Forma zajęć – wykłady: 1. Dzieje badań jakościowych w socjologii: okres tradycyjny, modernistyczny, postmodernistyczny. Współczesne wyzwania metodologiczne i teoretyczne. 2. Pozytywizm i postpozytywizm, paradygmaty interpretatywistyczne, konstruktywizm, paradygmaty postmodernistyczne. Podstawowe strategie badawcze w badaniach jakościowych 3. Etnografia i metody obserwacyjne. Podstawowe założenia teoretyczne i metodologiczne. Badania terenowe. Naturalizm i natural sociology. 4. Metoda biograficzna. Typy i odmiany studiów biograficznych. Socjologia biografistyczna F. Schuetzgo. Oral history. Testimonio. Polski udział w rozwoju metody biograficznej. 5. Wywiad narracyjny. Studia narracyjne. 6. Teoria ugruntowana. 7. Socjologia fenomenologiczna – fenomenologiczne metody badań. 8. Etnometodologia i jej zastosowania badawcze. Analiza konwersacyjna H. Sacksa. 9. Pojęcie dyskursu i metody jego analizy. Koncepcja T. van Dijka.					

10. Strategie badawcze wynikające z inspiracji badań M. Foucaulta. Studia kulturowe. Orientacje feministyczne i krytyczne w badaniach jakościowych. *Queer theories*.
11. Badania partycypacyjne i *action research*.
12. Studium przypadku. Problemy metodologiczne i teoretyczne.
13. Zogniskowane wywiady grupowe.
14. Problemy etyczne i polityczne w badaniach jakościowych.
15. Metody jakościowe w Polsce.

Forma zajęć – ćwiczenia

1. Wybór problematyki i struktura badania jakościowego. Dyskusje dotyczące stopnia konceptualizacji projektu i określenia ram pojęciowych badania. Tworzenie ram pojęciowych badania – ćwiczenia praktyczne.
2. Ewaluacja obszarów zbierania danych: ocena stosowności społecznej lokalizacji (*settings*) badania, ocena dostępu, ocena ryzyka emocjonalnego i osobistego, ocena etyczna – ćwiczenia praktyczne.
3. Problem wyboru techniki zbierania danych. Rola badacza, sposoby wyjawiania tożsamości badacza (zawartość objaśnienia, czas, forma, typ audytorium) – ćwiczenia praktyczne.
4. Podstawowe techniki organizowania zbioru danych. Zasady sporządzania notatek terenowych, transkrypcji wywiadów, innych dokumentów w badaniu jakościowym, zasady prowadzenia dziennika badania – ćwiczenia praktyczne.
5. Błędy i tendencyjność danych (efekt reaktywności, zniekształcenia percepcyjne i interpretacyjne, błędy pobierania próbek) oraz strategie ich kontroli.
6. Problematyka działania w terenie. Wyzwania poznawcze, emocjonalne i fizyczne. Przeładowanie danymi, kwestie obserwacji ukrytej, optymalizacja dystansu i zaangażowania.
7. Wstępna analiza danych. Kodowanie – ćwiczenia praktyczne.
8. Rozwijanie analizy danych. Typy reprezentacji danych. Tworzenie reprezentacji danych – ćwiczenia praktyczne.
9. Problematyka i strategie teoretycznego pobierania próbek – ćwiczenia praktyczne.
10. Zasady sporządzania raportów badawczych. Analiza i interpretacja wyników badań, wybór metody prezentacji wyników. Złożenie pracy dyplomowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza:

W_01. Zna podstawowe rodzaje i metody analizy danych jakościowych

Umiejętności:

U_01. Potrafi analizować podstawowe zjawiska społeczne metodami jakościowymi

U_02. Ocenia przydatność poszczególnych technik analizy danych jakościowych

Kompetencje społeczne:

K_01. Kompetentnie przygotowuje się do analizy danych jakościowych

K_02. Potrafi przygotowywać projekty społeczne uwzględniających wykorzystanie analiz jakościowych

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykład:

- uzyskanie zaliczenia z ćwiczeń
- zaliczenie pisemne wykładu

Ćwiczenia:

- odpowiedź ustna
- przygotowanie i prezentacja projektu

Skala ocen dla wykładu	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁	100%
Suma		100%

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Odpowiedź ustna	Z ₁	50%
Przygotowanie i prezentacja projektu	Z ₂	50%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie

	ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru: $O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\acute{c}w} \times O_{\acute{c}w})] / \Sigma P$ P_w – punkty ECTS wykładów za semestr $P_{\acute{c}w}$ – punkty ECTS ćwiczeń za semestr O_w – ocena wykładu; $O_{\acute{c}w}$ – ocena ćwiczeń; O_{ks} - ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
--	--

Metody		Nr efektu uczenia się
weryfikacji	zaliczenie z oceną	W_01,
efektów	samodzielnie/grupowo wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	U_01, U_02, K_01, K_02
uczenia się	ocena odpowiedzi ustna na zajęciach	U_01, U_02, K_01, K_02

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K_W08	P6S_WG
U_01	K_U05	P6S_UW
U_02	K_U07	P6S_UK
K_01	K_K03	P6S_KO
K_02	K_K09	P6S_KK

Wykaz literatury

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć:

1. U. Flick, Projektowanie badania jakościowego, Warszawa 2010
2. J. Lofland, D.A. Snow, L. Anderson, L.H. Lofland, Analiza układów społecznych, Warszawa 2009
3. D. Silverman: Interpretowanie danych jakościowych, Warszawa 2007
4. D. Silverman: Prowadzenie badań jakościowych, Warszawa 2008

B. Literatura uzupełniająca:

1. M. Angrosino, Badania etnograficzne i obserwacyjne, Warszawa 2010
2. M. Banks, Materiały wizualne w badaniach jakościowych, Warszawa 2010
3. K. Charmaz, Teoria ugruntowana, Warszawa 2009.
4. B. Glaser, A. Strauss, Odkrywanie teorii ugruntowanej, Kraków 2009.
5. M. Hammersley, P. Atkinson: Metody badań terenowych, Poznań 2000

6. S. Kvale, Prowadzenie wywiadów, Warszawa 2010-
7. M. B. Miles, A. M. Huberman: Analiza danych jakościowych, Białystok 2000
8. T. Rapley, Analiza konwersacji, dyskursu i dokumentów. Warszawa 2010-
9. Przegląd Socjologii Jakościowej – pismo internetowe (w wersji polsko- i angielskojęzycznej):
www.qualitativesociologyreview.org
10. literatura teoretyczna związana z realizowanym projektem badawczym: lista lektur uzgodniona z każdym, zespołem badawczym.

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć PROCESY GLOBALIZACJI I REGIONALIZACJI		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	-	I	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	10	10	15	1
Analiza literatury			5	10	
Przygotowanie do zaliczenia			5	10	
Ćwiczenia audytoryjne	20	10	30	40	2
Przygotowanie do ćwiczeń			15	25	
Przygotowanie referatu/ projektu			15	15	
Razem	35	20	40	55	3
Metody dydaktyczne: Wykład / wykład z prezentacją multimedialną/wykład konwersatoryjny Ćwiczenia audytoryjne: analiza tekstów z dyskusją / praca w grupach/dyskusja/projekt praktyczny					
Wymagania wstępne: Znajomość wiedzy o społeczeństwie na poziomie zaliczającym maturę.					
Cele przedmiotu: Ukształtowanie umiejętności dostrzegania, analizowania i interpretowania zjawisk globalizowania się problemów społecznych w perspektywie socjologicznej. Ukształtowanie wiedzy socjologicznej na temat konsekwencji procesów globalizacji i regionalizacji. Zdobycie wiedzy na temat rozwijających się zjawisk wzrostu roli regionu jako elementu tożsamości indywidualnej i zbiorowej.					
Treści programowe: Pojęcie globalizacji, czynniki i uwarunkowania procesów globalizacyjnych. Rys historyczny rozwoju procesów globalnych od okresu nowożytnego po współczesność. Teorie globalizacji – teoria imperializmu według Lenina i Bucharjana, teoria zależności w ujęciu A. G. Franka oraz E. Cardoso i E. Faletto, teoria systemu światowego Immanuela Wallersteinera. Przejawy globalizacji w aspekcie politycznym. Skutki pozytywne i negatywne globalizacji politycznej Przejawy globalizacji w aspekcie ekonomicznym. Skutki pozytywne i negatywne globalizacji ekonomicznej Przejawy globalizacji w aspekcie kulturowym. Skutki pozytywne i negatywne globalizacji w zakresie kultury Ryzyko przyrodnicze, zdrowotne, technologiczne w skali globalnej.					

Nowoczesność i późna nowoczesność jako cechy cywilizacji globalnej
 Konflikt a współistnienie kultur, wielokulturowość i migracje jako cecha cywilizacji globalnej.
 Globalny wymiar społeczeństwa informacyjnego.
 Instytucje rozwoju regionalnego w Polsce. Instrumenty polityki regionalnej.
 Związek między globalizacją a regionalizacją. Polska a Unia Europejska.

Efekty uczenia się:

Wiedza

W_01 - Posiada wiedzę o miejscu globalizacji w ramach społecznych dyscyplin naukowych oraz o statusie poznawczym klasycznych i postmodernistycznych teorii socjologicznych. Zna teorie modernizacji imperializmu i neoimperializmu, teorie socjologiczne stosunków międzynarodowych. Rozumie pluralistyczny charakter globalizacji oraz różnicę pomiędzy globalizacją a regionalizacją. Rozumie kontekst ekonomiczny, polityczny, społeczny oraz ekologiczny regionalizacji oraz globalizacyjne uwarunkowania ruchów i konfliktów społecznych.

Umiejętności

U_01 - Analizuje współczesne procesy transformacji. Umie selekcjonować, analizować i interpretować informacje o stanie i zmianach środowiska społecznego oraz sytuacji społecznej, politycznej i ekonomicznej w następstwie globalizacji i regionalizacji.

Kompetencje

K_01 - Uczestniczy w przygotowaniu projektów społecznych, uwzględniając kontekst ekonomiczny, polityczny, społeczny oraz ekologiczny regionalizacji. Jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących cele społeczne. Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań społecznych w środowisku lokalnym.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykład – kolokwium pisemne.

Ćwiczenia – przygotowanie referatu/ projektu/ kolokwium zaliczeniowe, aktywny udział na zajęciach.

Ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen cząstkowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru

Tabela 1 – Wykłady

Skala ocen dla wykładów	Kod	Ocena końcowa
Kolokwium	K1	100%

Tabela 2 – Ćwiczenia

Skala ocen dla ćwiczeń	kod	Ocena końcowa
Przygotowanie referatu/projektu	P1	50%
Kolokwium z zakresu zagadnień poruszanych podczas ćwiczeń	K1	50%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\dot{c}w} \times O_{\dot{c}w})] / \Sigma P$$

P_w – punkty ECTS wykładów za semestr
 $P_{\dot{c}w}$ – punkty ECTS ćwiczeń za semestr
 O_w – ocena wykładu;
 $O_{\dot{c}w}$ – ocena ćwiczeń;
 O_{ks} – ocena końcowa semestralna
 ΣP – suma punktów ECTS za semestr

Ocena końcowa jest przeliczana według zasady:

3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)
 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5)
 3,75 – 4,24 – dobry (4,0)
 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5)
 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)

		Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Numer efektu uczenia się
	Kolokwium zaliczeniowe	W_01, U_01
	Samodzielnie wykonane przez studenta zadanie (prezentacja/projekt)	W_01, U_01, K_01
	Ocena kolokwium	U_01, K_01
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K1_W03, K1_W04, K1_W09, K1_W10,	P6S_WG, P6S_WK
U_01	K1_U02, K1_U09,	P6S_UW, P6S_UO,
K_01	K1_K07, K1_K08,	P6S_KK, P6S_KR
Wykaz literatury A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Misiak W., (2007), Globalizacja – więcej niż podręcznik. Społeczeństwo, kultura, polityka, Difin, Warszawa. Rifkin J., (2003), <i>Koniec pracy. Schyłek ery siły roboczej i początek ery postronkowej</i> , Wydawnictwo Dolnośląskie, Wrocław. Rifkin J., (2007), <i>Wiek dostępu</i> , Wydawnictwo Dolnośląskie, Wrocław. Stiglitz J., (2004), <i>Globalizacja</i> , Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa. Baumann Z., (2000), <i>Globalizacja: i co z tego dla ludzi wynika</i> , Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa. Szczepański M. J., (1989), <i>Modernizacja, rozwój zależny, rozwój endogeny – socjologiczne studium teorii rozwoju społecznego</i> , Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego, Katowice B. Literatura uzupełniająca: Dylus A., (2005), <i>Globalizacja. Refleksje etyczne</i> , Ossolineum, Warszawa Guoillochon B., (2003), <i>Globalizacja - jeden świat, różne drogi rozwoju</i> , Larousse, Warszawa Gwiazda A., (2000), <i>Globalizacja i regionalizacja gospodarki światowej</i> , Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń Sassem S., (2008), <i>Globalizacja: eseje o nowej mobilności ludzi i pieniędzy</i> , Wydawnictwo UJ, Kraków		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć DIAGNOSTYKA PSYCHOLOGICZNA		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	-	II	
Dyscyplina: psychologia - 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	12	12	38	38	2
Zapoznanie się z literaturą przedmiotu			23	23	
Przygotowanie do zaliczenia			15	15	
Ćwiczenia laboratoryjne	18	10	32	40	2
Przygotowanie do ćwiczeń			16	20	
Analiza danych i metod diagnostycznych w praktyce diagnozy psychologicznej			16	20	
Razem	30	22	70	78	4
Metody dydaktyczne: Wykład konwersatoryjny połączony z prezentacją multimedialną. Praca w grupach w ramach treningu gromadzenia danych oraz analizy zastosowań metod diagnostycznych w diagnozie psychologicznej. Ćwiczenia: praca w grupach, laboratoryjne ćwiczenia praktyczne gromadzenia, interpretacji, weryfikacji danych za pomocą różnych narzędzi pomiaru w diagnozie psychologicznej.					
Wymagania wstępne: Podstawowa wiedza z zakresu Psychologii ogólnej					
Cele przedmiotu: Prezentacja problematyki, podstawowych pojęć oraz koncepcji w diagnozie psychospołecznej człowieka. Kształtowanie podstawowych umiejętności stosowania metod diagnostycznych i integrowania różnych danych zebranych w procesie diagnozy psychologicznej.					
Uwagi: Ćwiczenia i wykłady są względem siebie komplementarne					
Treści programowe: Podstawy teoretyczne diagnozy, przedmiot diagnozy, pojęcie diagnozy, funkcje diagnozy, rodzaje diagnoz. Etapy diagnozy. Komunikacja i kontakt w diagnozie psychologicznej. Przegląd wybranych metod diagnostycznych w różnych typach diagnoz. Analiza danych z rozmów, wywiadów dzienników obserwacyjnych prowadzonych przez studentów. Formułowanie raportu diagnostycznego. Opinie psychologiczne. Problemy etyczne procesu diagnostycznego.					

Efekty uczenia się: Wiedza W_01 - Posiada wiedzę o podstawach diagnozy psychologicznej. W_02 - Rozumie specyfikę i znaczenie diagnozy w pracy psychologa. W_03 - Zna metody diagnozowania i podstawowe techniki pomiaru w diagnozie. Umiejętności U_01 - Potrafi formułować problemy diagnostyczne. U_02 - Potrafi integrować dane uzyskane za pomocą różnych metod diagnostycznych. U_03 - Prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu. Kompetencje społeczne K_01 - Potrafi nawiązać kontakt, motywować oraz efektywnie współpracować z różnymi osobami i inspirować ich do uczenia się. K_02 - Intensyfikuje własną aktywność w procesie poszerzania osobistej wiedzy oraz nabywania profesjonalnych umiejętności diagnostycznych i rozwoju. K_03 - Potrafi działać w sposób planowy i przedsiębiorczy.	Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia Zaliczenie z oceną B. Formy i kryteria zaliczenia <u>Wykład</u>: test jednokrotnego wyboru <u>Ćwiczenia</u>: Sporządzenie analizy diagnostycznej pozytywno-negatywnej przypadku <table><tr><th rowspan="2">Skala ocen dla wykładu</th><th rowspan="2">Kod</th><th>Suma</th></tr><tr><th>Ocena semestralna</th></tr><tr><td>Test</td><td>K₁</td><td>100%</td></tr><tr><td>Suma</td><td></td><td>100%</td></tr></table> <table><tr><th rowspan="2">Skala ocen dla ćwiczeń</th><th rowspan="2">Kod</th><th>Suma</th></tr><tr><th>Ocena semestralna</th></tr><tr><td>Sporządzenie analizy diagnostycznej pozytywno-negatywnej przypadku</td><td>Z₁</td><td>100%</td></tr><tr><td>Suma</td><td></td><td>100%</td></tr></table> Końcowa ocena semestralna z przedmiotu jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru: $O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\acute{c}w} \times O_{\acute{c}w})] / \Sigma P$ P_w – punkty ECTS wykładów za semestr P_{ćw} – punkty ECTS ćwiczeń za semestr O_w – ocena wykładu; O_{ćw} – ocena ćwiczeń; O_{ks} - ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.	Skala ocen dla wykładu	Kod	Suma	Ocena semestralna	Test	K ₁	100%	Suma		100%	Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma	Ocena semestralna	Sporządzenie analizy diagnostycznej pozytywno-negatywnej przypadku	Z ₁	100%	Suma		100%
Skala ocen dla wykładu	Kod			Suma																	
		Ocena semestralna																			
Test	K ₁	100%																			
Suma		100%																			
Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma																			
		Ocena semestralna																			
Sporządzenie analizy diagnostycznej pozytywno-negatywnej przypadku	Z ₁	100%																			
Suma		100%																			

Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się
	kolokwia cząstkowe pisemne i ustne	W_01,W_02,W_03, U_01,U_02,U_03,
	samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	W_01,W_02,W_03, U_01,U_02,U_03, K_01,K_02,K_03

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01,W_02,W_03	K1_W06, K1_W07, K1_W011,	P6S_WG
U_01,U_02,U_03	K1_U02, K1_U03, K1_U07,	P6S_UW
K_01,K_02,K_03	K1_K02, K1_K06,	P6S_KK

Wykaz literatury

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):

Paluchowski, W. J. (2007). Diagnoza psychologiczna. Proces - narzędzia - standardy. Warszawa: Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne.

Stemplewska-Żakowicz, K. (2009/dodruk2011). Diagnoza psychologiczna. Gdańsk, GWP

Stemplewska-Żakowicz K., Paluchowski J. (2008) Podstawy diagnozy psychologicznej. W: Strelau J., Dolinski D. (red.) Psychologia. Podręcznik akademicki. Gdańsk: GWP, s. 23-94.

Suchańska, A.(2007). Rozmowa i obserwacja w diagnozie psychologicznej. Warszawa, WAiP

B. Literatura uzupełniająca:

1. Heszen I., Sęk H. (2007), Psychologia zdrowia, Warszawa, rozdz. 16

2. Sęk H. (red.) (2007), Psychologia kliniczna t. 1, Warszawa PWN, rozdziały: 10, 11, 12,

OPIS ZAEĆ

Nazwa zajęć PATOLOGIE SPOŁECZNE		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	-	III	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykłady	15	10	10	15	1
Analiza literatury		5	5	10	
Przygotowanie do zaliczenia		5	5	5	
Zajęcia praktyczne/ćwiczenia audytoryjne	20	10	30	40	2
Analiza tekstów		10	10	15	
Przygotowanie prezentacji multimedialnej		10	10	15	
Kolokwium		10	10	10	
Razem	35	20	40	55	3
Metody dydaktyczne					
Wykład: wykład problemowy, dyskusja, wykład z prezentacją multimedialną					
Ćwiczenia: analiza tekstów z dyskusją, praca w grupach, dyskusja.					
Wymagania wstępne:: znajomość terminologii używanej w socjologii, znajomość i rozumienie podstawowych mechanizmów funkcjonujących w społeczeństwie, umiejętność dostrzegania i interpretacji problemów występujących we współczesnym społeczeństwie					
Cele przedmiotu:					
Celem przedmiotu jest zapoznanie i uwrażliwienie studenta na występujące we współczesnym społeczeństwie polskim i na świecie patologie społeczne. Student zapozna się z teoriami wyjaśniającymi mechanizmy powstawania i funkcjonowania patologii społecznych. W trakcie realizacji przedmiotu student zdobędzie wiedzę na temat rozpoznawania, interpretowania wybranych patologii społecznych oraz zapozna się z programami mającymi na celu rozwiązywanie tych problemów oraz zapobieganie im.					
Treści programowe:					
(wykłady i ćwiczenia)					
Charakterystyka patologii społecznych jako przedmiotu badań i analiz w naukach społecznych. Klasyczne i współczesne ujęcia dewiacji i patologii społecznej (zachowania dewiacyjne wg E. Durkheima, teoria anomii R. K. Mertona, teoria zróżnicowanych powiązań E. H. Sutherlanda, teoria podkultur dewiacyjnych Cohena, koncepcja stygmatyzacji i etykietyzacji E. Goffmana i H. S. Beckera, koncepcja dewiacji wtórnej E. Lemerta, teoria kontroli Hirschiego).					
Stereotypy i uprzedzenia.					
Wykluczenie społeczne – problem współczesnych rozwiniętych społeczeństw (mobbing, bezrobocie, uzależnienia, dzieci ulicy, drop out, bezdomność).					
Korupcja jako patologia życia społecznego.					
Problematyka przemocy (etiologia, klasyfikacje, formy, przemoc rówieśnicza, domowa, autoagresja,					

portret psychologiczny ofiary i sprawcy, procedura Niebieskiej Karty).
Wirtualna przestrzeń i problematyka patologii w sieci (cyberbullying, cyberstalking, cyberseks).
Uzależnienia – etiologia, mechanizmy, formy, programy zaradcze i profilaktyka (alkoholizm, narkomania, hazard, infoholizm, zakupoholizm) .
Patologie seksualne (prostytycja, pedofilia, kazirodztwo, dziecięca pornografia, gwałty i zabójstwa na tle seksualnym).
Handel ludźmi – regulacje prawne, skala zjawiska, mechanizmy funkcjonowania zjawiska, skutki dla ofiar .
Samobójstwa – etiologia, typologia E. Durkheima, efekt Wertera, skala oraz przejawy zjawiska.

Efekty uczenia się:

Wiedza:

W_01 - Zna podstawowe teorie wyjaśniające mechanizmy powstawania i funkcjonowania dewiacji.

W_02 - Posiada wiedzę o patologiach społecznych występujących we współczesnym społeczeństwie polskim, a także na świecie.

W_03 - Zna programy profilaktyczne i naprawcze stosowane wobec konkretnych patologii.

Umiejętności:

U_01 - Wyjaśnia etiologię wybranych patologii społecznych.

U_02 - Rozumie mechanizmy funkcjonowania wybranych patologii społecznych.

Kompetencje społeczne:

K_01 - Potrafi odnieść posiadaną wiedzę do projektowania działań przeciwdziałającym patologiom społecznym.

K_02 - Jest przygotowany do pracy w zespołach zajmujących się profilaktyką i przezwyciężaniem patologii społecznych.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia:

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia:

Wykład – kolokwium pisemne.

Ćwiczenia – przygotowanie referatu/prezentacji, odpowiedź ustna na zajęciach.

Ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen częściowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru

Tabela 1 – Wykłady

Skala ocen dla wykładów	Kod	Ocena końcowa
Kolokwium	K1	100%

Tabela 2 – Ćwiczenia

Skala ocen dla ćwiczeń	kod	Ocena końcowa
Przygotowanie referatu/prezentacji	P1	50%
Odpowiedź ustna	Z1	50%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\acute{c}w} \times O_{\acute{c}w})] / \Sigma P$$

P_w – punkty ECTS wykładów za semestr
 $P_{\acute{c}w}$ – punkty ECTS ćwiczeń za semestr
 O_w – ocena wykładu;
 $O_{\acute{c}w}$ – ocena ćwiczeń;
 O_{ks} – ocena końcowa semestralna
 ΣP – suma punktów ECTS za semestr

Ocena końcowa jest przeliczana według zasady:

3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)
3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5)
3,75 – 4,24 – dobry (4,0)
4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5)
4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)

Ocena negatywna z jakiejkolwiek formy zajęć nie może

		być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Numer efektu uczenia się
	Kolokwium zaliczeniowe	W_01, W_02, W_03, U_01, U_02
	Samodzielnie wykonane przez studenta zadanie (prezentacja/ projekt/ referat)	W_01, W_02, W_03, U_01, U_02, K_01
	Ocena odpowiedzi ustnej na zajęciach	U_01, U_02, K_01, K_02
Matryca efektów kształcenia dla przedmiotu		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K_W07 , K_W09	P6S_WG, P6S_WK
W_02	K_W04, K_W05, K_W09	P6S_WG, P6S_WK
W_03	K_W07, K_W09	P6S_WG, P6S_WK
U_01	K_U01	P6S_UW
U_02	K_U02	P6S_UW
K_01	K_K03	P6S_KO
K_02	K_K07	P6S_KO
Wykaz literatury: A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Błachut, J, Gabrele, A, Krajewski, K. (2007). <i>Kryminologia</i> . Gdańsk: Arche. Jędrzejko, M. (Red.) (2006). <i>Patologie społeczne</i> . Warszawa: Wydawnictwo Aspra JR. Pospiszyl, I. (2008). <i>Patologie społeczne</i> . Warszawa: PWN. Siemaszko, A. (1993). <i>Granice tolerancji: o teoriach zachowań dewiacyjnych</i> . Warszawa: PWN. Zimbardo, P. (2008). <i>Efekt Lucyfera</i> . Przekł. A. Cybulko i in.. Warszawa: PWN.		
B. Literatura uzupełniająca: Becker, H. S. (2009). <i>Outsiderzy. Studia z socjologii dewiacji</i> . Przekł. O. Siara. Warszawa: PWN. Gardian, R. (2007). <i>Zjawisko sponsoringu jako forma prostytucji kobiecej</i> . Kraków: Oficyna Wydawnicza IMPULS. Goffman, E. (2007). <i>Piętno: rozważania o zranionej tożsamości</i> . Przekł. A. Dzierżyńska, J. Tokarska-Bakir. Gdańsk: GWP. Hołyst, B. (1983). <i>Samobójstwo: przypadek czy konieczność</i> . Warszawa: PWN. Jarosz, M. (2004). <i>Władza, przywileje, korupcja</i> . Warszawa: PWN. Jarosz, M. (Red.) (2008). <i>Wykluczeni</i> . Warszawa: ISP PAN. Jaworska, A., Wirkus, Ł., Kozłowski, P. (Red.) (2007). <i>Psychospołeczne determinanty niedostosowania społecznego oraz nowatorskie prądy działań zaradczych</i> . Słupsk: Wydawnictwo Naukowe Akademii Pomorskiej w Słupsku. Jędrzejewski, M. (2006). <i>Młodzież a subkultury. Problematyka edukacyjna</i> . Warszawa: Wydawnictwo Akademickie „Żak”. Jędrzejko, M. (2006). <i>Prostytucja jako problem społeczny, moralny i zdrowotny</i> . Pułtusk-Warszawa. Karyń, A., Dudek, P., Babicka-Wirkus, A. (Red.) (2011). <i>Pedagogy of information. Cyberspace: threats and education</i> . Szczecin: volumina.pl Daniel Krzanowski. Krahé, B. (2005). <i>Agresja</i> . Przekł. J. Suchecki. Gdańsk: GWP. Kurzeja, A. (2008). <i>Dzieci ulicy – profilaktyka zagrożeń</i> . Kraków: Oficyna Wydawnicza IMPULS. Kurzępa, J. (2008). <i>Zagrożona niewinność. Zakłócenia rozwoju seksualności młodzieży</i> . Kraków: Oficyna Wydawnicza IMPULS.		

Kurzępa, J. (2010). Młodzież pogranicza „Swinki” czyli o prostytucji nieletnich. Kraków: Oficyna Wydawnicza IMPULS.

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć SOCJOLOGIA ORGANIZACJI I ZARZĄDZANIA		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	-	II	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	10	35	40	2
Analiza literatury			20	25	
Przygotowanie do zaliczenia			15	15	
Ćwiczenia audytoryjne	20	10	30	40	2
Przygotowanie do ćwiczeń			15	22	
Przygotowanie do zaliczenia/napisanie referatu			15	18	
Razem	35	20	65	80	4
Metody dydaktyczne: Wykład problemowy / wykład z prezentacją multimedialną Ćwiczenia audytoryjne: analiza tekstów z dyskusją / praca w grupach/dyskusja					
Wymagania wstępne: Znajomość historii i wiedzy o społeczeństwie na poziomie zaliczającym maturę.					
Cele przedmiotu: Celem przedmiotu jest zaznajomienie studentów z podstawową problematyką funkcjonowania organizacji we współczesnym świecie. Ukazanie sposobów kształtowania się struktury organizacyjnej, kultury organizacyjnej, sposobów sprawowania władzy i rozwiązywania konfliktów typowych dla miejsca pracy. Przedstawienie specyfiki zachowań, jakie wykazują ludzie w miejscu pracy.					
Treści programowe: (wykłady i ćwiczenia) Organizacja jako przedmiot badań socjologii organizacji. Współczesne szkoły i podejścia w socjologii organizacji. Kształtowanie grup i zespołów w organizacji. Motywacyjne aspekty zachowań organizacyjnych. Satysfakcja z pracy. Strukturalne aspekty sprawowania władzy. Style kierowania. Kulturowe wyznaczniki funkcjonowania organizacji.					

Współpraca i konflikt w organizacji.

Praca w zespole.

Różnice w zachowaniu kobiet i mężczyzn w miejscu pracy.

Coaching i mentoring.

Wywieranie wpływu na innych – autoprezentacja i reguły wpływu społecznego w miejscu pracy.

Negocjacje – istota, fazy, style i taktyki negocjacyjne.

Trudni współpracownicy – współpraca z trudnym przełożonym, współpraca z trudnymi podwładnymi, kontakty z trudnymi współpracownikami.

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01 - Posiada wiedzę o wymiarach funkcjonowania organizacji, terminów i pojęć związanych z zarządzaniem organizacyjnym.

W_02 - Ma wiedzę o mechanizmach strukturalizacji w społeczeństwach współczesnych.

Umiejętności

U_01 - Stosuje aplikacje metod i technik socjologicznych, niezbędnych dla rozwiązania problemów społecznych i ekonomicznych w różnorodnych strukturach organizacyjnych.

Kompetencje

K_01 - Prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu, uzupełnia i doskonali nabytą wiedzę i umiejętności.
K_02 - Potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł i sposobów.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia:

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia:

Wykład – kolokwium pisemne.

Ćwiczenia – zaliczenie pisemne ćwiczeń w formie studium przypadku/- referat, - aktywny udział na zajęciach.

Ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen cząstkowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru

Tabela 1 – Wykłady

Skala ocen dla wykładów	Kod	Ocena końcowa
Kolokwium	K1	100%

Tabela 2 – Ćwiczenia

Skala ocen dla ćwiczeń	kod	Ocena końcowa
Kolokwium (studium przypadku)/	P1	50%
przygotowanie referatu	Z1	50%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\check{w}} \times O_{\check{w}})] / \Sigma P$$

P_w – punkty ECTS wykładów za semestr
P_{ćw} – punkty ECTS ćwiczeń za semestr
O_w – ocena wykładu;
O_{ćw} – ocena ćwiczeń;
O_{ks} – ocena końcowa semestralna
ΣP – suma punktów ECTS za semestr

Ocena końcowa jest przeliczana według zasady:

3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)
3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5)
3,75 – 4,24 – dobry (4,0)
4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5)

		4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)
		Ocena negatywna z jakiejkolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Numer efektu uczenia się
	Kolokwium zaliczeniowe z wykładów	W_01, W_02
	Samodzielnie wykonane przez studenta zadanie (prezentacja/ projekt/referat)	W_01, W_02, U_01
	Kolokwium z ćwiczeń w formie studium przypadku	W_01, W_02, U_01
	Ocena aktywności na zajęciach	K_01, K_02
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01, W_02	K1_W02, K1_W03, K1_W10, K1_W14, K1_W15	P6S_WG, P6S_WK
U_01	K1_U01, K1_U03, K1_U04, K1_U08,	P6S_UW, P6S_UO
K_01, K_02	K1_K02, K1_K03, K1_K11,	P6S_KK, P6S_KO
Wykaz literatury A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Griffin R. W., Podstawy zarządzania organizacjami, PWN, Warszawa 2017 Koźmiński A. K., Piotrowski W., Zarządzanie. Teoria i praktyka, PWN, Warszawa 2011 Masłyk-Musiał E., <i>Spółeczeństwo i organizacje. Socjologia organizacji i zarządzania</i> , Lublin 1996 B. Literatura uzupełniająca: Edelmann R. J., <i>Konflikty w pracy</i> , Gdańsk 2005 Kozusznik B., <i>Kierowanie zespołem pracowniczym</i> , Warszawa 2005 Zbiegień-Maciąg L., <i>Kultura w organizacji. Identyfikacja kultury znanych firm</i> , Warszawa 1999		

OPIS ZAEŁĆ

Nazwa zajęć PODSTAWY PRAWA ADMINISTRACYJNEGO		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 1	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	-	I	
Dyscyplina: nauki prawne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Zajęcia praktyczne/ćwiczenia audyt.	15	10	10	15	1
Przygotowanie do ćwiczeń – aktywność na zajęciach			2	4	
Przygotowanie projektu lub prezentacji multimedialnej, realizującej jeden z wybranych problemów /zagadnień (Z)			4	7	
Przygotowanie do kolokwium (K)			4	4	
Razem	15	10	10	15	1
Metody dydaktyczne: ćwiczenia audytoryjne: analiza tekstów z dyskusją, praca w grupach, studium przypadku, prezentacja multimedialna					
Wymagania wstępne: wiedza o społeczeństwie					
Cele przedmiotu Celem kursu jest zaznajomienie studentów z wybranymi zagadnieniami z zakresu prawa administracyjnego.					
Treści programowe Prawo administracyjne – zagadnienia wstępne (geneza, pojęcie, źródła, cechy, przedmiot, podmiot, zasady). Ustrojowe prawo administracyjne. Prawne formy działania administracji. Postępowanie administracyjne. Sądownictwo administracyjne.					

Efekty uczenia się Wiedza W_01 Zna podstawowe akty prawne z zakresu prawa administracyjnego. W_02 Rozróżnia organy administracji państwowej i prawidłowo określa ich kompetencje. Umiejętności U_01 Posługuje się odpowiednimi przepisami prawa do rozwiązywania określonej sprawy. U_02 Odpowiednio projektuje i redaguje pisma kierowane do organów administracyjnych. Kompetencje społeczne K_01 Potrafi współpracować w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących cele społeczne K_02 Wykazuje kreatywność i profesjonalizm przy rozwiązywaniu problemów.	Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia Zaliczenie z oceną B. Formy i kryteria zaliczenia Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną. Ocena semestralna jest średnią ważoną wyliczaną w oparciu o składniki podane w tabeli poniżej. <table><tr><td>Skala ocen dla ćwiczeń</td><td>Kod</td><td>Suma</td></tr><tr><td></td><td></td><td>Ocena semestralna</td></tr><tr><td>Kolokwium</td><td>K</td><td>50%</td></tr><tr><td>Zadanie</td><td>Z</td><td>50%</td></tr></table> Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru: $O_{ks} = (P_{\acute{C}w} \times O_{\acute{C}w})] / \Sigma P$ P _{Ćw} – punkty ECTS ćwiczeń za semestr O _{Ćw} – ocena ćwiczeń; O _{ks} - ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.			Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma			Ocena semestralna	Kolokwium	K	50%	Zadanie	Z	50%
	Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma												
			Ocena semestralna												
	Kolokwium	K	50%												
	Zadanie	Z	50%												
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się													
	Kolokwium	W_01, W_02													
	Samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	U_02, U_01													
	Ocena aktywności na zajęciach	K_01, K_02													
Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu															
Numer (symbol)	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy kwalifikacyjnej													

efektu uczenia się		
W_01	K_W02	P6S_WG
W_02	K_W09	P6S_WK
U_01	K_U01	P6S_UW
U_02	K_U08	P6S_UO
K_0	K_K02	P6S_KK
K_02	K_K07	P6S_KO

Wykaz literatury:

Literatura podstawowa

- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., Dz.U. 1997 nr 78 poz. 483.
- Ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, Dz.U. 2007 nr 65 poz. 437.
- Ustawa z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, Dz.U. 2003, nr 24 poz. 199.
- Ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie, Dz.U. 2009 nr 31 poz. 206.
- Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, Dz.U. 2001 nr 142 poz. 1591.
- Ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym, Dz.U. 2001 nr 142 poz. 1592.
- Ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa, Dz.U. 2001 nr 142 poz. 1590.
- Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, Dz.U. 2000 nr 98 poz. 1071.
- Ustawa z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych, Dz.U. 2002 nr 153 poz.1269.
- Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz.U. 2002 nr 153 poz. 1270.

Literatura uzupełniająca

- T.Woś (red.), H. Knysiak-Molczyk, A. Krawiec, M. Kamiński, T. Kielkowski, Postępowanie administracyjne, Warszawa 2013.
- J. Zimmermann, Prawo administracyjne, Warszawa 2014.

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć PROBLEMY SPOŁECZNO-EKONOMICZNE POMORZA		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	-	V	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	10	35	40	2
Analiza literatury			25	28	
Przygotowanie do zaliczenia			10	12	
Ćwiczenia audytoryjne	15	10	10	15	1
Przygotowanie do ćwiczeń			5	10	
Przygotowanie do zaliczenia			5	5	
Razem	30	20	45	55	3
Metody dydaktyczne: Wykład problemowy / wykład z prezentacją multimedialną/wykład konwersatoryjny Ćwiczenia audytoryjne: analiza tekstów z dyskusją / praca w grupach/dyskusja/projekt praktyczny/ analiza przypadków krytycznych					
Wymagania wstępne: Znajomość historii i wiedzy o społeczeństwie na poziomie zaliczającym maturę.					
Cele przedmiotu: Ukształtowanie umiejętności dostrzegania, analizowania i interpretowania zjawisk społeczno-ekonomicznych w perspektywie regionalnej Pomorza. Ukształtowanie wiedzy socjologicznej na temat socjologii regionu jako narzędzia oceny zjawisk społecznych. Zdobywanie wiedzy na temat Pomorza jako ośrodka problemów społeczno-ekonomicznych.					

Treści programowe:

Charakterystyka wybranych problemów społeczno-gospodarczych Polski w okresie transformacji systemowej.

Unia Europejska a polityka regionalna Polski.

Rola instytucji samorządowych w rozwoju regionalnym Pomorza.

Diagnoza społeczno-ekonomiczna województwa pomorskiego i kierunki rozwoju w najbliższych latach (do 2020 r.)

Diagnoza społeczno-ekonomiczna województwa zachodniopomorskiego i kierunki rozwoju w najbliższych latach (do 2020 r.)

Charakterystyka wybranych problemów społecznych występujących na Pomorzu – bezrobocie, migracje, przemiany demograficzne i starzenie się społeczeństwa jako wyzwanie dla lokalnego rynku pracy.

Efekty uczenia się:**Wiedza**

W_01 - Zna zagadnienia z zakresu genezy transformacji społecznej w Polsce i w regionie pomorskim oraz polityczne i społeczne skutki transformacji ustrojowej w województwach pomorskich. Zna i rozumie procesy rozwarstwienia społecznego i jego skutki oraz napięcia społeczne i metody ich rozwiązywania. Zna specyfikę funkcjonowania samorządów terytorialnych w województwach pomorskich oraz rozumie wymiary życia społecznego we wspólnotach lokalnych. Posiada wiedzę o przyczynach patologii społecznych na Pomorzu.

Umiejętności

U_01 - Analizuje obecną sytuację socjoekonomiczną Pomorza w stosunku do innych województw znajdujących się na terenie kraju. Potrafi określić przyczyny dewiacji społecznych oraz opracować ich strategię ich zwalczania na poziomie społeczności lokalnych województw pomorskich.

Kompetencje

K_01 - Potrafi współdziałać i pracować w grupie lokalnej w różnych wymiarach życia społecznego.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne**A. Sposób zaliczenia:**

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia:

Wykład – kolokwium pisemne

Ćwiczenia – zaliczenie pisemne ćwiczeń, aktywny udział na zajęciach.

Ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen cząstkowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru

Tabela 1 – Wykłady

Skala ocen dla wykładów	Kod	Ocena końcowa
Kolokwium	K1	100%

Tabela 2 – Ćwiczenia

Skala ocen dla ćwiczeń	kod	Ocena końcowa
Kolokwium	P1	70%
Aktywność podczas zajęć	Z1	30%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\dot{c}w} \times O_{\dot{c}w})] / \Sigma P$$

P_w – punkty ECTS wykładów za semestr
 $P_{\dot{c}w}$ – punkty ECTS ćwiczeń za semestr
 O_w – ocena wykładu;

		O_{Ćw} – ocena ćwiczeń; O_{KS} - ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Ocena końcowa jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiejkolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Numer efektu uczenia się
	Kolokwium zaliczeniowe z wykładów	W_01, U_01
	Kolokwium zaliczeniowe z ćwiczeń	W_01, U_01
	Ocena aktywności na zajęciach	U_01, K_01
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K1_W03, K1_W09	P6S_WG, P6S_WK
U_01	K1_U01, K1_U02, K1_U04, K1_U09	P6S_UW, P6S_UO
K_01	K1_K02, K1_K03, K1_K11	P6S_KK, P6S_KO
Wykaz literatury: B. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): 1. Obracht-Prondzyński, <i>Kaszubi: między dyskryminacją a regionalną podmiotowością</i>, Gdańsk 2002. 2. Siuta-Tokarska B., <i>Zarys wybranych problemów społeczno-gospodarczych Polski w okresie transformacji systemowej a polityka gospodarcza państwa</i>, Kraków 2011 3. Synak, <i>Kaszubska tożsamość – ciągłość i zmiana</i>, Gdańsk 1998. 4. <i>Diagnoza społeczna</i>, raport (2003,2005,2007,2009,2011), P. Czapiński, T. Pankow (red.), Instytut Studiów Społecznych, [lata odpowiednio]. 5. <i>Pomorze- jakie wartości? Jaki rozwój?</i> Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową, 2012. C. Literatura uzupełniająca: 1. Pomorski barometr zawodowy – diagnozowanie zapotrzebowania na kwalifikacje i umiejętności na regionalnym rynku pracy województwa pomorskiego, WUP Gdańsk 2013 2. Przemiany demograficzne i starzenie się społeczeństwa – konsekwencje dla lokalnych rynków pracy w Polsce, Raport OECD styczeń 2013 3. Strategia rozwoju województwa pomorskiego 2020. 4. Strategia rozwoju województwa zachodniopomorskiego 2020.		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć WYKŁAD MONOGRAFICZNY (grupa treści kierunkowych)		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	-	V	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	30	15	20	35	2
Analiza literatury			8	17	
Przygotowanie eseju			5	10	
Przygotowanie do zaliczenia			7	8	
Razem	30	15	20	35	2
Metody dydaktyczne: Wykład problemowy / wykład z prezentacją multimedialną/dyskusja					
Wymagania wstępne: Ukończenie kursu Współczesne teorie socjologiczne					
Cele przedmiotu: Zapoznanie studentów z socjologiczną twórczością jednego z wybitnych przedstawicieli interakcjonizmu symbolicznego. Uwrażliwienie studentów na związki pomiędzy przyjmowaną perspektywą ogólnoteoretyczną i metodologiczną a wynikami, doskonalenie umiejętności analizy tego typu implikacji.					
Treści programowe: Amerykański pragmatyzm i interakcjonizm symboliczny jako teoretyczne źródła koncepcji A. L. Straussa „Zwierciadła i maski” – badania procesów formowania się jednostkowej tożsamości. „Konteksty świadomości” i „Czas na umieranie” – badania B. G. Glasera i A.L. Straussa nad umieraniem w szpitalach Metodologia teorii ugruntowanej. Wkład A. L. Straussa w socjologię medycyny, choroby i zdrowia. A. L. Strauss jako socjolog pracy. Porządek negocjowany. Koncepcja światów społecznych A. L. Straussa. Uczniowie A. L. Straussa.					
Efekty uczenia się:		Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne			

Wiedza W_01 – Posiada wiedzę na temat założeń, możliwości poznawczych i metodologicznych konsekwencji interakcjonizmu symbolicznego jako jednej z wpływowych współczesnych orientacji teoretyczno-metodologicznych w socjologii. W_02 – Potrafi interpretować zachowania jednostek, grup i organizacji jako podmiotów konstytuujących struktury społeczne i kształtujących zasady ich działania. W_03 – Zna specyficzne sposoby prowadzenia badań jakościowych wypływające z założeń interakcjonizmu symbolicznego Umiejętności U_01 – Potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną do interpretowania zjawisk i procesów społecznych U_02 – Posiada umiejętność przygotowywania typowych prac pisemnych w języku polskim z zakresu socjologii U_03 – Doskonali umiejętność obserwowania i interpretowania zjawisk społecznych rozmaitej natury Kompetencje społeczne K_01 – Rozumie potrzebę dokształcania się, doskonali swoje umiejętności K_02 – Ma kompetencje językowe i potrafi przekazywać wiedzę socjologiczną		A. Sposób zaliczenia Zaliczenie z oceną Napisanie eseju B. Formy i kryteria zaliczenia Kolokwium pisemne obejmujące swoim zakresem treści wykładów i lektur obowiązkowych. Student będzie obowiązany napisać pięciostronicowy esej odnoszący się (lub rozwijający) problematykę poruszaną na wykładzie. Za znaczącą, merytoryczną aktywność w dyskusji podczas wykładu studentom będą przyznawane punkty, które zostaną przeliczone na konwencjonalną ocenę szkolną. <table border="1"> <thead> <tr> <th rowspan="2">Skala ocen dla wykłady</th><th rowspan="2">Kod</th><th>Suma</th></tr> <tr> <th>Ocena semestralna</th></tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Kolokwium pisemne</td><td>K₁</td><td>50%</td></tr> <tr> <td>Esej</td><td>E₂</td><td>40%</td></tr> <tr> <td>Merytoryczna aktywność w dyskusji</td><td>A</td><td>10%</td></tr> <tr> <td colspan="2">Suma</td><td>100%</td></tr> </tbody> </table> Ocena końcowa zostanie przeliczona według wzoru: Ocena końcowa = Ocena egzaminacyjna*0,5 + ocena eseju*0,4 + ocena aktywności*0,1. Ocena końcowa z zaliczenia modułu jest przeliczana na stopień według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z K₁ lub/i E₂ uniemożliwia wystawienie pozytywnej oceny końcowej.	Skala ocen dla wykłady	Kod	Suma	Ocena semestralna	Kolokwium pisemne	K ₁	50%	Esej	E ₂	40%	Merytoryczna aktywność w dyskusji	A	10%	Suma		100%
Skala ocen dla wykłady	Kod	Suma																
		Ocena semestralna																
Kolokwium pisemne	K ₁	50%																
Esej	E ₂	40%																
Merytoryczna aktywność w dyskusji	A	10%																
Suma		100%																
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się																
	kolokwium	W_01, W_02, W_03																
	samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (esej) ocena aktywności na zajęciach	W_02, U_02, U03, K_02 U_01, U_03, K_01, K_02																
Matryca efektów uczenia się dla zajęć																		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji																
W_01, W_02, W_03	K1_W08, K1_W06, K1_W07, K1_W02,	P6S_WG																

U_01, U_02, U_03	K1_U03, K1_U10, K1_U01	P6S_UW, P6S_UK
K_01, K_02	K1_K01, K1_K10	P6S_KK, P6S_KR
Wykaz literatury A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Strauss A. L., 2013, <i>Żwierciadła i maski. W poszukiwaniu tożsamości</i> , Kraków: Zakład Wydawniczy Nomos, (wybrane fragmenty) Glaser B. G., Strauss A.L., 2006, <i>Konteksty świadomości i interakcja społeczna</i> , [w:] <i>Współczesne teorie socjologiczne, t. 1</i> , wybór i opracowanie A. Jasińska-Kania i in. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar, Kacperczyk A., 2005, <i>Zastosowanie koncepcji społecznych światów w badaniach empirycznych</i> , [w:] <i>Konstruowanie jaźni i społeczeństwa</i> , E. Hałas i K. T. Konecki (red.) Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar B. Literatura uzupełniająca: Boksański Z. 1986, <i>Koncepcja tożsamości jednostki w pracach Anselma L. Straussa</i> , „Studia Socjologiczne” nr 2. Glaser B. G., Strauss A.L., 2009, <i>Odkrywanie teorii ugruntowanej</i> , Kraków: Zakład Wydawniczy Nomos, (wybrane fragmenty) Konecki K. T., 1988, <i>Praca w socjologii interakcjonistycznej</i> , „Studia Socjologiczne” nr 1		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć SOCJOLOGIA MIGRACJI		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	-	IV	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	10	10	15	1
Analiza literatury			6	10	
Przygotowanie do zaliczenia			4	5	
Ćwiczenia audytoryjne	20	10	30	40	2
Przygotowanie do ćwiczeń			20	25	
Przygotowanie i prezentacja referatu			10	15	
Razem	35	20	40	55	3
Metody dydaktyczne: Wykład problemowy Ćwiczenia audytoryjne: analiza tekstów z dyskusją / praca w grupach/dyskusja/analiza przypadków krytycznych					
Wymagania wstępne: Zaliczenie przedmiotów: Podstawy socjologii, Systemy, struktury i procesy społeczne					
Cele przedmiotu: Dostarczenie studentom podstawowej wiedzy dotyczącej zjawiska migracji, wszechstronnych uwarunkowań tych procesów, teorii opisujących zjawiska migracji.					
Treści programowe: (wykłady i ćwiczenia) Wprowadzenie: mobilność, migracja, imigracja, uchodźstwo, diaspora – zagadnienia terminologiczne. Migracje <i>tradycyjne</i> i <i>współczesne</i> – zmiany ruchliwości przestrzennej oraz uwarunkowanie. Podstawowe teorie i koncepcje migracji na gruncie nauk społecznych. Społeczno-ekonomiczne konsekwencje migracji. Strategie przystosowawcze, procesy adaptacji i integracji społeczno-kulturowej migrantów. Tożsamość etniczna i narodowa w warunkach migracji. Migracji zarobkowe. Migracje powrotne: motywy i strategie powrotów. Migranci i uchodźcy w Polsce – stan, rozmiary zjawiska, uregulowania prawne, problemy adaptacji i integracji. Polityka migracyjna Polski i krajów UE.					
Efekty uczenia się: Wiedza		Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne			

W_01 - Zna podstawowe teorie i modele migracji oraz dynamikę, kierunki i konsekwencje tego zjawiska W_02 - Zna specyfikę poszczególnych typów migracji oraz relacji między zjawiskiem migracji a szerszymi procesami i zjawiskami politycznymi, społeczno-kulturowymi i gospodarczymi. Umiejętności U_01 - Świadomie wykorzystuje kategorie teoretyczne do opisu konsekwencji migracji i zjawisk nią warunkowanych U_02 - Właściwie interpretuje i poprawnie przeprowadzi analizę społecznych następstw określonego typu i natężenia migracji Kompetencje społeczne K_01 - Jest świadomy swojej wiedzy w zakresie diagnozowania zjawiska migracji K_02 - Potrafi współpracować z innymi podmiotami przy rozwiązywaniu problemów społecznych	A. Sposób zaliczenia Zaliczenie z oceną B. Formy i kryteria zaliczenia Wykład: - uzyskanie zaliczenia z ćwiczeń - zaliczenie pisemne wykładu Ćwiczenia: - zaliczenie pisemne ćwiczeń -przygotowanie i prezentacja referatu <table><tr><th rowspan="2">Skala ocen dla wykładu</th><th rowspan="2">Kod</th><th>Suma</th></tr><tr><th>Ocena semestralna</th></tr><tr><td>Praca pisemna</td><td>K₁</td><td>100%</td></tr><tr><td colspan="2">Suma</td><td>100%</td></tr></table> <table><tr><th rowspan="2">Skala ocen dla ćwiczeń</th><th rowspan="2">Kod</th><th>Suma</th></tr><tr><th>Ocena semestralna</th></tr><tr><td>Zaliczenie pisemne/kolokwium</td><td>Z₁</td><td>50%</td></tr><tr><td>przygotowanie i prezentacja referatu</td><td>Z₂</td><td>50%</td></tr><tr><td colspan="2">Suma</td><td>100%</td></tr></table> Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru: $O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\acute{c}w} \times O_{\acute{c}w})] / \Sigma P$ P_w – punkty ECTS wykładów za semestr P_{ćw} – punkty ECTS ćwiczeń za semestr O_w – ocena wykładu; O_{ćw} – ocena ćwiczeń; O_{ks} - ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4.5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.	Skala ocen dla wykładu	Kod	Suma	Ocena semestralna	Praca pisemna	K ₁	100%	Suma		100%	Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma	Ocena semestralna	Zaliczenie pisemne/kolokwium	Z ₁	50%	przygotowanie i prezentacja referatu	Z ₂	50%	Suma		100%
Skala ocen dla wykładu	Kod			Suma																				
		Ocena semestralna																						
Praca pisemna	K ₁	100%																						
Suma		100%																						
Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma																						
		Ocena semestralna																						
Zaliczenie pisemne/kolokwium	Z ₁	50%																						
przygotowanie i prezentacja referatu	Z ₂	50%																						
Suma		100%																						
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się																						

kolokwia cząstkowe pisemne i ustne	W_01, W_02, U_01, U_02,
samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	W_01, W_02, U_01, U_02,
kolokwium zaliczeniowe	W_01, W_02, U_01, U_02, K_01, K_02,

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01, W_02	K1_W02, K1_W04, K1_W10, K1_W15	P6S_WG, P6S_WK
U_01, U_02	K1_U01, K1_U02, K1_U03	P6S_UW
K_01, K_02	K1_K01, K1_02	P6S_KK

Wykaz literatury

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):

Miller M., Castles S., Migracje we współczesnym świecie, PWN, Warszawa 2011.
 Iglicka K., Powroty Polaków po 2004 roku. W pętli pułapki migracji, SCHOLAR, Warszawa 2010.
 Iglicka K., Kontrasty migracyjne Polski. Wymiar transatlantycki, Warszawa 2008.
 Grzymała –Moszczyńska H., Kwiatkowska A., Roszak J. (red.), Drogi i rozdroża. Migracje Polaków w Unii Europejskiej po 1 maja 2004 roku. Analiza psychologiczno-socjologiczna, Kraków 2010.
 Niedźwiecki D., Migracje i tożsamość. Od teorii do analizy przypadku, Kraków 2010.
Migracje 2009–2017 (literatura polska i obca w wyborze), Główna Biblioteka Pracy i Zabezpieczenia Społecznego, Warszawa 2018, https://www.gbpizs.gov.pl/images/gbpizs/zbiory/pozostale-publicacje/bibliografie_monotematyczne/Bibliografia-nr-140.pdf

B. Literatura uzupełniająca:

Iglicka K., (red.), Integracja czy dyskryminacja?: polskie wyzwania i dylematy u progu wielokulturowości, Warszawa 2003.
 Slany K., Migracje kobiet, perspektywa wielowymiarowa, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2008. Iglicka K., (red.), Migracje powrotne Polaków, Instytut Spraw Publicznych, Warszawa 2002.
 Jadźwińska E, Okólski M., (red.), Ludzie na huśtawce. Migracje między peryferiami Polski i Zachodu, SCHOLAR, Warszawa 2001.
 Romaniszyn K., Kulturowe implikacje międzynarodowych migracji, Lublin 2003.
 Łada A., Segeš Frelak J., Znikająca granica. Nowa polska migracja do Niemiec – perspektywa lokalna, Warszawa 2012.
 Scheffer P., Druga ojczyzna. Imigranci w społeczeństwie otwartym, Wołowiec 2010.
 Grzymała – Kozłowska A., Łodziński S., (red.), Problemy integracji imigrantów. Koncepcje, badania, polityki, Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2008.
 Kaczmarczyk P., Migracje zarobkowe Polaków w dobie przemian, Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2005.
 Winiecka K. Strategia – migracja – adaptacja. Rodziny młodych migrantów polskich w Londynie po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej, WN Katedra, Gdańsk 2018.
 Kawczyńska-Butrym Z. (red.), Migracje edukacyjne. Studenci zagraniczni - dwie strony księżycy, Wydawnictwo UMCS, Lublin 2014.

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć JĘZYK OBCY		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 12	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	-	I-IV	
Dyscyplina: językoznawstwo – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia laboratoryjne	120	72	180	228	12
Przygotowanie do ćwiczeń			70	80	
Przygotowanie prezentacji multimedialnej			25	25	
Przygotowanie do kolokwiów, zaliczeń, egzaminu			30	20	
Czytanie fachowej literatury			55	55	
Razem	120	72	180	228	12
Metody dydaktyczne: Ćwiczenia komunikacyjne, translacyjne, konwersacja, metoda projektu, praca w laboratorium komputerowym i inne.					
Wymagania wstępne: Wiedza i umiejętności językowe z zakresu szkoły średniej (zalecany poziom średnio zaawansowany niższy)					
Cele przedmiotu: Student kończący lektorat powinien znać język obcy w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych właściwych dla studiowanego kierunku studiów na poziomie biegłości średnio zaawansowanym wyższym Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego Rady Europy. Absolwent lektoratu powinien być przygotowany do komunikowania się w języku obcym także w środowisku zawodowym. Student po zakończeniu nauki na lektoracie powinien znać język obcy w stopniu umożliwiającym samodzielne czytanie nieskomplikowanych tekstów fachowych z zakresu pracy socjalnej. Student powinien posiadać umiejętność ustawicznego kształcenia i samokształcenia w języku obcym.					

Uwaga! Zaleca się studentom, którzy nie spełniają kryterium początkowego (biegłość językowa na poziomie średnio zaawansowanym niższym) rozwijanie kompetencji językowych na dodatkowych (równoległych do zajęć lektoratu) płatnych kursach językowych dla studentów, organizowanych przez Studium PNJO lub innych, celem uzyskania końcowej biegłości językowej na poziomie średnio zaawansowanym wyższym.

Treści programowe:

Wybrane materiały dydaktyczne do nauki języka wskazane przez wykładowcę.
 Analiza nieskomplikowanych obcojęzycznych tekstów fachowych z zakresu pracy socjalnej wskazanych przez wykładowcę.
 Praca z materiałem audiowizualnym w języku obcym.
 Przyswajanie podstawowego słownictwa specjalistycznego z zakresu socjologii.
 Tematyczne projekty językowe wykorzystujące inwencję i kreatywność studentów (prezentacje multimedialne).
 Wyszukiwanie w zasobach internetowych materiałów związanych z tematem pracy licencjackiej
 Tworzenie angielsko/niemiecko-polskiego słownika pojęć specjalistycznych
 Udział w projekcji filmu obcojęzycznego.
 Korzystanie z materiałów interaktywnych, w tym portali specjalistycznych (praca w laboratorium komputerowym).

Efekty uczenia się:

Wiedza

W_01- Zna podstawową terminologię w języku obcym umożliwiającą komunikację w środowisku zawodowym.

Umiejętności

U_01 - Posiada umiejętność przygotowania typowych prac pisemnych w języku obcym w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych właściwych dla studiowanego kierunku studiów.
 U_02 - Posiada umiejętność przygotowania typowych wystąpień ustnych w języku obcym w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych właściwych dla studiowanego kierunku studiów.
 U_03 - Ma umiejętności językowe w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych właściwych dla studiowanego kierunku studiów, zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu średnio zaawansowanego wyższego Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Kompetencje społeczne

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Obowiązuje zaliczenie z oceną po każdym semestrze nauki oraz egzamin (forma pisemna) po IV semestrze nauki.

B. Formy i kryteria zaliczenia

Egzamin pisemny,
 kolokwia pisemne i ustne,
 projekt/prezentacja multimedialna.

Pozytywne zaliczenie testów kontrolnych,
 przygotowanie do zajęć,
 systematyczna praca i aktywny udział w zajęciach,
 przygotowanie i pozytywne zaliczenie projektów/prezentacji,
 obecność na ćwiczeniach,
 rozwijanie samokształcenia w języku obcym.

Ocena końcowa semestralna z ćwiczeń liczona jest według następującego wzoru:

$$O_{KS} = (K_1 \times 0,25) + (K_2 \times 0,25) + (K_3 \times 0,25) + (P \times 0,25)$$

Ocena końcowa z przedmiotu / modułu liczona jest średnią ważoną według następującego wzoru:

$$O_K = (O_{KS1} \times 3) + (O_{KS2} \times 3) + (O_{KS3} \times 3) + (O_{KS4} \times 3)$$

K_01 - Ma świadomość konieczności samokształcenia w języku obcym.		:12 (3 ECTS w każdym semestrze nauki języka Razem: 12ECTS) $O_{KM} = (O_K \times 0.8) + (O_E \times 0.2)$ K - kolokwium P- praca pisemna lub prezentacja O_K – ocena końcowa O_{KS} – ocena końcowa semestralna O_E – ocena z egzaminu O_{KM} - ocena końcowa z przedmiotu/modułu językowego Zasady przeliczania ocen: 3,0 – 3,24 – dst 3,25 – 3,74 – dst+ 3,75 – 4,24 – db 4,25 – 4,74 – db+ 4,75 – 5,00 – bdb Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się
	Kolokwia zaliczeniowe Praca pisemna lub prezentacja Egzamin	W_01, U_01, U_02, U_03, K_01 W_01, U_01, U_02, U_03, K_01 W_01, U_01, U_02, U_03, K_01
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K1_W01	P6S_WG
U_01	K1_U10	P6S_UK
U_02	K1_U10	P6S_UK
U_03	K1_U11	P6S_UK
K_01	K1_K10	P6S_KR
Wykaz literatury A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): 1. Materiały dydaktyczne do nauki języka obcego wybrane przez wykładowcę. 2. Podręcznik do nauki gramatyki języka obcego wskazany przez wykładowcę. 3. Interaktywne materiały dydaktyczne wybranego przez wykładowcę. B. Literatura uzupełniająca: 1. Materiały dodatkowe wybrane przez prowadzącego zajęcia. 2. Słowniki angielsko/niemiecko-polskie i polsko-angielsko/niemieckie. 3. Słowniki interaktywne.		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć (do wyboru)		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 2	
Zajęcia 1/Zajęcia 2*					
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Tak	IV	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	10	10	15	1
Analiza literatury			6	9	
Przygotowanie do zaliczenia			4	6	
Ćwiczenia audytoryjne	15	10	10	15	1
Przygotowanie do ćwiczeń – analiza literatury			5	8	
Przygotowanie do prezentacji własnych ustaleń			5	7	
Razem	30	20	20	30	2
Metody dydaktyczne wykład problemowy, analiza teksów źródłowych z dyskusją, indywidualne projekty studenckie					
Wymagania wstępne Wymagania formalne: zaliczenie z przedmiotów: Podstawy socjologii, Metody badań społecznych Wymagania wstępne: brak					
Cele przedmiotu Celem jest poszerzenie wiedzy studentów dotyczącej problematyki zjawisk i procesów społecznych rozmaitej natury (kulturowej, politycznej, ekonomicznej, prawnej)					
Treści programowe Zgodnie z opisem obieralnych zajęć					
Efekty uczenia się		Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne			
Wiedza W_01 Zna podstawową terminologię z zakresu zjawisk i procesów społecznych W_02 Potrafi wskazać miejsce opisywanego zjawiska lub procesu w systemie społecznym, zna jego specyfikę		A. Sposób zaliczenia Zaliczenie z oceną B. Formy i kryteria zaliczenia Wykłady: obowiązuje pisemne zaliczenie znajomości treści wykładowych			
Umiejętności		Ćwiczenia : indywidualna praca i jej prezentacja			

U_01 Dokonuje analizy zjawisk w kontekście ich związków z innymi obszarami aktywności społeczeństwa U_02 Posługuje się wiedzą z zakresu omawianego przedmiotu do analizowania i interpretowania wybranych problemów społecznych Kompetencje społeczne K_01 Docenia znaczenie wiedzy socjologicznej dla dalszego kreowania własnego rozwoju osobistego i zawodowego, dąży do antycypowania kierunków własnego rozwoju.	<i>Tabela nr 1.</i> <table border="1"> <tr> <th>Skala ocen dla wykładów</th><th>Kod</th><th>Suma Ocena semestralna</th></tr> <tr> <td>Kolokwium</td><td>K₁</td><td>100%</td></tr> </table> Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną. <i>Tabela nr 2.</i> <table border="1"> <tr> <th>Skala ocen dla ćwiczeń</th><th>Kod</th><th>Suma Ocena semestralna</th></tr> <tr> <td>Zadanie do wykonania</td><td>Z1</td><td>50%</td></tr> <tr> <td>Odpowiedź ustna</td><td>A1</td><td>50%</td></tr> <tr> <td>Suma</td><td></td><td>100%</td></tr> </table> Końcowa ocena z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru: $O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\acute{c}w} \times O_{\acute{c}w})] / \Sigma P$ P_w – punkty ECTS wykładów za semestr P_{ćw} – punkty ECTS ćwiczeń za semestr O_w – ocena wykładu; O_{ćw} – ocena ćwiczeń; O_{ks} - ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Ocena końcowa za moduł jest równoznaczna z oceną końcową z przedmiotu Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4.5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.		Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma Ocena semestralna	Kolokwium	K ₁	100%	Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma Ocena semestralna	Zadanie do wykonania	Z1	50%	Odpowiedź ustna	A1	50%	Suma		100%
Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma Ocena semestralna																		
Kolokwium	K ₁	100%																		
Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma Ocena semestralna																		
Zadanie do wykonania	Z1	50%																		
Odpowiedź ustna	A1	50%																		
Suma		100%																		
Metody weryfikacji efektów uczenia się	zaliczenie pisemne samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	Nr efektu uczenia się W_01, W_02, U_01, U_02, W_01, U_01, U_02, K_01																		
Matryca efektów uczenia się dla zajęć																				
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji																		
W_01	K_W09	P6S_WK																		
W_02	K_W15, K_W05	P6S_WG																		

U_01	K_U04, K_U02	P6S_UW
U_02	K_U07, K_U03	P6S_UK, P6S_UW
K_01	K_K03	P6S_KO
Wykaz literatury: Zostanie podany w opisie wybranych zajęć		

*Zajęcia obieralne to są przedmioty wzbogacające program. Studenci wybierają 1 przedmiot do wyboru (suma pkt. ECTS: 2). Wykaz zajęć zostanie przedstawiony pod koniec semestru poprzedzającego realizację zajęć obieralnych. Zapis na dany przedmiot jest wiążący i stanowi zobowiązanie do jego uczestniczenia i zaliczenia. Realizowany jest ten przedmiot do wyboru, w którym uczestnictwo zadeklarowała największa liczba studentów.

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć (do wyboru)		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 2	
Zajęcia 3/Zajęcia4*					
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Tak	V	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarn e	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonar ne	
Wykład	15	10	10	15	1
Analiza literatury			6	9	
Przygotowanie do zaliczenia			4	6	
Ćwiczenia audytoryjne	15	15	10	10	1
Przygotowanie do ćwiczeń – analiza literatury			5	4	
Przygotowanie do prezentacji własnych ustaleń			5	6	
Razem	30	25	20	25	2
Metody dydaktyczne wykład problemowy, analiza teksów źródłowych z dyskusją, indywidualne projekty studenckie					
Wymagania wstępne Wymagania formalne: zaliczenie z przedmiotów: <i>Współczesne teorie socjologiczne, Przygotowanie i realizacja projektu badawczego</i> Wymagania wstępne: brak					
Cele przedmiotu Celem jest przekazanie wiedzy na temat rozwiązania konkretnych problemów społecznych i prognozowania przebiegu ich rozwiązywania					
Treści programowe Zgodnie z opisem obieralnych zajęć					
Efekty uczenia się Wiedza W_01 ma wiedzę o normach i regułach organizujących struktury i instytucji społecznych W_02 Potrafi wskazać miejsce opisywanego zjawiska lub procesu w systemie społecznym, zna jego specyfikę		Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia Zaliczenie z oceną B. Formy i kryteria zaliczenia Wykłady: obowiązuje pisemne zaliczenie znajomości treści wykładowych			

Umiejętności U_01 Dokonuje analizy zjawisk w kontekście ich związków z innymi obszarami aktywności społeczeństwa U_02 Posługuje się wiedzą z zakresu omawianego przedmiotu do analizowania i interpretowania wybranych problemów społecznych Kompetencje społeczne K_01 Docenia znaczenie wiedzy socjologicznej dla dalszego kreowania własnego rozwoju osobistego i zawodowego, dąży do antycypowania kierunków własnego rozwoju.		Cwiczenia : indywidualna praca i jej prezentacja <i>Tabela nr 1.</i> <table> <tr> <th>Skala ocen dla wykładów</th><th>Kod</th><th>Suma Ocena semestralna</th></tr> <tr> <td>Kolokwium</td><td>K₁</td><td>100%</td></tr> </table> Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną. <i>Tabela nr 2.</i> <table> <tr> <th>Skala ocen dla ćwiczeń</th><th>Kod</th><th>Suma Ocena semestralna</th></tr> <tr> <td>Zadanie do wykonania</td><td>Z1</td><td>50%</td></tr> <tr> <td>Odpowiedź ustna</td><td>A1</td><td>50%</td></tr> <tr> <td>Suma</td><td></td><td>100%</td></tr> </table> Końcowa ocena z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru: $O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\acute{c}w} \times O_{\acute{c}w})] / \Sigma P$ P_w – punkty ECTS wykładów za semestr P_{ćw} – punkty ECTS ćwiczeń za semestr O_w – ocena wykładu; O_{ćw} – ocena ćwiczeń; O_{ks} - ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Ocena końcowa za moduł jest równoznaczna z oceną końcową z przedmiotu Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.	Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma Ocena semestralna	Kolokwium	K ₁	100%	Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma Ocena semestralna	Zadanie do wykonania	Z1	50%	Odpowiedź ustna	A1	50%	Suma		100%
Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma Ocena semestralna																		
Kolokwium	K ₁	100%																		
Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma Ocena semestralna																		
Zadanie do wykonania	Z1	50%																		
Odpowiedź ustna	A1	50%																		
Suma		100%																		
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się																		
	zaliczenie pisemne samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	W_01, W_02, U_01, U_02, W_01, U_01, U_02, K_01																		
Matryca efektów uczenia się dla zajęć																				
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji																		
W_01	K_W09	P6S_WK																		
W_02	K_W15, K_W05	P6S_WG																		

U_01	K_U04, K_U02	P6S_UW
U_02	K_U07, K_U03	P6S_UK, P6S_UW
K_01	K_K03	P6S_KO
Wykaz literatury: Zostanie podany w opisie wybranych zajęć		

*Zajęcia obieralne to są przedmioty wzbogacające program. Studenci wybierają 1 przedmiot do wyboru (suma pkt. ECTS: 2). Wykaz zajęć zostanie przedstawiony pod koniec semestru poprzedzającego realizację zajęć obieralnych. Zapis na dany przedmiot jest wiążący i stanowi zobowiązanie do jego uczestniczenia i zaliczenia. Realizowany jest ten przedmiot do wyboru, w którym uczestnictwo zadeklarowała największa liczba studentów.

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć (do wyboru)		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Zajęcia 5/Zajęcia 6 (w języku obcym)*					
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Tak	VI	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarn e	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonar ne	
Wykład	10	10	15	15	1
Analiza literatury			8	7	
Przygotowanie się do kolokwium			7	8	
Ćwiczenia audytoryjne	10	10	40	40	2
Przygotowanie do ćwiczeń			10	10	
Samodzielna lektura literatury obowiązkowej			12	12	
Wykonanie zadań			8	8	
Przygotowanie do zaliczenia			10	10	
Razem	20	20	55	55	3
Metody dydaktyczne wykład problemowy, analiza teksów źródłowych z dyskusją, indywidualne projekty studenckie					
Wymagania wstępne					
Wymagania formalne: zaliczenie z przedmiotów: <i>Współczesne teorie socjologiczne, Przygotowanie i realizacja projektu badawczego</i> Wymagania wstępne: brak					
Cele przedmiotu					
Celem jest przekazanie wiedzy na temat rozwiązywania konkretnych problemów społecznych i prognozowania przebiegu ich rozwiązywania					
Treści programowe					
Zgodnie z opisem obieralnych zajęć					
Efekty uczenia się		Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne			
Wiedza		A. Sposób zaliczenia			
W_01 ma wiedzę o wybranych faktach i zjawiskach oraz dotyczących ich metodach i teoriach tworzących podstawę wiedzy		Zaliczenie z oceną			
		B. Formy i kryteria zaliczenia			

specjalistycznej W_02 Potrafi wskazać specyfikę opisywanego zjawiska lub procesu w systemie społecznym w skali krajowej, międzynarodowej i międzykulturowej Umiejętności U_01 posiada umiejętność przygotowania prac pisemnych oraz wystąpień ustnych w języku polskim/ języku obcym w zakresie specjalności Kompetencje społeczne K_01 Docenia znaczenie wiedzy socjologicznej dla dalszego kreowania własnego rozwoju osobistego i zawodowego, dąży do antycypowania kierunków własnego rozwoju.		<u>Wykłady:</u> obowiązuje pisemne zaliczenie znajomości treści wykładowych <u>Ćwiczenia:</u> indywidualna praca i jej prezentacja <i>Tabela nr 1.</i> <table> <tr> <th>Skala ocen dla wykładów</th><th>Kod</th><th>Suma Ocena semestralna</th></tr> <tr> <td>Kolokwium</td><td>K₁</td><td>100%</td></tr> </table> Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną. <i>Tabela nr 2.</i> <table> <tr> <th>Skala ocen dla ćwiczeń</th><th>Kod</th><th>Suma Ocena semestralna</th></tr> <tr> <td>Zadanie do wykonania</td><td>Z1</td><td>50%</td></tr> <tr> <td>Odpowiedź ustna</td><td>A1</td><td>50%</td></tr> <tr> <td>Suma</td><td></td><td>100%</td></tr> </table> Końcowa ocena z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru: $O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\acute{c}w} \times O_{\acute{c}w})] / \Sigma P$ P_w – punkty ECTS wykładów za semestr $P_{\acute{c}w}$ – punkty ECTS ćwiczeń za semestr O_w – ocena wykładu; $O_{\acute{c}w}$ – ocena ćwiczeń; O_{ks} - ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Ocena końcowa za moduł jest równoznaczna z oceną końcową z przedmiotu Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4.5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.	Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma Ocena semestralna	Kolokwium	K ₁	100%	Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma Ocena semestralna	Zadanie do wykonania	Z1	50%	Odpowiedź ustna	A1	50%	Suma		100%
Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma Ocena semestralna																		
Kolokwium	K ₁	100%																		
Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma Ocena semestralna																		
Zadanie do wykonania	Z1	50%																		
Odpowiedź ustna	A1	50%																		
Suma		100%																		
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się																		
	zaliczenie pisemne samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	W_01, W_02, U_01, W_01, U_01, K_01																		
Matryca efektów uczenia się dla zajęć																				
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji																		

W_01	K_W09, K_W12	P6S_WK, P6S_WG
W_02	K_W04	P6S_WK
U_01	K_U10	P6S_UK
K_01	K_K03	P6S_KO
Wykaz literatury: Zostanie podany w opisie wybranych zajęć		

*Zajęcia obieralne to są przedmioty wzbogacające program. Studenci wybierają 1 przedmiot do wyboru (suma pkt. ECTS: 3). Wykaz zajęć zostanie przedstawiony pod koniec semestru poprzedzającego realizację zajęć obieralnych. Zapis na dany przedmiot jest wiążący i stanowi zobowiązanie do jego uczestniczenia i zaliczenia. Realizowany jest ten przedmiot do wyboru, w którym uczestnictwo zadeklarowała największa liczba studentów.

Zajęcia dla ścieżki kształcenia:

Kryminologia i socjologia penitencjarna (KSP)

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 2	
PODSTAWY PRAWA KARNEGO I PENOLOGIA					
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
Ogólnoakademicki	SPS	Tak		Dla ścieżki kształcenia Kryminologia i socjologia penitencjarna	IV
Dyscyplina: nauki prawne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Cwiczenia audytoryjne	25	15	25	35	2
Przygotowane do ćwiczeń – analiza literatury			8	15	
Przygotowanie do kolokwium (K)			7	10	
Przygotowanie projektu lub prezentacji multimedialnej, realizującej jeden z wybranych problemów /zagadnień (Z)			10	10	
Razem	25	15	25	35	2
Metody dydaktyczne: Ćwiczenia audytoryjne – analiza teksów źródłowych z dyskusją, studium przypadku, praca w grupach, indywidualne projekty studenckie.					
Wymagania wstępne: Wymagania formalne: brak Wymagania wstępne: wiedza o społeczeństwie.					
Cele przedmiotu: Celem kursu jest zaznajomienie studentów z podstawowymi zagadnieniami z zakresu prawa karnego i penologii.					
Treści programowe:					
Prawo karne – pojęcie, przedmiot, cechy, zasady, funkcje, źródła, podziały. Przestępstwo – pojęcie, klasyfikacja, struktura, formy. Przesłanki odpowiedzialności karnej. Pojęcie i teorie kary.					

Efekty uczenia się**Wiedza**

W_01 Zna podstawowe terminy z zakresu prawa karnego i penologii.

Umiejętności

U_01 Potrafi korzystać ze źródeł prawa dotyczących zagadnień omawianych podczas zajęć, w tym właściwie interpretować prezentowane i dyskutowane na zajęciach regulacje prawne.

U_02 potrafi posługiwać się normami regulacjami prawnymi, w podejmowanej działalności.

Kompetencje społeczne

K_01 Dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne**A. Sposób zaliczenia**

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną. Ocena semestralna jest średnią ważoną wyliczaną w oparciu o składniki podane w tabeli poniżej.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Ocena końcowa
Kolokwium	K	50%
Zadanie	Z	50%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = (P_{\acute{c}w} \times O_{\acute{c}w}) / \Sigma P$$

$P_{\acute{c}w}$ – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

$O_{\acute{c}w}$ – ocena ćwiczeń,

O_{ks} – ocena końcowa semestralna

ΣP – suma punktów ECTS za semestr

Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady:

3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)

3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5)

3,75 – 4,24 – dobry (4,0)

4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5)

4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)

Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.

		Numer efektu uczenia się
Metody weryfikacji efektów uczenia się	Kolokwium Samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty) Ocena aktywności na zajęciach	K_W03, K_W04, K_W09, K_W13 K_U02, K_U03 K_K01, K_K03
Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K_W03, K_W04, K_W09, K_W13	P6S_WG, P6S_WK

U_01	K_U02, K_U03	P6S_UW
U_02	K1_U12	P6S_UW
K_01	K_K01, K_K03	P6S_KK, P6S_KO
Wykaz literatury D. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Gardocki L., <i>Prawo karne</i> , Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2013. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, Dz.U. 1997 nr 88 poz. 553. E. Literatura uzupełniająca Królikowski M., Zawłocki R., <i>Prawo karne</i> , Warszawa 2015. Lachowski J., <i>Zbiór kazusów z prawa karnego materialnego</i> , Toruń 2009. Warylewski J., <i>Kara. Podstawy filozoficzne i historyczne</i> , Gdańsk 2007.		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów ECTS	
SOCJOLOGIA PRZESTĘPCZOŚCI		Egzamin		3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	-	VI	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykłady	15	10	10	15	1
Analiza literatury jako przygotowanie do wykładów			5	8	
Przygotowanie do egzaminu			5	7	
Cwiczenia audytoryjne	15	10	35	40	2
Przygotowane do ćwiczeń – analiza literatury			20	25	
Przygotowanie do prezentacji własnych ustaleń			15	15	
Razem	30	20	45	55	3
Metody dydaktyczne: wykład problemowy, analiza teksów źródłowych z dyskusją, indywidualne projekty studenckie, case study.					
Wymagania wstępne: Wymagania formalne: zaliczenie z przedmiotów: brak. Wymagania wstępne: brak.					
Cele przedmiotu: Celem jest zapoznanie studentów z problematyką socjologicznego analizowania zjawisk związanych z przestępczością oraz przekazania podstawowych umiejętności ich pomiaru i interpretacji.					
Treści programowe: Wykłady: Geneza socjologii przestępczości Lęk przed przestępczością i polityka karna państwa Przestępczość indywidualna Przestępczość zorganizowana Zapobieganie przestępczości/ monitoring, gated communities/ Media masowe a przestępczość Nowe formy przestępczości Przestępczość cudzoziemców w Polsce Prostytucja i przestępstwa z nią związane Przestępstwa seksualne					

Bezdomność i ubóstwo a przestępczość

Przestępstwa gospodarcze

Przestępczość nieletnich

Przestępczość kobiet

Ćwiczenia:

Osobowość przestępcy - analiza przypadku

Analiza danych statystycznych dotyczących tendencji w zjawiskach związanych z przestępczością, oraz analiza wybranych przestępstw metodą case study.

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01 Zna podstawową terminologię i metody badania zjawisk przestępczych oraz metody ich prewencji

W_02 Potrafi wskazać miejsce opisywanego przedmiotu w systemie nauk, zna jego specyfikę, i potrafi opisać jej powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi

Umiejętności

U_01 Dokonuje analizy zjawisk potencjalnie kryminogennych przy wykorzystaniu poznanych metod oraz dokonuje analizy w kontekście ich związków z innymi obszarami aktywności społeczeństwa

U_02 Posługuje się wiedzą z zakresu omawianego przedmiotu do analizowania i interpretowania wybranych problemów społecznych

Kompetencje społeczne

K_01 Docenia znaczenie wiedzy socjologicznej i kryminologicznej dla dalszego kreowania własnego rozwoju osobistego i zawodowego, dąży do antycypowania kierunków własnego rozwoju.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Egzamin pisemny

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykład: podstawą zaliczenia wykładu jest test pisemny (pytania otwarte i zamknięte).

Ćwiczenia: podstawą zaliczenia ćwiczeń jest 2-częściowe kolokwium w połowie i na końcu semestru. Wymagana jest obecność (max 2 nieobecności dopuszczalne) oraz znajomość lektur. Dodatkowymi formami zaliczenia są esej lub referat.

Tabela nr 1.

Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Test	K ₁	100%

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną.

Tabela nr 2.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁ i K ₂	50%
Esej(referat)	Z1	25%
Aktywność na zajęciach	A1	25%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$Oks = [(PW \times OW) + (P\acute{C}w \times O\acute{C}w)] / \Sigma P$$

Pw – punkty ECTS wykładów za semestr

P $\acute{C}$ w – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

OW – ocena wykładu;

O $\acute{C}$ w – ocena ćwiczeń;

Oks - ocena końcowa semestralna

ΣP – suma punktów ECTS za semestr

		Ocena końcowa za moduł jest składową 60% oceny za egzamin i 40% ocena końcowa przeliczana według wzoru: $OKM = [(A \times 40) + (B \times 60)] / 100$ OKM – ocena końcowa za moduł A – ocena końcowa z semestru B – ocena za egzamin Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4.5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiejkolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
		Numer efektu uczenia się
Metody weryfikacji efektów uczenia się	egzamin kolokwia cząstkowe pisemne i ustne samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty) ocena aktywności na zajęciach)	W_01, W_02, U_01, U_02, W_01, U_01, U_02, K_01
Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K_W09	P6S_WK
W_02	K_W15	P6S_WG
U_01	K_U04	P6S_UW
U_02	K_U07	P6S_UK
K_01	K_K03	P6S_KO
Wykaz literatury F. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Siemaszko A., <i>Geografia występku i strachu</i>, Warszawa 2008 Szymanowski T., <i>Przestępczość i polityka karna w Polsce w świetle faktów i opinii w okresie transformacji</i>, Warszawa 2012 G. Literatura uzupełniająca Siemaszko A., <i>Atlas przestępczości w Polsce t. 1-4</i>, Warszawa 1994-2009 Analiza danych statystycznych KGP i pochodzących z innych oficjalnych źródeł		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów ECTS	
ZJAWISKA SPOŁECZNE O POTENCJALE KRYMINOGENNYM		Zaliczenie z oceną		3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Dla ścieżki kształcenia Kryminologia i socjologia penitencjarna	III	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykłady	15	10	10	15	1
Analiza literatury jako przygotowanie do wykładów			6	10	
Przygotowanie do kolokwium			4	5	
Zajęcia praktyczne/ćwiczenia audytoryjne	15	8	35	42	2
Przygotowane do ćwiczeń – analiza literatury			25	27	
Przygotowanie do prezentacji własnych ustaleń			10	15	
Razem	30	18	45	57	3
Metody dydaktyczne: wykład problemowy, analiza teksów źródłowych z dyskusją, indywidualne projekty studenckie.					
Wymagania wstępne: Wymagania formalne: zaliczenie z przedmiotów: brak. Wymagania wstępne: brak.					
Cele przedmiotu: Celem jest zapoznanie studentów z problematyką badania oraz interpretowania zjawisk społecznych o potencjale kryminogennym.					

Treści programowe:

Wykłady:

Determinanty zjawisk przestępczych (czynniki ekonomiczne, społeczne, kulturowe, efekty zmiany społecznej)
Pojęcie patologii społecznej.
Socjologiczne ujęcie patologii społecznej
Przemoc i agresja jako zjawisko społeczne
Bezrobocie i kondycja materialna społeczeństwa a przestępczość
Alkoholizm, nadużywanie alkoholu a przestępczość
Dysfunkcje w rodzinie, sieroctwo społeczne, nieprzystosowanie społeczne dzieci i młodzieży

Ćwiczenia:

Narkomania a przestępczość
Subkultury młodzieżowe, subkultury przestępcze
Przemoc w instytucjach, „fala”, przemoc w szkole, lobbying Internet i nowe technologie jako zjawisko o potencjale kryminogennym
Korupcja
Wybrane środowiska kryminogenne: blockersi, pseudokibice, bezdomni, gangi młodzieżowe

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01 Zna podstawową terminologię z zakresu badań społecznych oraz patologii społecznych

W_02 Potrafi wskazać miejsce opisywanego przedmiotu w systemie nauk, zna jego specyfikę, i potrafi opisać jej powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi

Umiejętności

U_01 Dokonuje analizy zjawisk potencjalnie kryminogennych w kontekście ich związków z innymi obszarami aktywności społeczeństwa

U_02 Posługuje się wiedzą z zakresu omawianego przedmiotu do analizowania i interpretowania wybranych problemów społecznych

Kompetencje społeczne

K_01 Docenia znaczenie wiedzy socjologicznej i kryminologicznej dla dalszego kreowania własnego rozwoju osobistego i zawodowego, dąży do antycypowania kierunków własnego rozwoju.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykłady: obowiązuje pisemne zaliczenie znajomości treści wykładowych

Ćwiczenia: indywidualna praca badawcza i jej prezentacja

Tabela nr 1.

Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁	100%

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną.

Tabela nr 2.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma Ocena semestralna
Zadanie do wykonania	Z1	50%
Odpowiedź ustna	A1	50%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$Oks = [(PW \times OW) + (P\acute{C}w \times O\acute{C}w)] / \Sigma P$$

Pw – punkty ECTS wykładów za semestr

P $\acute{C}$ w – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

OW – ocena wykładu;

OCw – ocena ćwiczeń; Oks - ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Ocena końcowa za moduł jest składową 60% oceny za egzamin i 40% ocena końcowa przeliczana według wzoru: $OKM = [(A \times 40) + (B \times 60)] / 100$ OKM – ocena końcowa za moduł A – ocena końcowa z semestru B – ocena za egzamin Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.		
		Numer efektu uczenia się
Metody weryfikacji efektów uczenia się	zaliczenie pisemne samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	W_01, W_02, U_01, U_02, W_01, U_01, U_02, K_01
Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K_W09	P6S_WK
W_02	K_W15	P6S_WG
U_01	K_U04	P6S_UW
U_02	K_U07	P6S_UK
K_01	K_K03	P6S_KO
Wykaz literatury H. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Siemaszko A. <i>Granice tolerancji. O teoriach zachowań dewiacyjnych</i>, Warszawa 1993 Hołyst B. <i>Socjologia kryminalistyczna</i>, Warszawa 2007 I. Literatura uzupełniająca Siemaszko A. <i>Kogo biją? Komu kradną? Przestępczość w Polsce i na świecie</i>, Warszawa 2004 Pospiszyl I. <i>Patologie społeczne</i>, Warszawa 2010		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów ECTS	
KRYMINOLOGIA		Egzamin		5	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Dla ścieżki kształcenia Kryminologia i socjologia penitencjarna	IV	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 60%, psychologia – 40%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	30	15	20	35	2
Analiza literatury			10	25	
Przygotowanie do kolokwium			10	10	
Cwiczenia audytoryjne	30	15	45	60	3
Przygotowanie do ćwiczeń (A1)			30	40	
Przygotowanie i prezentacja projektu (Z1)			15	20	
Razem	60	30	65	95	5
Metody dydaktyczne: wykład problemowy, analiza teksów źródłowych z dyskusją, indywidualne projekty studenckie.					
Wymagania wstępne: Wymagania formalne: brak Wymagania wstępne: brak					
Cele przedmiotu: Celem jest zapoznanie studentów z problematyką badań kryminologicznych oraz z podstawowymi metodami stosowanymi w ramach tej dyscypliny.					
Treści programowe: Wykłady: Geneza i pojęcie kryminologii. Przestępstwo, przestępca, przestępczość, ofiara przestępstwa, reakcja społeczna. Przestępstwo jako fenomen prawny i socjologiczny. Kryminologia a inne nauki.					

Główne paradygmaty kryminologii. (klasyczna, pozytywistyczna, antynaturalistyczna, neoklasyczna).
 Podstawowe źródła informacji o przestępczości.
 Metodologia badań kryminologicznych.
 Antropologiczne, biologiczne, psychologiczne i socjologiczne teorie etiologii przestępczości.
 Rodzaje przestępczości: przestępstwa z użycie przemocy, przestępczość nieletnich, przestępczość kobiet, przestępczość zorganizowana, przestępczość gospodarcza
 Przestępczość w Polsce w latach 1989-2013 .
 Rozmiary, nasilenie. Struktura i dynamika zjawiska.
 Tendencje rozwojowe przestępczości w Polsce i wybranych krajach europejskich.
 Determinanty zjawisk przestępczych.
 System profilaktyki kryminologicznej

Ćwiczenia:

Przestępca jako przedmiot badań kryminologicznych.
 Kariery kryminalne.
 Przestępczość jako przedmiot badań kryminologicznych.
 Pomiar przestępczości.
 Przestępczość ujawniona i rzeczywista.
 Statystyki przestępczości i ich rodzaje.
 Ofiara przestępczości jako przedmiot badań kryminologicznych.
 Wiktyologia.
 Podstawowe pojęcia wiktyologii.
 Typologie ofiar.
 Rola ofiary w procesie przestępstwa.
 Lęk i strach przed przestępczością.
 Konsekwencje zjawiska dla prawa karnego i wymiaru sprawiedliwości.
 Media a przestępczość.
 Społeczne reakcje na przestępczość.
 Analiza wybranych typów przestępczości: przestępstwa z użyciem przemocy, przestępczość nieletnich, przestępczość kobiet, przestępczość seksualna, zabójcy seryjni i psychopaci, przestępczość zorganizowana, przestępczość gospodarcza.

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01 Zna podstawową terminologię z zakresu badań kryminologicznych

W_02 Potrafi wskazać miejsce opisywanego przedmiotu w systemie nauk, zna jego specyfikę, i potrafi opisać jej powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi

Umiejętności

U_01 Dokonuje analizy zjawisk kryminologicznych w kontekście ich związków z innymi obszarami aktywności społeczeństwa

U_02 Posługuje się wiedzą z zakresu omawianego przedmiotu do analizowania i interpretowania wybranych problemów społecznych

Kompetencje społeczne

K_01 Docenia znaczenie wiedzy kryminologicznej dla dalszego kreowania własnego rozwoju osobistego i zawodowego, dąży do antycypowania kierunków własnego

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Egzamin pisemny

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykład: podstawą zaliczenia wykładu jest test pisemny (pytania otwarte i zamknięte).

Ćwiczenia: podstawą zaliczenia ćwiczeń jest samodzielnie przygotowany projekt dotyczący prześledzenia i opracowania biegu życia wybranego przestępcy oraz aktywność na zajęciach.

Tabela nr 1.

Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Test	K ₁	100%

Tabela nr 2.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Przygotowanie projektu	Z1	60%

rozwoju.	Aktywność na zajęciach i prezentacja		A1	40%
	Suma		100%	
Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru: $Oks = [(PW \times OW) + (P\acute{C}w \times O\acute{C}w)] / \Sigma P$ Pw – punkty ECTS wykładów za semestr Pćw – punkty ECTS ćwiczeń za semestr OW – ocena wykładu; OĆw – ocena ćwiczeń; Oks - ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Ocena końcowa za moduł jest składową 60% oceny za egzamin i 40% ocena końcowa przeliczana według wzoru: $OKM=[(A \times 40) + (B \times 60)] / 100$ OKM – ocena końcowa za moduł A – ocena końcowa z semestru B – ocena za egzamin Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4.5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiejkolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.				
		Numer efektu uczenia się		
Metody weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin	W_01, W_02, U_01, U_02,		
	Samodzielnie wykonane przez studenta zadanie (prezentacja, projekty)	W_01, U_01, U_02, K_01		
	Aktywność na zajęciach	W_01, U_01, U_02, K_01		
Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu				
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku		Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji	
W_01	K_W09		P6S_WK	
W_02	K_W15		P6S_WG	
U_01	K_U04		P6S_UW	

U_02	K_U07	P6S_UK
K_01	K_K03	P6S_KO

Wykaz literatury

J. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):

Błahut J., Gaberle A., Krajewski J., *Kryminologia*, Gdańsk 2007

Bühler Ch., *Bieg życia ludzkiego*, Warszawa 1999.

Hołyst B. *Kryminologia*, Warszawa 2009

K. Literatura uzupełniająca

Hicks S. J., Sales B.D., *Profilowanie kryminalne*, Warszawa 2015.

Hołyst B. *Psychologia kryminalistyczna*, Warszawa 2011.

Hołyst B. *Socjologia kryminalistyczna*, Warszawa 2007.

Hołyst B. *Wiktymologia*, Warszawa 2011.

Majchrzyk Z., *Zabójczynie i zabójcy*, Warszawa 2008.

Pospiszyl K., *Przestępstwa seksualne*, Warszawa 2005.

Utrat-Milecki J., *Podstawy penologii. Teoria kary*, Warszawa 2006.

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów ECTS	
SOCJOLOGIA DEWIACJI I KONTROLI SPOŁECZNEJ		Zaliczenie z oceną		3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Dla ścieżki kształcenia Kryminologia i socjologia penitencjarna	VI	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykłady	15	8	10	17	1
Analiza literatury jako przygotowanie do wykładów			5	10	
Przygotowanie do kolokwium (K)			5	7	
Cwiczenia audytoryjne	15	10	35	40	2
Przygotowane do ćwiczeń – analiza literatury			10	15	
Przygotowanie do kolokwium (K)			10	10	
Przygotowanie projektu lub prezentacji multimedialnej, realizującej jeden z wybranych problemów /zagadnień (Z)			15	15	
Razem	30	18	45	57	3
Metody dydaktyczne: wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, analiza teksów źródłowych z dyskusją, praca w grupach, indywidualne projekty studenckie, dyskusja.					
Wymagania wstępne: Wymagania formalne: zaliczenie przedmiotu – podstawy socjologii Wymagania wstępne: wiedza o społeczeństwie					

Cele przedmiotu:

Dostarczenie studentom podstawowej wiedzy dotyczącej teorii zjawisk dewiacyjnych i praktycznych sposobów ich badania.

Treści programowe:**Wykłady:**

Geneza socjologii dewiacji.

Dewiacja jako czynnik dezintegracji społecznej.

Procesy naznaczenia jako skutek zachowań dewiacyjnych.

Socjologiczna interpretacja zjawiska przestępczości.

Subkultury dewiacyjne.

Ćwiczenia:

Dewiacje seksualne,

Dewiacje psychiczne.

Zjawisko szpiegostwa,

Korupcja.

Struktura przestępczości,

Ofiary i sprawcy przestępstw,

Przestępczość zorganizowana.

Subkultura alkoholików,

Subkultura narkomańska,

Subkultura sieciowa/ internetowa.

Efekty uczenia się**Wiedza:**

W_01 Posiada wiedzę dotyczącą zróżnicowanych źródeł zjawisk dewiacyjnych

Umiejętności:

U_01 Potrafi analizować podstawowe zjawiska dewiacyjne

U_02 Ocenia przydatność poszczególnych sposobów profilaktyki zachowań dewiacyjnych

Kompetencje społeczne:

K_01 Kompetentnie przygotowuje się do analizy zjawisk dewiacyjnych

K_02 Zna zasady przygotowywania projektów społecznych przeciwdziałających dewiacjom.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne**A. Sposób zaliczenia**

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykłady: kolokwium pisemne

Tabela nr 1.

Skala ocen dla wykładów	Kod	Ocena końcowa
Kolokwium	K	100%

Ćwiczenia: Kolokwium pisemne zadanie

Tabela nr 2.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Ocena końcowa
Kolokwium	K	50%
Zadanie	Z	50%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\acute{c}w} \times O_{\acute{c}w})] / \Sigma P$ P_w – punkty ECTS wykładów za semestr $P_{\acute{c}w}$ – punkty ECTS ćwiczeń za semestr O_w – ocena wykładu; $O_{\acute{c}w}$ – ocena ćwiczeń; O_{ks} – ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Ocena końcowa za moduł jest składową 60% oceny za egzamin i 40% oceny końcowej z ćwiczeń, przeliczana według wzoru: $O_{KM} = [(A \times 60) + (B \times 40)] / 100$ O_{KM} – ocena końcowa za moduł A – ocena z egzaminu B – ocena końcowa z ćwiczeń Ocena końcowa za moduł jest równoznaczna z oceną końcową z przedmiotu Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.		
		Numer efektu uczenia się
Metody weryfikacji efektów uczenia się	kolokwium samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty) ocena aktywności na zajęciach	K_U01 K_W09 K_U09, K_K02 K_K06
Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K_W09	P6S_WK
U_01	K_U01	P6S_UW
U_02	K_U09	P6S_UO
K_01	K_K02	P6S_KK
K_02	K_K06	P6S_KO

Wykaz literatury**L. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):**

Prokosz M., *Dewiacyjne aspekty współczesnego świata*, Toruń, 2005.

Urban B., *Dewiacje wśród młodzieży*, Kraków 2001.

M. Literatura uzupełniająca

Podgórecki A. /red./, *Zagadnienia patologii społecznej*, Warszawa, 1976.

Siemaszko A., *Granice tolerancji*, Warszawa, 1993.

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
PODSTAWY PROCESU KARNEGO					
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Dla ścieżki kształcenia Kryminologia i socjologia penitencjarna	V	
Dyscyplina: nauki prawne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Cwiczenia audytoryjne	30	18	45	57	3
Przygotowane do ćwiczeń – analiza literatury			15	27	
Przygotowanie do kolokwium (K)			15	15	
Przygotowanie projektu lub prezentacji multimedialnej, realizującej jeden z wybranych problemów /zagadnień (Z)			15	15	
Razem	30	18	45	57	3
Metody dydaktyczne: Ćwiczenia audytoryjne – analiza teksów źródłowych z dyskusją, studium przypadku, praca w grupach, indywidualne projekty studenckie.					
Wymagania wstępne: Wymagania formalne: zaliczenie przedmiotu – podstawy prawa karnego i penologia. Wymagania wstępne: wiedza o społeczeństwie.					
Cele przedmiotu: Celem kursu jest zaznajomienie studentów z podstawowymi zagadnieniami z zakresu prawa karnego procesowego.					
Treści programowe: Pojęcie procesu karnego. Rodzaje procesu karnego. Funkcje procesu karnego. Główne cele i zadania procesu karnego.					

Etapy procesu karnego.
Podstawy prawne procesu karnego.
Główne źródła procesu karnego.

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01 Student rozumie podstawy procesu karnego.

W_02 Student zna i potrafi omówić podstawowe regulacje prawne zawarte w procesie karnym.

Umiejętności

U_01 Potrafi dotrzeć do aktów prawnych związanych z procesem karnym oraz podać ich właściwą interpretację.

U_02 Posiada umiejętność rozumienia i analizy procesu karnego.

Kompetencje społeczne

K_01 Rozumie konieczność aktualizowania swojej wiedzy z zakresu przepisów prawnych.

K_02 W pełnionych rolach zawodowych przestrzega zasad etycznych i rzetelności naukowej.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną. Ocena semestralna jest średnią ważoną wyliczaną w oparciu o składniki podane w tabeli poniżej.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Ocena końcowa
Kolokwium	K	50%
Zadanie	Z	50%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = (P_{\acute{C}w} \times O_{\acute{C}w}) / \Sigma P$$

$P_{\acute{C}w}$ – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

$O_{\acute{C}w}$ – ocena ćwiczeń;

O_{ks} – ocena końcowa semestralna

ΣP – suma punktów ECTS za semestr

Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady:

3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)

3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5)

3,75 – 4,24 – dobry (4,0)

4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5)

4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)

Ocena negatywna z jakiejkolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.

		Numer efektu uczenia się
Metody weryfikacji efektów uczenia się	Kolokwium	K_W03, K_W12, K_W05, K_W10
	Samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	K_U01, K_U09, K_U12
	Ocena aktywności na zajęciach	K_K05, K_K07, K_K06
Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu		
Numer (symbol)	Odniesienie do efektów uczenia się	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji

efektu uczenia się	dla kierunku	
W_01	K_W03, K_W12	P6S_WG
W_02	K_W05, K_W10	P6S_WG
U_01	K_U01, K_U09	P6S_UW, P6S_UO
U_02	K_U12	P6S_UW
K_01	K_K05, K_K06, K_K07	P6S_KO

Wykaz literatury

N. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):

Gardocki L., *Prawo karne procesowe – część ogólna*, Warszawa 2011.
Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, Dz.U. 1997 nr 88 poz. 553.

O. Literatura uzupełniająca

Hofmański P., Zgryzak K. (red.), *Proces karny. Kazusy i ćwiczenia*, Warszawa 2012.
Waltoś S., Hofmański P., *Proces karny. Zarys wykładu*, Warszawa 2013.

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów ECTS	
SOCJOLOGIA PENITENCJARNA		Egzamin		4	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Dla ścieżki kształcenia Kryminologia i socjologia penitencjarna	V	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykłady	15	10	35	40	2
Analiza literatury jako przygotowanie do wykładów			25	25	
Przygotowanie do egzaminu			10	15	
Cwiczenia audytoryjne	15	10	35	40	2
Przygotowane do ćwiczeń – analiza literatury			30	30	
Przygotowanie do prezentacji własnych ustaleń			5	10	
Razem	30	20	70	80	4
Metody dydaktyczne: wykład problemowy, analiza teksów źródłowych z dyskusją, indywidualne projekty studenckie					
Wymagania wstępne: Wymagania formalne: brak. Wymagania wstępne: brak.					
Cele przedmiotu: Celem jest zapoznanie studentów z problematyką socjologiczno- penitencjarną oraz z podstawowymi metodami badawczymi stosowanymi w ramach tej subdyscypliny.					

Treści programowe:

Wykłady:

Geneza socjologii penitencjarnej.
Charakterystyka instytucji penitencjarnych w Polsce
Drugie życie w instytucji penitencjarnej.
Specyfika zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich
Tataże w instytucji penitencjarnej
Swoistość języka w instytucji penitencjarnej
Konflikty w izolacji penitencjarnej
Recydywiści penitencjarni

Ćwiczenia:

Dynamika zmian podkultury penitencjarnej
Praktyki religijne więźniów
Powrót do społeczeństwa, pomoc postpenitencjarna
Ośrodki dla internowanych
Przestępczość zorganizowana a system penitencjarny
Kadra instytucji penitencjarnych
Proces resocjalizacji w instytucji penitencjarnej

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01 Zna podstawową terminologię z zakresu socjologii penitencjarnej

W_02 Potrafi wskazać miejsce opisywanego przedmiotu w systemie nauk, zna jego specyfikę, i potrafi opisać jej powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi

Umiejętności

U_01 Dokonuje analizy zjawisk socjologiczno-penitencjarnych w kontekście ich związków z innymi obszarami aktywności społeczeństwa

U_02 Posługuje się wiedzą z zakresu omawianego przedmiotu do analizowania i interpretowania wybranych problemów społecznych

Kompetencje społeczne

K_01 Docenia znaczenie wiedzy socjologicznej i penitencjarnej dla dalszego kreowania własnego rozwoju osobistego i zawodowego, dąży do antycypowania kierunków własnego rozwoju.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Egzamin pisemny

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykład: podstawą zaliczenia wykładu jest test pisemny (pytania otwarte i zamknięte).

Ćwiczenia: podstawą zaliczenia ćwiczeń jest 2-częściowe kolokwium w połowie i na końcu semestru. Wymagana jest obecność (max 2 nieobecności dopuszczalne) oraz znajomość lektur. Dodatkowymi formami zaliczenia są esej lub referat.

Tabela nr 1.

Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Test	K ₁	100%

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną.

Tabela nr 2.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁ i K ₂	50%
Esej(referat)	Z1	25%
Aktywność na zajęciach	A1	25%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$Oks = [(PW \times OW) + (P\acute{C}w \times O\acute{C}w)] / \Sigma P$$

Pw – punkty ECTS wykładów za semestr Pćw – punkty ECTS ćwiczeń za semestr OW – ocena wykładu; OĆw – ocena ćwiczeń; Oks - ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Ocena końcowa za moduł jest składową 60% oceny za egzamin i 40% ocena końcowa przeliczana według wzoru: $OKM = [(A \times 40) + (B \times 60)] / 100$ OKM – ocena końcowa za moduł A – ocena końcowa z semestru B – ocena za egzamin Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiejkolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.		
		Numer efektu uczenia się
Metody weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin pisemny, kolokwium	W_01, W_02, U_01, U_02,
	samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	W_01, U_01, U_02, K_01
Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K_W09	P6S_WK
W_02	K_W15	P6S_WG
U_01	K_U04	P6S_UW
U_02	K_U07	P6S_UK
K_01	K_K03	P6S_KO
Wykaz literatury P. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Moczydłowski P., <i>Drugie życie więzienia</i> , Warszawa, 2002 Kamiński M. M., <i>Gry więzienne</i> , Warszawa 2006 Ciosek M., <i>Psychologia sądowa i penitencjarna</i> , Warszawa 2001 Q. Literatura uzupełniająca <i>Przegląd Więziennictwa Polskiego</i> <i>Przegląd Penitencjarny i Kryminologiczny</i> <i>Forum Penitencjarne</i>		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów ECTS	
PSYCHOLOGIA KRYMINALNA I SĄDOWO-PENITENCJARNA		Zaliczenie z oceną		4	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Dla ścieżki kształcenia Kryminologia i socjologia penitencjarna	V	
Dyscyplina: psychologia – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	8	35	42	2
Analiza literatury			25	30	
Przygotowanie do kolokwium			10	12	
Cwiczenia laboratoryjne	15	10	35	40	2
Przygotowane do ćwiczeń – analiza literatury			25	28	
Przygotowanie do prezentacji własnych ustaleń			10	12	
Razem	30	18	70	82	4
Metody dydaktyczne:					
wykład problemowy, analiza teksów źródłowych z dyskusją, indywidualne projekty studenckie					
Wymagania wstępne:					
Wymagania formalne: zaliczenie z przedmiotów: psychologia społeczna oraz kryminologia Wymagania wstępne: brak					
Cele przedmiotu:					
Celem jest zapoznanie studentów z problematyką psychologiczno- penitencjarną oraz z podstawowymi metodami badawczymi stosowanymi w ramach tej subdyscypliny					

Treści programowe:**Wykłady:**

Psychologia sądowa i penitencjarna – przedmiot i zadania.

Psychologia kryminalna – obszary badań i powiązania.

Procesy poznawcze oraz dorastanie społeczno–moralne w świetle wybranych teorii (epistemologiczno-psychologiczna

Teoria rozwoju J. Piageta;

Teoria rozwoju społeczno – moralnego L. Kohlberga;

Teoria rozwoju tożsamości ego E. H. Eriksona).

Internalizacja norm a zachowanie jednostki.

Emocje a zachowanie jednostki.

Postawy a zachowanie jednostki.

Osobowość jako regulator zachowania jednostki.

Funkcjonowanie jednostki w sytuacji stresogennej.

Stres psychologiczny.

Funkcjonowanie człowieka w warunkach środowiska więziennego – analiza mechanizmów psychologicznych i struktury społecznej.

Ćwiczenia:

Uwarunkowania niedostosowania społecznego nieletnich.

Wybrane psychologiczne teorie przestępczości (Teoria H. J. Eysencka, teoria zachowań internalizacyjnych i eksternalizacyjnych T. M. Achenbacha, Teoria przestępczego stylu myślenia G. D. Waltersa).

Profile sprawców przestępstw na tle seksualnym w relacjach między sprawcą a ofiarą.

Wybrane socjologiczne teorie przestępczości (Teoria anomii R. K. Mertona, Teoria zróżnicowanych powiązań E. Sutherlanda, Teoria podkultur dewiacyjnych A. K. Cohena, Teoria kontroli społecznej T. Hirschiego)

Podatność na wiktymizację w świetle psychologii kryzysów emocjonalnych i rozwojowych

Efekty uczenia się Wiedza W_01 Zna podstawową terminologię z zakresu psychologii kryminalnej oraz sądowo penitencjarnej W_02 Potrafi wskazać miejsce opisywanego przedmiotu w systemie nauk, zna jego specyfikę, i potrafi opisać jej powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi Umiejętności U_01 Dokonuje analizy zjawisk socjologiczno-penitencjarnych w kontekście ich związków z innymi obszarami aktywności społeczeństwa U_02 Posługuje się wiedzą z zakresu omawianego przedmiotu do analizowania i interpretowania wybranych problemów społecznych Kompetencje społeczne K_01 Docenia znaczenie wiedzy psychologicznej i penitencjarnej dla dalszego kreowania własnego rozwoju osobistego i zawodowego, dąży do antycypowania kierunków własnego rozwoju.		Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia Zaliczenie z oceną B. Formy i kryteria zaliczenia <u>Wykłady:</u> obowiązuje pisemne zaliczenie znajomości treści <u>Ćwiczenia:</u> indywidualna praca badawcza i jej prezentacja <i>Tabela nr 1.</i> <table><tr><td>Skala ocen dla wykładów</td><td>Kod</td><td>Ocena semestralna</td></tr><tr><td>Kolokwium</td><td>K₁</td><td>100%</td></tr></table> Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną. <i>Tabela nr 2.</i> <table><tr><td>Skala ocen dla ćwiczeń</td><td>Kod</td><td>Ocena semestralna</td></tr><tr><td>Zadanie do wykonania</td><td>Z1</td><td>50%</td></tr><tr><td>Odpowiedź ustna</td><td>A1</td><td>50%</td></tr><tr><td>Suma</td><td></td><td>100%</td></tr></table> Końcowa ocena z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru: $O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\hat{c}w} \times O_{\hat{c}w})] / \Sigma P$ P _w – punkty ECTS wykładów za semestr P _{cw} – punkty ECTS ćwiczeń za semestr O _w – ocena wykładu; O _{cw} – ocena ćwiczeń; O _{ks} - ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Ocena końcowa za moduł jest równoznaczna z oceną końcową z przedmiotu Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4.5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiejkolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.		Skala ocen dla wykładów	Kod	Ocena semestralna	Kolokwium	K ₁	100%	Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Ocena semestralna	Zadanie do wykonania	Z1	50%	Odpowiedź ustna	A1	50%	Suma		100%
Skala ocen dla wykładów	Kod	Ocena semestralna																			
Kolokwium	K ₁	100%																			
Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Ocena semestralna																			
Zadanie do wykonania	Z1	50%																			
Odpowiedź ustna	A1	50%																			
Suma		100%																			
		Numer efektu uczenia się																			
Metody weryfikacji efektów uczenia się	zaliczenie pisemne samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	W_01, W_02, U_01, U_02, W_01, U_01, U_02, K_01																			

Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K_W09	P6S_WK
W_02	K_W15	P6S_WG
U_01	K_U04	P6S_UW
U_02	K_U07	P6S_UK
K_01	K_K03	P6S_KO
Wykaz literatury R. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Ciosek M. <i>Psychologia sądowa i penitencjarna</i> , Warszawa 2001, Hołyst B., <i>Psychologia kryminalistyczna</i> , Warszawa 2009, S. Literatura uzupełniająca Siemaszko A., <i>Granice tolerancji: o teoriach zachowań dewiacyjnych</i> , Warszawa 1993, Urban B., Stanik J. M., <i>Resocjalizacja. Teoria i praktyka pedagogiczna</i> , Warszawa 2007		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć METODY BADAŃ I PRZECIWDZIAŁANIE PRZESTĘPCZOŚCI		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Dla ścieżki kształcenia Kryminologia i socjologia penitencjarna	VI	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 33,4%, psychologia – 33,3%, nauki o bezpieczeństwie – 33,3%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	8	10	17	1
Analiza literatury			5	10	
Przygotowanie do kolokwium			5	7	
Cwiczenia laboratoryjne	15	10	35	40	2
Przygotowanie do ćwiczeń			20	25	
Przygotowanie do prezentacji własnych ustaleń			15	15	
Razem	30	18	45	57	3
Metody dydaktyczne: wykład problemowy, analiza teksów źródłowych z dyskusją, indywidualne projekty studenckie.					
Wymagania wstępne: Wymagania formalne: brak. Wymagania wstępne: brak.					
Cele przedmiotu: Celem jest zapoznanie studentów z problematyką metod badawczych w kryminologii oraz skutecznych metod przeciwdziałania zachowaniom przestępczym.					

Treści programowe:**Wykłady:**

Kryminologia i nauki pomocnicze.

Problemy z diagnozowaniem zjawisk przestępczych

Wykorzystanie metod badawczych nauk pomocniczych kryminologii (psychologia, pedagogika, socjologia, statystyka, psychiatria, medycyna sądowa, kryminalistyka, ekonomia) do diagnozowania.

Polityka kryminalna. Implikacje koncepcji kryminologicznych w polityce zapobiegania przestępczości

System polityki kryminalnej.

Organizacyjne formy zapobiegania przestępczości.

Problemy zapobiegania przestępczości na przykładzie wybranych rodzajów przestępstw oraz kategorii sprawców. Programy zapobiegania przestępczości na poziomie ponadlokalnym

Strategie zapobiegania i zwalczania przestępczości na poziomie lokalnym

Ćwiczenia:

Zasady budowy programów prewencyjnych.

Rodzaje programów zapobiegania przestępczości z udziałem policji.

Modele strategii policyjnych.

Strategia *community policing* w rozwiązywaniu problemów kryminalnych.

Kryminogenne czynniki przestrzeni.

Rola ochrony mienia, osób i obiektów w zakresie zapobiegania przestępczości.

Przedstawienie, omówienie i analiza wybranych lokalnych programów profilaktycznych.

Efekty uczenia się Wiedza W_01 Zna podstawową terminologię i metody badania zjawisk przestępczych oraz metody ich prewencji W_02 Potrafi wskazać miejsce opisywanego przedmiotu w systemie nauk, zna jego specyfikę, i potrafi opisać jej powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi Umiejętności U_01 Dokonuje analizy zjawisk potencjalnie kryminogennych przy wykorzystaniu poznanych metod oraz dokonuje analizy w kontekście ich związków z innymi obszarami aktywności społeczeństwa U_02 Posługuje się wiedzą z zakresu omawianego przedmiotu do analizowania i interpretowania wybranych problemów społecznych Kompetencje społeczne K_01 Docenia znaczenie wiedzy socjologicznej i kryminologicznej dla dalszego kreowania własnego rozwoju osobistego i zawodowego, dąży do antycypowania kierunków własnego rozwoju.		Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia Zaliczenie z oceną B. Formy i kryteria zaliczenia <u>Wykłady:</u> obowiązuje pisemne zaliczenie znajomości treści wykładowych <u>Ćwiczenia:</u> indywidualna praca badawcza i jej prezentacja <i>Tabela nr 1.</i> <table><tr><td>Skala ocen dla wykładów</td><td>Kod</td><td>Ocena końcowa</td></tr><tr><td>Kolokwium</td><td>K₁</td><td>100%</td></tr></table> Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną. <i>Tabela nr 2.</i> <table><tr><td>Skala ocen dla ćwiczeń</td><td>Kod</td><td>Ocena końcowa</td></tr><tr><td>Zadanie do wykonania</td><td>Z1</td><td>50%</td></tr><tr><td>Odpowiedź ustna</td><td>A1</td><td>50%</td></tr><tr><td>Suma</td><td></td><td>100%</td></tr></table> Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru: $Oks = [(PW \times OW) + (P\acute{C}w \times O\acute{C}w)] / \Sigma P$ Pw – punkty ECTS wykładów za semestr Pćw – punkty ECTS ćwiczeń za semestr OW – ocena wykładu; OĆw – ocena ćwiczeń; Oks - ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4.5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.		Skala ocen dla wykładów	Kod	Ocena końcowa	Kolokwium	K ₁	100%	Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Ocena końcowa	Zadanie do wykonania	Z1	50%	Odpowiedź ustna	A1	50%	Suma		100%
Skala ocen dla wykładów	Kod	Ocena końcowa																			
Kolokwium	K ₁	100%																			
Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Ocena końcowa																			
Zadanie do wykonania	Z1	50%																			
Odpowiedź ustna	A1	50%																			
Suma		100%																			
		Numer efektu uczenia się																			
Metody weryfikacji efektów uczenia się	zaliczenie pisemne samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	W_01, W_02, U_01, U_02, W_01, U_01, U_02, K_01																			

Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K_W09	P6S_WK
W_02	K_W15	P6S_WG
U_01	K_U04	P6S_UW
U_02	K_U07	P6S_UK
K_01	K_K03	P6S_KO
Wykaz literatury 1. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Urban A. <i>Bezpieczeństwo społeczności lokalnych</i> , Warszawa 2009 Urban A. <i>Prewencja kryminalna</i> , Szczepko 2006 2. Literatura uzupełniająca Bałandynowicz A. <i>Zapobieganie przestępczości</i> , Warszawa 1998 Hołyst B. <i>Psychologia kryminalistyczna</i> , Warszawa 2004		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów ECTS	
PODSTAWY WIKTYMOLOGII		Zaliczenie z oceną		4	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
Ogólnoakademicki	SPS	Tak		Dla ścieżki kształcenia Kryminologia i socjologia penitencjarna	V
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 33,3%, psychologia – 33,3%, nauki o bezpieczeństwie – 33,3%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykłady	15	8	35	42	2
Analiza literatury jako przygotowanie do wykładów			15	22	
Przygotowanie do kolokwium (K)			10	10	
Przygotowanie do egzaminu			10	10	
Cwiczenia audytoryjne	15	10	35	40	2
Przygotowane do ćwiczeń – analiza literatury			10	15	
Przygotowanie do kolokwium (K)			10	10	
Przygotowanie projektu lub prezentacji multimedialnej, realizującej jeden z wybranych problemów /zagadnień (Z)			15	15	
Razem	30	18	70	82	4
Metody dydaktyczne:					
Wykład:					
Metody wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego: wykład problemowy, wykład informacyjny, analiza prezentacji z dyskusją					

Metody wymagające pracy studenta: przegląd literatury, sporządzanie notatek, poszukiwanie materiałów źródłowych, przygotowanie do kolokwium, praca w zespole

Ćwiczenia:

Metody wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego: dyskusja, analiza materiałów źródłowych, ocena prezentacji multimedialnych, omawianie przygotowanego przeglądu materiałów źródłowych

Metody wymagające samodzielnej pracy studenta: przegląd literatury, sporządzanie notatek, poszukiwanie materiałów źródłowych, przygotowanie prezentacji multimedialnych, praca w grupach.

Wymagania wstępne:

Przedmioty wprowadzające: Kryminologia, Psychologia rozwojowa i osobowości, Patologie społeczne, Psychologia społeczna.

Wymogi wstępne: student zna i sprawnie posługuje się podstawowymi teoriami z zakresu psychologii społecznej i psychologii osobowości; posiada usystematyzowaną wiedzę z zakresu patologii społecznej i kryminologii, wykazuje się umiejętnością analizy i selekcji informacji oraz krytycznej ich oceny.

Cele przedmiotu:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studenta z podstawowymi teoriami z zakresu wiktymologii, w tym z genezą nauki o ofiarach przestępstw, typologią ofiar, specyfiką relacji między sprawcą a ofiarą.

Treści programowe:

Wiktymologia – zagadnienia wprowadzające (definicja i przedmiot badań, geneza, wiktymologia a inne nauki).
Podstawowe pojęcia wiktymologii.
Koncepcje wiktymologii.
Typologia ofiar.
Ofiara a sprawca przestępstwa.
Ofiara przestępstwa a wymiar sprawiedliwości.
Problematyka ofiar przestępstw w dokumentach prawa polskiego i międzynarodowego.

Efekty uczenia się		Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne												
Wiedza W_01 Student wymienia i charakteryzuje podstawowe orientacje wiktymologii. W_02 Student wyjaśnia specyfikę relacji sprawca-ofiara.		A. Sposób zaliczenia Zaliczenie z oceną												
Umiejętności U_01 Student krytycznie porównuje podstawowe orientacje w wiktymologii.		B. Formy i kryteria zaliczenia Wykłady kolokwium; Ocena semestralna jest średnią ważoną wyliczaną w oparciu o składniki podane w tabeli nr 1.												
Kompetencje społeczne K_01 Student w refleksyjny sposób odnosi się do problematyki ofiary przestępstwa.		Tabela nr 1. <table><tr><td>Skala ocen dla wykładów</td><td>Kod</td><td>Ocena końcowa</td></tr><tr><td>Kolokwium</td><td>K</td><td>100%</td></tr></table> Ćwiczenia Ocena semestralna jest średnią ważoną wyliczaną w oparciu o składniki podane w tabeli nr 2	Skala ocen dla wykładów	Kod	Ocena końcowa	Kolokwium	K	100%						
Skala ocen dla wykładów	Kod	Ocena końcowa												
Kolokwium	K	100%												
		Tabela nr 2. <table><tr><td>Skala ocen dla ćwiczeń</td><td>Kod</td><td>Ocena końcowa</td></tr><tr><td>Kolokwium</td><td>K</td><td>50%</td></tr><tr><td>Zadanie</td><td>Z</td><td>50%</td></tr><tr><td>Suma</td><td></td><td>100%</td></tr></table> Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru: $O_{ks} = [(P_W \times O_W) + (P_{\dot{C}W} \times O_{\dot{C}W})] / \Sigma P$ P_W – punkty ECTS wykładów za semestr $P_{\dot{C}W}$ – punkty ECTS ćwiczeń za semestr O_W – ocena wykładu; $O_{\dot{C}W}$ – ocena ćwiczeń; O_{ks} – ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Ocena końcowa za moduł jest składową 60% oceny za egzamin i 40% oceny końcowej z ćwiczeń , przeliczana według wzoru: $O_{KM} = [(A \times 60) + (B \times 40)] / 100$ O_{KM} – ocena końcowa za moduł C- ocena z egzaminu D- ocena końcowa z ćwiczeń Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.	Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Ocena końcowa	Kolokwium	K	50%	Zadanie	Z	50%	Suma		100%
Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Ocena końcowa												
Kolokwium	K	50%												
Zadanie	Z	50%												
Suma		100%												
		Numer efektu uczenia się												
Metody weryfikacji	kolokwia	K_W06, K_W07												

efektów uczenia się	samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty) ocena aktywności na zajęciach	K_U02 K_K04
Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K_W01, K_W06, K_W11	P6S_WG
W_02	K_W06, K_W07	P6S_WG
U_01	K_U02	P6S_UW
K_01	K_K04	P6S_KR
Wykaz literatury 1.Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Bieńkowska E., Mazowiecka L., <i>Ofiara przestępstw w dokumentach międzynarodowych</i> , Warszawa 2009 Bieńkowska E., <i>Wiktymologia. Zarys wykładu</i> , Warszawa 2000. Falandysz L., <i>Wiktymologia</i> , Warszawa 1976. Hołyst B., <i>Wiktymologia</i> , Warszawa 2006. Błachut J., Krajewski K., Gaberle A., <i>Kryminologia</i> , Gdańsk 1999. Hołyst B., <i>Kryminologia</i> , Warszawa 2006. Hołyst B., <i>Wiktymologia</i> , Warszawa 2006. 2.Literatura uzupełniająca Amin S. M., <i>Ofiara przestępstwa we współczesnych systemach prawnie karnych ze szczególnym uwzględnieniem jurysprudenckiego Islamu</i> , Toruń 1995. Bieńkowska E., Kulesza C., <i>Europejskie standardy kształtowania sytuacji ofiar przestępstw</i> . Białystok 1997. Bieńkowska E., Mazowiecka L., <i>Prawa ofiar przestępstw</i> , Warszawa 2009. Bieńkowska E., <i>Państwowa kompensacja dla ofiar przestępstw</i> , PiP 2008 Hołyst B., <i>Suicydologia</i> , Warszawa 2002. Kulesza C., <i>Rola pokrzywdzonego w procesie karnym w świetle ustawodawstwa i praktyki wybranych krajów zachodnich</i> , Białystok 1995 . Siemaszko A., <i>Geografia występku i strachu</i> , Warszawa 2008. Siemaszko A., <i>Kogo biją, komu kradną</i> , Warszawa 2001.		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć ORGANIZACJA I ZASADY DZIAŁANIA KURATELI SĄDOWEJ		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Dla ścieżki kształcenia Kryminologia i socjologia penitencjarna	IV	
Dyscyplina: nauki prawne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	10	10	15	1
Analiza literatury			5	10	
Przygotowanie do kolokwium			5	5	
Cwiczenia projektowe	15	10	35	40	2
Przygotowane do ćwiczeń – analiza literatury			10	15	
Przygotowanie do kolokwium (K)			10	10	
Przygotowanie projektu lub prezentacji multimedialnej, realizującej jeden z wybranych problemów /zagadnień (Z)			15	15	
Razem	30	20	45	55	3
Metody dydaktyczne: Wykład: Metody wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego: wykład problemowy, wykład informacyjny, analiza prezentacji z dyskusją Metody wymagające pracy studenta: przegląd literatury, sporządzanie notatek, poszukiwanie materiałów źródłowych, przygotowanie do kolokwium, praca w zespole					

Ćwiczenia:

Metody wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego: dyskusja, analiza materiałów źródłowych, ocena prezentacji multimedialnych, omawianie przygotowanego przeglądu materiałów źródłowych

Metody wymagające samodzielnej pracy studenta: przegląd literatury, sporządzanie notatek, poszukiwanie materiałów źródłowych, przygotowanie prezentacji multimedialnych, praca w grupach

Wymagania wstępne:

A. Wymagania formalne: zaliczenie przedmiotów: Dynamika zmian współczesnego społeczeństwa polskiego

B. Wymagania wstępne: student ma podstawową wiedzę o charakterze nauk społecznych i humanistycznych i relacjach zachodzących między tymi naukami; ma podstawową wiedzę o strukturach i instytucjach społecznych; potrafi prawidłowo interpretować zjawiska społeczne

Cele przedmiotu:

Opanowanie przez studentów najważniejszych zagadnień z zakresu przedmiotu : pojęcie i przedmiot metody pracy kuratora sądowego, pojęcie systemu probacji i sprawiedliwość naprawcza, mechanizm procesu resocjalizacji, zasady oddziaływania w resocjalizacji w oparciu o społeczeństwo, metody resocjalizacji w warunkach wolnościowych. Zapoznanie studentów z najważniejszymi aktami prawnymi regulującymi sytuację osób poddanych pieczy kuratora sądowego.

Treści programowe:**Wykłady**

- Pojęcie probacji i sprawiedliwości naprawczej
- Podstawy organizacyjne i historyczne polskiej kurateli sądowej
- Kuratela dla dorosłych
- Kuratela rodzinna i wobec nieletnich
- Kuratela sądowa w Europie (Dania, Wielka Brytania, Francja)

Ćwiczenia:

Kara ograniczenia wolności i warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności, etc.

Metodyka pracy z rodziną

TSR, ART., wywiad motywujący jako metody pracy terapeutycznej

Metoda case work, case study, network, group work, case management

Ośrodek kuratorski i wybrane metody twórczej resocjalizacji: kulturotechnika, socjotechnika.

Wybrane akty prawne regulujące sytuację i postępowanie wobec osób poddanych pieczy kuratora sądowego

Zastosowanie programów korekcyjno – edukacyjnych wobec: osób uzależnionych, skazanych za przestępstwa związane z kierowaniem pojazdami pod wpływem alkoholu, sprawców przemocy domowej, - przestępców seksualnych.

Efekty uczenia się		Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne													
Wiedza		A. Sposób zaliczenia													
W_01 Definiuje pojęcie probacji i sprawiedliwości naprawczej. W_02 Opisuje funkcję, organizację pracy i zadania kuratorów sądowych.		Zaliczenie z oceną													
Umiejętności		B. Formy i kryteria zaliczenia													
U_01 Wykazuje gotowość do podjęcia pracy kuratora sądowego i potrafi zaprojektować pracę wychowawczą w środowisku otwartym. U_02 Analizuje specyfikę pracy i dobiera sposoby działania w pracy z poszczególnymi beneficjentami oddziaływań kuratorskich: osoby skazane, rodziny poddane pieczy sądu, nieletni sprawcy czynów karalnych.		<u>Wykłady</u> : Ocena semestralna jest średnią ważoną wyliczaną w oparciu o składniki podane w tabeli nr 1.													
Kompetencje społeczne		Tabela nr 1.													
K_01 Potrafi realizować diagnozę resocjalizacyjną. K_02 Potrafi analizować strategie oddziaływań wychowawczych, resocjalizacyjnych i profilaktycznych w praktyce zawodowej.		<table><tr><td>Skala ocen dla wykładów</td><td>Kod</td><td>Ocena końcowa</td></tr><tr><td>Kolokwium</td><td>K</td><td>100%</td></tr></table>		Skala ocen dla wykładów	Kod	Ocena końcowa	Kolokwium	K	100%						
Skala ocen dla wykładów	Kod	Ocena końcowa													
Kolokwium	K	100%													
		<u>Ćwiczenia</u> kończą się zaliczeniem z oceną . Ocena semestralna jest średnią ważoną wyliczaną w oparciu o składniki podane w tabeli nr 2													
		Tabela nr 2.													
		<table><tr><td>Skala ocen dla ćwiczeń</td><td>Kod</td><td>Ocena końcowa</td></tr><tr><td>Kolokwium</td><td>K</td><td>50%</td></tr><tr><td>Zadanie</td><td>Z</td><td>50%</td></tr><tr><td>Suma</td><td></td><td>100%</td></tr></table>		Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Ocena końcowa	Kolokwium	K	50%	Zadanie	Z	50%	Suma		100%
Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Ocena końcowa													
Kolokwium	K	50%													
Zadanie	Z	50%													
Suma		100%													
		Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:													
		$Oks = [(PW \times OW) + (P\acute{C}w \times O\acute{C}w)] / \Sigma P$													
		Pw – punkty ECTS wykładów za semestr P $\acute{C}$ w – punkty ECTS ćwiczeń za semestr OW – ocena wykładu; O $\acute{C}$ w – ocena ćwiczeń; Oks - ocena końcowa semestralna Σ P – suma punktów ECTS za semestr													
		Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)													
		Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.													
		Numer efektu uczenia się													
Metody weryfikacji efektów uczenia się	kolokwia	K_W09, K_W12													
	samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	K_U01, K_U03, K_U07, K_U09, K_K07													
		K_K02, K_K06													

	ocena aktywności na zajęciach	
Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K_W04, K_W07	P6S_WK, P6S_WG
W_02	K_W09, K_W12	P6S_WK, P6S_WG
U_01	K_U01, K_U03	P6S_UW
U_02	K_U07, K_U09	P6S_UK, P6S_UO
K_01	K_K02, K_K06	P6S_KK, P6S_KO
K_02	K_K07	P6S_KR
Wykaz literatury 6. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Górski St., <i>Metodyka resocjalizacji</i> , Warszawa 1985, Jedynak T., Stasiak K. (red.), <i>Zarys metodyki pracy kuratora sądowego</i> , Warszawa 2008. Jedynak T., Stasiak K., <i>Komentarz do ustawy o kuratorach sądowych</i> , Warszawa 2008. Stasiak K., Wirkus Ł., Kozłowski P., Jedynak T. (red.), <i>Dziewięćdziesięciolecie kurateli sądowej w Polsce. Historia – Teraźniejszość – Przyszłość</i> , Wyd. Impuls, Kraków 2010. Wysocka E., <i>Diagnoza w resocjalizacji</i> , Warszawa 2008. 7. Literatura uzupełniająca Bałandynowicz A., <i>Probacja. System sprawiedliwego karania, Kodeks</i> , Warszawa 2002. Ostrihańska Z., Greczuszkin A., <i>Praca z indywidualnym przypadkiem w nadzorze rodzinnego kuratora sądowego</i> , Lublin 2005. Ostrowska K., <i>Psychologia resocjalizacyjna. W kierunku nowej specjalności psychologii</i> , Warszawa, Wyd. Fraszka Edukacyjna, Warszawa 2008. Sawicka K., <i>Socjoterapia</i> , Warszawa 2000. Urban B. (red.), <i>Společne konteksty zaburzeń w zachowaniu</i> , Kraków 2003.		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów ECTS	
WSPÓŁCZESNE SYSTEMY PENITENCJARNE		Egzamin		4	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Dla ścieżki kształcenia Kryminologia i socjologia penitencjarna	V	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 50,0%, nauki prawne – 50,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykłady	15	10	35	40	2
Analiza literatury jako przygotowanie do wykładów			25	27	
Przygotowanie do egzaminu			10	13	
Cwiczenia audytoryjne	30	15	20	35	2
Przygotowane do ćwiczeń – analiza literatury			12	20	
Przygotowanie do prezentacji własnych ustaleń			8	15	
Razem	45	25	55	75	4
Metody dydaktyczne: wykład problemowy, analiza teksów źródłowych z dyskusją, case study					
Wymagania wstępne: Wymagania formalne: zaliczenie z przedmiotów: brak. Wymagania wstępne: brak.					
Cele przedmiotu: Celem jest zapoznanie studentów z problematyką funkcjonowania oraz sposobami analizowania współczesnych systemów penitencjarnych w Europie i poza jej granicami.					

Treści programowe:**Wykłady:**

Zakład penitencjarny jako wyznacznik nowoczesnego społeczeństwa / M. Foucault/ Zjawisko prizonizacji / D.Clemmer/

Reprodukcja podkultury więziennej poza murami /Z. Bauman/

System celkowy System rodzinny System republik i wiosek dziecięcych

System socjopedagogiczny

System indywidualny/psychoterapeutyczny/

System dyscyplinarno- izolacyjny

System progresywny System regresywny

System komplementarny/eklektyczny/

Reguły minimalne ONZ Europejskie Reguły Więzienne

System penitencjarny w Polsce

Ćwiczenia:

Charakterystyka systemu penitencjarnego w wybranych krajach

Efekty uczenia się**Wiedza**

W_01 Zna podstawową terminologię i rodzaje systemów penitencjarnych funkcjonujących we współczesnym świecie

W_02 Potrafi wskazać miejsce opisywanego przedmiotu w systemie nauk, zna jego specyfikę, i potrafi opisać jej powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi

Umiejętności

U_01 Dokonuje analizy systemów penitencjarnych przy wykorzystaniu poznanych metod oraz dokonuje analizy w kontekście ich związków z innymi obszarami aktywności społeczeństwa

U_02 Posługuje się wiedzą z zakresu omawianego przedmiotu do analizowania i interpretowania wybranych problemów społecznych

Kompetencje społeczne

K_01 Docenia znaczenie wiedzy socjologicznej i penitencjarnej dla dalszego kreowania własnego rozwoju osobistego i zawodowego, dąży do antycypowania kierunków własnego rozwoju.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne**A. Sposób zaliczenia**

Egzamin pisemny

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykład: podstawą zaliczenia wykładu jest test pisemny (pytania otwarte i zamknięte).

Ćwiczenia: podstawą zaliczenia ćwiczeń jest 2-częściowe kolokwium w połowie i na końcu semestru. Wymagana jest obecność (max 2 nieobecności dopuszczalne) oraz znajomość lektur. Dodatkowymi formami zaliczenia są esej lub referat.

Tabela nr 1.

Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Test	K ₁	100%

Tabela nr 2.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁ i K ₂	50%
Esej(referat)	Z1	25%
Aktywność na zajęciach	A1	25%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$Oks = [(PW \times OW) + (P\acute{C}w \times O\acute{C}w)] / \Sigma P$$

Pw – punkty ECTS wykładów za semestr Pćw – punkty ECTS ćwiczeń za semestr OW – ocena wykładu; OĆw – ocena ćwiczeń; Oks - ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Ocena końcowa za moduł jest składową 60% oceny za egzamin i 40% ocena końcowa przeliczana według wzoru: $OKM = [(A \times 40) + (B \times 60)] / 100$ OKM – ocena końcowa za moduł A – ocena końcowa z semestru B – ocena za egzamin Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiejkolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.		
		Numer efektu uczenia się
Metody weryfikacji efektów uczenia się	egzamin	W_01, W_02, U_01, U_02,
	kolokwia cząstkowe pisemne i ustne	
	samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	W_01, U_01, U_02, K_01
	ocena aktywności na zajęciach	
Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K_W09	P6S_WK
W_02	K_W15	P6S_WG
U_01	K_U04	P6S_UW
U_02	K_U07	P6S_UK
K_01	K_K03	P6S_KO
Wykaz literatury Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Bulenda T., Musiśłowski R. (red.), <i>System penitencjarny i postpenitencjarny w Polsce</i> , Warszawa 2003 Płatek M., <i>Systemy penitencjarne państw skandynawskich</i> , Warszawa 2007		

Literatura uzupełniająca

Artykuły dotyczące zagranicznych systemów penitencjarnych w *Przeglądzie
Więziennictwa Polskiego* w latach 1991-2015

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów ECTS	
PROFILAKTYKA SPOŁECZNA I RESOCJALIZACJA		Zaliczenie z oceną		3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Dla ścieżki kształcenia Kryminologia i socjologia penitencjarna	VI	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	8	10	17	1
Analiza literatury			5	10	
Przygotowanie do kolokwium			5	7	
Cwiczenia projektowe	15	10	35	40	2
Przygotowane do ćwiczeń – analiza literatury			10	15	
Przygotowanie do kolokwium (K)			15	15	
Przygotowanie projektu lub prezentacji multimedialnej, realizującej jeden z wybranych problemów /zagadnień (Z)			10	10	
Razem	30	18	45	57	3
Metody dydaktyczne: Wykłady problemowe Cwiczenia audytoryjne: analiza tekstów z dyskusją, praca w grupach, dyskusja.					
Wymagania formalne: zaliczenie przedmiotów: socjologia dewiacji i kontroli społecznej oraz problemy i zagrożenia społeczne					
Wymagania wstępne: wiedza o społeczeństwie.					

Cele przedmiotu:

Celem kursu jest zaznajomienie studentów z podstawami profilaktyki społecznej i resocjalizacji.

Treści programowe:**Wykłady**

Koncepcje teoretyczne ograniczania patologii społecznej
Społeczno-kulturowe ograniczenia idei resocjalizacji penitencjarnej
Warunki skuteczności działań resocjalizacyjnych
Metody organizowania środowiska wychowawczego
Diagnoza zaburzeń zachowania jako warunek efektywności resocjalizacji
Socjologiczne aspekty przestępczości zorganizowanej i jej przeciwdziałania
Funkcje profilaktyczno-resocjalizacyjne rodzin zastępczych

Ćwiczenia

profilaktyka społeczna – podstawy teoretyczne
wybrane koncepcje profilaktyki społecznej
konstruowanie i realizacja programów profilaktycznych
resocjalizacja – historia, przedmiot, zakres i interdyscyplinarność pojęcia
współczesne systemy resocjalizacji
przestępczość – uwarunkowania, konsekwencje, profilaktyka
zaburzenia w zachowaniu i niedostosowanie społeczne
profilaktyka w praktyce resocjalizacyjnej
wybrane przykłady programów resocjalizacyjnych
twórcza resocjalizacja

Efekty uczenia się Wiedza W_01 wymienia i charakteryzuje współczesne koncepcje profilaktyki i resocjalizacji W_02 zna i rozumie znaczenie programów resocjalizacyjnych W_03 zna zasady konstruowania programów profilaktycznych Umiejętności U_01konstruuje program profilaktyczny adekwatny do danego problemu społecznego Kompetencje społeczne K_01 pracuje w zespole i umiejętnie wykorzystuje swoje predyspozycje w celu zwiększenia efektywności pracy		Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia Zaliczenie z oceną B. Formy i kryteria zaliczenia <u>Wykłady</u> . Ocena semestralna jest średnią ważoną wyliczaną w oparciu o składniki podane w tabeli nr 1. Tabela nr 1 <table><tr><td>Skala ocen dla wykładów</td><td>Kod</td><td>Ocena końcowa</td></tr><tr><td>Kolokwium</td><td>K</td><td>100%</td></tr></table> <u>Ćwiczenia</u> kończą się zaliczeniem z oceną . Ocena semestralna jest średnią ważoną wyliczaną w oparciu o składniki podane w tabeli nr 2 Tabela nr 2 <table><tr><td>Skala ocen dla ćwiczeń</td><td>Kod</td><td>Ocena końcowa</td></tr><tr><td>Kolokwium</td><td>K</td><td>50%</td></tr><tr><td>Zadanie</td><td>Z</td><td>50%</td></tr><tr><td>Suma</td><td></td><td>100%</td></tr></table> Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru: $O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\acute{c}w} \times O_{\acute{c}w})] / \Sigma P$ P _w – punkty ECTS wykładów za semestr P _{ćw} – punkty ECTS ćwiczeń za semestr O _w – ocena wykładu; O _{ćw} – ocena ćwiczeń; O _{ks} - ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.		Skala ocen dla wykładów	Kod	Ocena końcowa	Kolokwium	K	100%	Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Ocena końcowa	Kolokwium	K	50%	Zadanie	Z	50%	Suma		100%
Skala ocen dla wykładów	Kod	Ocena końcowa																			
Kolokwium	K	100%																			
Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Ocena końcowa																			
Kolokwium	K	50%																			
Zadanie	Z	50%																			
Suma		100%																			
		Numer efektu uczenia się																			
Metody weryfikacji efektów uczenia się	kolokwium samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/proiekty)	K_W05, K_W06 K_W09, K_U09																			

	ocena aktywności na zajęciach	K_K02, K_K04, K_K07
Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K_W06, K_W09	P6S_WG, P6S_WK
W_02	K_W05, K_W06	P6S_WG,
W_03	K_W09	P6S_WK
U_01	K_U09	P6S_UO
K_01	K_K02, K_K04, K_K07	P6S_KK, P6S_KR
Wykaz literatury 8. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Błachut J., Gaberle A., Kraiewski K., Kriminologia. Gdańsk 2004 Gaś Z. B. <i>Szkolny program profilaktyki: istota, konstruowanie, ewaluacja</i> . Warszawa 2003 Graś Z., <i>Profilaktyka uzależnień</i> , Warszawa 1993 Konopczyński M., <i>Metody twórczej resocjalizacji</i> . Warszawa 2006. Pytka L., <i>Pedagogika resocjalizacyjna. Wybrane zagadnienia teoretyczne, diagnostyczne i metodyczne</i> , Warszawa 2000. Rejzner A. <i>Postępy resocjalizacji i profilaktyki społecznej</i> . Warszawa Urban B., Stanik J., <i>Resocjalizacja</i> , Warszawa 2007, t. 1 i 2 Urban B., <i>Zaburzenia w zachowaniu i przestępczość młodzieży</i> , Kraków 2000 9. Literatura uzupełniająca Bałandynowicz A., <i>Probacja. Resocjalizacja z udziałem społeczeństwa</i> , Warszawa 2006. Cekiera Cz., <i>Psychoprofilaktyka uzależnień oraz terapia i resocjalizacja osób uzależnionych</i> , Lublin 1993. Cz. Czapów, <i>Wychowanie resocjalizujące. Elementy metodyki i diagnostyki</i> . Warszawa 1978. Jaworska A., Wirkus Ł., Kozłowski P., <i>Psychospołeczne Determinanty niedostosowania społecznego oraz nowatorskie prądy działań zaradczych</i> , Słupsk 2007 K. Pospiszyl, <i>Resocjalizacja. Teoretyczne podstawy oraz przykłady programów oddziaływań</i> , Warszawa 1998. Kościelak R. (red.) <i>Problemy niedostosowania społecznego – oddziaływania w warunkach wolnościowych i w izolacji penitencjarnej</i> . Słupsk 2006 Kozaczuk F. (red.), <i>Efektywność oddziaływań resocjalizacyjnych</i> , Rzeszów 2008. Motow I., Marzec A., <i>Innowacje w opiece i resocjalizacji dzieci i młodzieży</i> , Częstochowa 2008. Pospiszyl I., Konopczyński M.(red.), <i>Resocjalizacja-w stronę środowiska otwartego</i> , Warszawa 2007. Urban (red.) <i>Společne konteksty zaburzeń w zachowaniu</i> . Kraków 2001.		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów ECTS	
RATOWNICTWO PRZEDMEDYCZNE		Zaliczenie z oceną		1	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Dla ścieżki kształcenia Kryminologia i socjologia penitencjarna	VI	
Dyscyplina: nauki o zdrowiu – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Cwiczenia umiejętności praktycznych	15	10	10	15	1
Analiza literatury, lektura samodzielna, pozyskiwanie materiałów, selekcja i gradacja treści			3	6	
Przygotowanie projektu lub prezentacji multimedialnej, realizującej jeden z wybranych problemów /zagadnień			2	4	
Przygotowanie do zaliczenia			3	5	
Razem	15	10	10	15	1
Metody dydaktyczne: metoda projektów – projekt wdrożeniowy i praktyczny, gry symulacyjne, analiza zdarzeń krytycznych, analiza przypadków, inscenizacja, dyskusja, powtórzenia- ćwiczenia z wykorzystaniem sprzętu typu manekiny do podstawowych zabiegów reanimacyjnych , prezentacje multimedialne.					
Wymagania wstępne: Znajomość podstawowych zagadnień z zakresu nauk społecznych, socjologicznych, psychologicznych. Znajomość języka obcego na poziomie B1 lub B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego Rady Europy.					
Cele przedmiotu: Wyposażenie studentów w umiejętności niezbędne do udzielania szybkiej i sprawnej pomocy o charakterze ratowniczym w stanach nagłych zagrożenia życia, wypadkach i katastrofach; Przygotowanie merytoryczne i metodyczne studentów do szybkiego i trafnego działania					

decydującego o zachowaniu, przywróceniu i podtrzymaniu podstawowych funkcji życiowych człowieka. Kształtowanie nawyku stosowania środków ochrony osobistej, podczas udzielania pomocy osobom w nagłych stanach zagrożenia zdrowia lub życia.

Treści programowe:

Wprowadzenie do przedmiotu;
Poznanie teoretyczne jak i praktyczne zastosowanie zasad udzielania pierwszej pomocy w stanach nagłych;
Ocena stanu chorego nieprzytomnego (stan świadomości, oddech, krążenie);
Postępowanie z poszkodowanym:
 nieprzytomnym,
 poszkodowanym urazowym,
 poszkodowanym z niedrożnością dróg oddechowych;
Zastosowanie bezprzyrządowych metod udrażniania dróg oddechowych u dorosłych i dzieci;
Prowadzenie pośredniego masażu serca i sztucznej wentylacji;
Zastosowanie pozycji bezpiecznej;
Uruchomienie „łańcucha przeżycia”;
Resuscytacja bezprzyrządowa dorosłych i dzieci;
Postępowanie i pierwsza pomoc w złamaniach, zranieniach, krwotokach zewnętrznym;
Zasady unieruchamiania kończyn/ zaopatrywania ran z wykorzystaniem podstawowych metod i materiałów opatrunkowych;
Zachowanie zasad bezpieczeństwa własnego i ratowanego.
struktury społecznej.

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01 posiada wiedzę teoretyczną i praktyczną w zakresie komunikowania się z osobą potrzebującą pomocy, zna zasady udzielania pierwszej pomocy w sytuacjach bezpośrednio zagrażających życiu człowieka.

Umiejętności

U_01 Potrafi dobrać i zastosować odpowiednie techniki i metody mające na celu ratowanie życia na miejscu zdarzenia, podczas zdarzenia oraz w szczególnych oddziałach ratunkowych oraz stosuje się do zasad postępowania w stanach nagłego zagrożenia życia.

Kompetencje społeczne

K_01 Dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykłady: obowiązuje pisemne zaliczenie znajomości treści

Ćwiczenia: indywidualna praca badawcza i jej prezentacja

Tabela nr 1.

Skala ocen dla wykładów	Kod	Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁	100%

Ćwiczenia:

opracowanie i przedstawienie prezentacji na wybrany przez wykładowcę temat
ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen częściowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Ocena końcowa
Kolokwium	K ₁	50%
Zadanie do wykonania	Z ₁	25%
Aktywność na	A ₁	25%

		zajęciach		
		Razem	100%	
		Końcowa ocena semestralna z przedmiotu jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru: Oks = [(PW x OW) + (PĆw x OĆw)] / ΣP Pw – punkty ECTS wykładów za semestr Pćw – punkty ECTS ćwiczeń za semestr OW – ocena wykładu; OĆw – ocena ćwiczeń; Oks - ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Ocena końcowa za moduł jest równoznaczna z oceną końcową z przedmiotu Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4.5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.		
		Numer efektu uczenia się		
Metody weryfikacji efektów uczenia się	kolokwia cząstkowe	W_01, U_01,		
	samodzielnie wvkonvwane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	W_01, U_O1,		
	ocena aktywności na zajęciach	W_01, U_01, K_01,		
Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu				
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji		
W_01	K_W06, K_W11	P6S_WG		
U_01	K_U02, K_U09	P6S_UW, P6S_UO		
K_01	K_K04, K_K07	P6S_KR		
Wykaz literatury				
10. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Pierwsza pomoc i resuscytacja krążeniowo-oddechowa Podręcznik dla studentów, Janusz Andres, Rok: 2011, (wyd.3) Michale Buchfelder, Albert Buchfelder, Podręcznik pierwszej pomocy; Wydawnictwo Lekarskie PZWL 2008, Warszawa (wydanie V uaktualnione). Podręcznik pod redakcją Juliusza Jakubaszki, ABC resuscytacji; Wydawnictwo Medyczne Górnicki, Wrocław 2006 (wydanie drugie polskie) podręcznik zalecany przez Polskie Towarzystwo Medycyny Ratunkowej.				

11. Literatura uzupełniająca

Podstawowe zabiegi resuscytacyjne i automatyczna defibrylacja zewnętrzna; Polska Rada Resuscytacji (wyd. 2, 2006)

Jakubaszek J. (red.), *Ratownik Medyczny*; Wydawnictwo Medyczne Górnicki, Wrocław 2007 (wyd. 2) podręcznik zalecany przez Polskie Towarzystwo Medycyny Ratunkowej.

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów ECTS	
POLSKIE PRAWO PENITENCJARNE		Zaliczenie z oceną		2	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Dla ścieżki kształcenia Kryminologia i socjologia penitencjarna	VI	
Dyscyplina: nauki prawne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Cwiczenia audytoryjne	15	10	35	40	2
Przygotowane do ćwiczeń – analiza literatury			10	15	
Przygotowanie do kolokwium (K)			10	10	
Przygotowanie projektu lub prezentacji multimedialnej, realizującej jeden z wybranych problemów /zagadnień (Z)			15	15	
Razem	15	10	35	40	2
Metody dydaktyczne: Cwiczenia audytoryjne: analiza tekstów z dyskusją, praca w grupach, studium przypadku, prezentacja multimedialna.					
Wymagania wstępne: Wymagania formalne: zaliczenie przedmiotu – podstawy prawa karnego i penologia. Wymagania wstępne: wiedza z zakresu prawa karnego materialnego oraz procesowego.					
Cele przedmiotu: Celem kursu jest zaznajomienie studentów z wybranymi zagadnieniami z zakresu prawa penitencjarnego.					
Treści programowe: Pojęcie prawa penitencjarnego. Zakres prawa penitencjarnego.					

Rozwój prawa penitencjarnego w Polsce – rys historyczny.

Główne cele i zadania prawa penitencjarnego.

Środki oddziaływania penitencjarnego.

Nadzór penitencjarny.

Główne źródła prawa penitencjarnego.

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01 Student zna podstawowe pojęcia oraz regulacje prawne z zakresu prawa penitencjarnego w Polsce.

Umiejętności

U_01 Student potrafi samodzielnie dotrzeć do aktów prawnych związanych z prawem penitencjarnym w Polsce oraz podać ich właściwą interpretację

U_02 potrafi posługiwać się normami regulacjami prawnymi, w podejmowanej działalności.

Kompetencje społeczne

K_01 Student rozumie konieczność aktualizowania swojej wiedzy z zakresu prawa penitencjarnego.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia

Ćwiczenia: ocena semestralna jest średnią ważoną wyliczaną w oparciu o składniki podane w tabeli poniżej.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Ocena semestralna
Kolokwium	K	50%
Zadanie	Z	50%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = (P_{\dot{C}w} \times O_{\dot{C}w}) / \Sigma P$$

$P_{\dot{C}w}$ – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

$O_{\dot{C}w}$ – ocena ćwiczeń,

O_{ks} – ocena końcowa semestralna

ΣP – suma punktów ECTS za semestr

Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady:

3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)

3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5)

3,75 – 4,24 – dobry (4,0)

4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5)

4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)

Ocena negatywna z jakiejkolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.

		Numer efektu uczenia się
Metody weryfikacji efektów uczenia się	kolokwium	K_W07, K_W09, K_W12
	samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	K_U01, K_U03, K_U08
	ocena aktywności na zajęciach	K_K03, K_K05

Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K_W07, K_W09, K_W12	P6S_WG, P6S_WK
U_01	K_U01, K_U03, K_U08	P6S_UW, P6S_UO
U_02	K1_U12	P6S_UW
K_01	K_K03, K_K05	P6S_KO
Wykaz literatury 12. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Kuć M., Gałązka M., <i>Prawo karne wykonawcze</i> , Warszawa 2013. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny wykonawczy, Dz.U. 1997 nr 90 poz. 557. Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich, Dz.U. 2014 poz. 382 (tekst jednolity). 13. Literatura uzupełniająca Holda J., Holda Z., Żórawska B., <i>Prawo karne wykonawcze</i> , Warszawa 2012. Postulski K., <i>Kodeks karny wykonawczy. Komentarz</i> , Warszawa 2014. Dąbkiewicz K., <i>Kodeks karny wykonawczy. Komentarz</i> , Warszawa 2013. Bojarski T., Kruk E., Skrętowicz E., <i>Ustawa o postępowaniu w sprawach nieletnich. Komentarz</i> , Warszawa 2014.		

OPIS ZAEĆ

Nazwa zajęć WYKŁAD MONOGRAFICZNY		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	w zakresie wszystkich ścieżek kształcenia	VI	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów w ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	30	20	45	55	3
Analiza literatury			25	30	
Przygotowanie eseju			10	15	
Przygotowanie się do zaliczenia			10	10	
Razem	30	20	45	55	3
Metody dydaktyczne wykład problemowy / wykład z prezentacją multimedialną/dyskusja					
Wymagania wstępne: Ukończenie kursu <i>Współczesne teorie socjologiczne</i>					
Cele przedmiotu Zapoznanie studentów z socjologiczną twórczością jednego z wybitnych przedstawicieli interakcjonizmu symbolicznego. Uwrażliwienie studentów na związki pomiędzy przyjmowaną perspektywą ogólnoteoretyczną i metodologiczną a wynikami, doskonalenie umiejętności analizy tego typu implikacji.					
Treści programowe Amerykański pragmatyzm i interakcjonizm symboliczny jako teoretyczne źródła koncepcji A. L. Straussa „Zwierciadła i maski” – badania procesów formowania się jednostkowej tożsamości. „Konteksty świadomości” i „Czas na umieranie” – badania B.G. Glasera i A.L. Straussa nad umieraniem w szpitalach Metodologia teorii ugruntowanej. Wkład A. L. Straussa w socjologię medycyny, choroby i zdrowia. A. L. Strauss jako socjolog pracy. Porządek negocjowany. Koncepcja światów społecznych A. L. Straussa. Uczniowie A. L. Straussa.					
Efekty uczenia się: Wiedza: W_01 – Posiada wiedzę na temat założeń, możliwości poznawczych i metodologicznych			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia oraz formy i		

konsekwencji interakcjonizmu symbolicznego jako jednej z wpływowych współczesnych orientacji teoretyczno-metodologicznych w socjologii. W_02 – Potrafi interpretować zachowania jednostek, grup i organizacji jako podmiotów konstytuujących struktury społeczne i kształtujących zasady ich działania. W_03 – Zna specyficzne sposoby prowadzenia badań jakościowych wpływające z założeń interakcjonizmu symbolicznego Umiejętności: U_01 – Potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną do interpretowania zjawisk i procesów społecznych U_02 – Posiada umiejętność przygotowywania typowych prac pisemnych w języku polskim z zakresu socjologii U_03 – Doskonali umiejętność obserwowania i interpretowania zjawisk społecznych rozmaitej natury Kompetencje społeczne: K_01 – Rozumie potrzebę dokształcania się, doskonali swoje umiejętności K_02 – Ma kompetencje językowe i potrafi przekazywać wiedzę socjologiczną		podstawowe kryteria oceny Zaliczenie z oceną Ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen częściowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru B. Formy i kryteria zaliczenia Kolokwium pisemne obejmujące swoim zakresem treści wykładów i lektur obowiązkowych. Student będzie obowiązany napisać pięciostronicowy esej odnoszący się (lub rozwijający) problematykę poruszaną na wykładzie. Za znaczącą, merytoryczną aktywność w dyskusji podczas wykładu studentom będą przyznawane punkty, które zostaną przeliczone na konwencjonalną ocenę szkolną. <table border="1"> <thead> <tr> <th rowspan="2">Skala ocen dla wykłady</th><th rowspan="2">Kod</th><th>Suma</th></tr> <tr> <th>Ocena semestralna</th></tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Kolokwium pisemne</td><td>K₁</td><td>50%</td></tr> <tr> <td>Esej</td><td>E₂</td><td>35%</td></tr> <tr> <td>Merytoryczna aktywność w dyskusji</td><td>A</td><td>15%</td></tr> <tr> <td>Suma</td><td></td><td>100%</td></tr> </tbody> </table> Ocena końcowa zostanie przeliczona według wzoru: Ocena końcowa = kolokwium*0,5 + ocena eseju*0,35 + ocena aktywności*0,15. Ocena końcowa z zaliczenia modułu jest przeliczana na stopień według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z K₁ lub/i E₂ uniemożliwia wystawienie pozytywnej oceny końcowej.	Skala ocen dla wykłady	Kod	Suma	Ocena semestralna	Kolokwium pisemne	K ₁	50%	Esej	E ₂	35%	Merytoryczna aktywność w dyskusji	A	15%	Suma		100%
Skala ocen dla wykłady	Kod	Suma																
		Ocena semestralna																
Kolokwium pisemne	K ₁	50%																
Esej	E ₂	35%																
Merytoryczna aktywność w dyskusji	A	15%																
Suma		100%																
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się																
	kolokwium	W_01, W_02, W_03																
	samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (esej) ocena aktywności na zajęciach	W_02, U_02, U03, K_02 U_01, U_03, K_01, K_02																

Matryca efektów kształcenia dla przedmiotu		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01 W_02 W_03	K_W02, K_W09, K_W12 K_W03, K_W04, K_W05, K_W12 K_W08	P6S_WG, P6S_WK P6S_WG, P6S_WK P6S_WG
U_01 U_02 U_03	K_U01, K_U03, K_U05 K_U06, K_U08, K_U10 K_U04, K_U07	P6S_UW P6S_UW, P6S_UO, P6S_UK P6S_UW, P6S_UK
K_01 K_02	K_K01, K_K08 K_K02, K_K10	P6S_KK P6S_KK, P6S_KR
Wykaz literatury Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): 3. Strauss A. L., 2013, <i>Zwierciadła i maski. W poszukiwaniu tożsamości</i>, Kraków: Zakład Wydawniczy Nomos, (wybrane fragmenty) 4. Glaser B. G., Strauss A.L., 2006, <i>Konteksty świadomości i interakcja społeczna</i>, [w:] <i>Współczesne teorie socjologiczne, t. 1</i>, wybór i opracowanie A. Jasińska-Kania i in. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar, 5. Kacperczyk A., 2005, <i>Zastosowanie koncepcji społecznych światów w badaniach empirycznych</i>, [w:] <i>Konstruowanie jaźni i społeczeństwa</i>, E. Hałas i K. T. Konecki (red.) Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar Literatura uzupełniająca 1. Bokszański Z. 1986, <i>Koncepcja tożsamości jednostki w pracach Anselma L. Straussa</i>, „Studia Socjologiczne” nr 2. 2. Glaser B. G., Strauss A.L., 2009, <i>Odkrywanie teorii ugruntowanej</i>, Kraków: Zakład Wydawniczy Nomos, (wybrane fragmenty) 3. Konecki K. T., 1988, <i>Praca w socjologii interakcjonistycznej</i>, „Studia Socjologiczne”, nr 1.		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć SEMINARIUM DYPLOMOWE		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 16	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	w zakresie wszystkich ścieżek kształcenia	III-VI	
Dyscyplina: nauki socjologiczne -100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów w ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia	120	80	280	320	16
Analiza literatury			85	95	
Przygotowanie i realizacja projektu badawczego			80	90	
Napisanie pracy			115	135	
Razem	120	80	280	320	16
Metody dydaktyczne: Dyskusja (seminaryjna, nad referatem), klasyczna metoda problemowa, giełda pomysłów.					
Wymagania wstępne: Wiedza z zakresu obszaru poznawczego i badawczego nauk społecznych, zasad pisanie pracy dyplomowej, metod badań społecznych i ich zastosowania.					
Cele przedmiotu: Przygotowanie studenta do napisania pracy dyplomowej o charakterze empirycznym. Kształtowanie umiejętności z zakresu metodologii badań naukowych w samodzielnych badaniach własnych. Budowanie krytycznej i kreatywnej postawy studentów wobec problemów naukowych i edukacyjnych, ugruntowanie rozumienia znaczenia prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej.					
Treści programowe Omówienie i ustalenie tematu pracy i jej struktury (formalna strona pracy – budowa, strona tytułowa, wstęp, spis treści); forma zewnętrzna pracy, forma gramatyczna, styl i poprawność języka; sposoby cytowania literatury (odsyłacze i spis literatury cytowanej); ustalenie celów i zadań, określenie podmiotu i przedmiotu; sformułowanie problemu badawczego i hipotez badawczych; logiczna analiza podstawowych pojęć, ustalenie listy zmiennych i ich zdefiniowanie. Omówienie formy zewnętrznej pracy, formy gramatycznej, stylu i poprawności języka.					

Omówienie sposobu cytowania literatury (odsylacze i spis literatury cytowanej). Projekt badawczy (sformułowanie problemu badawczego, ustalenie celów i zadań, określenie podmiotu i przedmiotu, logiczna analiza podstawowych pojęć, ustalenie listy zmiennych i ich zdefiniowanie, sformułowanie hipotez badawczych – w przypadku projektu badania ilościowego, opracowanie strategii badawczej – w przypadku projektu badania jakościowego). Wybór terenu badań i dobór próby badawczej. Uporządkowanie danych badawczych. Analiza i interpretacja wyników badań, wybór metody prezentacji wyników. Złożenie pracy dyplomowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza

W_01 - Ma uporządkowaną, pogłębioną, szczegółową wiedzę o specyfice przedmiotowej i terminologicznej w odniesieniu do przedmiotu pracy dyplomowej oraz posiada wiedzę o wymaganiach i strukturze pracy dyplomowej.

W_02 Zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego.

W_03 Posiada wiedzę o układzie treściowym i zasadach przygotowania publikacji naukowej oraz o tym jak wyselekcjonować literaturę do wybranego tematu pracy.

W_04 Zna przeznaczenie przypisów, ich rodzaje, sposoby tworzenia, posiada wiedzę jak korzystać z materiałów statystycznych oraz wiedzę o sposobach ich prezentacji.

Umiejętności

U_01 Umie samodzielnie poszukiwać materiały źródłowe, związane z tematem pracy, posługując się literaturą przedmiotu i innymi materiałami w toku prowadzenia rozważań.

U_02 Potrafi udokumentować i prezentować wyniki pracy badawczej.

U_03 Potrafi wykorzystywać cudzy dorobek naukowy z powołaniem się na źródła oraz zorientować się, czy informacja zdobyta przez niego nie jest kradzieżą intelektualną.

Kompetencje społeczne

K_01 Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania.

K_02 Prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia

Warunkiem zaliczenia jest złożenie pracy dyplomowej

Ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen cząstkowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru

Skala ocen dla ćwiczeń	kod	Ocena końcowa
Złożenie pracy dyplomowej	Z1	60%
Przygotowanie i prezentacja projektu	P1	25%
Analiza literatury	A1	15%
Razem		100%

Ocena końcowa za moduł jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_m = [(P_3 \times O_3) + (P_4 \times O_4) + (P_5 \times O_5) + (P_6 \times O_6)] / \Sigma P$$

P₃ – punkty ECTS za semestr 3

P₄ – punkty ECTS za semestr 4

P₅ – punkty ECTS za semestr 5

P₆ – punkty ECTS za semestr 6

O₃ – ocena za semestr 3

O₄ – ocena za semestr 4

O₄ – ocena za semestr 5

O₆ – ocena za semestr 6

O_m - ocena końcowa za moduł

ΣP – suma punktów ECTS za przedmiot

Ocena końcowa jest przeliczana według zasady:

3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)

3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5)

3,75 – 4,24 – dobry (4,0)

dylematy związane z napisaniem pracy dyplomowej, K_03 Potrafi uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności.	4,25 – 4,74 – dobry plus (4.5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
--	--

Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się
	indywidualna rozmowa i konsultacja z dyplomantem	W_01, W_02, W_03, W_04, U_01, U_02, U_03, K_01, K_02, K_03
	prezentacja projektu	W_01, W_02, W_03, W_04, U_01, U_02, U_03, K_01, K_02, K_03
	ocena pracy dyplomowej	W_01, W_02, W_03, W_04, U_01, U_02, U_03, K_01, K_02, K_03

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01 W_02 W_03 W_04	K_W02, K_W03, K_W04, K_W08, K_W15 K_W13 K_W01, K_W15 K_W01, K_W08	P6S_WG, P6S_WK P6S_WK P6S_WG P6S_WG
U_01 U_02 U_03	K_U03, K_U05 K_U04, K_U05, K_U06, K_U07 K_U07, K_U09, K_U10	P6S_UW P6S_UW P6S_UW, P6S_UO, P6S_UK
K_01 K_02 K_03	K_K01, K_K02 K_K08, K_K09, K_K10 K_K01	P6S_KK P6S_KR, P6S_KK P6S_KK

Wykaz literatury

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć:

Gambarelli G., Łucki Z., Jak przygotować pracę dyplomową lub doktorską: wybór tematu, pisanie, prezentowanie, publikowanie. Wyd. 4, Universitas, Kraków 2001.

Grzybowski P., Sawicki K., Pisanie prac i sztuka ich prezentacji, Oficyna wydawnicza Impuls, Kraków 2010.

Pawlik K., Zenderowski R., Dyplom z internetu. Jak korzystać z Internetu pisząc pracę dyplomową?, CDeWu, Warszawa 2015.

Pioterek P., Zieleniecka B., Technika pisania prac dyplomowych. Wyd. 3 zm. i uzup. Wydaw. Wyższej Szkoły Bankowej, Poznań 2004.

Wojcik K., Piszę akademicką pracę promocyjną - licencjacką, magisterską, doktorską, "Placet", Warszawa 2005.

B. Literatura uzupełniająca:

Krajewski M., Vademecum autora i wydawcy prac naukowych, Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna, Włocławek 2001.

Oliver P., Jak pisać prace uniwersyteckie, Wydaw. Literackie, Kraków 1999.

Boć J., Jak pisać pracę magisterską, Kolonia Limited, Wrocław 2006.

Kolman R., Zdobywanie wiedzy: poradnik podnoszenia kwalifikacji (magisteria, doktoraty,

habilitacje), Branta, Bydgoszcz - Gdańsk 2004.

Zenderowski R., Technika pisania prac magisterskich : krótki przewodnik po metodologii pisania pracy dyplomowej, CeDeWu, Warszawa 2005.

Zajęcia dla ścieżki kształcenia:

Asystent rodziny (AR)

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć METODYKA PRACY ASYSTENTA RODZINY		Forma zaliczenia Egzamin		Liczba punktów ECTS 5	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	w zakresie ścieżki kształcenia Asystent rodziny	IV	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 40,0%, pedagogika – 20,0%, psychologia – 40,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktó w ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonar ne	studia stacjonar ne	studia niestacjonar ne	
Wykład	30	10	20	40	2
Analiza literatury			10	28	
Przygotowanie do kolokwium			10	12	
Zajęcia praktyczne/ćwiczenia umiejętności praktycznych	30	20	45	55	3
Przygotowanie do ćwiczeń			20	25	
Prezentacja projektu			10	13	
Wykonanie zadań			15	17	
Razem	60	30	65	95	5
Metody dydaktyczne: Wykład problemowy, analiza teksów źródłowych z dyskusją, Ćwiczenia audytoryjne: metoda projektów (prezentacja projektu wraz z dyskusją)					
Wymagania wstępne: Ogólna wiedza o funkcjonowaniu społeczeństwa.					
Cele przedmiotu: Przyswojenie przez studentów podstawowych wiadomości z zakresu metodologii nauk społecznych; przygotowanie studentów do samodzielnego przeprowadzenia badań empirycznych i opracowania wyników badań.					
Treści programowe: (wykłady i ćwiczenia) Wybrane podejścia aksjologiczne i teoretyczne w pracy socjalnej Podejście Skoncentrowane na Rozwiązaniach (PSR) Praca socjalna, wychowawcza i terapeutyczna asystenta z rodziną w Polsce					

Praca socjalna z rodziną - stan obecny i kierunki zmian
Definicja pojęcia asystentury rodziny
Rola, kompetencje, zadania i organizacja pracy asystenta rodziny w świetle literatury przedmiotu
Plan pracy z rodziną biologiczną wychowującą dzieci w domu rodzinnym
Plan pracy z rodziną dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej
Dyskusja nad standardami pracy asystenta rodziny
Różne modele metodycznego działania asystenta rodziny.
Metody pracy asystenta rodziny skoncentrowane na rozwiązywaniu problemów
Diagnoza rodziny
Metody działania asystenta rodziny
Dodatkowe wskazania do pracy asystenta z rodziną z wieloma problemami
Wskazania do pracy z dzieckiem z rodziny z wieloma problemami
Metody praktycznego zastosowania idei empowerment w pracy asystenta rodziny
Metodyka pracy asystenta rodziny w modelu Podejścia Skoncentrowanego na Rozwiązaniach
Struktura pracy w modelu PSR
Umiejętności PSR
Główne metody, techniki i narzędzia PSR
Inne pomocne techniki do wykorzystania w pracy z klientem w ramach modelu PSR
Ćwiczenia dla całej rodziny
Wskazówki metodyczne do prowadzenia PSR-owych spotkań rodzinnych
Wskazówki do pracy z dziećmi i młodzieżą
Pomocne techniki do pracy z dziećmi i młodzieżą
Zastosowanie modelu PSR w pracy asystenta rodziny w szczególnych przypadkach

Efekty uczenia się Wiedza: W_01 - Wymienia i definiuje podstawowe pojęcia dotyczące rodzajów więzi społecznych i rodzinnych oraz zna prawidłowości rządzące nimi; W_02 - Zna źródła pozyskania dokumentów urzędowych oraz ich zastosowania; Umiejętności: U_01 – Prawidłowo interpretuje akty normatywne, posługując się narzędziem badawczym w zależności od określonego kontekstu społecznego; U_02 - Posiada umiejętność rozumienia procesów społecznych oraz dokonuje właściwej analizy ich przyczyn; Kompetencje społeczne: K_01 - Dyskutuje na temat współczesnych problemów i pytań człowieka, w szczególności w odniesieniu do życia rodzinnego, realizując przy tym cele społeczne; K_02 - Jest tolerancyjny oraz przestrzega zasad etyki zawodowej.		Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia: Egzamin B. Formy i kryteria zaliczenia: Wykład – zaliczenie pisemne ze znajomości zagadnień poruszanych na wykładach. Ćwiczenia – zaliczenie pisemne ćwiczeń; studium przypadku/ referat, aktywny udział na zajęciach. <i>Tabela nr 1.</i> <table><tr><td rowspan="2">Skala ocen dla wykładów</td><td rowspan="2">Kod</td><td>Suma</td></tr><tr><td>Ocena semestralna</td></tr><tr><td>Kolokwium</td><td>K₁</td><td>100%</td></tr></table> Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną. <i>Tabela nr 2.</i> <table><tr><td rowspan="2">Skala ocen dla ćwiczeń</td><td rowspan="2">Kod</td><td>Suma</td></tr><tr><td>Ocena semestralna</td></tr><tr><td>Kolokwium</td><td></td><td>50%</td></tr><tr><td>Zadanie do wykonania</td><td>Z1</td><td>25%</td></tr><tr><td>Odpowiedź ustna</td><td>A1</td><td>25%</td></tr><tr><td>Suma</td><td></td><td>100%</td></tr></table> Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru: $Oks = [(PW \times OW) + (P\acute{C}w \times O\acute{C}w)] / \Sigma P$ Pw – punkty ECTS wykładów za semestr P $\acute{C}$ w – punkty ECTS ćwiczeń za semestr OW – ocena wykładu; O $\acute{C}$ w – ocena ćwiczeń; Oks - ocena końcowa semestralna Σ P – suma punktów ECTS za semestr Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiejkolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.		Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma	Ocena semestralna	Kolokwium	K ₁	100%	Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma	Ocena semestralna	Kolokwium		50%	Zadanie do wykonania	Z1	25%	Odpowiedź ustna	A1	25%	Suma		100%
Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma																								
		Ocena semestralna																								
Kolokwium	K ₁	100%																								
Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma																								
		Ocena semestralna																								
Kolokwium		50%																								
Zadanie do wykonania	Z1	25%																								
Odpowiedź ustna	A1	25%																								
Suma		100%																								
		Numer efektu uczenia się z sylabusu																								
Metody weryfikacji	Kolokwium zaliczeniowe	W_01, W_02, U_01, U_02																								

efektów uczenia się	Samodzielnie wykonanie przez studenta zadania (prezentacja, projekty)	W_01, W_02, U_1, U_02 W_02, U_01, U_02, K_01, K_02
	Ocena odpowiedzi ustnej	

Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy kwalifikacyjnej
W_01	K1_W01	P6S_WG
W_02	K1_W02	P6S_WG
U_01	K_U01	P6S_UW
U_02	K1_U02	P6S_UW
K_01	K_K02	P6S_KK
K_02	K_K04	P6S_KR

Wykaz literatury

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):

- I. Krasiejko, Metodyka działania asystenta rodziny Różne modele pracy socjalnej i terapeutycznej z rodziną, Katowice 2012
A. Dębska – Cenian, Asystowanie – rozważania na temat istoty silnie zindywidualizowanego wsparcia, w: M. Szpunar (red.), Asystentura rodziny. Nowatorska metoda pomocy społecznej w Polsce, Gdynia 2010,
I. Krasiejko, Praca socjalna w praktyce asystenta rodziny. Przykład podejścia skoncentrowanego na rozwiązaniach, Wyd. Naukowe Śląsk, Katowice 2011,
J. A. Malinowski, Role, funkcje i zadania asystenta rodzinnego, w: A. Żukiewicz (red.) Asystent rodzinny. Nowy zawód i nowa usługa w systemie wspierania rodzin. Od opieki do wsparcia, Wyd. Impuls, Kraków 2011.

B. Literatura uzupełniająca

- A. Kotlarska – Michalska, Praca socjalna w rodzinie, z rodziną i dla rodziny w perspektywie ról zawodowych pracownika socjalnego i asystenta rodziny, w: A. Żukiewicz (red.), Asystent rodzinny. Nowy zawód i nowa usługa w systemie wspierania rodzin. Od opieki do wsparcia, Wyd. Impuls, Kraków 2011,
A. Dunajska, D. Dunajska, B. Klein, Asystentura w pomocy społecznej, Warszawa, 2011.
I. Krasiejko, Praca socjalna w praktyce asystenta rodziny, Wyd. Naukowe Śląsk, Katowice 2011,

OPIS ZAEĆ

Nazwa zajęć PROBLEMY I POTRZEBY RODZIN DYSFUNKCYJNYCH		Forma zaliczenia Egzamin		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Ścieżka kształcenia Asystent rodziny	V	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	10	35	40	2
Analiza literatury			20	25	
Przygotowanie do egzaminu			15	15	
Zajęcia praktyczne/ćwiczenia audytoryjne	30	15	20	35	2
Przygotowanie do ćwiczeń			10	15	
Opracowanie i prezentacja projektu (case study)			10	10	
Razem	45	25	55	75	4
Metody dydaktyczne: Wykład konwersatoryjny. Ćwiczenia audytoryjne: metoda projektów (prezentacja projektu wraz z dyskusją), studium przypadku, praca w grupach, analiza tekstów z dyskusją					
Wymagania wstępne: zaliczenie przedmiotów: Podstawy socjologii, Psychologia społeczna, Metodyka pracy asystenta rodziny.					
Cele przedmiotu: Zaznajomienie studentów z problematyka rodzin dysfunkcyjnych oraz sposobami diagnozowania i pomocy rodzinom.					
Treści programowe: (wykłady i ćwiczenia) Patologia – dezorganizacja – dysfunkcja: uporządkowanie pojęć. Rodzina (funkcje rodziny, relacje rodzinne, procesy wewnątrzrodzinne). Możliwości i sposoby diagnozowania rodziny. Typologia dysfunkcji w rodzinie. Problemy uzależnienia, przemocy, długotrwałej choroby, długotrwałego bezrobocia, niewydolności wychowawczej, ubóstwa i wykluczenia społecznego w kontekście funkcjonowania rodziny. Przyczyny problemów wywołujących dysfunkcje i ich konsekwencje. Kryzys w rodzinie i mechanizmy jego powstawania a dysfunkcje rodziny.					

Charakterystyka rodzin z problemem alkoholowym (uzależnienia).

Charakterystyka rodzin z przemocą.

Funkcjonowanie rodzin dotkniętych chorobą.

Funkcjonowanie rodzin dotkniętych bezrobociem.

Rodziny niewydolne w sprawach opiekuńczo-wychowawczych.

Praca z rodzinami dysfunkcyjnymi.

Efekty uczenia się

Wiedza:

W_01 – Zna w sposób uporządkowany koncepcje i pojęcia dotyczące rodziny funkcjonalnej i dysfunkcjonalnej.

W_02 – Posiada wiedzę z zakresu sytuacji kryzysowych w rodzinie, ich uwarunkowań i konsekwencji.

W_03 – Zna i rozumie konkretne problemy dysfunkcjonalności rodziny.

W_04 – Posiada wiedzę praktyczną na temat możliwości wspierania rodziny i jej członków w sytuacji zagrożenia, zaniedbania i bezradności.

Umiejętności:

U_01 – Umie dokonać (zgodnie ze standardami etycznymi) diagnozy zagrożeń i powiązać je z konkretnymi dysfunkcjami rodziny.

U_02 – Potrafi zaprojektować elementarne działanie pomocowe na rzecz rodzin dotkniętych dysfunkcją.

Kompetencje społeczne:

K_01 – Wykazuje wrażliwość na problemy współczesnej rodziny.

K_02 – Posiada motywację do podejmowania działań na rzecz rodziny dysfunkcyjnej.

K_03 – Posiada przekonanie o konieczności pogłębiania wiedzy dotyczącej problematyki rodzin dysfunkcyjnych i form pracy z nimi.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia:

Egzamin

B. Formy i kryteria zaliczenia:

Wykład – egzamin pisemny ze znajomości problematyki wykładów i literatury przedmiotu.

Ćwiczenia:

– Przygotowanie projektu polegającego na diagnozie przypadku rodziny dysfunkcyjnej i opracowanie elementarnych form pomocowych.

– Aktywność na zajęciach

Tabela nr 1.

Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Egzamin	K ₁	100%
Razem		100%

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną.

Tabela nr 2.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Zadanie do wykonania	Z1	80%
Odpowiedź ustna	A1	20%
Razem		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$Oks = [(PW \times OW) + (P\acute{C}w \times O\acute{C}w)] / \Sigma P$$

Pw – punkty ECTS wykładów za semestr

P $\acute{C}$ w – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

OW – ocena wykładu;

O $\acute{C}$ w – ocena ćwiczeń;

Oks - ocena końcowa semestralna

Σ P – suma punktów ECTS za semestr

Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady:

3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)

3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5)

		3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
		Numer efektu uczenia się
Metody weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin	W_01, W_02, W_03
	Samodzielnie wykonane przez studenta zadanie (prezentacja, projekty)	W_03, W_04, U_1, U_02
	Ocena aktywności na zajęciach	K_01, K_02, K_03
Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy kwalifikacyjnej
W_01	K1_W02, K1_W05	P6S_WG
W_02	K1_W05, K1_W11	P6S_WG
W_03	K1_W09	P6S_WK
W_04	K1_W07	P6S_WG
U_01	K1_U03	P6S_UW
U_02	K1_U09	P6S_UO
K_01	K1_K03	P6S_KO
K_02	K1_K02	P6S_KK
K_03	K1_K01	P6S_KK
Wykaz literatury A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Prajsner M, <i>Rodzina dysfunkcyjna</i> , http://www.parpa.pl/download/remedium/prajsnermaj.pdf Mellibruda J, <i>Wybrane problemy patologii życia rodzinnego</i> , [w:] Psychologia. Podręcznik akademicki. Jednostka w społeczeństwie i elementy psychologii stosowanej. Gdańsk 2002. Mazur J, <i>Przemoc w rodzinie</i> , Warszawa 2002. Sztander W, <i>Rodzina z problemem alkoholowym</i> , Warszawa 2003. <i>Zagrożenia życia rodzinnego</i> , red, Poraj G., Rostowski J., Łódź 2003 B. Literatura uzupełniająca Reichman W. <i>Rodzina problemowa</i> , [w:] „Wspólne tematy” 2001, cz.1 nr 9, cz.2 nr 10. <i>Praca socjalna wobec nowych obszarów wykluczenia społecznego</i> , red. Wódz K., Pawlas-Czyż, S., Toruń 2008. <i>Wybrane zagadnienia interwencji kryzysowej. Poradnik dla pracowników socjalnych</i> , red. Badura-Madej, Katowice 1999. <i>Bezradność. Interdyscyplinarne studium zjawiska w kontekście zmiany społecznej i edukacyjnej</i> , red. Gajdzica Z., Rembierz M., Katowice 2005		

OPIS ZAEĆ

Nazwa zajęć PEDAGOGIKA		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Ścieżka kształcenia Asystent rodziny	IV	
Dyscyplina: pedagogika – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	10	10	15	1
Analiza literatury			6	10	
Przygotowanie do zaliczenia			4	5	
Zajęcia praktyczne/ćwiczenia audytoryjne	15	10	35	40	2
Przygotowanie do ćwiczeń			18	23	
Przygotowanie pracy pisemnej			17	17	
Razem	30	20	45	55	3
Metody dydaktyczne: wykłady problemowe wspomagane multimedialnie, dyskusja, praca w grupach; samodzielne wykonanie zadania przez studenta					
Wymagania wstępne:. Ogólna wiedza o wychowaniu człowieka					
Cele przedmiotu: Zapoznanie studentów z obszarem wiedzy nauk o wychowaniu w szczególności pedagogiki. Zapoznanie ze współczesnymi nurtami nauk o wychowaniu, a także metodami badawczymi typowymi dla pedagogiki.					
Treści programowe: (wykłady i ćwiczenia) • Pedagogika jako dyscyplina wiedzy i jej miejsce w systemie nauk; • Język nauk o wychowaniu; • Wybrane filozoficzne podstawy edukacji (idealizm, realizm, naturalizm, pragmatyzm, egzystencjalizm, liberalizm, konserwatyzm); • Ideologia a edukacja (funkcje ideologii i ideologiczny wymiar edukacji);					

- Współczesne konteksty pedagogiki;
- Metody badań w pedagogice.

Efekty uczenia się

Wiedza:

W_01 Zna podstawową terminologię używaną w pedagogice.

W_02 Posiada wiedzę na temat filozoficznych podstaw edukacji i kondycji współczesnego człowieka.

Umiejętności:

U_01 Potrafi prawidłowo wskazać metodę badań do wskazanego problemu pedagogicznego.

U_02 Posiada umiejętność krytycznej analizy zjawisk pedagogicznych.

Kompetencje społeczne:

K_01 Posiada kompetencje językowe pozwalające na swobodne posługiwanie się wiedzą pedagogiczną i jej przekazywanie.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia: zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia:

- Wykłady – kolokwium pisemne

- Ćwiczenia:

-Przygotowanie eseju

- ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen częściowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru

Tabela 1 - Wykłady

Skala ocen dla wykładów	kod	Ocena końcowa
Kolokwium	K1	100%

Tabela 2 - Ćwiczenia

Skala ocen dla ćwiczeń	kod	Ocena końcowa
esej	E1	70%
Aktywność na zajęciach	A1	30%
Razem		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\check{c}w} \times O_{\check{c}w})] / \Sigma P$$

P_w – punkty ECTS wykładów za semestr

$P_{\check{c}w}$ – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

O_w – ocena wykładu;

$O_{\check{c}w}$ – ocena ćwiczeń;

O_{ks} - ocena końcowa semestralna

ΣP – suma punktów ECTS za semestr

Ocena końcowa za moduł jest składową 60% oceny za egzamin i 40% ocena końcowa przeliczana według wzoru:

$$O_{KM} = [(A \times 40) + (B \times 60)] / 100$$

O_{KM} – ocena końcowa za moduł

A – ocena końcowa z semestru

		B – ocena za egzamin Ocena końcowa jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
Metody weryfikacji efektów uczenia się	Kolokwium Esej Aktywność na zajęciach	W_01, W_02 U_02, K_01 W_01, W_02, U_01, K_01
Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01 W_02	K1_W01 K1_W06	P6S_WG P6S_WG
U_01 U_02	K1_U05, K1_U07 K1_U03	P6S_UW, P6S_UK
K_01	K1_K10	P6S_KR
Wykaz literatury 14. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Dudzikowa M., Czerepaniak – Walczak M. (2007) (red.). <i>Wychowanie. Pojęcia, procesy, konteksty.</i> Tom I i IV, Gdańsk: GWP. Gutek G. (2003). <i>Filozoficzne i ideologiczne podstawy edukacji.</i> Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Kwieciński Z., Śliwerski B. (2005) (red.). <i>Pedagogika. Podręcznik akademicki.</i> Tom I. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. Śliwerski B. (2006). (red.). <i>Pedagogika.</i> Tom I i III. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. B. Literatura uzupełniająca Dudzikowa M., Czerepaniak – Walczak M. (2010) (red.). <i>Wychowanie. Pojęcia, procesy, konteksty.</i> Tom II i V, Gdańsk: GWP. Jaworska T., Leppert R. (1998) (red.). <i>Wprowadzenie do pedagogiki. Wybór tekstów.</i> Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”. Kopciewicz L. (2007). <i>Rodzaj i edukacja. Studium fenomenograficzne z zastosowaniem teorii społecznej Pierre’a Bourdieu.</i> Wrocław: Wydawnictwo Naukowe Dolnośląskiej Szkoły Wyższej Edukacji TWP we Wrocławiu. Korzeniowska W. (2002) (red.). <i>Przemiany w naukach o wychowaniu – idee, koncepcje, rzeczywistość edukacyjna.</i> Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”. Kunowski S. (1993). <i>Podstawy współczesnej pedagogiki.</i> Warszawa: Wydawnictwo Salezjańskie.		

- Kunowski S. (2000). *Problematyka współczesnych systemów wychowania*. Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”.
- Pankowska D. (2003). *Wychowanie a role płciowe*. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Pedagogiczne.
- Pilch T. (2005) (red.). *Encyklopedia pedagogiczna XXI wieku*. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie „Żak”.
- Rousseau J.J. (1955). *Emil, czyli o wychowaniu*. Wrocław: Zakład Narodowy im. Ossolińskich.
- Śliwerski B. (2011). *Współczesna myśl pedagogiczna. Znaczenia, klasyfikacja, badania*. Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”.
- Żlobicki W. (2002). *Ukryty program w edukacji*. Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”.

OPIS ZAEŁĆ

Nazwa zajęć PSYCHOLOGIA ROZWOJOWA I WYCHOWAWCZA		Forma zaliczenia Egzamin		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Ścieżka kształcenia Asystent rodziny	V	
Dyscyplina: psychologia – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów w ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	10	35	40	2
Analiza literatury			20	25	
Przygotowanie do egzaminu			15	15	
Zajęcia praktyczne/ćwiczenia audytoryjne	15	10	35	40	2
Przygotowanie do ćwiczeń			20	25	
Przygotowanie pracy pisemnej/prezentacji			15	15	
Razem	30	20	70	80	4
Metody dydaktyczne: wykłady problemowe wspomagane multimedialnie, ćwiczenia audytoryjne: analiza tekstów z dyskusją, praca w grupach, dyskusja, rozwiązywanie zadań					
Wymagania wstępne:.. ogólna wiedza o rozwoju człowieka					
Cele przedmiotu: zapoznanie studentów z obszarem wiedzy psychologicznej dotyczącej zmian zachodzących w zachowaniu i zdolnościach pojawiających się w miarę rozwoju człowieka. Zostaną również przedstawione prawidłowości dotyczące rozwoju sfer; poznawczej, społecznej, emocjonalnej, moralnej oraz fizycznej człowieka..					
Treści programowe: (wykłady i ćwiczenia)					
1. Psychologia a inne nauki pokrewne.					
2. Zasady i prawa rozwoju człowieka.					

3. Zagadnienia okresu prenatalnego; płodowy rozwój człowieka, czynniki zaburzające rozwój prenatalny.
4. Okres okołoporodowy, depresja poporodowa, psychoprofilaktyka.
5. Problematyka okresu noworodkowego, obszary przystosowania do życia postnatalnego.
6. Noworodek; charakterystyczne odruchy, lokomocja i manipulacja, rozwój sensoryczny.
7. Okres inteligencji sensoryczno-motorycznej, kontakty społeczne, style przywiązania.
8. Prezentacja medialna podsumowująca wcześniejsze zagadnienia.
9. Rozwój dziecka w okresie poniemowlęcym, poziom rozwoju psychoruchowego, rozwój czynności poznawczych.
10. Proces kształtowania się mowy i komunikacji u dzieci 2-3 letnich, rozwój obrazu własnej osoby, rozwój społeczny.
11. Przygotowanie dziecka do przedszkola, rozwój somatyczny i aktywność ruchowa, procesy poznawcze, mowa.
12. Rozwój moralny, emocjonalny i społeczny dziecka 4-6 letniego, kontakty z rodzeństwem, zabawa główną formą aktywności dziecka.
13. Proces rozwoju osobowości dziecka, zagadnienia twórczości dziecięcej.
14. Zaburzenia okresu dziecięcego, sytuacje stresogenne dla dziecka i formy radzenia sobie, zagadnienia: nerwicy, fobii, autyzmu.
15. Agresja i przemoc oraz ich skutki dla rozwoju dziecka w aspekcie psychospołecznym i medycznym. Sposoby profilaktyki.
16. Rozwój dziecka w okresie szkolnym, sytuacja dziecka w szkole, osiągnięcia stadium operacji konkretnych, znajomość modeli moralności.
17. Adolescencja w perspektywie fizjologicznej, psychologicznej oraz socjologicznej, rozwój procesów poznawczych i moralności.
18. Tożsamość i identyfikacja z własną płcią w okresie adolescencji, grupa rówieśnicza a dorastający, subkultury młodzieżowe.
19. Problematyka zaburzeń okresu dorastania.
20. Problematyka wczesnej dorosłości, natura rozwoju poznawczego, społecznego, wybór drogi życiowej, aktywność w rolach rodzinnych.
21. Natura rozwoju poznawczego i aktywność zawodowa w okresie średniej dorosłości.
22. Późna dorosłość- wymiar psychologiczno-podmiotowy, zdarzenia krytyczne, teorie adaptacji do starości.

Efekty uczenia się

Wiedza:

W_01 Posiada wiedzę o potocznym, socjologicznym, psychologicznym, prawnym, ekonomicznym ujmowaniu osobowości oraz o zasadach i prawach rozwoju człowieka.

W_02 Zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu okresu prenatalnego, okresu okołoporodowego, okresu noworodkowego, życia postnatalnego; zna i rozumie rozwój dziecka w różnych etapach życia - okres poniemowlęcy, dzieci 2-3 letnie, dziecko 4-6 letni, okres szkolny. Posiada wiedzę o adolescencji w perspektywie fizjologicznej, psychologicznej oraz socjologicznej, o rozwoju procesów poznawczych i moralności oraz o tożsamości i identyfikacji z własną płcią w okresie adolescencji.

W_03 Zna i rozumie problematykę zaburzeń

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia: egzamin

B. Formy i kryteria zaliczenia:

- Wykłady – kolokwium pisemne
- Ćwiczenia:
-Przygotowanie prezentacji

- ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen częściowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru

Tabela 1 - Wykłady

Skala ocen dla wykładów	kod	Ocena końcowa
Kolokwium	K1	100%

okresu dorastania. Posiada wiedzę na temat wczesnej dorosłości, średniej dorosłości, późnej dorosłości. Umiejętności: U_01 Potrafi prawidłowo przeprowadzić diagnostykę dotyczącą rozwoju osobowości. U_02 Potrafi odpowiednio dobrać metody i techniki diagnozowania. Kompetencje społeczne: K_01 Ma świadomości ważności psychologicznych aspektów rozwoju osobowości oraz kompetencji społecznych jednostki.		Tabela 2 - Ćwiczenia		
		Skala ocen dla ćwiczeń	kod	Ocena końcowa
		Prezentacja	P1	100%
		Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru: $O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\dot{C}_w} \times O_{\dot{C}_w})] / \Sigma P$ P_w – punkty ECTS wykładów za semestr $P_{\dot{C}_w}$ – punkty ECTS ćwiczeń za semestr O_w – ocena wykładu; $O_{\dot{C}_w}$ – ocena ćwiczeń; O_{ks} - ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Ocena końcowa za moduł jest składową 60% oceny za egzamin i 40% ocena końcowa przeliczana według wzoru: $O_{KM}=[(A \times 40) + (B \times 60)] / 100$ O_{KM} – ocena końcowa za moduł A – ocena końcowa z semestru B – ocena za egzamin Ocena końcowa jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4.5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.		
Metody weryfikacji efektów uczenia się				
Kolokwium	Numer efektu uczenia się			
prezentacja	W_01, W_02, W_03, K_01			
	W_01, W_02, W_03, U_01, U_02			
Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu				
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy kwalifikacyjnej		
W_01	K1_W06, K1_W07, K1_W011	P6S_WG		
W_02	K1_W06, K1_W07, K1_W011	P6S_WG		
W_03	K1_W06, K1_W07, K1_W011	P6S_WG		

U_01	K1_U02, K1_U03,	P6S_UW
U_02	K1_U05	P6S_UW
K_01	K1_K02, K1_K04, K1_K05	P6S_KK, P6S_KR

Wykaz literatury

15. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):

Brzezińska A., (2004), Społeczna psychologia rozwoju, "Scholar", Warszawa.

Brich A. (2009), Psychologia rozwojowa w zarysie. Od dzieciństwa do dorosłości, PWN Warszawa.

Bryant P.E, Colman A.M (1995), Psychologia rozwojowa, Zysk i S-ka, Poznań.

Brzezińska A. (red.), (2005), Psychologia rozwoju dziecka, PWN, Warszawa.

Harwas- Napierała B., Trempała J. (red.), (2000). Psychologia rozwoju człowieka (t.2), PWN, Warszawa.

Hurlock E. (1985), Rozwój dziecka, PWN, Warszawa.

Ilg F.L., Ames L.B. (1994), Rozwój psychiczny dziecka od 0 do 10 lat, GWP Gdańsk.

Trempała J. (2011), Psychologia rozwoju człowieka. Podręcznik akademicki, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.

B. Literatura uzupełniająca

Kossakowska- Petrycka K., Wałęcka-Matyja K. (2008), Depresyjne zaburzenia nastroju u kobiet po narodzinach dziecka. Acta Universitatis Lodzensis, Folia Psychologica.

Obuchowska I. (1996), Drogi dorastania. Psychologia rozwojowa okresu dorastania dla rodziców i wychowawców, WSiP, Warszawa.

Oster G.D., Gould P. (1999), Rysunek w psychoterapii, GWP, Gdańsk.

Turner J.S., Helms D.B., (1999), Rozwój człowieka, WSiP, Warszawa.

Vasta R., Haith M., (1995), Rozwój dziecka, WSiP, Warszawa.

OPIS ZAEĆ

Nazwa zajęć ELEMENTY EKONOMII I ORGANIZACJI GOSPODARSTWA DOMOWEGO	Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną	Liczba punktów ECTS 3
---	---	---------------------------------

Kierunek studiów: Socjologia

profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Ścieżka kształcenia Asystent rodziny	V

Dyscyplina: ekonomia i finanse – 100,0%

Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	8	10	17	1
Analiza literatury			5	10	
Przygotowanie do kolokwium			5	7	
Ćwiczenia audytoryjne	15	10	35	40	2
Przygotowanie do ćwiczeń			10	10	
Prezentacja projektu			10	15	
Przygotowanie do zaliczenia			15	15	3
Razem	30	18	45	57	

Wykład konwersatoryjny.

Ćwiczenia audytoryjne: metoda projektów (prezentacja projektu wraz z dyskusją), dyskusja

Wymagania wstępne: ogólna znajomość współczesnych problemów humanistyki**Cele przedmiotu:**

Celem przedmiotu jest zaznajomienie studentów z problematyką ekonomicznego funkcjonowania gospodarstwa domowego. Przedstawia on główne determinanty zachowań ekonomicznych gospodarstw domowych oraz ukazuje w jaki sposób należy gospodarować finansami (majątkiem rodziny) w ramach budżetu domowego.

Treści programowe:
(wykłady i ćwiczenia)

1. Gospodarstwo domowe – pojęcie, funkcje i klasyfikacja gospodarstw domowych.
2. Przegląd ważniejszych teorii dotyczących zachowań ekonomicznych gospodarstw domowych – wydatki a użyteczności krańcowe nabywanych dóbr (prawo Hermana H. Gossena), dochody a wydatki na żywność (prawo Ernesta Ch. I. Engela), ogólne zasady zmian poziomu i struktury wydatków gospodarstw domowych, paradoksy zachowań ekonomicznych gospodarstw domowych.

3. Determinanty zachowań ekonomicznych gospodarstw domowych (biologiczne, gospodarcze, społeczne, kulturowe).
4. Zasady i organizacja funkcjonowania gospodarstwa domowego.
5. Bilans majątkowy gospodarstwa domowego – pojęcie, struktura, analiza i ocena bilansu majątkowego.
6. Budżet gospodarstwa domowego – pojęcie, struktura, analiza i ocena budżetu, rachunek przepływów pieniężnych.
7. Planowanie, organizowanie, motywowanie i kontrolowanie działalności finansowej.
8. Zarządzanie majątkiem i kapitałami, budżetem i przepływami pieniężnymi, oszczędnościami i długiem.
9. Miejsce i rola gospodarstwa domowego w gospodarce rynkowej.
10. Instytucjonalne zabezpieczenia interesów gospodarstw domowych.

Efekty uczenia się

Wiedza:

W_01 – ma podstawową wiedzę o istocie gospodarstwa domowego, jego podstawowych funkcjach, zasadach organizacji i determinantach zachowań ekonomicznych.

W_02 - Posiada wiedzę o relacjach między strukturą bilansu majątkowego a strukturą budżetu gospodarstwa domowego oraz regułach dotyczących zarządzania majątkiem, kapitałem, oszczędnościami czy długiem w ramach gospodarstwa domowego.

Umiejętności:

U_01 - Posiada umiejętność rozumienia i analizowania zjawisk oraz procesów społeczno-ekonomicznych zachodzących w ramach gospodarstwa domowego, w tym konsekwencje dla funkcjonowania samego gospodarstwa domowego, jak i jego poszczególnych członków.

U_02 - Potrafi dostrzec problemy związane z funkcjonowaniem gospodarstwa domowego, zaproponować rozwiązanie i przewidzieć ewentualne skutki planowanych działań.

Kompetencje społeczne:

K_01 - jest przygotowany do współpracy w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących cele społeczne.

K_02 - jest przygotowany do kierowania małymi zespołami ludzkimi takimi jak rodzina prowadząca własne gospodarstwo domowe.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia:

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia:

Wykład – zaliczenie pisemne ze znajomości zagadnień poruszanych na wykładach.

Ćwiczenia:

- przygotowanie multimedialnego projektu/referatu i jego prezentacja
- aktywność na zajęciach
- zaliczenie pisemne ćwiczeń

Tabela nr 1.

Skala ocen dla Wykładów	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁	100%

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną.

Tabela nr 2.

Skala ocen dla Ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Zadanie do wykonania	Z1	40%
Aktywność na zajęciach	A1	20%
Zaliczenie pisemne ćwiczeń	Z1	40%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$Oks = [(PW \times OW) + (PĆw \times OĆw)] / \Sigma P$$

Pw – punkty ECTS wykładów za semestr

		Pćw – punkty ECTS ćwiczeń za semestr OW – ocena wykładu; OCw – ocena ćwiczeń; Oks - ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,00 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
		Numer efektu uczenia się
Metody weryfikacji efektów uczenia się	Kolokwium zaliczeniowe	W_01, W_02, U_01, U_02
	Samodzielnie wykonane przez studenta zadanie (prezentacja, projekt, referat)	W_01, W_02, U_1, U_02
	Dyskusja w trakcie zajęć	K_01, K_02
Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy kwalifikacyjnej
W_01, W_02	K1_W02, K1_W03	P6S_WG P6S_WG
U_01, U_02	K1_U02, K1_U09	P6S_UW P6S_UO
K_01, K_02	K1_K02, K1_K11	P6S_KK P6S_KO
Wykaz literatury Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Bywalec Czesław, Ekonomia i finanse gospodarstw domowych, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa Mierzejewska-Majchrzak Joanna, Podstawy ekonomii, Wydawnictwo Difin, Warszawa 2003 Milewski Roman (red.), Elementarne zagadnienia ekonomii, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2008 Literatura uzupełniająca Becker Gary S., Ekonomiczna teoria zachowań ludzkich, PWN, Warszawa 1990 Światowy Grażyna, Zachowania konsumenckie, Akademia Ekonomiczna we Wrocławiu, Wrocław 2006 Żelazna Krystyna, Kowalczyk Iwona, Mikuta Beata (red.), Ekonomia konsumpcji. Elementy teorii, Wydawnictwo SGGW, Warszawa 2002		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów ECTS	
MEDIACJE RODZINNE		Egzamin		3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
Ogólnoakademicki	SPS	Tak		Ścieżka kształcenia Asystent rodziny	VI
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 33,4%, psychologia – 33,3%, nauki prawne – 33,3%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	10	10	15	15	1
Analiza literatury			9	9	
Przygotowanie do kolokwium			6	6	
Cwiczenia umiejętności praktycznych	20	10	30	40	2
Przygotowanie do ćwiczeń			15	20	
Przygotowanie i prezentacja projektu			7	10	
Wykonanie zadań			8	10	
Razem	30	20	45	55	3
Metody dydaktyczne: Wykład konwersatoryjny. Ćwiczenia audytoryjne: metoda projektów (prezentacja projektu wraz z dyskusją)					
Wymagania wstępne: Wymagania formalne: brak Wymagania wstępne: Ogólna znajomość współczesnych problemów rodziny					
Cele przedmiotu: zaznajomienie studentów z różnymi typami konfliktów oraz technikami. Nabycie umiejętności negocjowania i rozwiązywania konfliktów o różnym podłożu w rodzinie.					
Treści programowe: (wykłady i ćwiczenia) Geneza i zasady mediacji rodzinnych Prawne aspekty mediacji Psychologiczne aspekty mediacji rodzinnych Socjologiczne aspekty mediacji rodzinnych					

Przegląd charakterystycznych sytuacji wymagających mediacji rodzinnych
 Mediator jako moderator mediacji. Osoba mediatora i jego zadania.
 Etapy mediacji.
 Etyka zawodowa mediatora.
 Metody i techniki w mediacji rodzinnej.
 Mediacje rodzinne bez udziału dzieci
 Mediacje rodzinne z udziałem dzieci

Efekty uczenia się

Wiedza:

W_01 - Wymienia i definiuje podstawowe pojęcia z zakresu mediacji rodzinnych.

W_02 - Podaje przykłady i streszcza główne metody prowadzenia mediacji rodzinnych.

Umiejętności:

U_01 - Porównuje i klasyfikuje poszczególne teorie i metody mediacji .

U_02 - Porządkuje dane na temat wybranych przypadków mediacji rodzinnych

Kompetencje społeczne:

K_01 - Dyskutuje na temat współczesnych problemów rodziny i sposobów ich konstruktywnego rozwiązywania.

K_02 - Jest otwarty na odmienne poglądy w zakresie mediacji rodzinnych.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia:

Egzamin

B. Formy i kryteria zaliczenia:

Wykład – zaliczenie pisemne ze znajomości zagadnień poruszanych na wykładach.

Ćwiczenia:

– Przygotowanie multimedialnego projektu i jego prezentacja.

– Odpowiedź ustna

Tabela nr 1.

Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁	100%

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną.

Tabela nr 2.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Zadanie do wykonania	Z1	50%
Odpowiedź ustna	A1	50%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$Oks = [(PW \times OW) + (PĆw \times OĆw)] / \Sigma P$$

Pw – punkty ECTS wykładów za semestr

PĆw – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

OW – ocena wykładu;

OĆw – ocena ćwiczeń;

Oks - ocena końcowa semestralna

ΣP – suma punktów ECTS za semestr

Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady:

3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)

3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5)

3,75 – 4,24 – dobry (4,0)

4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5)

4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)

		Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
		Numer efektu uczenia się
Metody weryfikacji efektów uczenia się	Kolokwium zaliczeniowe	W_01, W_02, U_01, U_02
	Samodzielnie wykonane przez studenta zadanie (prezentacja, projekty)	W_01, W_02, U_1, U_02
	Ocena odpowiedzi ustnej	W_02, U_01, U_02, K_01, K_02
Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K1_W01	P6S_WG
W_02	K1_W11	P6S_WG
U_01	K1_U01	P6S_UW
U_02	K1_U03	P6S_UW
K_01	K1_U02	P6S_UW
K_02	K1_K04	P6S_KR
Wykaz literatury Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Każmierczak M., Każmierczak J., 2015: Mediacja rodzinna. Praktyczny poradnik, Difin, Warszawa. Gójska A., 2014: Mediacje rodzinne, Wyd. UW, Warszawa. Gmurzyńska E., Morek R. (red.), 2018: Mediacje. Teoria i praktyka, Wolters Kluwer Polska SA. Konflikty i mediacje we współczesnej rzeczywistości społecznej, red. D. Czakon, A. Margasiński, Wydawnictwo Akademia Jana Długosza, Częstochowa 2007. Beisert, M. 2000: Rozwód. Proces radzenia sobie z kryzysem. Wydawnictwo Fundacji Humaniora, Poznań. Cybulko, A., Siedlecka-Andrychowicz A., 2009: Mediator: role, umiejętności, osobowość. W: E. Gmurzyńska, R. Morka (red.), Mediacje. Teorie i praktyka. Oficyna a Wolters Kluwer business, Warszawa. Literatura uzupełniająca Czy tylko sąd rozstrzygnie w sporze? Mediacja i sądownictwo polubowne, red. A. Rękas, UE; Europejski Fundusz Społeczny, Warszawa 2010. Przybyła H. 1994: Mediacja małżeńska w sprawach rozwodowych. W: J. Stanik, (red.), Wybrane metody diagnostyki i interwencji psychologicznej w sądowych sprawach rodzinnych. Prace Naukowe Uniwersytetu Śląskiego nr 1446, Wyd. Uniwersytetu Śląskiego, Katowice. Fisher R., Ury W., 1991: Dochodząc do tak. Negocjowanie bez poddawania się. Państwowe Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa.		

OPIS ZAEĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 2	
PRAWO CYWILNE I RODZINNE					
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Ścieżka kształcenia Asystent rodziny	IV	
Dyscyplina: nauki prawne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Zajęcia praktyczne/ćwiczenia audytoryjne	25	15	25	35	2
Przygotowanie do ćwiczeń			10	15	
Przygotowanie do kolokwium (K)			5	8	
Przygotowanie projektu lub prezentacji multimedialnej, realizującej jeden z wybranych problemów /zagadnień			10	12	
Razem	25	15	25	35	2
Metody dydaktyczne: Ćwiczenia audytoryjne: analiza tekstów z dyskusją, praca w grupach, studium przypadku, prezentacja multimedialna.					
Wymagania wstępne: wiedza o społeczeństwie i rodzinie					
Cele przedmiotu					
Celem kursu jest zaznajomienie studentów z podstawowymi zagadnieniami z zakresu prawa cywilnego i rodzinnego.					
Treści programowe					
Zobowiązania, prawo rzeczowe, prawo rodzinne i prawo spadkowe – zagadnienia wstępne.					
Zdolność prawna, zdolność do czynności prawnej i czynności prawnej, problematyka zawarcia umowy, wad oświadczenia woli, formy czynności prawnych, pełnomocnictwa, przedawnienia roszczeń i prekluzji.					
Źródła zobowiązania (wynikające z czynności prawnej i z ustawy – bezpodstawne wzbogacenie, delikty), kwestie wykonania i naruszenia zobowiązania.					
Prawo rzeczowe (pojęcie własności, nabycia własności i jej ochrony, użytkowania					

wieczystego i ograniczonych praw rzeczowych a także posiadania).

Prawo rodzinne - osobowe i majątkowe prawo małżeńskie, stosunki między rodzicami i dziećmi i inne prawa i obowiązki wynikające z pokrewieństwa; przysposobienie, opieka i kuratela.

Podstawowe pojęcia prawa spadkowego (dziedziczenie, spadek, rozrządzenie), różne tytuły powołania do dziedziczenia, szczegółowo analizowane są poszczególne formy testamentowe, reguły odnoszące się do powołania spadkobiercy i inne rozrządzenia testamentowe; problematyka własności lokali, hipoteki, zastawu rejestrowego, ochrony praw konsumenta.

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01 Student zna regulacje prawne z zakresu prawa cywilnego i rodzinnego.

Umiejętności

U_01 Student posiada umiejętność właściwej interpretacji przepisów z zakresu prawa cywilnego i rodzinnego oraz potrafi je zastosować do rozwiązania konkretnego problemu.

Kompetencje społeczne

K_01 Student odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania profesjonalne; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

Sposób zaliczenia

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną. Ocena semestralna jest średnią ważoną wyliczaną w oparciu o składniki podane w tabeli nr 2

Tabela nr 1.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Kolokwium	K	50%
Zadanie	Z	50%
Razem		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\acute{c}w} \times O_{\acute{c}w})] / \Sigma P$$

P_w – punkty ECTS wykładów za semestr

$P_{\acute{c}w}$ – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

O_w – ocena wykładu;

$O_{\acute{c}w}$ – ocena ćwiczeń;

O_{ks} – ocena końcowa semestralna

ΣP – suma punktów ECTS za semestr

Ocena końcowa oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady:

3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)

3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5)

3,75 – 4,24 – dobry (4,0)

4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5)

4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)

Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.

Metody

Nr efektu uczenia się

weryfikacji efektów uczenia się	kolokwium	W_01, U_02
	samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	W_01, U_02,
	ocena aktywności na zajęciach	K_01

Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy kwalifikacyjnej
W_01	K1_W02, K1_W09	P6S_WG, P6S_WK
U_01	K1_U01	P6S_UW
K_01	K1_K07	P6S_KO

Wykaz literatury:

Literatura podstawowa

A.

Z.Radwański, A.Olejniczak, Prawo cywilne. Część ogólna, C.H. Beck, Warszawa, 2015
T.Smyczyński, Prawo rodzinne i opiekuńcze, wyd. 7, C.H. Beck, Warszawa 2014

B.

USTAWA z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. 1964 Nr 19 poz. 93, ze zm.: Dz. U. z 2014 r. poz. 121, 827, z 2015 r. poz. 4, 397, 539, 1137, 1311, 1433, 1830).

USTAWA z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (brzmienie od 9 grudnia 2015 r. – Dz.U. z 2015 poz.2082)

Literatura uzupełniająca

E.Gniewek, Prawo rzeczowe, wyd. 10, C.H. Beck, Warszawa 2014

H. Pietrkowski, Czynności procesowe zawodowego pełnomocnika w sprawach cywilnych, Wolters Kluwer, Warszawa 2015

E.Skowrońska-Bocian, Prawo spadkowe, wyd. 10, C.H. Beck, Warszawa 2014

USTAWA z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. 1964 Nr 43 poz. 296, ze zm.: Dz. U. z 2014 r. poz. 101, 293, 379, 435, 567, 616, 945, 1091, 1161, 1296, 1585, 1626, 1741, 1924, z 2015 r. poz. 2, 4, 218, 539, 978, 1062, 1137, 1199, 1311, 1418, 1419, 1505, 1527, 1567, 1587, 1595, 1634, 1635).

OPIS ZAEĆ

Nazwa zajęć INTERWENCJA KRYZYSOWA		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Ścieżka kształcenia Asystent rodziny	VI	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 66,7%, psychologia- 33,3%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	8	10	17	1
Analiza literatury			6	10	
Przygotowanie do kolokwium			4	7	
Zajęcia praktyczne/ćwiczenia audytoryjne	15	10	35	40	2
Przygotowanie do ćwiczeń			28	30	
Prezentacja projektu			7	10	
Razem	30	18	45	57	3
Metody dydaktyczne: Wykład konwersatoryjny. Ćwiczenia audytoryjne: metoda projektów (prezentacja projektu wraz z dyskusją)					
Wymagania wstępne : ogólna znajomość współczesnych problemów społecznych					

Cele przedmiotu:

Cel poznawczy : zaznajomienie studentów z najważniejszymi wybranymi teoriami i metodami prowadzenia mediacji interwencji kryzysowej.

Treści programowe:**(wykłady i ćwiczenia)**

Charakterystyka sytuacji kryzysowej.

Wpływ czynników zewnętrznych i wewnętrznych na sytuację kryzysową.

Podstawowe teorie kryzysu oraz interwencji kryzysowej. Rodzaje sytuacji kryzysowych i sposoby radzenia sobie z kryzysem w świetle różnych koncepcji (Erikson, Janis i Mann, Lazarus, Caplan).

Historia, definicje, cele i charakterystyczne cechy interwencji kryzysowej. Podstawowe modele ośrodków interwencji kryzysowej.

Warsztat pomagającego. Metody, techniki, formy pracy z osobami znajdującymi się w kryzysie (rodzina w kryzysie, kryzys małżeński, przemoc, uzależnienie w rodzinie, traumatyczne wydarzenia życiowe, zachowania samobójcze).

Współdziałanie w interwencji kryzysowej

Mikro oraz makro uwarunkowania sytuacji kryzysowych. Społeczne oraz indywidualne konsekwencje sytuacji kryzysowych.

Efekty uczenia się

Wiedza:

W_01 - Wymienia i definiuje podstawowe pojęcia z zakresu interwencji kryzysowej.

W_02 - Podaje przykłady i streszcza główne metody prowadzenia interwencji kryzysowej.

Umiejętności:

U_01 - Porównuje i klasyfikuje poszczególne teorie i metody interwencji kryzysowej.

U_02 - Porządkuje dane na temat wybranych przypadków kryzysowych

Kompetencje społeczne:

K_01 - Dyskutuje na temat współczesnych problemów rodziny i sposobów rozwiązywania kryzysów

K_02 - Jest otwarty na odmienne poglądy w zakresie interwencji kryzysowej.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia:

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia:

Wykład – zaliczenie pisemne ze znajomości zagadnień poruszanych na wykładach.

Ćwiczenia:

– Przygotowanie multimedialnego projektu i jego prezentacja.

– Odpowiedź ustna

Tabela nr 1.

Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁	100%

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną.

Tabela nr 2.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Zadanie do wykonania	Z1	50%
Odpowiedź ustna	A1	50%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$Oks = [(PW \times OW) + (PĆw \times OĆw)] / \Sigma P$$

Pw – punkty ECTS wykładów za semestr

PĆw – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

OW – ocena wykładu;

OĆw – ocena ćwiczeń;

Oks - ocena końcowa semestralna

ΣP – suma punktów ECTS za semestr

Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady:

3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)

3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5)

3,75 – 4,24 – dobry (4,0)

4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5)

4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)

Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.

		Numer efektu efektów uczenia się
Metody weryfikacji efektów uczenia się	Kolokwium zaliczeniowe	W_01, W_02, U_01, U_02
	Samodzielnie wykonane przez studenta zadanie (prezentacja, projekty)	W_01, W_02, U_1, U_02
	Ocena odpowiedzi ustnej	W_02, U_01, U_02, K_01, K_02
Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy kwalifikacyjnej
W_01	K1_W01	P6S_WG
W_02	K1_W06	P6S_WG
U_01	K1_U01	P6S_UW
U_02	K1_U03	P6S_UW
K_01	K1_K02	P6S_KK
K_02	K1_K04	P6S_KR
Wykaz literatury A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): K.Górniak /red./, Pierwsza pomoc emocjonalna". PTPPE, Warszawa 2013. D. Kubacka-Jasiecka, "Interwencja kryzysowa", WAiP, Warszawa 2010. R.K.James, B.E. Gilliland, "Strategie interwencji kryzysowej", PARPA, Warszawa 2004. W.Badura-Madej /red./, Wybrane zagadnienia interwencji kryzysowej, Katowice 2000. M.Lis-Turlejska, Traumatyczny stres, Warszawa 1998 B. Literatura uzupełniająca J. Greenstone, S. Leviton, Interwencja kryzysowa, GWP, Gdańsk, 2004 R. Thurow, Interwencja kryzysowa w Polsce, w: /red. B./ Kromolicka/ Praca socjalna w organizacjach pozarządowych, Akapit Toruń, 2005		

OPIS ZAEĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów ECTS	
WSPARCIE OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH		Zaliczenie z oceną		3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Ścieżka kształcenia Asystent rodziny	VI	
Dyscyplina: pedagogika – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	8	35	42	2
Analiza literatury			25	30	
Przygotowanie do kolokwium			10	12	
Zajęcia praktyczne/ćwiczenia laboratoryjne	15	10	10	15	1
Przygotowanie do ćwiczeń			6	10	
Prezentacja projektu			4	5	
Razem	30	18	45	57	3
Metody dydaktyczne: wykłady problemowe wspomagane multimedialnie, analiza teksów źródłowych z dyskusją, ćwiczenia audytoryjne: metoda projektów (prezentacja projektu wraz z dyskusją) dyskusja, praca w grupach; samodzielne wykonanie zadania przez studenta					
Wymagania wstępne:.. brak					
Cele przedmiotu: Przyswojenie przez studentów wiadomości z zakresu problemów społecznych, w tym zagadnienia wsparcia osób niepełnosprawnych;					
Treści programowe: (wykłady i ćwiczenia) Sposoby wspierania osób niepełnosprawnych na przestrzeni dziejów – wybrane przykłady Postawy społeczeństwa polskiego w stosunku do osób niepełnosprawnych, Rodzaje wsparcia osób niepełnosprawnych System wsparcia osób niepełnosprawnych – podstawy prawne Rodzaje wsparcia osób niepełnosprawnych i ich rodzin Grupy wsparcia osób niepełnosprawnych Wsparcie osób niepełnosprawnych ruchowo Wsparcie osób niepełnosprawnych ruchowo na rynku pracy Wsparcie osób niepełnosprawnych intelektualnie Integracja i aktywizacja społeczno-zawodowa osób niepełnosprawnych					

Wsparcie środowiska osób niepełnosprawnych
Formy wsparcia osób niepełnosprawnych
Integracja osób niepełnosprawnych
Rodzina z dzieckiem niepełnosprawnym

Efekty uczenia się

Wiedza:

W_01 - Wymienia i definiuje podstawowe pojęcia dotyczące rodzajów wsparcia osób niepełnosprawnych;
W_02 - Zna źródła pozyskania dokumentów urzędowych oraz ich zastosowanie;

Umiejętności:

U_01 – Prawidłowo interpretuje akty normatywne, które będą służyć monitorowaniu wypracowanych rozwiązań dotyczących wsparcia osób niepełnosprawnych
U_02 - Posługuje się narzędziem badawczym mającym na celu uruchomienie procesów pomocowych osób niepełnosprawnych;

Kompetencje społeczne:

K_01 - Diagnostuje potrzeby osób niepełnosprawnych, kwalifikujących się do wsparcia;
K_02 – Posiada kompetencje w zakresie przygotowania i uruchomienia projektów,

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia:

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia:

Wykład – zaliczenie pisemne ze znajomości zagadnień poruszanych na wykładach.

Ćwiczenia – zaliczenie pisemne ćwiczeń; studium przypadku/ referat, aktywny udział na zajęciach.

Tabela nr 1.

Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁	100%

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną.

Tabela nr 2.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Kolokwium		50%
Zadanie do wykonania	Z1	25%
Odpowiedź ustna	A1	25%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$Oks = [(PW \times OW) + (P\acute{C}w \times O\acute{C}w)] / \Sigma P$$

Pw – punkty ECTS wykładów za semestr

P $\acute{C}$ w – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

OW – ocena wykładu;

O $\acute{C}$ w – ocena ćwiczeń;

Oks - ocena końcowa semestralna

Σ P – suma punktów ECTS za semestr

Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady:

3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)

3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5)

3,75 – 4,24 – dobry (4,0)

4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5)

4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)

Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej

		oceny końcowej.
		Numer efektu uczenia się
Metody weryfikacji efektów uczenia się	Kolokwium zaliczeniowe	W_01, W_02, U_01, U_02
	Samodzielnie wykonanie przez studenta zadania (prezentacja, projekty)	W_01, W_02, U_1, U_02
	Ocena odpowiedzi ustnej	W_02, U_01, U_02, K_01, K_02
Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy kwalifikacyjnej
W_01	K1_W01	P6S_WG
W_02	K1_W14	P6S_WK
U_01	K1_U07	P6S_UK
U_02	K1_U09	P6S_UO
K_01	K1_K02	P6S_KK
K_02	K1_K08	P6S_KK
Wykaz literatury Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Erenc J. Bycie innym. Problem wykluczenia i izolacji osób niepełnosprawnych, Gdańsk: Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, 2008 Reichmann W., Rodzina z dzieckiem niepełnosprawnym a fachowo pomagający, „Wspólne Tematy” 2007, nr 2. Kowalik S., Psychospołeczne podstawy rehabilitacji osób niepełnosprawnych, Katowice 1999 red. A. Gustavsson, E. Zakrzewska-Manterys Ostrowska, Upośledzenie w społecznym zwierciadle, Wyd. Edukacyjne Żak, Warszawa 1997. Literatura uzupełniająca Kirenko J. - Wsparcie społeczne osób z niepełnosprawnością. Ryki 2002, Bartnikowska U, Kosakowski Cz., Krause A., Współczesne problemy pedagogiki specjalnej., WM Olsztyn 2008		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć WSPÓLPRACA ASYSTENTA ZE SŁUŻBAMI WSPIERAJĄCYMI RODZINĘ		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
Ogólnoakademicki	SPS	Tak		w zakresie ścieżki kształcenia Asystent rodziny.	V
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	8	35	42	2
Analiza literatury			15	20	
Przygotowanie pracy pisemnej			10	12	
Przygotowanie do kolokwium			10	10	
Zajęcia praktyczne/ćwiczenia audytoryjne	15	10	35	40	2
Przygotowanie do ćwiczeń			15	20	
Przygotowanie pracy pisemnej			10	10	
Przygotowanie do zaliczenia			10	10	
Razem	30	18	70	82	4
Metody dydaktyczne: Wykład konwersatoryjny: wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną. Ćwiczenia audytoryjne: analiza tekstów z dyskusją, praca w grupach, dyskusja, rozwiązywanie zadań.					
Wymagania wstępne: Brak. zaliczenie przedmiotu <i>Metodyka pracy asystenta rodziny</i> .					
Cele przedmiotu: zapoznanie studentów z obszarem wiedzy z zakresu współpracy asystenta ze służbami wspierającymi rodzinę. Student pozna różne formy pomocy rodzinie w sytuacji kryzysowej przy współpracy ze służbami wspierającymi.					
Treści programowe: (wykłady i ćwiczenia) 1. Rodzina tradycyjna a rodzina współczesna. 2. Główne problemy rodziny. 3. Rola asystenta rodziny.					

4. Etyka asystenta rodziny.
5. Współpraca asystenta ze służbami wspierającymi rodzinę.
6. Interwencja kryzysowa w rodzinie.
7. Plan pracy z rodziną i służbami wspierającymi.
8. Rodzaje służb wspierających rodzinę.
9. Zakres obowiązków służb wspierających rodzinę.

Efekty uczenia się

Wiedza:

W_01 - Wymienia i definiuje podstawowe pojęcia związane z pomocą rodzinie przy współpracy asystenta i służb go wspierających

W_02 - Podaje przykłady i streszcza główne nurty związane z pomocą rodzinie w sytuacjach kryzysowych

Umiejętności:

U_01 - Potrafi obserwować i interpretować zjawiska społeczne związane ze zmianami zachodzącymi we współczesnej rodzinie

U_02 - Posiada umiejętność rozumienia i analizowania zjawisk w kontekście pomocy rodzinie w sytuacjach kryzysowych

Kompetencje społeczne:

K_01 - Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności; rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się zawodowego i rozwoju osobistego w kontekście pomocy rodzinie we współpracy ze służbami wspierającymi

K_02 - Jest przygotowany do współpracy w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących cele społeczne związane z pomocą rodzinie przy jednoczesnej współpracy ze służbami wspierającymi

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia:

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia:

Wykład – zaliczenie pisemne ze znajomości zagadnień poruszanych na wykładach.

Ćwiczenia:

- Przygotowanie multimedialnego projektu i jego prezentacja.
- Odpowiedź ustna

Tabela nr 1. Wykład

Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁	100%

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną.

Tabela nr 2. Ćwiczenia

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Zadanie do wykonania	Z1	50%
Odpowiedź ustna	A1	50%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$Oks = [(PW \times OW) + (P\acute{C}w \times O\acute{C}w)] / \Sigma P$$

Pw – punkty ECTS wykładów za semestr

P $\acute{C}$ w – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

OW – ocena wykładu;

O $\acute{C}$ w – ocena ćwiczeń;

Oks - ocena końcowa semestralna

Σ P – suma punktów ECTS za semestr

Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady:

3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)

3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5)

3,75 – 4,24 – dobry (4,0)

4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5)

4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)

		Ocena negatywna z jakiejkolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
		Numer efektu uczenia się
Metody weryfikacji efektów uczenia się	Kolokwium zaliczeniowe	W_01, W_02, U_01, U_02
	Samodzielnie wykonane przez studenta zadanie (prezentacja, projekty)	W_01, W_02, U_1, U_02
	Ocena odpowiedzi ustnej	W_02, U_01, U_02, K_01, K_02
Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla programu	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy kwalifikacyjnej
W_01	K1_W01, K1_W03, K1_W04	P6S_WG , P6S_WK
W_02	K1_W02,	P6S_WG
U_01	K1_U01, K1_U03	P6S_UW
U_02	K1_U02	P6S_UW
K_01	K1_K01	P6S_KK
K_02	K1_K02, K1_K04	P6S_KK, P6S_KR
Wykaz literatury:		
Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):		
1. De Robertis C., <i>Metodyka działania w pracy socjalnej</i> , Katowice 1998. 2. A. Kotlarska – Michalska, <i>Praca socjalna w rodzinie, z rodziną i dla rodziny w perspektywie ról zawodowych pracownika socjalnego i asystenta rodziny</i> , w: A. Żukiewicz (red.), <i>Asystent rodzinny. Nowy zawód i nowa usługa w systemie wspierania rodzin. Od opieki do wsparcia</i> , Kraków 2011. 3. I. Krasiejko, <i>Praca socjalna w praktyce asystenta rodziny</i> , Katowice 2011. 4. I. Krasiejko, <i>Praca socjalna w praktyce asystenta rodziny. Przykład podejścia skoncentrowanego na rozwiązaniach</i> , Katowice 2011.		
Literatura uzupełniająca:		
1. I. Krasiejko, <i>Metodyka działania asystenta rodziny</i> , Wydanie 2, Katowice 2012. 2. J. A. Malinowski, <i>Role, funkcje i zdani asystenta rodzinnego</i> , w: A. Żukiewicz (red.) <i>Asystent rodzinny. Nowy zawód i nowa usługa w systemie wspierania rodzin. Od opieki do wsparcia</i> , Kraków 2011.		

OPIS ZAEĆ

Nazwa zajęć ORGANIZACJA CZASU WOLNEGO DLA DZIECI I MŁODZIEŻY	Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną	Liczba punktów ECTS 4
---	---	---------------------------------

Kierunek studiów: Socjologia

profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Ścieżka kształcenia Asystent rodziny	V

Dyscyplina: pedagogika – 100,0%

Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	10	35	40	2
Analiza literatury			25	28	
Przygotowanie do kolokwium			10	12	
Zajęcia praktyczne/ćwiczenia projektowe	15	8	35	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			10	15	
Prezentacja projektu			15	15	
Przygotowanie do zaliczenia			10	12	
Razem	30	18	70	82	4

Metody dydaktyczne:

Wykład konwersatoryjny.

Ćwiczenia audytoryjne: metoda projektów (prezentacja projektu wraz z dyskusją), dyskusja

Wymagania wstępne: ogólna znajomość współczesnych problemów humanistyki**Cele przedmiotu:**

Głównym celem przedmiotu jest przedstawienie istoty, funkcji i znaczenia czasu wolnego w życiu dzieci i młodzieży.

Prezentowana jest rola wielu instytucji społecznych w kształtowaniu twórczego sposobu spędzania wolnego czasu przez dzieci i młodzież i wpływ podejmowanych działań w tym zakresie na wielostronny rozwój psychologiczny, społeczny, kulturalny dzieci i młodzieży.

Treści programowe:**(wykłady i ćwiczenia)**

1. Definicje i funkcje czasu wolnego. Zdrowotne, wychowawcze i kulturotwórcze znaczenie czasu wolnego.
2. Teorie i koncepcje czasu wolnego. Formy spędzania czasu wolnego dawniej i współcześnie.
3. Główne formy aktywności dzieci i młodzieży w czasie wolnym.
4. Czas wolny dzieci młodzieży upośledzonych umysłowo.
5. Rola rodziców w zagospodarowywaniu czasu wolnego swoich dzieci. Możliwe sposoby

spędzania czasu wolnego w środowisku rodzinnym.

6. Rola szkoły, instytucji kulturalnych, sportowo-rekreacyjnych, organizacji społecznych, mediów w procesie kształtowania

twórczego spędzania czasu wolnego przez dzieci i młodzież.

7. Zagrożenia i przejawy niewłaściwego spędzania czasu wolnego, ich uwarunkowania i konsekwencje.

8. Animacja społeczna – główne zadania animatora czasu wolnego dzieci i młodzieży pochodzących ze środowisk zagrożonych wykluczeniem społecznym.

9. Główne zadania świetlic środowiskowych (podwórkowych) w organizowaniu czasu wolnego dzieci i młodzieży.

Efekty uczenia się

Wiedza:

W_01 – Ma podstawową wiedzę o istocie i znaczeniu czasu wolnego, jego podstawowych funkcjach we współczesnym życiu osób dorosłych, ale przede wszystkim dzieci i młodzieży

W_02 - Posiada wiedzę o roli różnych instytucji społeczno-kulturalnych w kształtowaniu twórczego sposobu spędzania czasu wolnego przez dzieci i młodzież i wpływu tych działań na ich rozwój psychologiczny, społeczny, kulturalny.

Umiejętności:

U_01 - Posiada umiejętność rozumienia i analizowania znaczenia określonych działań związanych z organizacją i sposobami spędzania czasu wolnego przez dzieci i młodzieży, wraz z towarzyszącymi im konsekwencjami dla rozwoju psychospołecznego dzieci i młodzieży

U_02 - Potrafi dostrzec problemy związane z organizacją i sposobami spędzania czasu wolnego przez dzieci i młodzież, zaproponować rozwiązanie i przewidzieć ewentualne skutki planowanych działań.

Kompetencje społeczne:

K_01 - Jest przygotowany do współpracy w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących cele społeczne.

K_02 - Jest przygotowany do kierowania małymi zespołami ludzkimi

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia:

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia:

Wykład – zaliczenie pisemne ze znajomości zagadnień poruszanych na wykładach.

Ćwiczenia:

- przygotowanie multimedialnego projektu/referatu i jego prezentacja
- aktywność na zajęciach
- zaliczenie pisemne ćwiczeń

Tabela nr 1.

Skala ocen dla Wykładów	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁	100%

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną.

Tabela nr 2.

Skala ocen dla Ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Zadanie do wykonania	Z1	40%
Aktywność na zajęciach	A1	20%
Zaliczenie pisemne ćwiczeń	Z1	40%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$Oks = [(PW \times OW) + (PĆw \times OĆw)] / \Sigma P$$

Pw – punkty ECTS wykładów za semestr

		Pćw – punkty ECTS ćwiczeń za semestr OW – ocena wykładu; OCw – ocena ćwiczeń; Oks - ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,00 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4.5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
		Numer efektu uczenia się
Metody weryfikacji efektów uczenia się	Kolokwium zaliczeniowe	W_01, W_02, U_01, U_02
	Samodzielnie wykonane przez studenta zadanie (prezentacja, projekt, referat)	W_01, W_02, U_1, U_02
	Dyskusja w trakcie zajęć	K_01, K_02
Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy kwalifikacyjnej
W_01, W_02	K1_W02, K1_W03	P6S_WG P6S_WG
U_01, U_02	K1_U02, K1_U09	P6S_UW P6S_UO
K_01, K_02	K1_K02, K1_K11	P6S_KK P6S_KO
Wykaz literatury A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Daszczykowska Jadwiga, Pelczar Roman (red.). Czas wolny. Przeszłość - teraźniejszość – przyszłość, Wyd. Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Stalowa Wola 2009 Kazula Stanisław (red.), Pedagogika społeczna: dokonania, aktualności, perspektywy, Wyd. A. Marszałek, Toruń 2009 Krasiejko Izabela, Metodyka działania asystenta rodziny, Wyd. Naukowe Śląsk, Wyd. 2., Katowice 2012. Kotlarska – Michalska Anna, Praca socjalna w rodzinie, z rodziną i dla rodziny w perspektywie ról zawodowych pracownika socjalnego i asystenta rodziny, W: A. Żukiewicz (red.), Asystent rodzinny. Nowy zawód i nowa usługa w systemie wspierania rodzin. Od opieki do wsparcia, Wyd. Impuls, Kraków 2011, Mroczkowska Dorota (red.), Czas wolny: refleksje, dylematy, perspektywy, Difin, Warszawa 2011 Muszyński Wojciech (red.), Cudne manowce. Kultura czasu wolnego we współczesnym społeczeństwie, Wyd. A. Marszałek, Toruń 2008 Pięta Jan, Pedagogika czasu wolnego, Wydawnictwo AlmaMer, Wyższa Szkoła Ekonomiczna, Warszawa 2008 Ploch Leszek, Jak organizować czas wolny dzieci i młodzieży upośledzonych umysłowo,		

Wydawnictwa Szkolne i

Pedagogiczne, Warszawa 1992

Truszkowska-Wojtkowiak Maria, Fenomen czasu wolnego, Wyd. Harmonia Universalis, Gdańsk 2012

Wódz Kazimiera, Praca socjalna w środowisku zamieszkania, Wydawnictwo „Śląsk”, Katowice 1999

B. Literatura uzupełniająca

Czerepaniak-Walczak Maria, Od próżniaczenia do zniewolenia – w poszukiwaniu dyskursów czasu wolnego. W: Pedagogika

społeczna: podręcznik akademicki. Tom 2. Red. Ewa Murynowicz-Hetka. - Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 2007, s. 219-236

Czerepaniak-Walczak Maria, Wychowanie do czasu wolnego. Poszukiwanie miejsca dla homo ludens w świecie homo faber,

W: Maria Dudzikowa, Maria Czerepaniak-Walczak, Wychowanie. Pojęcia. Procesy, konteksty, interdyscyplinarne ujęcie, T. 2.

Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2007.

Ellison Sheila, Gray Judith, 365 niegłupich zabaw po szkole: jak nie spędzać czasu przed ekranem, przeł. Katarzyna Rudzka,

Wydawnictwo W.A.B., Warszawa 2010

OPIS ZAEĆ

Nazwa zajęć SOCJOLOGIA I PSYCHOLOGIA ROZWOJOWA		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Ścieżka kształcenia Asystent rodziny	III	
Dyscyplina: nauki socjologiczne-66,7%, psychologia – 33,3%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	9	10	16	1
Analiza literatury			5	10	
Przygotowanie do zaliczenia			5	6	
Zajęcia praktyczne/ćwiczenia audytoryjne	15	9	35	41	2
Przygotowanie do ćwiczeń			20	25	
Opracowanie i prezentacja projektu			15	16	
Razem	30	18	45	57	3
Metody dydaktyczne: wykład konwersatoryjny. Ćwiczenia audytoryjne: metoda projektów (prezentacja projektu wraz z dyskusją), studium przypadku, praca w grupach, analiza tekstów z dyskusją					
Wymagania wstępne:.. zaliczenie przedmiotów: Podstawy socjologii, Psychologia społeczna.					
Cele przedmiotu: zapoznanie studentów z socjologicznym i psychologicznym ujęciem rodziny, wewnętrznych procesów w obrębie rodziny, historią i współczesnymi przemianami rodziny; wyrobienie umiejętności krytycznej oceny treści ideologicznych uwikłanych w tezy dotyczące przemian i funkcjonowania rodziny..					
Treści programowe: (wykłady i ćwiczenia) 1. Socjologiczne ujęcie rodziny i małżeństwa 2. Procesy wewnątrzrodzinne w ujęciu socjologii i psychologii (cykl życia, podział pracy w rodzinie, socjalizacja, reprodukcja struktury społecznej w rodzinie, konflikty, rozpad rodziny) 3. Typy rodzin 4. Psychologiczne aspekty rodzicielstwa					

5. Psychopatologia w odniesieniu do systemu rodzinnego
6. Historia rodziny w kulturze zachodniej
7. Przemiany rodziny współczesnej (tzw. kryzys rodziny, nowy porządek sentymentalny, morfologia pary, alternatywne modele rodziny)

Efekty uczenia się:

Wiedza:

W_01 – Posiada wiedzę o potocznym, socjologicznym, psychologicznym, prawnym, ekonomicznym ujmowaniu rodziny.

W_02 – Zna współczesne teorie i koncepcje rodziny oraz etapy transformacji rodziny – od rodziny tradycyjnej do alternatywnych form życia rodzinnego, rozumie podstawowe przemiany rodziny w Europie i Polsce.

W_03 – Posiada wiedzę o rodzinie jako instytucji i grupie społecznej oraz psychologicznych aspektach procesów wewnątrzrodzinnych.

Umiejętności:

U_01 – Umie samodzielnie zdiagnozować i zinterpretować elementarne procesy zachodzące w rodzinie oraz przewidywać ich prawdopodobny przebieg i konsekwencje.

U_02 – Potrafi w klarowny sposób pisemnie i ustnie wypowiadać się na temat psychologicznych i socjologicznych aspektów życia rodzinnego.

Kompetencje społeczne:

K_01 – Ma świadomość uwikłania w spory o wartości analiz życia rodzinnego.

K_02 – Ma motywację poszerzania swojej wiedzy na temat zmian zachodzących we współczesnych rodzinach.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia:

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia

Zaliczenie pisemne: testowe z pytaniami (zadaniami) otwartymi.

Ćwiczenia: ocena przygotowanej przez studenta i wygłoszonej na forum grupy prezentacji oraz bieżąca ocena aktywności na zajęciach.

Tabela nr 1.

Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Kolokwium pisemne	K ₁	100%
Razem		100%

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną.

Tabela nr 2.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Przygotowanie prezentacji	P ₁	50%
Ocena aktywności na zajęciach	A ₁	50%
Razem		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$Oks = [(PW \times OW) + (PĆw \times OĆw)] / \Sigma P$$

Pw – punkty ECTS wykładów za semestr

PĆw – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

	OW – ocena wykładu; OĆw – ocena ćwiczeń; Oks - ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Ocena końcowa za moduł jest składową 60% oceny za egzamin i 40% ocena końcowa przeliczana według wzoru: $OKM = [(A \times 40) + (B \times 60)] / 100$ OKM – ocena końcowa za moduł A – ocena końcowa z semestru B – ocena za egzamin Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
--	--

		Numer efektu uczenia się
Metody weryfikacji efektów uczenia się	kolokwium zaliczeniowe	W_01, W_02, W_03
	samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	W_02, U_01, U_02, K_01
	ocena aktywności na zajęciach	W_02, U_01, U_02, K_01

Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy kwalifikacyjnej
W_01	K1_W01, K1_W03	P6S_WG
W_02	K1_W10, K1_W12	P6S_WG
W_03	K1_W10, K1_W11	P6S_WG
U_01	K1_U03	P6S_UW
U_02	K1_U10	P6S_UK
K_01	K1_K03	P6S_KO

K_02	K1_K01	P6S_KK
Wykaz literatury 16. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): T. Szlendak, <i>Socjologia rodziny. Ewolucja, historia, zróżnicowanie</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2010. M. Plopa, <i>Psychologia rodziny. Teoria i badania</i>, Kraków 2008. B. De Barbaro (red.), <i>Wprowadzenie do systemowego rozumienia rodziny</i>, Kraków 1999 17. Literatura uzupełniająca F. Adamski, <i>Rodzina. Wymiar społeczno-kulturowy</i>, wyd. Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2002. J. Bradshaw, <i>Zrozumieć rodzinę</i>, Warszawa 1994. A. Kwak, <i>Rodzina w dobie przemian: małżeństwo i kohabitacja</i>, Wydawnictwo Akademickie „Żak”, Warszawa 2005. Ż. Tyska, <i>Socjologia rodziny</i>, wyd. PWN, Warszawa 1976. W. W. Wilmot, Y.L Hocker, <i>Konflikty między ludźmi</i>, PWN, Warszawa 2011. B. Wojcieszke, <i>Psychologia miłości. Intymność. Namiętność. Zobowiązanie</i>, Gdańsk 2012		

OPIS ZAEĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 1	
PRAWO PRACY I ZABEZPIECZENIE SPOŁECZNE					
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Ścieżka kształcenia Asystent rodziny	VI	
Dyscyplina: nauki prawne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Zajęcia praktyczne/ćwiczenia audytoryjne	15	10	10	15	1
Przygotowanie do kolokwium (K)			4	6	
Przygotowanie projektu lub prezentacji multimedialnej, realizującej jeden z wybranych problemów /zagadnień			6	9	
Razem	15	10	10	15	1
Metody dydaktyczne: ćwiczenia audytoryjne: analiza tekstów z dyskusją, praca w grupach, studium przypadku, prezentacja multimedialna.					
Wymagania wstępne: wiedza o społeczeństwie					

Cele przedmiotu

Celem kursu jest zaznajomienie studentów z podstawowymi zagadnieniami z zakresu prawa pracy i zabezpieczenia społecznego.

Treści programowe

Prawo pracy – zagadnienia wstępne (pojęcie, przedmiot, geneza, źródła, funkcje, zasady).
 Stosunek pracy oraz umowa o pracę (zawarcie umowy o pracę, rodzaje umów o pracę, rozwiązanie umowy o pracę).
 Wynagrodzenie za pracę i inne świadczenia.
 Obowiązki pracodawcy i pracownika.
 Czas pracy, urlopy pracownicze.

Uprawnienia pracownika związane z rodzicielstwem i ochrona pracy młodocianych.
 Bezpieczeństwo i higiena pracy.
 Roszczenia ze stosunku pracy.
 Ubezpieczenia społeczne w Polsce
 Organizacja systemu ubezpieczeń społecznych i źródła ich finansowania
 Szczególne zasady koordynacji stosowane w świadczeniach z tytułu ubezpieczenia społecznego w ramach Unii Europejskiej

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01 Student zna regulacje prawne z zakresu prawa pracy i ubezpieczenia społecznego.

Umiejętności

U_01 Student posiada umiejętność właściwej interpretacji przepisów z zakresu prawa pracy oraz potrafi je zastosować do rozwiązywania konkretnego problemu.

Kompetencje społeczne

K_01 Student odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania profesjonalne; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

Sposób zaliczenia

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną. Ocena semestralna jest średnią ważoną wyliczaną w oparciu o składniki podane w tabeli nr 2

Tabela nr 1.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Kolokwium	K	50%
Zadanie	Z	50%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\acute{c}w} \times O_{\acute{c}w})] / \Sigma P$$

P_w – punkty ECTS wykładów za semestr

$P_{\acute{c}w}$ – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

O_w – ocena wykładu;

$O_{\acute{c}w}$ – ocena ćwiczeń;

O_{ks} – ocena końcowa semestralna

ΣP – suma punktów ECTS za semestr

Ocena końcowa oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady:

3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)

3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5)

3,75 – 4,24 – dobry (4,0)

4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5)

4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)

Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.

Metody

Nr efektu uczenia się

weryfikacji efektów uczenia się	kolokwium	K_W02, K_W09
	samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	K_K07
	ocena aktywności na zajęciach	K_U01
Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy kwalifikacyjnej
W_01	K1_W02, K1_W09	P6S_WG, P6S_WK
U_01	K1_U01	P6S_UW
K_01	K1_K07	P6S_KO
Wykaz literatury:		
Literatura podstawowa A. Świątkowski, Polskie prawo pracy, Warszawa 2014. Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy, Dz.U. 2014 poz. 1502. Ustawa z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. 1998 Nr 137 poz. 887 ze zm.)		
Literatura uzupełniająca M. Gersdorf, K. Rączka, M. Raczkowski, Kodeks pracy. Komentarz, Warszawa 2014. T. Liszcz, Prawo pracy. Komentarz, Warszawa 2014. M. Kawiński, Ubezpieczenia publiczne i prywatne w polityce społecznej. Skuteczność i efektywność, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2011 M. Gersdorf, B. Gudowska (red.): Społeczne ubezpieczenia wypadkowe i chorobowe. Komentarz, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2012 J. Strusińska-Żukowska, B. Gudowska (red.), Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych. Komentarz, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2011		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć UMIEJĘTNOŚCI OPIEKUŃCZO- WYCHOWAWCZE		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Ścieżka kształcenia Asystent rodziny	VI	
Dyscyplina: pedagogika – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Zajęcia praktyczne/ćwiczenia umiejętności praktycznych	15	10	35	40	2
Analiza literatury			15	20	
Przygotowanie prezentacji			20	20	
Razem	15	10	35	40	2
Metody dydaktyczne: ćwiczenia audytoryjne: analiza tekstów z dyskusją, praca w grupach, dyskusja, rozwiązywanie zadań, drama					
Wymagania wstępne: ogólna wiedza o rozwoju człowieka i jego potrzebach na poszczególnych etapach życia					

Cele przedmiotu: zapoznanie studentów z formami pracy opiekuńczo-wychowawczej, ze specyfiką placówek, w których realizowane są te formy wsparcia. Ugruntowanie wśród studentów wiedzy na temat praw dziecka.

Treści programowe:
(ćwiczenia)

1. Podstawowa terminologia związana z pracą opiekuńczo-wychowawczą.
2. Metody i formy pracy opiekuńczo-wychowawczej.
3. Placówki opieki częściowej i całkowitej – ich zadania, cele, formy pracy.
4. Prawa dziecka w procesie opieki i wychowania.
5. Wybrane metody i techniki poznawania wychowanków.
6. Praca opiekuńczo-wychowawcza a relacje interpersonalne.
7. Planowanie w pracy opiekuńczo-wychowawczej

Efekty uczenia się

Wiedza:

W_01 Zna i rozumie podstawową terminologię typową dla działalności opiekuńczo-wychowawczej.

W_02 Charakteryzuje specyfikę działania placówek opiekuńczo-wychowawczych.

W_03 Zna metody pracy opiekuńczo-wychowawczej. **Umiejętności:**

U_01 Potrafi dobrać metodę pracy opiekuńczo-wychowawczej do konkretnego przypadku.

U_02 Potrafi uzyskać niezbędne informacje o podopiecznym.

Kompetencje społeczne:

K_01 Ma świadomości swojej wiedzy i umiejętności w pracy opiekuńczo-wychowawczej.

K_02 Jest przygotowany do pracy w instytucjach świadczących różne formy opieki.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia : zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia:

• Ćwiczenia:

-Przygotowanie prezentacji

- ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen częściowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru

Tabela 1 - Wykłady

Skala ocen dla wykładów	kod	Ocena końcowa
Kolokwium	K1	100%

Tabela 2 - Ćwiczenia

Skala ocen dla ćwiczeń	kod	Ocena końcowa
Prezentacja	P1	100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\acute{c}w} \times O_{\acute{c}w})] / \Sigma P$$

P_w – punkty ECTS wykładów za semestr

$P_{\acute{c}w}$ – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

O_w – ocena wykładu;

$O_{\acute{c}w}$ – ocena ćwiczeń;

O_{ks} - ocena końcowa semestralna

ΣP – suma punktów ECTS za semestr

Ocena końcowa za moduł jest składową 60% oceny za egzamin i 40% ocena końcowa przeliczana według wzoru:

$$O_{KM} = [(A \times 40) + (B \times 60)] / 100$$

O_{KM} – ocena końcowa za moduł

A – ocena końcowa z semestru

B – ocena za egzamin

Ocena końcowa jest przeliczana według zasady:

3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)

		3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4.5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Numer efektu uczenia się
	Kolokwium prezentacja	W_01, W_02, W_03, U_01 W_01, W_03, U_02, K_01, K_02
Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy kwalifikacyjnej
W_01	K1_W01,	P6S_WG
W_02	K1_W02	P6S_WG
W_03	K1_W06	P6S_WG
U_01	K1_U07	P6S_UK
U_02	K1_U03	P6S_UW
K_01	K1_K01,	P6S_KK
K_02	K1_K02	P6S_KK
Wykaz literatury 18. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Biedroń, M., Prokosz, M., Teoretyczne i praktyczne aspekty współczesnej pedagogiki opiekuńczej, Toruń 2001; Brągiel J., Badora S., Formy opieki, wychowania i wsparcia w zreformowanym systemie pomocy społecznej, Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego, Opole, 2005. Gajewska G., Teoretyczno-metodyczne podstawy pracy opiekuńczo-wychowawczej w świetlicy. Scenariusze zajęć wychowawczych, PEKW Gaja, Zielona Góra 2005. Kamińska U., Zarys metodyki pracy opiekuńczo-wychowawczej w rodzinnych i instytucjonalnych formach wychowania, Wydawnictwo UŚ, Katowice 2003. Kamińska U., Zarys metodyki pracy opiekuńczo-wychowawczej w rodzinnych i instytucjonalnych formach wychowania, Wydawnictwo UŚ, Katowice 2003. Kępski Cz. (red.), Praca opiekuńczo-wychowawcza w szkole i innych instytucjach oświatowych, Wydawnictwo UMCS, Lublin 2005. Kolankiewicz, M. (red.), Zagrożone dzieciństwo. Rodzinne i instytucjonalne formy opieki, Warszawa 1998; Łobocki M., Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej, Lublin 1991; Materne J., Opiekuńcze funkcje szkoły: wprowadzenie do metodyki pracy opiekuńczej, PWN, Warszawa 1988.		

B. Literatura uzupełniająca

Chomczyńska-Miliszkiewicz M., Pankowska D., Polubić szkołę. Ćwiczenia grupowe do pracy wychowawczej, WSiP, Warszawa, 1995.

De Robertis C., Metodyka działania w pracy socjalnej, Katowice 1998.

De Robertis C., Pascal H., Postępowanie metodyczne w pracy socjalnej z grupami i społecznościami, Warszawa 1997.

Górecka, H. Tożsamość oraz dylematy pedagogiki opiekuńczej, Toruń 2001;

Jarosz E. Ochrona dzieci przed krzywdzeniem, Katowice 2009.

Kozaczuk L., Terapia zajęciowa w domach pomocy społecznej, Wyd. Naukowe Śląsk, Katowice, 1999.

Krasiejko I., Metodyka działania asystenta rodziny, Wydanie 2, Wyd. Naukowe Śląsk, Katowice 2012.

Łęcki K., Szóstak A., Komunikacja interpersonalna w pracy socjalnej, Wyd. Naukowe Śląsk, Katowice, 1999.

Stelmaszuk Z.W., Zmiany w systemie opieki nad dziećmi i młodzieżą. Perspektywa europejska, Wyd. Naukowe Śląsk, Katowice 2011.

Vopel K., Poradnik dla prowadzących grupy: teoria i praktyka zabaw interakcyjnych, Jedność, Kielce 2003.

OPIS ZAEĆ

Nazwa zajęć Pomoc i integracja społeczna uchodźców i imigrantów		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Ścieżka kształcenia Asystent rodziny	VI	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	8	10	17	1
Analiza literatury		5	7	10	
Przygotowanie do kolokwium		3	3	7	
Ćwiczenia projektowe	15	10	35	40	2
Przygotowanie do ćwiczeń		4	15	15	
Prezentacja projektu		3	12	15	
Przygotowanie do zaliczenia		3	8	10	
Razem	30	18	45	57	3
Metody dydaktyczne: wykład konwersatoryjny.					
Ćwiczenia audytoryjne: metoda projektów (prezentacja projektu wraz z dyskusją)					
Wymagania wstępne:.. ogólna znajomość współczesnych problemów. Orientacja w sytuacji politycznej Polski i krajów Europy Zachodniej.					

Cele przedmiotu:

Cel poznawczy : zaznajomienie studentów z najważniejszymi wybranymi teoriami na temat pomoc i integracji społecznej uchodźców i imigrantów.

Treści programowe:

(wykłady i ćwiczenia)

Polityka Polski i Europy wobec problemu migracyjnego.

Rola krajów przyjmujących – elementy pomocy, integracji społecznej.

Rola organizacji pracujących na rzecz imigrantów.

Interwencja kryzysowa na potrzeby imigrantów.

Ustawa o cudzoziemcach w Polsce

6. Metody pracy z imigrantami i uchodźcami
7. Pomoc i integracja społeczna uchodźców i imigrantów

Efekty uczenia się

Wiedza:

W_01 - Wymienia i definiuje podstawowe pojęcia związane z problematyką społeczną imigrantów i uchodźców

W_02 - Podaje przykłady i streszcza główne nurty związane z pomocą i integracją społeczną imigrantom i uchodźcom

Umiejętności:

U_01 - Potrafi obserwować i interpretować zjawiska społeczne związane ze współczesną imigracją

U_02 - Posiada umiejętność rozumienia i analizowania zjawisk w kontekście pomocy imigrantom i uchodźcom

Kompetencje społeczne:

K_01 - Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności; rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się zawodowego i rozwoju osobistego w kontekście pomocy społecznej imigrantom i uchodźcom

K_02 - Jest przygotowany do współpracy w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących cele społeczne związane z pomocą imigrantom i uchodźcom

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia:

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia:

Wykład – zaliczenie pisemne ze znajomości zagadnień poruszanych na wykładach.

Ćwiczenia:

- Przygotowanie multimedialnego projektu i jego prezentacja.
- Odpowiedź ustna

Tabela nr 1.

Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁	100%

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną.

Tabela nr 2.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Zadanie do wykonania	Z1	50%
Odpowiedź ustna	A1	50%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$Oks = [(PW \times OW) + (P\acute{C}w \times O\acute{C}w)] / \Sigma P$$

Pw – punkty ECTS wykładów za semestr

P $\acute{C}$ w – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

OW – ocena wykładu;

O $\acute{C}$ w – ocena ćwiczeń;

Oks - ocena końcowa semestralna

Σ P – suma punktów ECTS za semestr

Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady:

3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)

3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5)

3,75 – 4,24 – dobry (4,0)

4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5)

4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)

Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie

		może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
		Numer efektu uczenia się
Metody weryfikacji efektów uczenia się	Kolokwium zaliczeniowe	W_01, W_02, U_01, U_02
	Samodzielnie wykonane przez studenta zadanie (prezentacja, projekty)	W_01, W_02, U_1, U_02
	Ocena odpowiedzi ustnej	W_02, U_01, U_02, K_01, K_02
Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K1_W01	P6S_WG
W_02	K1_W02	P6S_WG
U_01	K1_U01	P6S_UW
U_02	K1_U02	P6S_UW
K_01	K1_K01	P6S_KK
K_02	K1_K02	P6S_KK
Wykaz literatury 1.Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): 1. Aronson Elliot, Wilson Timothy D., Alert R.M., <i>Psychologia społeczna</i> , Poznań 2006. 2. Badura-Madej W., <i>Wybrane zagadnienia z interwencji kryzysowe</i> , Śląsk 1999. 3. De Robertis C., Pascal H., <i>Postępowanie metodyczne w pracy socjalnej z grupami i społecznościami</i> , Katowice 1997. 4. James R.K., Giliand B.E., <i>Strategie interwencji kryzysowej</i> , Warszawa 2010. 5. Sałustowicz P., <i>Pomoc społeczna w wybranych krajach Unii Europejskiej</i> , Warszawa 2009. 2.Literatura uzupełniająca 1. Lipczyński A., <i>Psychologiczna interwencja w sytuacjach kryzysowych</i> , Warszawa 2007 2. Mikołajewicz W., <i>Praca socjalna jako działanie wychowawcze</i> , Katowice 1999		

OPIS ZAEĆ

Nazwa zajęć WYKŁAD MONOGRAFICZNY		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów - Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	w zakresie wszystkich ścieżek kształcenia	VI	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów w ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	30	20	45	55	3
Analiza literatury			25	30	
Przygotowanie eseju			10	15	
Przygotowanie się do zaliczenia			10	10	
Razem	30	20	45	55	3
Metody dydaktyczne wykład problemowy / wykład z prezentacją multimedialną/dyskusja					
Wymagania wstępne: Ukończenie kursu <i>Współczesne teorie socjologiczne</i>					
Cele przedmiotu Zapoznanie studentów z socjologiczną twórczością jednego z wybitnych przedstawicieli interakcjonizmu symbolicznego. Uwrażliwienie studentów na związki pomiędzy przyjmowaną perspektywą ogólnoteoretyczną i metodologiczną a wynikami, doskonalenie umiejętności analizy tego typu implikacji.					
Treści programowe Amerykański pragmatyzm i interakcjonizm symboliczny jako teoretyczne źródła koncepcji A. L. Straussa „Zwierciadła i maski” – badania procesów formowania się jednostkowej tożsamości. „Konteksty świadomości” i „Czas na umieranie” – badania B.G. Glasera i A.L. Straussa nad umieraniem w szpitalach Metodologia teorii ugruntowanej. Wkład A. L. Straussa w socjologię medycyny, choroby i zdrowia. A. L. Strauss jako socjolog pracy. Porządek negocjowany. Koncepcja światów społecznych A. L. Straussa. Uczniowie A. L. Straussa.					
Efekty uczenia się: Wiedza: W_01 – Posiada wiedzę na temat założeń, możliwości poznawczych i metodologicznych			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia oraz formy i		

konsekwencji interakcjonizmu symbolicznego jako jednej z wpływowych współczesnych orientacji teoretyczno-metodologicznych w socjologii. W_02 – Potrafi interpretować zachowania jednostek, grup i organizacji jako podmiotów konstytuujących struktury społeczne i kształtujących zasady ich działania. W_03 – Zna specyficzne sposoby prowadzenia badań jakościowych wpływające z założeń interakcjonizmu symbolicznego Umiejętności: U_01 – Potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną do interpretowania zjawisk i procesów społecznych U_02 – Posiada umiejętność przygotowywania typowych prac pisemnych w języku polskim z zakresu socjologii U_03 – Doskonali umiejętność obserwowania i interpretowania zjawisk społecznych rozmaitej natury Kompetencje społeczne: K_01 – Rozumie potrzebę dokształcania się, doskonali swoje umiejętności K_02 – Ma kompetencje językowe i potrafi przekazywać wiedzę socjologiczną		podstawowe kryteria oceny Zaliczenie z oceną Ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen częściowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru B. Formy i kryteria zaliczenia Kolokwium pisemne obejmujące swoim zakresem treści wykładów i lektur obowiązkowych. Student będzie obowiązany napisać pięciostronicowy esej odnoszący się (lub rozwijający) problematykę poruszaną na wykładzie. Za znaczącą, merytoryczną aktywność w dyskusji podczas wykładu studentom będą przyznawane punkty, które zostaną przeliczone na konwencjonalną ocenę szkolną. <table border="1"> <thead> <tr> <th rowspan="2">Skala ocen dla wykłady</th><th rowspan="2">Kod</th><th>Suma</th></tr> <tr> <th>Ocena semestralna</th></tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Kolokwium pisemne</td><td>K₁</td><td>50%</td></tr> <tr> <td>Esej</td><td>E₂</td><td>35%</td></tr> <tr> <td>Merytoryczna aktywność w dyskusji</td><td>A</td><td>15%</td></tr> <tr> <td>Suma</td><td></td><td>100%</td></tr> </tbody> </table> Ocena końcowa zostanie przeliczona według wzoru: Ocena końcowa = kolokwium*0,5 + ocena eseju*0,35 + ocena aktywności*0,15. Ocena końcowa z zaliczenia modułu jest przeliczana na stopień według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z K₁ lub/i E₂ uniemożliwia wystawienie pozytywnej oceny końcowej.	Skala ocen dla wykłady	Kod	Suma	Ocena semestralna	Kolokwium pisemne	K ₁	50%	Esej	E ₂	35%	Merytoryczna aktywność w dyskusji	A	15%	Suma		100%
Skala ocen dla wykłady	Kod	Suma																
		Ocena semestralna																
Kolokwium pisemne	K ₁	50%																
Esej	E ₂	35%																
Merytoryczna aktywność w dyskusji	A	15%																
Suma		100%																
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się																
	kolokwium	W_01, W_02, W_03																
	samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (esej) ocena aktywności na zajęciach	W_02, U_02, U03, K_02 U_01, U_03, K_01, K_02																

Matryca efektów uczenia się dla przedmiotu		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01 W_02 W_03	K_W02, K_W09, K_W12 K_W03, K_W04, K_W05, K_W12 K_W08	P6S_WG, P6S_WK P6S_WG, P6S_WK P6S_WG
U_01 U_02 U_03	K_U01, K_U03, K_U05 K_U06, K_U08, K_U10 K_U04, K_U07	P6S_UW P6S_UW, P6S_UO, P6S_UK P6S_UW, P6s_UK
K_01 K_02	K_K01, K_K08 K_K02, K_K10	P6S_KK P6S_KK, P6S_KR
Wykaz literatury		
Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):		
6. Strauss A. L., 2013, <i>Zwierciadła i maski. W poszukiwaniu tożsamości</i> , Kraków: Zakład Wydawniczy Nomos, (wybrane fragmenty)		
7. Glaser B. G., Strauss A.L., 2006, <i>Konteksty świadomości i interakcja społeczna</i> , [w:] <i>Współczesne teorie socjologiczne, t. 1</i> , wybór i opracowanie A. Jasińska-Kania i in. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar,		
8. Kacperczyk A., 2005, <i>Zastosowanie koncepcji społecznych światów w badaniach empirycznych</i> , [w:] <i>Konstruowanie jaźni i społeczeństwa</i> , E. Hałas i K. T. Konecki (red.) Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar		
Literatura uzupełniająca		
4. Bokszański Z. 1986, <i>Koncepcja tożsamości jednostki w pracach Anselma L. Straussa</i> , „Studia Socjologiczne” nr 2.		
5. Glaser B. G., Strauss A.L., 2009, <i>Odkrywanie teorii ugruntowanej</i> , Kraków: Zakład Wydawniczy Nomos, (wybrane fragmenty)		
6. Konecki K. T., 1988, <i>Praca w socjologii interakcjonistycznej</i> , „Studia Socjologiczne”, nr 1.		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć SEMINARIUM DYPLOMOWE		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 16	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	w zakresie wszystkich ścieżek kształcenia	III-VI	
Dyscyplina: nauki socjologiczne -100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów w ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia	120	80	280	320	16
Analiza literatury			85	95	
Przygotowanie i realizacja projektu badawczego			80	90	
Napisanie pracy			115	135	
Razem	120	80	280	320	16
Metody dydaktyczne: Dyskusja (seminaryjna, nad referatem), klasyczna metoda problemowa, giełda pomysłów.					
Wymagania wstępne: Wiedza z zakresu obszaru poznawczego i badawczego nauk społecznych, zasad pisanie pracy dyplomowej, metod badań społecznych i ich zastosowania.					
Cele przedmiotu: Przygotowanie studenta do napisania pracy dyplomowej o charakterze empirycznym. Kształtowanie umiejętności z zakresu metodologii badań naukowych w samodzielnych badaniach własnych. Budowanie krytycznej i kreatywnej postawy studentów wobec problemów naukowych i edukacyjnych, ugruntowanie rozumienia znaczenia prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej.					
Treści programowe Omówienie i ustalenie tematu pracy i jej struktury (formalna strona pracy – budowa, strona tytułowa, wstęp, spis treści); forma zewnętrzna pracy, forma gramatyczna, styl i poprawność języka; sposoby cytowania literatury (odsyłacze i spis literatury cytowanej); ustalenie celów i zadań, określenie podmiotu i przedmiotu; sformułowanie problemu badawczego i hipotez badawczych; logiczna analiza podstawowych pojęć, ustalenie listy zmiennych i ich zdefiniowanie. Omówienie formy zewnętrznej pracy, formy gramatycznej, stylu i poprawności języka.					

Omówienie sposobu cytowania literatury (odsylacze i spis literatury cytowanej). Projekt badawczy (sformułowanie problemu badawczego, ustalenie celów i zadań, określenie podmiotu i przedmiotu, logiczna analiza podstawowych pojęć, ustalenie listy zmiennych i ich zdefiniowanie, sformułowanie hipotez badawczych – w przypadku projektu badania ilościowego, opracowanie strategii badawczej – w przypadku projektu badania jakościowego). Wybór terenu badań i dobór próby badawczej. Uporządkowanie danych badawczych. Analiza i interpretacja wyników badań, wybór metody prezentacji wyników. Złożenie pracy dyplomowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza

W_01 - Ma uporządkowaną, pogłębioną, szczegółową wiedzę o specyfice przedmiotowej i terminologicznej w odniesieniu do przedmiotu pracy dyplomowej oraz posiada wiedzę o wymaganiach i strukturze pracy dyplomowej.

W_02 Zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego.

W_03 Posiada wiedzę o układzie treściowym i zasadach przygotowania publikacji naukowej oraz o tym jak wyselekcjonować literaturę do wybranego tematu pracy.

W_04 Zna przeznaczenie przypisów, ich rodzaje, sposoby tworzenia, posiada wiedzę jak korzystać z materiałów statystycznych oraz wiedzę o sposobach ich prezentacji.

Umiejętności

U_01 Umie samodzielnie poszukiwać materiały źródłowe, związane z tematem pracy, posługując się literaturą przedmiotu i innymi materiałami w toku prowadzenia rozważań.

U_02 Potrafi udokumentować i prezentować wyniki pracy badawczej.

U_03 Potrafi wykorzystywać cudzy dorobek naukowy z powołaniem się na źródła oraz zorientować się, czy informacja zdobyta przez niego nie jest kradzieżą intelektualną.

Kompetencje społeczne

K_01 Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania.

K_02 Prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia

Warunkiem zaliczenia jest złożenie pracy dyplomowej

Ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen cząstkowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru

Skala ocen dla ćwiczeń	kod	Ocena końcowa
Złożenie pracy dyplomowej	Z1	60%
Przygotowanie i prezentacja projektu	P1	25%
Analiza literatury	A1	15%
Razem		100%

Ocena końcowa za moduł jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_m = [(P_3 \times O_3) + (P_4 \times O_4) + (P_5 \times O_5) + (P_6 \times O_6)] / \Sigma P$$

P₃ – punkty ECTS za semestr 3

P₄ – punkty ECTS za semestr 4

P₅ – punkty ECTS za semestr 5

P₆ – punkty ECTS za semestr 6

O₃ – ocena za semestr 3

O₄ – ocena za semestr 4

O₅ – ocena za semestr 5

O₆ – ocena za semestr 6

O_m - ocena końcowa za moduł

ΣP – suma punktów ECTS za przedmiot

Ocena końcowa jest przeliczana według zasady:

3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)

3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5)

3,75 – 4,24 – dobry (4,0)

dylematy związane z napisaniem pracy dyplomowej, K_03 Potrafi uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności.	4,25 – 4,74 – dobry plus (4.5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
--	--

Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się
	indywidualna rozmowa i konsultacja z dyplomantem	W_01, W_02, W_03, W_04, U_01, U_02, U_03, K_01, K_02, K_03
	prezentacja projektu	W_01, W_02, W_03, W_04, U_01, U_02, U_03, K_01, K_02, K_03
	ocena pracy dyplomowej	W_01, W_02, W_03, W_04, U_01, U_02, U_03, K_01, K_02, K_03

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01 W_02 W_03 W_04	K_W02, K_W03, K_W04, K_W08, K_W15 K_W13 K_W01, K_W15 K_W01, K_W08	P6S_WG, P6S_WK P6S_WK P6S_WG P6S_WG
U_01 U_02 U_03	K_U03, K_U05 K_U04, K_U05, K_U06, K_U07 K_U07, K_U09, K_U10	P6S_UW P6S_UW P6S_UW, P6S_UO, P6S_UK
K_01 K_02 K_03	K_K01, K_K02 K_K08, K_K09, K_K10 K_K01	P6S_KK P6S_KR , P6S_KK P6S_KK

Wykaz literatury

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć:

Gambarelli G., Łucki Z., Jak przygotować pracę dyplomową lub doktorską: wybór tematu, pisanie, prezentowanie, publikowanie. Wyd. 4, Universitas, Kraków 2001.

Grzybowski P., Sawicki K., Pisanie prac i sztuka ich prezentacji, Oficyna wydawnicza Impuls, Kraków 2010.

Pawlik K., Zenderowski R., Dyplom z internetu. Jak korzystać z Internetu pisząc pracę dyplomową?, CDeWu, Warszawa 2015.

Pioterek P., Zieleniecka B., Technika pisania prac dyplomowych. Wyd. 3 zm. i uzup. Wydaw. Wyższej Szkoły Bankowej, Poznań 2004.

Wojcik K., Piśmę akademicką pracę promocyjną - licencjacką, magisterską, doktorską, "Placet", Warszawa 2005.

B. Literatura uzupełniająca:

Krajewski M., Vademecum autora i wydawcy prac naukowych, Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna, Włocławek 2001.

Oliver P., Jak pisać prace uniwersyteckie, Wydaw. Literackie, Kraków 1999.

Boć J., Jak pisać pracę magisterską, Kolonia Limited, Wrocław 2006.

Kolman R., Zdobywanie wiedzy: poradnik podnoszenia kwalifikacji (magisteria, doktoraty,

habilitacje), Branta, Bydgoszcz - Gdańsk 2004.

Zenderowski R., Technika pisanie prac magisterskich : krótki przewodnik po metodologii pisanie pracy dyplomowej, CeDeWu, Warszawa 2005.

Zajęcia dla ścieżki kształcenia:

Prewencja kryminalna z socjopsychologią (PKS)

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć PODSTAWY PRAWA KARNEGO I PRAWA WYKROCZEŃ		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
Ogólnoakademicki	SPS	Tak		Ścieżka kształcenia Prewencja kryminalna z socjopsychologią	IV
Dyscyplina: nauki prawne -100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia audytoryjne	25	15	25	35	2
Analiza literatury			10	15	
Przygotowanie do kolokwium (K)			10	13	
Przygotowanie projektu lub prezentacji multimedialnej, realizującej jeden z wybranych problemów /zagadnień (Z)			5	7	
Razem	25	15	25	35	2
Metody dydaktyczne Wykłady problemowe Ćwiczenia audytoryjne: analiza tekstów z dyskusją, praca w grupach, dyskusja					
Wymagania wstępne:					
Wymagania formalne: zaliczenie przedmiotów: psychospołeczne uwarunkowania przestępczości. Wymagania wstępne: wiedza o społeczeństwie					
Cele przedmiotu Celem kursu jest zaznajomienie studentów z podstawami prawa karnego i prawa wykroczeń. Poznanie w zarysie prawa karnego i prawa wykroczeń: zasad egzekwowania odpowiedzialności karnej za przestępstwa i wykroczenia. Kształtowanie umiejętności posługiwania się Kodeksem karnym i Kodeksem wykroczeń oraz innymi przepisami prawa karnego i prawa wykroczeń. Kształtowanie w ten sposób umiejętności niezbędnych dla wykonywania różnych funkcji administracyjnych w organach ścigania, wymiaru sprawiedliwości, w administracji rządowej, samorządowej i gospodarczej, w policji oraz w różnych innych instytucjach i organizacjach.					
Treści programowe Prawo karne – pojęcie, przedmiot, cechy, zasady, funkcje, źródła, podziały. Przestępstwo – pojęcie, klasyfikacja, struktura, formy. Przestanki odpowiedzialności karnej.					

Pojęcie i teorie kary. Kary i środki karne, środki zabezpieczające, środki zapobiegawcze, środki probacyjne.

Pojęcie i struktura przestępstwa. Formy popełnienia przestępstwa.

Wyłączenie odpowiedzialności karnej ze względu na wyłączenie bezprawności, społecznej szkodliwości czynu lub winy.

Zbieg przestępstw i przepisów. Kary i inne środki (środki karne, zabezpieczające, probacyjne).

Niekaralność. Sądowy wymiar kary. Modyfikacje prawomocnie orzeczonych kar i innych środków. Przedawnienie. Zatarcie skazania. Ważniejsze grupy i typy przestępstw.

Modele prawa wykroczeń. Wcześniejsze kształtowanie się polskiego prawa wykroczeń. Źródła prawa wykroczeń. Zakres obowiązywania polskiego prawa wykroczeń.

Pojęcie i struktura wykroczenia oraz podstawowe zasady egzekwowania odpowiedzialności za wykroczenia.

Odpowiedzialność nieletnich za przestępstwa i wykroczenia.

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01 Zna podstawowe terminy z zakresu prawa karnego i prawa wykroczeń.

Umiejętności

U_01 Potrafi korzystać ze źródeł prawa dotyczących zagadnień omawianych podczas zajęć, w tym właściwie interpretować prezentowane i dyskutowane na zajęciach regulacje prawne.

U_02 potrafi posługiwać się normami regulacjami prawnymi, w podejmowanej działalności.

Kompetencje społeczne

K_01 Dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną. Ocena semestralna jest średnią ważoną wyliczaną w oparciu o składniki podane w tabeli poniżej.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Ocena końcowa
Kolokwium	K	50%
Zadanie	Z	50%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = (P_{\check{c}w} \times O_{\check{c}w}) / \Sigma P$$

$P_{\check{c}w}$ – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

$O_{\check{c}w}$ – ocena ćwiczeń,

O_{ks} – ocena końcowa semestralna

ΣP – suma punktów ECTS za semestr

Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady:

3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)

3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5)

3,75 – 4,24 – dobry (4,0)

4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5)

4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)

Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.

Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się
	kolokwium samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty) ocena aktywności na zajęciach	K_W03, K_W04, K_W09, K_W13 K_U02, K_U03 K_K01, K_K03
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K_W03, K_W04, K_W09, K_W13	P6S_WG, P6S_WK
U_01	K_U02, K_U03	P6S_UW
U_02	K1_U12	P6S_UW
K_01	K_K01, K_K03	P6S_KK, P6S_KO
Wykaz literatury: Wykaz literatury podstawowej: 1.L. Gardocki, Prawo karne, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2013. 2. Andrzej Marek, Prawo wykroczeń, 2. wydanie, Warszawa 1999, C.H.Beck Wykaz literatury uzupełniającej: 1. Andrzej Marek, Stanisław Waltoś, Podstawy prawa i procesu karnego, Warszawa 2008, wydanie 4, LexisNexis 2. Andrzej Marek, Prawo wykroczeń (materialne i procesowe), 6. wydanie, Warszawa 2008, C.H.Beck 3. Piotr Górecki, Stanisław Stachowiak, Ustawa o postępowaniu w sprawach nieletnich. Komentarz, 4 wydanie, Warszawa 2007, Wolters Kluwer		

Nazwa zajęć METODY BADAŃ I PRZECIWDZIAŁANIE PRZESTĘPCZOŚCI PROJEKTÓW PROFILAKTYCZNYCH	Forma zaliczenia Egzamin	Liczba punktów ECTS 3
--	------------------------------------	---------------------------------

Kierunek studiów: Socjologia

profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Ścieżka kształcenia Prewencja kryminalna z socjopsychologią	VI

Dyscyplina: nauki socjologiczne – 33,4%, psychologia – 33,3%, nauki o bezpieczeństwie – 33,3%

Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	10	10	15	15	1
Analiza literatury			10	10	2
Przygotowanie do egzaminu			5	5	
Ćwiczenia laboratoryjne	20	10	30	40	
Przygotowane do ćwiczeń – analiza literatury			20	25	
Przygotowanie do prezentacji własnych ustaleń			10	15	
Razem	30	20	45	55	3

Metody dydaktyczne

wykład problemowy, analiza teksów źródłowych z dyskusją, indywidualne projekty studenckie

Wymagania wstępne:

Wymagania formalne: zaliczenie z przedmiotów: brak

Wymagania wstępne: brak

Cele przedmiotu

Celem jest zapoznanie studentów z problematyką metod badawczych w kryminologii oraz skutecznych metod przeciwdziałania zachowaniom przestępczym.

Treści programowe

Wykłady:

Kryminologia i nauki pomocnicze.

Problemy z diagnozowaniem zjawisk przestępczych

Wykorzystanie metod badawczych nauk pomocniczych kryminologii (psychologia, pedagogika, socjologia, statystyka, psychiatria, medycyna sądowa, kryminalistyka, ekonomia) do diagnozowania.

Polityka kryminalna. Implikacje koncepcji kryminologicznych w polityce zapobiegania przestępczości

System polityki kryminalnej.

Organizacyjne formy zapobiegania przestępczości.
 Problemy zapobiegania przestępczości na przykładzie wybranych rodzajów przestępstw oraz kategorii sprawców. Programy zapobiegania przestępczości na poziomie ponadlokalnym
 Strategie zapobiegania i zwalczania przestępczości na poziomie lokalnym

Ćwiczenia:

Zasady budowy programów prewencyjnych.
 Rodzaje programów zapobiegania przestępczości z udziałem policji.
 Modele strategii policyjnych.
 Strategia *community policing* w rozwiązywaniu problemów kryminalnych.
 Kryminogenne czynniki przestrzeni.
 Rola ochrony mienia, osób i obiektów w zakresie zapobiegania przestępczości.
 Przedstawienie, omówienie i analiza wybranych lokalnych programów profilaktycznych.

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01 Zna podstawową terminologię i metody badania zjawisk przestępczych oraz metody ich prewencji

W_02 Potrafi wskazać miejsce opisywanego przedmiotu w systemie nauk, zna jego specyfikę, i potrafi opisać jej powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi

Umiejętności

U_01 Dokonuje analizy zjawisk potencjalnie kryminogennych przy wykorzystaniu poznanych metod oraz dokonuje analizy w kontekście ich związków z innymi obszarami aktywności społeczeństwa

U_02 Posługuje się wiedzą z zakresu omawianego przedmiotu do analizowania i interpretowania wybranych problemów społecznych

Kompetencje społeczne

K_01 Docenia znaczenie wiedzy socjologicznej i kryminologicznej dla dalszego kreowania własnego rozwoju osobistego i zawodowego, dąży do antycypowania kierunków własnego rozwoju.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Egzamin

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykłady: obowiązuje pisemne zaliczenie znajomości treści wykładowych

Ćwiczenia: indywidualna praca badawcza i jej prezentacja

Tabela nr 1.

Skala ocen dla wykładów	Kod	Ocena końcowa
Kolokwium	K ₁	100%

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną.

Tabela nr 2.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Ocena końcowa
Zadanie do wykonania	Z1	50%
Odpowiedź ustna	A1	50%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\acute{c}w} \times O_{\acute{c}w})] / \Sigma P$$

P_w – punkty ECTS wykładów za semestr

P_{ćw} – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

O_w – ocena wykładu;

O_{ćw} – ocena ćwiczeń;

O_{ks} - ocena końcowa semestralna

ΣP – suma punktów ECTS za semestr

Ocena końcowa za moduł jest składową 50% oceny za egzamin i 50% ocena końcowa przeliczana według wzoru:

		$OKM = [(A \times 50) + (B \times 50)] / 100$ OKM – ocena końcowa za moduł A – ocena końcowa z semestru B – ocena za egzamin Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiejkolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się
	zaliczenie pisemne samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	W_01, W_02, U_01, U_02, W_01, U_01, U_02, K_01
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K_W09	P6S_WK
W_02	K_W15	P6S_WG
U_01	K_U04	P6S_UW
U_02	K_U07	P6S_UK
K_01	K_K03	P6S_KO
Wykaz literatury: Literatura podstawowa Urban A. <i>Bezpieczeństwo społeczności lokalnych</i> , Warszawa 2009 Urban A. <i>Prewencja kryminalna</i> , Szczytno 2006 Literatura uzupełniająca Bałandynowicz A. <i>Zapobieganie przestępczości</i> , Warszawa 1998 Hołyst B. <i>Psychologia kryminalistyczna</i> , Warszawa 2004		

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów ECTS	
PSYCHOSPOŁECZNE UWARUNKOWANIA PRZESTĘPCZOŚCI		Zaliczenie z oceną		3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Ścieżka kształcenia Prewencja kryminalna z socjopsychologią	III	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 66,7%; psychologia -33,3%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	10	35	40	2
Analiza literatury			23	25	
Przygotowanie się do zaliczenia			12	15	
Ćwiczenia audytoryjne	15	8	10	17	1
Przygotowanie do ćwiczeń			6	9	
Przygotowanie się do zaliczenia /napisanie referatu			4	8	
Razem	30	18	45	57	3
Metody dydaktyczne					
wykład problemowy / wykład z prezentacją multimedialną ćwiczenia audytoryjne: analiza tekstów z dyskusją / praca w grupach/dyskusja					
Wymagania wstępne::					
Konieczna jest wiedza ogólna z Patologii społecznych.					
Cele przedmiotu					
Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów ze specyfiką różnorodnych czynników psychologicznych oraz społecznych warunkujących zachowania przestępcze u osób młodocianych, jak i dorosłych.					
Treści programowe:					
(wykłady i ćwiczenia)					
1. Istota, pojęcie przestępstwa i przestępczości w świetle różnych dyscyplin naukowych. 2. Przyczyny zachowań przestępczych w ujęciu wybranych teorii psychologicznych (teoria racjonalnego wyboru, teoria poszukiwania wrażeń, teoria kryminologiczna o orientacji psychoanalitycznej, teoria umiejscowienia kontroli, teoria konstytucjonalna Eysencka, koncepcja nieprawidłowej osobowości, psychopatia).					

3. Przyczyny zachowań przestępczych w ujęciu wybranych teorii socjologicznych (teoria anomii E. Durkheima i R. Mertona, teoria zróżnicowanych powiązań E. H. Sutherlanda, teoria kontroli społecznej T. Hirshiego, teoria naznaczenia E. Lemerta i H. Beckera, teoria konfliktu według A. T. Turka/ W. J. Chamblissa i R.B. Seidemana/ R. Qunney'a).
4. Etiologia zachowań przestępczych – czynniki biologiczne, psychologiczne i socjologiczne.
5. Charakterystyka czynników biopsychologicznych warunkujących zachowania przestępcze (zaburzenia osobowości, psychopatia, zaburzenia lękowe, psychozy, stres, związek pomiędzy agresją a przemocą, dewiacje seksualne i zbrodnie motywowane seksualnie, przestępstwa motywowane uzależnieniem od alkoholu i narkotyków).
6. Charakterystyka czynników społecznych warunkujących zachowania przestępcze (niewłaściwe wzorce socjalizacji, dysfunkcje w rodzinie, przemoc w szkole, subkultury młodzieżowe, niedostosowanie społeczne dzieci i młodzieży, wpływ mediów tradycyjnych i nowoczesnych na zachowania przestępcze)
7. Charakterystyka czynników polityczno-ekonomiczno-kulturowych przestępczości – urbanizacja, bezrobocie, ubóstwo, korupcja, prostytucja.
8. Różne oblicza przestępczości - przestępczość zorganizowana, przestępczość kobiet, przestępczość nieletnich.

Efekty uczenia się

Wiedza:

W_01 – Zna podstawowe teorie psychologiczne i społeczne dotyczące czynników warunkujących zachowania przestępcze.

W_02 – Ma podstawową wiedzę o zachodzących relacjach między różnymi rodzajami struktur społecznych a zachowaniami przestępczymi osób małoletnich i dorosłych.

Umiejętności:

U_01 – Potrafi analizować i interpretować przyczyny zjawisk przestępczych osób małoletnich i dorosłych.

U_02 – Potrafi sformułować wnioski, opracować i zaprezentować wyniki badań dotyczących psychospołecznych uwarunkowań zachowań przestępczych.

Kompetencje:

K_01 - Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, potrafi wyznaczyć kierunki własnego rozwoju.

K_02 - Jest przygotowany do współpracy w organizacjach i instytucjach zwalczających zachowania przestępcze.

K_03 – Jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i działania w sposób profesjonalny oraz etyczny.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia:

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia:

Wykład – kolokwium pisemne.

Ćwiczenia – zaliczenie pisemne ćwiczeń w formie studium przypadku/ referat, aktywny udział na zajęciach.

Ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen częściowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru

Tabela 1 – Wykłady

Skala ocen dla wykładów	Kod	Ocena końcowa
Kolokwium	K1	100%

Tabela 2 – Ćwiczenia

Skala ocen dla ćwiczeń	kod	Ocena końcowa
Kolokwium	K ₁	50%
Przygotowanie referatu	Z ₁	50%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\dot{c}w} \times O_{\dot{c}w})] / \Sigma P$$

P_w – punkty ECTS wykładów za semestr
 $P_{\dot{c}w}$ – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

		O_w – ocena wykładu; O_{ćw} – ocena ćwiczeń; O_{ks} - ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Ocena końcowa jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Numer efektu uczenia się
	Kolokwium zaliczeniowe z wykładów	W_01, W_02, U_01
	Samodzielnie wykonane przez studenta zadanie (prezentacja/ projekt/referat)	W_01, W_02, U_01, U_02, K_03
	Ocena aktywności na zajęciach	K_01, K_02, K_03
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01, W_02	K1_W02, K1_W03, K1_W06	P6S_WG
U_01, U_02	K1_U01, K1_U02, K1_U06	P6S_UW
K_01, K_02, K_03	K1_K01, K1_K02, K1_K04, K1_K07	P6S_KK, P6S_KR
Wykaz literatury Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Hołyst B., Socjologia kryminalistyczna, LexisNexis, Warszawa 2007 Hołyst B., Kryminologia, Lexis Nexis, Warszawa 2011 Kozak S., Patologie wśród dzieci i młodzieży. Leczenie i profilaktyka, Wydawnictwo Difin, Warszawa 2007 Pospiszyl K., Psychopatia, Wydawnictwo Akademickie Żak, Warszawa 2000 Pospiszyl I, Psychopatologie społeczne, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2012 Literatura uzupełniająca. Buss, D. M., Morderca za ścianą. Skąd w naszym umyśle kryją się mordercze skłonności, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2007 Gradoń K., Zabójstwo wielokrotne. Profilowanie kryminalne, Wolters Kluwer Polska, Warszawa 2010 Hare R. D., Psychopaci są wśród nas, Wydawnictwo Znak, Kraków 2006 Przybyliński S., Więźniowie niebezpieczni – ukryty świat penitencjarny, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 2012 Pływaczewski E. (red.), Przestępczość zorganizowana, Wydawnictwo C. H. Beck, Warszawa 2011 Britton P., Profil mordercy, Wydawnictwo Znak, Kraków 2010 Welzer H., Sprawcy. Dlaczego zwykli ludzie dokonują masowych mordów. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2010		

OPIS ZAEĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów ECTS	
PROFILAKTYKA I PREWENCJA KRYMINALNA		Egzamin		5	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Ścieżka kształcenia Prewencja kryminalna z socjopsychologią	IV	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 40,0%, psychologia – 40,0%, pedagogika – 20,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	30	15	20	35	2
Analiza literatury			10	20	
Przygotowanie do egzaminu			10	15	
Ćwiczenia audytoryjne	15		20		3
Przygotowane do ćwiczeń – analiza literatury			10		
Przygotowanie do prezentacji własnych ustaleń			10		
Ćwiczenia projektowe	15	15	25	60	
Przygotowane do ćwiczeń			10	25	
Przygotowanie programu profilaktycznego lub z zakresu prewencji kryminalnej			15	35	
Razem	60	30	65	95	5
Metody dydaktyczne wykład problemowy, analiza teksów źródłowych z dyskusją, indywidualne studenckie projekty badawcze					
Wymagania wstępne:					
Wymagania formalne: brak Wymagania wstępne: brak					

Cele przedmiotu

Celem jest zapoznanie studentów z problematyką teoretyczną działań profilaktycznych i prewencyjnych oraz podstawowymi metodami stosowanymi w ramach praktycznej działalności w tym zakresie

Treści programowe**Wykłady i ćwiczenia:**

Aktualny zakres i stan badań nad prewencją i profilaktyką.
Wyjaśnienie podstawowych pojęć i parametrów skuteczności programów
Działalność profilaktyczna w krajach europejskich.
Powstanie i rozwój systemu prewencji w Polsce.
Funkcjonowanie organów władzy w zakresie profilaktyki i prewencji kryminalnej.
Służby dyspozycyjne i ich rola w zakresie profilaktyki i prewencji
Lokalne programy profilaktyczne i prewencyjne.
Analiza skuteczności wybranych programów profilaktycznych

Efekty uczenia się**Wiedza**

W_01 Zna podstawową terminologię z zakresu profilaktyki i prewencji kryminalnej

W_02 Potrafi wskazać miejsce opisywanego przedmiotu w systemie nauk, zna jego specyfikę, i potrafi opisać jej powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi

Umiejętności

U_01 Dokonuje analizy zjawisk i zagrożeń o naturze kryminalnej w kontekście przedeliktualnym i postdeliktualnym

U_02 Posługuje się wiedzą z zakresu omawianego przedmiotu do analizowania i interpretowania wybranych problemów społecznych

Kompetencje społeczne

K_01 Docenia znaczenie wiedzy z zakresu profilaktyki i prewencji kryminalnej dla dalszego rozwoju osobistego i zawodowego.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne**A. Sposób zaliczenia**

Egzamin

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykład: podstawą zaliczenia wykładu jest egzamin pisemny (pytania otwarte i zamknięte).

Ćwiczenia: podstawą zaliczenia ćwiczeń jest wybór i dokonanie pisemnej analizy istniejącego w przestrzeni publicznej programu profilaktycznego lub z zakresu prewencji kryminalnej przy wykorzystaniu wiedzy dotyczącej parametrów skuteczności takich programów

Tabela nr 1.

Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Praca pisemna	K ₁	100%

Tabela nr 2.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Pisemna analiza wybranego programu	K ₁ i K ₂	75%
Aktywność na zajęciach	A1	25%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$Oks = [(PW \times OW) + (P\acute{C}w \times O\acute{C}w)] / \Sigma P$$

Pw – punkty ECTS wykładów za semestr

P $\acute{C}$ w – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

OW – ocena wykładu;

O $\acute{C}$ w – ocena ćwiczeń;

Oks - ocena końcowa semestralna

Σ P – suma punktów ECTS za semestr

		Ocena końcowa jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4.5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się
	egzamin ocena aktywności na zajęciach i samodzielnie wykonywane przez studenta zadanie (projekt)	W_01, W_02, U_01, U_02, W_01, U_01, U_02, K_01
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K1_W01	P6S_WG
W_02	K1_W15	P6S_WG
U_01	K1_U03	P6S_UW
U_02	K1_U05	P6S_UW
K_01	K1_K03 K1_K08	P6S_KO, P6S_KK
Wykaz literatury: Literatura podstawowa A.Bałandynowicz, Zapobieganie przestępczości, Warszawa 1998. B.Czarnecki, Przestrzenne aspekty przestępczości. Metody identyfikacji zagrożeń w przestrzeni miejskiej, Białystok 2011. A.Gaberle , Nierozłączna triada: przestępczość - przestępca, społeczeństwo, Gdańsk 2003. R.Głowacki, Monitorowanie przedsięwzięć profilaktycznych. Raport z badań, Szczytno 2012. B.Hołyst , Socjologia kryminalistyczna, t.1-2, Warszawa 2007. J. Czapska/red./, Koordynacja działań lokalnych na rzecz bezpieczeństwa, Kraków 2014. Literatura uzupełniająca J.Struniawski, Analiza ryzyka w procesie dowodzenia operacjami policyjnymi, "Przegląd Policyjny", 2015, nr 1. A Szymański, Policja w systemie profilaktyki i resocjalizacji osób niedostosowanych społecznie, Warszawa 2013. P.Waszkiewicz, Traktat o dobrej prewencji kryminalnej, Warszawa-Newark 2015.		

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów	
PSYCHOLOGIA KLINICZNA		Zaliczenie z oceną		ECTS	
				3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
Ogólnoakademicki	SPS	Tak		Ścieżka kształcenia Prewencja kryminalna z socjopsychologią	VI
Dyscyplina: psychologia – 100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów w ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	8	35	42	2
Analiza literatury			23	25	
Przygotowanie do kolokwium			12	17	
Ćwiczenia laboratoryjne	15	10	10	15	1
Przygotowane do ćwiczeń – analiza literatury			6	10	
Przygotowanie do prezentacji własnych ustaleń			4	5	
Razem	30	18	45	57	3
Metody dydaktyczne					
wykład problemowy / wykład z prezentacją multimedialną ćwiczenia audytoryjne: analiza tekstów z dyskusją / praca w grupach/dyskusja					
Wymagania wstępne:					
Konieczna jest wiedza ogólna z Diagnostyki psychologicznej i Patologii społecznych.					
Cele przedmiotu					
Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z różnymi rodzajami zaburzeń psychicznych występujących w zachowaniach człowieka i ich etiologią. Istotne jest również rozwinięcie u studentów umiejętności rozpoznania poszczególnych zaburzeń psychicznych u ludzi i wiedzy na temat możliwości pomocy psychologicznej dla osób z różnymi problemami psychicznymi.					
Treści programowe:					
(wykłady i ćwiczenia)					
1. Przedmiot i zadania psychologii klinicznej. Pojęcie zdrowia i choroby. Wskaźniki zdrowia psychicznego.					
2. Norma i zaburzenie zachowania człowieka w wybranych nurtach psychologii.					
3. Czynniki determinujące zaburzenia zachowania i zaburzenia psychiczne jednostki. Biologiczne, psychospołeczne i socjokulturowe przyczyny zaburzeń.					
4. Lęki i zaburzenia nerwicowe. Pojęcie nerwicy. Etiologia i mechanizmy nerwicowe. Rodzaje nerwic.					

5. Stres jako przyczyna zaburzeń zachowania. Pojęcie stresu psychosomatycznego, konsekwencje stresu. Mechanizmy obronne. Modele chorób psychosomatycznych
6. Zaburzenia osobowości, mechanizmy powstawania zaburzeń, klasyfikacja zaburzeń osobowości.
7. Psychozy endogenne, egzogenne i reaktywne. Zaburzenie procesów poznawczych, emocji, intelektu i działań w psychozach. Klasyfikacja psychoz.
8. Zaburzenia spowodowane uzależnieniem od substancji psychoaktywnych – alkoholizm, narkomania, nikotynizm, lekomania.
9. Zaburzenia seksualne i tożsamości płciowej – transseksualizm, parafilie, dysfunkcje seksualne, seksoholizm.
10. Zaburzenia odżywiania – anoreksja, bulimia, obżarstwo, ortoreksja.
11. Ocena kliniczna pacjenta. Terapia zaburzeń. Formy oddziaływań terapeutycznych.

Efekty uczenia się

Wiedza:

W_01 – Zna przedmiot i zadania psychologii klinicznej.

W_02 – Ma podstawową wiedzę dotyczącą różnych zaburzeń psychicznych, ich klasyfikacji oraz mechanizmów powstawania.

W_03 – Zna podstawowe sposoby terapii zaburzeń psychicznych.

Umiejętności:

U_01 – Potrafi ocenić obraz kliniczny osoby zaburzonej psychicznie i wskazać podstawowe formy terapii i pomocy.

Kompetencje:

K_01 - Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, potrafi wyznaczyć kierunki własnego rozwoju.

K_02 - Jest przygotowany do współpracy w organizacjach i instytucjach pomagających osobom zaburzonym psychicznie.

K_03 – Ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny i zgodny z zasadami etyki zawodowej w odniesieniu do osób zaburzonych psychicznie.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia:

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia:

Wykład – kolokwium pisemne.

Ćwiczenia – zaliczenie pisemne ćwiczeń w formie studium przypadku/ referat, aktywny udział na zajęciach.

Ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen cząstkowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru

Tabela 1 – Wykłady

Skala ocen dla wykładów	Kod	Ocena końcowa
Kolokwium	K1	100%

Tabela 2 – Ćwiczenia

Skala ocen dla ćwiczeń	kod	Ocena końcowa
Kolokwium	K ₁	50%
Przygotowanie referatu	Z ₁	50%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\dot{c}w} \times O_{\dot{c}w})] / \Sigma P$$

P_w – punkty ECTS wykładów za semestr
 $P_{\dot{c}w}$ – punkty ECTS ćwiczeń za semestr
 O_w – ocena wykładu;
 $O_{\dot{c}w}$ – ocena ćwiczeń;
 O_{ks} - ocena końcowa semestralna
 ΣP – suma punktów ECTS za semestr

Ocena końcowa jest przeliczana

		według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiejkolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Numer efektu uczenia się
	Kolokwium zaliczeniowe z wykładów	W_01, W_02, W_03, U_01
	Samodzielnie wykonane przez studenta zadanie (prezentacja/projekt/referat)	W_01, W_02, W_03, U_01, K_03
	Ocena aktywności na zajęciach	K_01, K_02, K_03
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01, W_02, W_03	K1_W02, K1_W03, K1_W06	P6S_WG
U_01	K1_U01, K1_U02, K1_U03	P6S_UW
K_01, K_02, K_03	K1_K01, K1_K02, K1_K04	P6S_KK, P6S_KR
Wykaz literatury A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): Augustynek A., Psychopatologia człowieka dorosłego, Wydawnictwo Difin, Warszawa 2015 Carson, R.C., Butcher, J.N., Mineka, S., Psychologia zaburzeń. Tom 1 i 2, Wydawnictwo GWP, Gdańsk 2003 Meyer R., Psychopatologia. Jeden przypadek, wiele teorii, Wydawnictwo GWP, Gdańsk 2008 Seligman M.E.P., Walker E., Rosenhan D.L., Psychopatologia, Wydawca Zysk is-ka, Poznań 2017 B. Literatura uzupełniająca Doliński D. Strelau J. (red.), Psychologia: Podręcznik akademicki, T. 2, Wydawnictwo GWP, Gdańsk 2008 Fryberger H., Kompendium psychiatrii, psychoterapii i medycyny psychosomatycznej, Wyd. PZWL, Warszawa 2005 Grzesiuk L., Suszek H. (red.), Psychoterapia. Psychologiczne problemy pacjentów, Wydawnictwo Eneteia, Warszawa 2011 Lieb K., Hesslinger B., Jacob G., Przypadki kliniczne z psychiatrii i psychoterapii, Wydawnictwo Edra Urban & Partner, Warszawa 2010 Millon T., Davis R., Zaburzenia osobowości we współczesnym świecie, Instytut Psychologii Zdrowia PTP, Warszawa 2005 Sęk H., Wprowadzenie do psychologii klinicznej, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2001 Stemplewska – Żakowicz K., Diagnoza Psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna, GWP, Gdańsk 2009		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów	
ZJAWISKA SPOŁECZNE O POTENCJALE KRYMINOGENNYM		Zaliczenie z oceną		ECTS	
				3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Ścieżka kształcenia Prewencja kryminalna z socjopsychologią	V	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	10	10	15	1
Analiza literatury			7	10	2
Przygotowanie do kolokwium			3	5	
Ćwiczenia audytoryjne	15	8	35	42	
Przygotowane do ćwiczeń – analiza literatury			20	25	
Przygotowanie do prezentacji własnych ustaleń			15	17	
Razem	30	18	45	57	3
Metody dydaktyczne wykład problemowy, analiza teksów źródłowych z dyskusją, indywidualne projekty studenckie					
Wymagania wstępne					
Wymagania formalne: zaliczenie z przedmiotów: brak Wymagania wstępne: brak					
Cele przedmiotu Celem jest zapoznanie studentów z problematyką badania oraz interpretowania zjawisk społecznych o potencjale kryminogennym					
Treści programowe					
Wykłady: Determinanty zjawisk przestępczych (czynniki ekonomiczne, społeczne, kulturowe, efekty zmiany społecznej) Pojęcie patologii społecznej. Socjologiczne ujęcie patologii społecznej Przemoc i agresja jako zjawisko społeczne Bezrobocie i kondycja materialna społeczeństwa a przestępczość					

Alkoholizm, nadużywanie alkoholu a przestępczość
Dysfunkcje w rodzinie, sieroctwo społeczne, nieprzystosowanie społeczne dzieci i młodzieży

Ćwiczenia:

Narkomania a przestępczość

Subkultury młodzieżowe, subkultury przestępcze

Przemoc w instytucjach, „fala”, przemoc w szkole, lobbying Internet i nowe technologie jako zjawisko o potencjale kryminogennym

Korupcja

Wybrane środowiska kryminogenne: blokery, pseudokibice, bezdomni, gangi młodzieżowe

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01 Zna podstawową terminologię z zakresu badań społecznych oraz patologii społecznych

W_02 Potrafi wskazać miejsce opisywanego przedmiotu w systemie nauk, zna jego specyfikę, i potrafi opisać jej powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi

Umiejętności

U_01 Dokonuje analizy zjawisk potencjalnie kryminogennych w kontekście ich związków z innymi obszarami aktywności społeczeństwa

U_02 Posługuje się wiedzą z zakresu omawianego przedmiotu do analizowania i interpretowania wybranych problemów społecznych

Kompetencje społeczne

K_01 Docenia znaczenie wiedzy socjologicznej i kryminologicznej dla dalszego kreowania własnego rozwoju osobistego i zawodowego, dąży do antycypowania kierunków własnego rozwoju.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykłady: obowiązuje pisemne zaliczenie znajomości treści wykładowych

Ćwiczenia: indywidualna praca badawcza i jej prezentacja

Tabela nr 1.

Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁	100%

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną.

Tabela nr 2.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma Ocena semestralna
Zadanie do wykonania	Z1	50%
Odpowiedź ustna	A1	50%
Suma		100%

Końcowa ocena z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\check{w}} \times O_{\check{w}})] / \Sigma P$$

P_w – punkty ECTS wykładów za semestr
 $P_{\check{w}}$ – punkty ECTS ćwiczeń za semestr
 O_w – ocena wykładu;
 $O_{\check{w}}$ – ocena ćwiczeń;
 O_{ks} – ocena końcowa semestralna
 ΣP – suma punktów ECTS za semestr

Ocena końcowa za moduł jest równoznaczna z oceną końcową z przedmiotu

Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady:

3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)
3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5)
3,75 – 4,24 – dobry (4,0)

		4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiejkolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się
	zaliczenie pisemne samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	W_01, W_02, U_01, U_02, W_01, U_01, U_02, K_01
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K_W09	P6S_WK
W_02	K_W15	P6S_WG
U_01	K_U04	P6S_UW
U_02	K_U07	P6S_UK
K_01	K_K03	P6S_KO
Wykaz literatury: Literatura podstawowa Siemaszko A. <i>Granice tolerancji. O teoriach zachowań dewiacyjnych</i> , Warszawa 1993 Hołyst B. <i>Socjologia kryminalistyczna</i> , Warszawa 2007 Literatura uzupełniająca Siemaszko A. <i>Kogo biją? Komu kradną? Przestępczość w Polsce i na świecie</i> , Warszawa 2004 Pospiszyl I. <i>Patologie społeczne</i> , Warszawa 2010		

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów ECTS	
PSYCHOLOGIA KRYMINALNA I SĄDOWO-PENITENCJARNA		Egzamin		4	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Ścieżka kształcenia Prewencja kryminalna z socjopsychologią	V	
Dyscyplina – psychologia – 100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów w ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykłady	15	10	35	40	2
Analiza literatury jako przygotowanie do wykładów			25	27	
Przygotowanie do egzaminu			10	13	
Zajęcia praktyczne/ćwiczenia laboratoryjne	15	10	35	40	2
Przygotowane do ćwiczeń – analiza literatury			25	25	
Przygotowanie do prezentacji własnych ustaleń			10	15	
Razem	30	20	70	80	4
Metody dydaktyczne wykład problemowy, analiza teksów źródłowych z dyskusją, indywidualne projekty studenckie					
Wymagania wstępne:					
Wymagania formalne: zaliczenie z przedmiotów: psychologia społeczna oraz kryminologia Wymagania wstępne: brak					
Cele przedmiotu Celem jest zapoznanie studentów z problematyką psychologiczno- penitencjarną oraz z podstawowymi metodami badawczymi stosowanymi w ramach tej subdyscypliny					

Treści programowe

Wykłady:

Psychologia sądowa i penitencjarna – przedmiot i zadania.

Psychologia kryminalna – obszary badań i powiązania.

Procesy poznawcze oraz dorastanie społeczno-moralne w świetle wybranych teorii (epistemologiczno-psychologiczna

Teoria rozwoju J. Piageta;

Teoria rozwoju społeczno – moralnego L. Kohlberga;

Teoria rozwoju tożsamości ego E. H. Eriksona).

Internalizacja norm a zachowanie jednostki.

Emocje a zachowanie jednostki.

Postawy a zachowanie jednostki.

Osobowość jako regulator zachowania jednostki.

Funkcjonowanie jednostki w sytuacji stresogennej.

Stres psychologiczny.

Funkcjonowanie człowieka w warunkach środowiska więziennego – analiza mechanizmów psychologicznych i struktury społecznej.

Ćwiczenia:

Uwarunkowania niedostosowania społecznego nieletnich.

Wybrane psychologiczne teorie przestępczości (Teoria H. J. Eysencka, teoria zachowań internalizacyjnych i eksternalizacyjnych T. M. Achenbacha. Teoria przestępczego stylu myślenia G. D. Waltersa).

Profile sprawców przestępstw na tle seksualnym w relacjach między sprawcą a ofiarą.

Wybrane socjologiczne teorie przestępczości (Teoria anomii R. K. Mertona, Teoria zróżnicowanych powiązań E. Sutherlanda, Teoria podkultur dewiacyjnych A. K. Cohena, Teoria kontroli społecznej T. Hirschiego)

Podatność na wiktymizację w świetle psychologii kryzysów emocjonalnych i rozwojowych

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01 Zna podstawową terminologię z zakresu psychologii kryminalnej oraz sądowo penitencjarnej

W_02 Potrafi wskazać miejsce opisywanego przedmiotu w systemie nauk, zna jego specyfikę, i potrafi opisać jej powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi

Umiejętności

U_01 Dokonuje analizy zjawisk socjologiczno-penitencjarnych w kontekście ich związków z innymi obszarami aktywności społeczeństwa

U_02 Posługuje się wiedzą z zakresu omawianego przedmiotu do analizowania i interpretowania wybranych problemów społecznych

Kompetencje społeczne

K_01 Docenia znaczenie wiedzy psychologicznej i penitencjarnej dla dalszego kreowania własnego rozwoju osobistego i zawodowego, dąży do antycypowania kierunków własnego rozwoju.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Egzamin

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykłady: obowiązuje pisemne zaliczenie znajomości treści

Ćwiczenia: indywidualna praca badawcza i jej prezentacja

Tabela nr 1.

Skala ocen dla wykładów	Kod	Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁	100%

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną.

Tabela nr 2.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Ocena semestralna
Zadanie do wykonania	Z1	50%
Odpowiedź ustna	A1	50%
Suma		100%

Końcowa ocena z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\check{w}} \times O_{\check{w}})] / \Sigma P$$

P_w – punkty ECTS wykładów za semestr

Pćw – punkty ECTS ćwiczeń za semestr O_w – ocena wykładu; O_{ćw} – ocena ćwiczeń; O_{ks} – ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Ocena końcowa za moduł jest składową 50% oceny za egzamin i 50% ocena końcowa przeliczana według wzoru: $OKM = [(A \times 50) + (B \times 50)] / 100$ OKM – ocena końcowa za moduł A – ocena końcowa z semestru B – ocena za egzamin Ocena końcowa za moduł jest równoznaczna z oceną końcową z przedmiotu Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.		
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się
	zaliczenie pisemne samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	W_01, W_02, U_01, U_02, W_01, U_01, U_02, K_01
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K_W09	P6S_WK
W_02	K_W15	P6S_WG
U_01	K_U04	P6S_UW
U_02	K_U07	P6S_UK
K_01	K_K03	P6S_KO
Wykaz literatury: Literatura podstawowa Ciosek M. <i>Psychologia sądowa i penitencjarna</i> , Warszawa 2001, Hołyst B., <i>Psychologia kryminalistyczna</i> , Warszawa 2009, Literatura uzupełniająca Siemaszko A., <i>Granice tolerancji: o teoriach zachowań dewiacyjnych</i> , Warszawa 1993, Urban B., Stanik J. M., <i>Resocjalizacja. Teoria i praktyka pedagogiczna</i> , Warszawa 2007		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów	
RESOCJALIZACJA		Zaliczenie z oceną		ECTS	
				4	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
Ogólnoakademicki	SPS	Tak		Ścieżka kształcenia Prewencja kryminalna z socjopsychologią	V
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	10	35	40	2
Analiza literatury			20	25	
Przygotowanie się do kolokwium			15	15	
Ćwiczenia audytoryjne	15	8	35	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			20	22	
Przygotowanie się do zaliczenia /napisanie referatu			15	20	
Razem	30	18	70	82	4
Metody dydaktyczne					
wykład problemowy / wykład z prezentacją multimedialną ćwiczenia audytoryjne: analiza tekstów z dyskusją / praca w grupach/dyskusja					
Wymagania wstępne: Wiedza o społeczeństwie					
Cele przedmiotu					
Celem przedmiotu jest zaznajomienie z kryteriami normy i patologii w zachowaniu ludzkim, modelami zdrowej osobowości, objawami nieprzystosowania społecznego (stadia i typologie). Student zdobywa wiedzę dotyczącą funkcjonowania systemu resocjalizacji, celach, podstawach prawnych, organizacjach zajmujących się wychowaniem resocjalizacyjnym oraz celach, zadaniach i metodach wychowania i kształcenia resocjalizacyjnego.					
Treści programowe:					
Wykłady					
Społeczno-kulturowe ograniczenia idei resocjalizacji penitencjarnej					
Warunki skuteczności działań resocjalizacyjnych					
Metody organizowania środowiska wychowawczego					
Diagnoza zaburzeń zachowania jako warunek efektywności resocjalizacji					

Socjologiczne aspekty przestępczości zorganizowanej i jej przeciwdziałania

Funkcje profilaktyczno-resocjalizacyjne rodzin zastępczych

Ćwiczenia

Zalecenia teoretyczne oddziaływań resocjalizacyjnych – zasady, procedury, dyrektywy

Cele, zasady i metody wychowania resocjalizującego

Cele i zadania kształcenia resocjalizującego

Resocjalizacja przez twórczość a twórcza resocjalizacja

Diagnoza sytuacji osób zagrożonych niedostosowaniem społecznym.

Psychologiczne podstawy resocjalizacji - terapia w resocjalizacji.

Profilaktyka społeczna – podstawy teoretyczne

Wybrane koncepcje profilaktyki społecznej

Konstruowanie i realizacja programów resocjalizacyjnych

Wybrane przykłady programów resocjalizacyjnych

Twórcza resocjalizacja

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01 wymienia i charakteryzuje

współczesne koncepcje resocjalizacji

W_02 zna i rozumie znaczenie programów resocjalizacyjnych

W_03 zna zasady konstruowania programów profilaktycznych

Umiejętności

U_01 konstruuje program resocjalizacyjny

adekwatny do danego problemu społecznego

Kompetencje społeczne

K_01 pracuje w zespole i umiejętnie

wykorzystuje swoje predyspozycje w celu zwiększenia efektywności pracy

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia :

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia:

Wykład – kolokwium pisemne.

Ćwiczenia – zaliczenie pisemne ćwiczeń w formie referatu, aktywny udział na zajęciach.

Ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen częściowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru

Tabela 1 – Wykłady

Skala ocen dla wykładów	Kod	Ocena końcowa
Kolokwium	K1	100%

Tabela 2 – Ćwiczenia

Skala ocen dla ćwiczeń	kod	Ocena końcowa
Kolokwium	K ₁	50%
Przygotowanie referatu	Z ₁	50%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\dot{C}w} \times O_{\dot{C}w})] / \Sigma P$$

P_w – punkty ECTS wykładów za semestr

P_{Ćw} – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

O_w – ocena wykładu;

O_{Ćw} – ocena ćwiczeń;

O_{ks} - ocena końcowa semestralna

ΣP – suma punktów ECTS za semestr

Ocena końcowa jest przeliczana

		według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Numer efektu uczenia się
	Egzamin Kolokwium zaliczeniowe z wykładów	K_W05, K_W06
	Samodzielnie wykonane przez studenta zadanie (prezentacja/projekt/referat)	K_W09, K_U09
	Ocena aktywności na zajęciach	K_K02, K_K04, K_K07
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K_W06, K_W09	P6S_WG, P6S_WK
W_02	K_W05, K_W06	P6S_WG,
W_03	K_W09	P6S_WK
U_01	K_U09	P6S_UO
K_01	K_K02, K_K04, K_K07	P6S_KK, P6S_KR
Wykaz literatury Literatura podstawowa Błachut J., Gaberle A., Kraiewski K., Krvminologia. Gdańsk 2004 Gaś Z. B. <i>Szkolny program profilaktyki: istota, konstruowanie, ewaluacja</i> . Warszawa 2003 Graś Z., <i>Profilaktyka uzależnień</i> , Warszawa 1993 Konopczyński M., <i>Metody twórczej resocjalizacji</i> . Warszawa 2006. Pytka L., <i>Pedagogika resocjalizacyjna. Wybrane zagadnienia teoretyczne, diagnostyczne i metodyczne</i> , Warszawa 2000. Rejzner A. <i>Postępy resocjalizacji i profilaktyki społecznej</i> . Warszawa Urban B., Stanik J., <i>Resocjalizacja</i> , Warszawa 2007, t. 1 i 2 Urban B., <i>Zaburzenia w zachowaniu i przestępczość młodzieży</i> , Kraków 2000 Literatura uzupełniająca Bałandynowicz A., <i>Probacja. Resocjalizacja z udziałem społeczeństwa</i> , Warszawa 2006. Cekiera Cz., <i>Psychoprofilaktyka uzależnień oraz terapia i resocjalizacja osób uzależnionych</i> , Lublin 1993. Cz. Czapów, <i>Wychowanie resocjalizujące. Elementy metodyki i diagnostyki</i> . Warszawa 1978. Jaworska A., Wirkus Ł., Kozłowski P., <i>Psychospołeczne Determinanty niedostosowania społecznego oraz nowatorskie prądy działań zaradczych</i> , Słupsk 2007 K. Pospiszyl, <i>Resocjalizacja. Teoretyczne podstawy oraz przykłady programów oddziaływań</i> , Warszawa 1998. Kościelak R. (red.) <i>Problemy niedostosowania społecznego – oddziaływania w warunkach wolnościowych i w izolacji penitencjarnej</i> . Słupsk 2006 Kozaczuk F. (red.), <i>Efektywność oddziaływań resocjalizacyjnych</i> , Rzeszów 2008. Motow I., Marzec A., <i>Innowacje w opiece i resocjalizacji dzieci i młodzieży</i> , Częstochowa 2008. Pospiszyl I., Konopczyński M.(red.), <i>Resocjalizacja-w stronę środowiska otwartego</i> , Warszawa 2007. Urban (red.) <i>Społeczne konteksty zaburzeń w zachowaniu</i> . Kraków 2001.		

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów ECTS	
KONSTRUOWANIE PROGRAMÓW I PROJEKTÓW PROFILAKTYCZNYCH		Zaliczenie z oceną		3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Ścieżka kształcenia Prewencja kryminalna z socjopsychologią	VI	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 33,4%, psychologia – 33,3%, pedagogika – 33,3%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	8	10	17	1
Analiza literatury			6	10	
Przygotowanie do kolokwium			4	7	
Ćwiczenia projektowe	15	10	35	40	2
Przygotowane do ćwiczeń – analiza literatury			25	27	
Przygotowanie do prezentacji własnych ustaleń			10	13	
Razem	30	18	45	57	3

Metody dydaktyczne wykład problemowy, dyskusja kierowana, , pogadanka, analiza programów dostępnych w literaturze/realizowanych analiza teksów źródłowych z dyskusją, burza mózgów, metody treningowe, symulacje indywidualne projekty studenckie
Wymagania wstępne: Wymagania formalne: Wymagania wstępne: wiedza z zakresu podstaw psychologii klinicznej oraz podstaw prawa
Cele przedmiotu Celem jest zapoznanie studentów z procedurami i etapami konstruowania programów i projektów profilaktycznych w zakresie profilaktyki uwzględniającej istotne dla zdrowia indywidualnego i społecznego czynniki ryzyka oraz ryzykownych zachowań
Treści programowe Zajęcia wprowadzające: przedstawienie celów i efektów kształcenia; treści kształcenia; organizacji zajęć; zasad zaliczenia; Program a projekt; Struktura programu profilaktycznego; Rodzaje programów; Zasięg programów; Diagnoza problemów - zagrożenia dla dzieci i ich rodzin;

Rola diagnozy w projektowaniu programów profilaktycznych;
 Etapy budowania programu;
 Cele programu i/ a cele projektu. Budowanie projektu – zasady, etapy;
 Cele projektu/programu – zasady ich formułowania);
 Obowiązki osób odpowiedzialnych za realizację programu profilaktyki;
 Kryteria wyboru projektu;
 Od drzewka probabilistycznego do procesu decyzyjnego;
 Gromadzenie środków finansowych na realizację programów i projektów;
 Wdrażanie programów i projektów profilaktycznych a strategię profilaktyczne;
 Rodzaje działań w ramach programów profilaktycznych – charakterystyka;
 Cechy skutecznego programu profilaktycznego;
 Ewaluacja programu/projektu profilaktycznego.

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01 Zna podstawową terminologię z zakresu projektowania i prowadzenia badań społecznych w zakresie zagrożeń i profilaktyki.

W_02 Zna adekwatne strategie postępowania profilaktycznego w wymiarze indywidualnym jak i grupowym.

Umiejętności

U_01 Posługuje się odpowiednimi narzędziami, metodami badawczymi i technikami przy konstruowaniu programu i projektu profilaktycznego.

U_02 Prawidłowo wykorzystuje metodologię badań oraz adekwatne ujęcia teoretyczne w socjologii do przygotowania projektów, prac pisemnych, zarówno w języku polskim jak i obcym.

U_03 Dokonuje trafnej diagnozy zagrożeń i rozwiązywania problemów społecznych, na bieżąco weryfikuje i modyfikuje działania.

Kompetencje społeczne

K_01 Docenia znaczenie wiedzy w prognozowaniu procesów i zjawisk społecznych oraz korzysta z ICT, zarówno podczas opracowania jak i prezentowania wyników badań.

K_02 Rozwija umiejętności formułowania konstruktywnej oceny (informacja zwrotna – ewaluacja częściowa - modyfikacja bieżąca - ewaluacja końcowa - odległa) przy tworzeniu projektów badawczych.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykład: podstawą zaliczenia wykładu jest test pisemny (pytania otwarte i zamknięte).

Ćwiczenia: ustalenie oceny zaliczeniowej następuje na podstawie 2 ocen otrzymanych w trakcie krótkich sprawdzianów pisemnych podczas zajęć oraz zaprezentowanie opracowanego programu bądź projektu profilaktycznego (ocenie podlega jakość i styl wypowiedzi oraz dobór narzędzi, technik i metod).

Tabela nr 1.

Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Test	K ₁	100%

Tabela nr 2.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Krótki sprawdzian pisemny („wejściówka”)	T ₁	25%
Krótki sprawdzian pisemny („wejściówka”)	T ₂	25%
Prezentacja programu/projektu profilaktycznego	P1	50%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$Oks = [(PW \times OW) + (P\acute{C}w \times O\acute{C}w)] / \Sigma P$$

Pw – punkty ECTS wykładów za semestr

Pćw – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

OW – ocena wykładu;

OĆw – ocena ćwiczeń;

Oks - ocena końcowa semestralna

ΣP – suma punktów ECTS za semestr

Ocena końcowa jest składową 50% oceny z kolokwium oraz 50% ocena z ćwiczeń

		Ocena końcowa przeliczana jest według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4.5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiejkolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się
	kolokwium pisemne, sprawdziany częstkowe opracowanie oraz prezentacja zadania programu/projektu	W_01, W_02, U_01, U_02, U_01, U_02, U_03, K_02,
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla zajęć	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K1_W01; K1_W08	P6S_WG
W_02	K1_W07; K1_W14	P6S_WG. P6S_WK
U_01	K1_U04; K1_U08	P6S_UW, P6S_UO
U_02	K1_U10; K1_U11	P6S_UK
U_03	K1_U07, K1_U09; K1_U13	P6S_UK, P6S_UO, P6S_UU
K_01	K1_K09	P6S_KK
K_02	K1_K08	P6S_KK
Wykaz literatury: Literatura podstawowa. 1. Pluta T. Profilaktyczno- wychowawczy program przeciwdziałania agresji u dzieci w młodszym wieku szkolnym. Kraków 2007; 2. Kwiatkowska-Łozińska M. „Żyj bezpiecznie i zdrowo”. Program profilaktyczno- wychowawczy w edukacji zdrowotnej. Kraków 2007; 3. Łuczak E. Nowe oblicza uzależnień, Wydawnictwo Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Olsztyn 2009; 4. Cekiera Cz., Psychoprofilaktyka uzależnień oraz terapia i resocjalizacja, Lublin 1993; 5. Gaś Z. B. (2000), Psychoprofilaktyka. Procedury konstruowania programów wczesnej interwencji, Lublin 2000; Literatura uzupełniająca Profilaktyka w środowisku lokalnym (2002), Warszawa: Krajowe Biuro ds. Przeciwdziałania Narkomanii Gaś Z. B. (1994), Uzależnienia: skuteczność programów profilaktyki, Warszawa 1994. Simm M., Węgrzyn – Jonek E., Budowanie szkolnego programu profilaktyki, Kraków 2002.		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów	
SOCJOLOGIA PRZESTĘPCZOŚCI		Zaliczenie z oceną		ECTS	
				4	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Ścieżka kształcenia Prewencja kryminalna z socjopsychologią	V	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	8	35	42	2
Analiza literatury			20	22	
Przygotowanie do kolokwium			15	20	
Ćwiczenia audytoryjne	15	10	35	40	2
Przygotowane do ćwiczeń – analiza literatury			20	23	
Przygotowanie do prezentacji własnych ustaleń			15	17	
Razem	30	18	70	82	4
Metody dydaktyczne wykład problemowy, analiza teksów źródłowych z dyskusją, indywidualne projekty studenckie, case study					
Wymagania wstępne: Wymagania formalne: zaliczenie z przedmiotów: brak Wymagania wstępne: brak					
Cele przedmiotu Celem jest zapoznanie studentów z problematyką socjologicznego analizowania zjawisk związanych z przestępczością oraz przekazania podstawowych umiejętności ich pomiaru i interpretacji					
Treści programowe Wykłady: Geneza socjologii przestępczości Lęk przed przestępczością i polityka karna państwa Przestępczość indywidualna Przestępczość zorganizowana Zapobieganie przestępczości/ monitoring, gatedcommunities/ Media masowe a przestępczość Nowe formy przestępczości Przestępczość cudzoziemców w Polsce Prostytucja i przestępstwa z nią związane Przestępstwa seksualne					

Bezdomność i ubóstwo a przestępczość

Przestępstwa gospodarcze

Przestępczość nieletnich

Przestępczość kobiet

Ćwiczenia:

Osobowość przestępcy - analiza przypadku

Analiza danych statystycznych dotyczących tendencji w zjawiskach związanych z przestępczością, oraz analiza wybranych przestępstw metodą case study

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01. Zna podstawową terminologię i metody badania zjawisk przestępczych oraz metody ich prewencji

W_02. Potrafi wskazać miejsce opisywanego przedmiotu w systemie nauk, zna jego specyfikę, i potrafi opisać jej powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi

Umiejętności

U_01. Dokonuje analizy zjawisk potencjalnie kryminogennych przy wykorzystaniu poznanych metod oraz dokonuje analizy w kontekście ich związków z innymi obszarami aktywności społeczeństwa

U_02. Posługuje się wiedzą z zakresu omawianego przedmiotu do analizowania i interpretowania wybranych problemów społecznych

Kompetencje społeczne

K_01. Docenia znaczenie wiedzy socjologicznej i kryminologicznej dla dalszego kreowania własnego rozwoju osobistego i zawodowego, dąży do antycypowania kierunków własnego rozwoju.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykład: podstawą zaliczenia wykładu jest test pisemny (pytania otwarte i zamknięte).

Ćwiczenia: podstawą zaliczenia ćwiczeń jest 2-częściowe kolokwium w połowie i na końcu semestru. Wymagana jest obecność (max 2 nieobecności dopuszczalne) oraz znajomość lektur. Dodatkowymi formami zaliczenia są esej lub referat.

Tabela nr 1.

Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Test	K ₁	100%

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną.

Tabela nr 2.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Kolokwium	K ₁ i K ₂	50%
Esej(referat)	Z1	25%
Aktywność na zajęciach	A1	25%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$Oks = [(PW \times OW) + (P\acute{C}w \times O\acute{C}w)] / \Sigma P$$

Pw – punkty ECTS wykładów za semestr

P $\acute{C}$ w – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

OW – ocena wykładu;

O $\acute{C}$ w – ocena ćwiczeń;

Oks - ocena końcowa semestralna

Σ P – suma punktów ECTS za semestr

Ocena końcowa za moduł jest równoznaczna z oceną końcową z przedmiotu

		Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4.5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się
	egzamin	
	kolokwia częściowe pisemne i ustne	W_01, W_02, U_01, U_02,
	samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty) ocena aktywności na zajęciach)	W_01, U_01, U_02, K_01
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K_W09	P6S_WK
W_02	K_W15	P6S_WG
U_01	K_U04	P6S_UW
U_02	K_U07	P6S_UK
K_01	K_K03	P6S_KO
Wykaz literatury: Literatura podstawowa A. Siemaszko. Geografia występku i strachu, Warszawa 2008 T .Szymanowski, Przestępczość i polityka karna w Polsce w świetle faktów i opinii w okresie transformacji, Warszawa 2012 Literatura uzupełniająca A .Siemaszko, Atlas przestępczości w Polsce t. 1-4 , Warszawa 1994-2009 Analiza danych statystycznych KGP i pochodzących z innych oficjalnych źródeł		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów ECTS	
PODSTAWY KRYMINOLOGII I WIKTYMOLOGII		Zaliczenie z oceną		3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Ścieżka kształcenia Prewencja kryminalna z socjopsychologią	IV	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 33,4%, psychologia – 33,3%, nauki prawne – 33,3%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów w ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	10	10	15	1
Analiza literatury			5	8	
Przygotowanie do kolokwium	15	10	5	7	2
Ćwiczenia audytoryjne			35	40	
Przygotowane do ćwiczeń – analiza literatury			10	13	
Przygotowanie do kolokwium (K)			10	12	
Przygotowanie prezentacji multimedialnej dotyczącej określonego zagadnienia (Z)			15	15	
Razem	30	20	45	55	3
Metody dydaktyczne					
Wykład: Metody wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego: wykład problemowy, wykład informacyjny, analiza prezentacji z dyskusją Metody wymagające pracy studenta: przegląd literatury, sporządzanie notatek, poszukiwanie materiałów źródłowych, przygotowanie do kolokwium, praca w zespole Ćwiczenia: Metody wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego: dyskusja, analiza materiałów źródłowych, ocena prezentacji multimedialnych, omawianie przygotowanego przeglądu materiałów źródłowych Metody wymagające samodzielnej pracy studenta: przegląd literatury, sporządzanie notatek, poszukiwanie materiałów źródłowych, przygotowanie prezentacji multimedialnych, praca w grupach					
Wymagania wstępne:					
Przedmioty wprowadzające: Diagnostyka psychologiczna, Antropologia kulturowa, Podstawy socjologii, Patologie społeczne, Psychologia społeczna. Wymogi wstępne: student zna i sprawnie posługuje się podstawowymi teoriami z zakresu psychologii społecznej i psychologii osobowości; posiada usystematyzowaną wiedzę z zakresu patologii społecznej i kryminologii, wykazuje się umiejętnością analizy i selekcji informacji oraz krytycznej ich oceny.					

Cele przedmiotu

Celem przedmiotu jest zapoznanie studenta z podstawowymi teoriami z zakresu kryminologii i wiktymologii, w tym z genezą nauki przestępcach i o ofiarach przestępstw, typologią przestępców i ofiar, specyfiką relacji między sprawcą a ofiarą.

Treści programowe

Problematyka wykładów:

Geneza i pojęcie kryminologii.
Przestępstwo, przestępca, przestępczość, ofiara przestępstwa, reakcja społeczna.
Przestępstwo jako fenomen prawny i socjologiczny.
Kryminologia a inne nauki.
Główne paradygmaty kryminologii. (klasyczna, pozytywistyczna, antynaturalistyczna, neoklasyczna).
Podstawowe źródła informacji o przestępczości.
Metodologia badań kryminologicznych.
Antropologiczne, biologiczne, psychologiczne i socjologiczne teorie etiologii przestępczości.

Problematyka ćwiczeń:

Wiktymologia – zagadnienia wprowadzające (definicja i przedmiot badań, geneza, wiktymologia a inne nauki).
Podstawowe pojęcia wiktymologii.
Koncepcje wiktymologii.
Typologia ofiar.
Ofiara a sprawca przestępstwa.
Ofiara przestępstwa a wymiar sprawiedliwości.
Problematyka ofiar przestępstw w dokumentach prawa polskiego i międzynarodowego.

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01 Student wymienia i charakteryzuje podstawowe orientacje w kryminologii i wiktymologii.

W_02 Student wyjaśnia specyfikę relacji sprawca-ofiara.

Umiejętności

U_01 Student krytycznie porównuje podstawowe orientacje w kryminologii i wiktymologii.

U_02 Student dokonuje analizy zjawisk kryminologicznych i wiktymologicznych w kontekście ich związków z innymi obszarami aktywności społeczeństwa

Kompetencje społeczne

K_01 Student w refleksyjny sposób odnosi się do problematyki ofiary przestępstwa.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykłady kolokwium; Ocena semestralna jest średnią ważoną wyliczaną w oparciu o składniki podane w tabeli nr 1.

Tabela nr 1.

Skala ocen dla wykładów	Kod	Ocena końcowa
Kolokwium	K	100%

Ćwiczenia Ocena semestralna jest średnią ważoną wyliczaną w oparciu o składniki podane w tabeli nr 2

Tabela nr 2.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Ocena końcowa
Kolokwium	K	50%
Zadanie	Z	50%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$O_{ks} = [(P_W \times O_W) + (P_{\check{C}W} \times O_{\check{C}W})] / \Sigma P$$

Pw – punkty ECTS wykładów za semestr P_{ćw} – punkty ECTS ćwiczeń za semestr O_w – ocena wykładu; O_{ćw} – ocena ćwiczeń; O_{ks} – ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Ocena końcowa za moduł jest składową 60% oceny za egzamin i 40% oceny końcowej z ćwiczeń, przeliczana według wzoru: $O_{KM} = [(A \times 60) + (B \times 40)] / 100$ O_{KM} – ocena końcowa za moduł E – ocena z egzaminu F – ocena końcowa z ćwiczeń Oceny końcowe oraz końcowa ocena zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.		
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się
	kolokwia samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	W_01, W_02, U_01 U_02, K_01,
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K_W01, K_W06, K_W11	P6S_WG
W_02	K_W06, K_W07	P6S_WG
U_01	K_U02	P6S_UW
U_02	K_U04	P6S_UW
K_01	K_K04	P6S_KR

Wykaz literatury:

Literatura podstawowa

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):

- Bieńkowska E., *Wiktymologia. Zarys wykładu*, Warszawa 2000.
Błachut J., Krajewski K., Gaberle A., *Kryminologia*, Gdańsk 1999.
Falandyś L., *Wiktymologia*, Warszawa 1976.
Hołyst B., *Kryminologia*, Warszawa 2006.
Hołyst B., *Wiktymologia*, Warszawa 2006.

Literatura uzupełniająca (nieobowiązkowa, ale pomocna):

- Amin S. M., *Ofiara przestępstwa we współczesnych systemach prawno karnych ze szczególnym uwzględnieniem jurysprudencji Islamu*, Toruń 1995.
Bieńkowska E., Mazowiecka L., *Ofiara przestępstw w dokumentach międzynarodowych*, Warszawa 2009
Bieńkowska E., Kulesza C., *Europejskie standardy kształtowania sytuacji ofiar przestępstw*. Białystok 1997.
Bieńkowska E., Mazowiecka L., *Prawa ofiar przestępstw*, Warszawa 2009.
Bieńkowska E., *Państwowa kompensacja dla ofiar przestępstw*, PiP 2008
Hołyst B., *Suicydologia*, Warszawa 2002.
Kulesza C., *Rola pokrzywdzonego w procesie karnym w świetle ustawodawstwa i praktyki wybranych krajów zachodnich*, Białystok 1995 .
Siemaszko A., *Geografia występku i strachu*, Warszawa 2008.
Siemaszko A., *Kogo biją, komu kradną*, Warszawa 2001.

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów ECTS	
ORGANIZACJA I ZASADY DZIAŁANIA KURATELI SĄDOWEJ		Egzamin		4	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
Ogólnoakademicki	SPS	Tak		Ścieżka kształcenia Prewencja kryminalna z socjopsychologią	V
Dyscyplina: nauki prawne -100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	10	35	40	2
Analiza literatury			20	25	
Przygotowanie do egzaminu			15	15	
Ćwiczenia projektowe	30	15	20	35	2
Przygotowane do ćwiczeń – analiza literatury			8	12	
Przygotowanie do kolokwium (K)			5	10	
Przygotowanie projektu lub prezentacji multimedialnej, realizującej jeden z wybranych problemów /zagadnień (Z)			7	13	
Razem	45	25	55	75	4
Metody dydaktyczne					
Wykład:					
Metody wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego: wykład problemowy, wykład informacyjny, analiza prezentacji z dyskusją					
Metody wymagające pracy studenta: przegląd literatury, sporządzanie notatek, poszukiwanie materiałów źródłowych, przygotowanie do kolokwium, praca w zespole					
Ćwiczenia:					
Metody wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego: dyskusja, analiza materiałów źródłowych, ocena prezentacji multimedialnych, omawianie przygotowanego przeglądu materiałów źródłowych					
Metody wymagające samodzielnej pracy studenta: przegląd literatury, sporządzanie notatek, poszukiwanie materiałów źródłowych, przygotowanie prezentacji multimedialnych, praca w grupach					
Wymagania wstępne:					
A. Wymagania formalne: zaliczenie przedmiotów: Dynamika zmian współczesnego społeczeństwa polskiego					
B. Wymagania wstępne: student ma podstawową wiedzę o charakterze nauk społecznych i humanistycznych i relacjach zachodzących między tymi naukami; ma podstawową wiedzę o strukturach i instytucjach społecznych; potrafi prawidłowo interpretować zjawiska społeczne					

Cele przedmiotu

Opanowanie przez studentów najważniejszych zagadnień z zakresu przedmiotu : pojęcie i przedmiot metody pracy kuratora sądowego, pojęcie systemu probacji i sprawiedliwość naprawczą, mechanizm procesu resocjalizacji, zasady oddziaływania w resocjalizacji w oparciu o społeczeństwo, metody resocjalizacji w warunkach wolnościowych. Zapoznanie studentów z najważniejszymi aktami prawnymi regulującymi sytuację osób poddanych pieczy kuratora sądowego.

Treści programowe

Wykłady

- Pojęcie probacji i sprawiedliwości naprawczej
- Podstawy organizacyjne i historyczne polskiej kurateli sądowej
- Kuratela dla dorosłych
- Kuratela rodzinna i wobec nieletnich
- Kuratela sądowa w Europie (Dania, Wielka Brytania, Francja)

Ćwiczenia:

Kara ograniczenia wolności i warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności, etc.

Metodyka pracy z rodziną

TSR, ART., wywiad motywujący jako metody pracy terapeutycznej

Metoda case work, case study, network, group work, case management

Ośrodek kuratorski i wybrane metody twórczej resocjalizacji

-kulturotechnika,

-socjotechnika.

Wybrane akty prawne regulujące sytuację i postępowanie wobec osób poddanych pieczy kuratora sądowego

Zastosowanie programów korekcyjno – edukacyjnych wobec:

- osób uzależnionych,
- skazanych za przestępstwa związane z kierowaniem pojazdami pod wpływem alkoholu,
- sprawców przemocy domowej,
- przestępców seksualnych.

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01 Definiuje pojęcie probacji i sprawiedliwości naprawczej.

W_02 Opisuje funkcję, organizację pracy i zadania kuratorów sądowych.

Umiejętności

U_01 Wykazuje gotowość do podjęcia pracy kuratora sądowego i potrafi zaprojektować pracę wychowawczą w środowisku otwartym.

U_02 Analizuje specyfikę pracy i dobiera sposoby działania w pracy z poszczególnymi beneficjentami oddziaływań kuratorskich: osoby skazane, rodziny poddane pieczy sądu, nieletni sprawcy czynów karalnych.

Kompetencje społeczne

K_01 Potrafi realizować diagnozę resocjalizacyjną.

K_02 Potrafi analizować strategie oddziaływań wychowawczych, resocjalizacyjnych i profilaktycznych w praktyce zawodowej.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Egzamin

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykłady: Ocena semestralna jest średnią ważoną wyliczaną w oparciu o składniki podane w tabeli nr 1.

Tabela nr 1.

Skala ocen dla wykładów	Ko d	Ocena końcowa
Kolokwium	K	100%

Ćwiczenia kończą się **zaliczeniem z oceną**. Ocena semestralna jest średnią ważoną wyliczaną w oparciu o składniki podane w tabeli nr 2

Tabela nr 2.

Skala ocen dla ćwiczeń	Ko d	Ocena końcowa
Kolokwium	K	50%
Zadanie	Z	50%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru: $O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\acute{c}w} \times O_{\acute{c}w})] / \Sigma P$ P_w – punkty ECTS wykładów za semestr $P_{\acute{c}w}$ – punkty ECTS ćwiczeń za semestr O_w – ocena wykładu; $O_{\acute{c}w}$ – ocena ćwiczeń; O_{ks} – ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Ocena końcowa za moduł jest składową 60% oceny za egzamin i 40% oceny końcowej z ćwiczeń, przeliczana według wzoru: $O_{KM} = [(A \times 60) + (B \times 40)] / 100$ O_{KM} – ocena końcowa za moduł G – ocena z egzaminu H – ocena końcowa z ćwiczeń Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiejkolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.		
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się
	kolokwia	K_W09, K_W12
	samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty) ocena aktywności na zajęciach	K_U01, K_U03, K_U07, K_U09, K_K07 K_K02, K_K06
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K_W04, K_W07	P6S_WK, P6S_WG
W_02	K_W09, K_W12	P6S_WK, P6S_WG
U_01	K_U01, K_U03	P6S_UW
U_02	K_U07, K_U09	P6S_UK, P6S_UO
K_01	K_K02, K_K06	P6S_KK, P6S_KO
K_02	K_K07	P6S_KR

Wykaz literatury

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):

- T. Jedynak, K. Stasiak (red.), *Zarys metodyki pracy kuratora sądowego*, Warszawa 2008.
T. Jedynak, K. Stasiak, *Komentarz do ustawy o kuratorach sądowych*, Warszawa 2008.
E. Wysocka, *Diagnoza w resocjalizacji*, Warszawa 2008.
St. Górski, *Metodyka resocjalizacji*, Warszawa 1985,
K. Stasiak, Ł. Wirkus, P. Kozłowski, T. Jedynak (red.), *Dziewięćdziesięciolecie kurateli sądowej w Polsce. Historia – Teraźniejszość – Przyszłość*, Wyd. Impuls, Kraków 2010.

B. Literatura uzupełniająca

- K. Sawicka, *Socjoterapia*, Warszawa 2000.
B. Urban (red.), *Spoleczne konteksty zaburzeń w zachowaniu*, Kraków 2003.
K. Ostrowska, Psychologia resocjalizacyjna. W kierunku nowej specjalności psychologii, Warszawa, Wyd. Fraszka Edukacyjna, Warszawa 2008.
A. Bałandynowicz, *Probacja. System sprawiedliwego karania, Kodeks*, Warszawa 2002.
Z. Ostriańska, A. Greczuszkin, *Praca z indywidualnym przypadkiem w nadzorze rodzinnego kuratora sądowego*, Lublin 2005.

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
DZIAŁANIA PREWENCYJNE POLICJI W PROFILAKTYCE ZAGROŻEŃ SPOŁECZNYCH					
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Ścieżka kształcenia Prewencja kryminalna z socjopsychol ogią	VI	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 66,7%; nauki o bezpieczeństwie -33,3%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarn e	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonar ne	
Wykład	15	10	10	15	1
Analiza literatury			6	9	2
Przygotowanie do kolokwium			4	6	
Ćwiczenia laboratoryjne	15	8	35	42	
Przygotowane do ćwiczeń – analiza literatury			20	22	
Przygotowanie do prezentacji własnych ustaleń			15	20	
Razem	30	18	45	57	3
Metody dydaktyczne wykład problemowy, analiza teksów źródłowych z dyskusją, indywidualne projekty studenckie					
Wymagania wstępne: Wymagania formalne: brak Wymagania wstępne: brak					
Cele przedmiotu Celem jest zapoznanie studentów z problematyką działań prewencyjnych policji w ramach profilaktyki różnorodnych zagrożeń społecznych					
Treści programowe Wykłady: Zapoznanie z podstawowymi zadaniami i kompetencjami policji Współpraca policji ze społecznością lokalną i jej władzami Współpraca policji w wymiarze międzynarodowym Prewencja w zakresie współczesnych zagrożeń społecznych					

Zasady gromadzenia przetwarzania i udostępniania informacji kryminalnych
Współpraca z organizacjami społecznymi

Ćwiczenia:

Strategiczne i operacyjne analizy kryminalne

Operacje specjalne

Wywiad kryminalny/ monitorowanie i doskonalenie standardów/

Działalność przed i w trakcie stanów nadzwyczajnych zagrożeń/ klęska żywiołowa, zamach
terrorystyczny, zamieszki/

Zabezpieczanie publicznych zgromadzeń

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01 Zna podstawową terminologię z zakresu działań profilaktycznych policji

W_02 Potrafi wskazać miejsce opisywanego przedmiotu w systemie nauk, zna jego specyfikę, i potrafi opisać jej powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi

Umiejętności

U_01 Dokonuje analizy zjawisk kryminologicznych w kontekście ich związków z innymi obszarami aktywności społeczeństwa

U_02 Posługuje się wiedzą z zakresu omawianego przedmiotu do analizowania i interpretowania wybranych problemów społecznych

Kompetencje społeczne

K_01 Docenia znaczenie wiedzy kryminologicznej dla dalszego kreowania własnego rozwoju osobistego i zawodowego, dąży do antycypowania kierunków własnego rozwoju.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia

Wykład: podstawą zaliczenia wykładu jest egzamin pisemny (pytania otwarte i zamknięte).

Ćwiczenia: podstawą zaliczenia ćwiczeń jest przeprowadzenie wywiadu w wybranym komisariacie policji na temat trudności z jakimi spotykają się policjanci podczas wykonywania praktycznych działań z zakresu prewencji oraz przedstawienie wyników badań w formie prezentacji

Tabela nr 1.

Skala ocen dla wykładów	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Test	K ₁	100%

Tabela nr 2.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Przeprowadzenie wywiadu	K ₁ i K ₂	75%
Prezentacja wyników wywiadu	Z1	25%
Suma		100%

Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$Oks = [(PW \times OW) + (P\acute{C}w \times O\acute{C}w)] / \Sigma P$$

Pw – punkty ECTS wykładów za semestr

Pćw – punkty ECTS ćwiczeń za semestr

OW – ocena wykładu;

OĆw – ocena ćwiczeń;

Oks - ocena końcowa semestralna

ΣP – suma punktów ECTS za semestr

Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady:

3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)

3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5)

3,75 – 4,24 – dobry (4,0)

4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5)

		4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiejkolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się
	Zaliczenie kolokwia cząstkowe pisemne i ustne ocena aktywności na zajęciach samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	W_01, W_02, U_01, U_02, W_01, U_01, U_02, K_01
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01	K_W09	P6S_WK
W_02	K_W15	P6S_WG
U_01	K_U04	P6S_UW
U_02	K_U07	P6S_UK
K_01	K_K03	P6S_KO
Wykaz literatury: Literatura podstawowa. M. Bonisławski, Zadania policji w zakresie bezpieczeństwa i porządku publicznego, Administracja 5/1/2015/s.133-150, ZN WSEi Lublin 2015 S.Pieprzny, Policja, organizacja i funkcjonowanie, Wydanie 2, Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., Warszawa 2007. T.Safjański, Europejskie Biuro Policji Europol. Geneza. Główne aspekty działania. Perspektywy rozwoju, Wolters Kluwer Polska, Warszawa 2009. P.Wawrzyk , Bezpieczeństwo wewnętrzne Unii Europejskiej, Wydawnictwo Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2009. P.Wawrzyk, Współpraca policyjna a system informacyjny Schengen II, Wydawnictwo Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2008. Literatura uzupełniająca B. Bonisławska, Służby bezpieczeństwa publicznego państwa, [w:] K. M. Księżopolski (red.), Problemy bezpieczeństwa wewnętrznego i bezpieczeństwa międzynarodowego, WSAS, Warszawa 2009. A. Mirska , Policja jako podstawowy podmiot w systemie bezpieczeństwa i porządku publicznego, [w:] S. Sulowski, M. Brzeziński (red.), Bezpieczeństwo wewnętrzne państwa, Dom Wydawniczy Elipsa, Warszawa 2009. A.Misiuk, Administracja porządku i bezpieczeństwa publicznego. Zagadnienia prawno- ustrojowe, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2008		

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów	
NEGOCJACJE W SŁUŻBIE		Zaliczenie z oceną		ECTS	
PREWENCYJNEJ				1	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	Ścieżka kształcenia Prewencja kryminalna z socjopsychologią	VI	
Dyscyplina: psychologia -100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia laboratoryjne	15	10	10	15	1
Przygotowanie do kolokwium (K)			5	5	
Zadanie (Z)			5	10	
Razem	15	10	10	15	1
Metody dydaktyczne					
Metody wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego: dyskusja, analiza materiałów źródłowych, ocena prezentacji multimedialnych, omawianie przygotowanego przeglądu materiałów źródłowych					
Metody wymagające samodzielnej pracy studenta: przegląd literatury, sporządzanie notatek, poszukiwanie materiałów źródłowych, przygotowanie prezentacji multimedialnych, praca w grupach					
Wymagania wstępne:					
Przedmioty wprowadzające: Komunikacja społeczna, Podstawy socjologii, Psychologia społeczna.					
Wymogi wstępne: student zna i sprawnie posługuje się wiedzą z zakresu psychologii społecznej i komunikacji społecznej.					
Cele przedmiotu					
Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z metodyką, terminologią oraz z teoriami i celami, a także strategiami i technikami negocjacji stosowanymi w służbach prewencyjnych.					
Treści programowe					
Wprowadzenie do problematyki negocjacji (ujęcie definicyjne, podstawowe style negocjacji, wybrane typy negocjatorów).					
Podstawowe teorie negocjacji.					
Etapy negocjacji (cykl negocjacyjny).					
Negocjator i jego rola w procesie negocjacji w służbach prewencyjnych.					
Strategie negocjacyjne .					
Społeczno-psychologiczne uwarunkowania procesu negocjacyjnego.					

Efekty uczenia się Wiedza W_01 Student wyjaśnia znaczenie negocjacji i rozumie jej znaczenie dla działalności prewencyjnej. W_02 Student zna podstawowe teorie negocjacji. Umiejętności U_01 Student sprawnie posługuje się technikami negocjacji. Kompetencje społeczne K_01 Student posiada kompetencje językowe umożliwiające mu prowadzenie negocjacji.		Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia Zaliczenie z oceną B. Formy i kryteria zaliczenia <u>Ćwiczenia</u> Ocena semestralna jest średnią ważoną wyliczaną w oparciu o składniki podane w tabeli nr 1. Tabela nr 1. <table><tr><td>Skala ocen dla ćwiczeń</td><td>Ko d</td><td>Ocena końcowa</td></tr><tr><td>Kolokwium</td><td>K</td><td>50%</td></tr><tr><td>Zadanie (pisemna analiza przypadku prowadzenia negocjacji)</td><td>Z</td><td>50%</td></tr><tr><td>Suma</td><td></td><td>100%</td></tr></table> Końcowa ocena semestralna z przedmiotu (wykład + ćwiczenia) jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru: $O_{ks} = [(P_w \times O_w) + (P_{\acute{c}w} \times O_{\acute{c}w})] / \Sigma P$ P_w – punkty ECTS wykładów za semestr $P_{\acute{c}w}$ – punkty ECTS ćwiczeń za semestr O_w – ocena wykładu; $O_{\acute{c}w}$ – ocena ćwiczeń; O_{ks} – ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Oceny końcowe oraz końcowa ocena z zaliczenia modułu jest przeliczana według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.		Skala ocen dla ćwiczeń	Ko d	Ocena końcowa	Kolokwium	K	50%	Zadanie (pisemna analiza przypadku prowadzenia negocjacji)	Z	50%	Suma		100%
Skala ocen dla ćwiczeń	Ko d	Ocena końcowa													
Kolokwium	K	50%													
Zadanie (pisemna analiza przypadku prowadzenia negocjacji)	Z	50%													
Suma		100%													
Metody weryfikacji efektów uczenia się	kolokwia	Nr efektu uczenia się													
	samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (prezentacje/projekty)	W_01, W_02, U_01, K_01													
Matryca efektów uczenia się dla zajęć															
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy													

		Kwalifikacji
W_01	K_W01, K_W07, K_W11	P6S_WG
W_02	K_W06, K_W07	P6S_WG
U_01	K_U012	P6S_UW
K_01	K_K010	P6S_KR

Wykaz literatury:

Literatura podstawowa

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):

Deutsch M., Coleman P.T. (red.), *Rozwiązywanie konfliktów. Teoria i praktyka*, Kraków 2005.

Kamiński J., *Negocjowanie. Techniki rozwiązywania konfliktów*, Warszawa 2003.

Nierenberg G. I., *Sztuka negocjacji jako metoda osiągnięcia celu*, Warszawa 1994.

Literatura uzupełniająca (nieobowiązkowa, ale pomocna):

Bargiel-Matusiewicz K., *Negocjacje i mediacje*, Warszawa 2007.

Bryła J., *Negocjacje międzynarodowe*, Poznań 1997.

Fisher R., Ury W., Patton B., *Dochodząc do Tak. Negocjowanie bez poddawania się*, Warszawa 2016.

Kendik M., *Negocjacje międzynarodowe*, Warszawa 2009.

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć		Forma zaliczenia		Liczba punktów ECTS	
INTERWENCJA KRYZYSOWA		Zaliczenie z oceną		2	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
Ogólnoakademicki	SPS	Tak		Ścieżka kształcenia Prewencja kryminalna z socjopsychologią	VI
Dyscyplina: nauki socjologiczne -50 %; psychologia – 50 %					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia audytoryjne	15	10	35	40	2
Przygotowane do ćwiczeń – analiza literatury, kolokwium			15	25	
Przygotowanie do prezentacji			10	15	
Razem	15	10	35	40	2
Metody dydaktyczne dyskusja kierowana, pogadanka, analiza teksów źródłowych z dyskusją, burza mózgów, metody treningowe, symulacje, grupowe zadania problemowe					
Wymagania wstępne: Wymagania formalne: Wymagania wstępne: wiedza z zakresu podstaw psychologii klinicznej, pedagogiki oraz podstaw prawa					
Cele przedmiotu Celem jest zapoznanie studentów z rodzajami, procedurami i etapami udzielenia pomocy w ośrodkach interwencji kryzysowej. Zajęcia mają także na celu wyposażyć studenta w wiedzę i umiejętności niezbędne podczas pomocy osobom znajdującymi się w kryzysie (np.: traumatyczne wydarzenia życiowe, przemoc w rodzinie,).					
Treści programowe Zajęcia wprowadzające: przedstawienie celów i efektów kształcenia; treści kształcenia; organizacji zajęć; zasad zaliczenia; Historia, definicje, cele i charakterystyczne cechy interwencji kryzysowej. Podstawowe teorie kryzysu oraz interwencji kryzysowej. Rodzaje sytuacji kryzysowych i sposoby radzenia sobie z kryzysem w świetle różnych koncepcji. Podstawowe modele ośrodków interwencji kryzysowej. Mikro oraz makro uwarunkowania sytuacji kryzysowych. Społeczne oraz indywidualne konsekwencje sytuacji kryzysowych. Warsztat pomagającego. Metody, techniki, formy pracy z osobami znajdującymi się w kryzysie. Zasady, formy, metody oraz środki służące stymulacji własnego rozwoju zawodowego oraz przeciwdziałania wypaleniu zawodowemu					

Efekty uczenia się Wiedza W_01 Posiada podstawową terminologię z zakresu podstawowych teorii kryzysu oraz interwencji kryzysowej. W_02 Zna rodzaje sytuacji kryzysowych i sposobów radzenia sobie z kryzysem w świetle różnych koncepcji. Umiejętności U_01 Posługuje się odpowiednimi narzędziami, metodami i technikami podczas pomocy osobom znajdującymi się w kryzysie. U_02 Dokonuje trafnej diagnozy zagrożeń i rozwiązywania problemów społecznych oraz prawidłowo reaguje na sytuacje dotyczące zagrożeni zdrowia i życia jednostek i grup społecznych. Kompetencje społeczne K_01 Dostrzega społeczne i indywidualne konsekwencje sytuacji kryzysowych, potrafi współpracować w grupie i kierować zespołami ludzkimi, K_02 Stymuluje własny rozwój osobisty i zawodowy, przestrzega zasad etycznych oraz podejmuje czynności mające na celu przeciwdziałanie wypaleniu zawodowemu		Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia Zaliczenie z oceną B. Formy i kryteria zaliczenia <u>Ćwiczenia:</u> podstawą ćwiczeń jest test kolokwium pisemne – test (pytania otwarte i zamknięte) oraz zaprezentowanie tzw. <i>warsztatu pomagającego</i> w oparciu o wybrane koncepcje pomocowe – praca w grupach; <i>Tabela nr 1.</i> <table> <tr> <th rowspan="2">Skala ocen dla ćwiczeń</th><th rowspan="2">Kod</th><th>Suma</th></tr> <tr> <th>Ocena semestralna</th></tr> <tr> <td>Kolokwium pisemne</td><td>K₁</td><td>50%</td></tr> <tr> <td>Prezentacja zadania</td><td>P1</td><td>50%</td></tr> <tr> <td>Suma</td><td></td><td>100%</td></tr> </table> Końcowa ocena semestralna z przedmiotu jest wyliczana w oparciu o średnie, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru: Pw – punkty ECTS wykładów za semestr Pcw – punkty ECTS ćwiczeń za semestr OW – ocena wykładu; OCw – ocena ćwiczeń; Oks - ocena końcowa semestralna ΣP – suma punktów ECTS za semestr Ocena końcowa jest składową 50% oceny z kolokwium oraz 50% ocena z zadania Ocena końcowa przeliczana jest według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4.5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiejkolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.	Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma	Ocena semestralna	Kolokwium pisemne	K ₁	50%	Prezentacja zadania	P1	50%	Suma		100%
Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma													
		Ocena semestralna													
Kolokwium pisemne	K ₁	50%													
Prezentacja zadania	P1	50%													
Suma		100%													
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się													
	kolokwium pisemne opracowanie oraz prezentacja zadania programu/projektu	W_01, W_02, U_01, U_02, U_03, K_02,													
Matryca efektów uczenia się dla zajęć															
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji													
W_01	K1_W01	P6S_WG													
W_02	K1_W06; K1_W09; K1_W10	P6S_WG; P6S_WK													
U_01	K1_U01; K1_U02;	P6S_UW													

U_02	K1_U03; K1_U04; K1_U09; K1_U12,	P6S_UW, P6S_UO
K_01	K1_K01; K1_K02; K1_K03; K1_K11	P6S_KK; P6S_KO
K_02	K1_K05; K1_K07	P6S_KO; P6S_KR

Wykaz literatury:

Literatura podstawowa.

1. Greenstone James L., Leviton S.C. Interwencja kryzysowa, Gdańsk, 2004;
2. James Richard K., Gilliland Burl E : Strategie interwencji kryzysowej. Pomoc psychologiczna poprzedzająca terapię, Warszawa, 2006
3. Thurow R., Interwencja kryzysowa w Polsce : rozwiązania instytucjonalne [w]: Praca socjalna w organizacjach pozarządowych : z problemów działania i kształcenia (red.) Nauk. Barbara Kromolicka, Toruń 2005.

Literatura uzupełniająca

1. Juszcak B., Ośrodek interwencji kryzysowej [w]: Formy opieki, wychowania i wsparcia w zreformowanym systemie pomocy społecznej (red.) Brągiel J., Badora S., Opole, 2005.
2. Lipczyński A., Psychologiczna interwencja w sytuacjach kryzysowych, Warszawa, 2007.
3. Matyjas B., Pomoc i wsparcie rodziny w sytuacji kryzysu [w]: Rodzina jako środowisko pracy socjalnej: teoria i praktyka (red.) Matyjas B., Biała J., Kielce, 2007.
4. Kubacka-Jasiecka D., Interwencja kryzysowa z perspektywy psychosocjokulturowego paradygmatu kryzysu, [w]: Kryzys, interwencja i pomoc psychologiczna. Nowe ujęcia i możliwości (red.) Kubacka-Jasiecka D., Budyń K., Toruń, 2004.

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć WYKŁAD MONOGRAFICZNY		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	w zakresie wszystkich ścieżek kształcenia	VI	
Dyscyplina: nauki socjologiczne – 100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	30	20	45	55	3
Analiza literatury			25	30	
Przygotowanie eseju			10	15	
Przygotowanie się do zaliczenia			10	10	
Razem	30	20	45	55	3
Metody dydaktyczne wykład problemowy / wykład z prezentacją multimedialną/dyskusja					
Wymagania wstępne: Ukończenie kursu <i>Współczesne teorie socjologiczne</i>					
Cele przedmiotu Zapoznanie studentów z socjologiczną twórczością jednego z wybitnych przedstawicieli interakcjonizmu symbolicznego. Uświadomienie studentów na związki pomiędzy przyjmowaną perspektywą ogólnoteoretyczną i metodologiczną a wynikami, doskonalenie umiejętności analizy tego typu implikacji.					
Treści programowe Amerykański pragmatyzm i interakcjonizm symboliczny jako teoretyczne źródła koncepcji A. L. Straussa „Zwierciadła i maski” – badania procesów formowania się jednostkowej tożsamości. „Konteksty świadomości” i „Czas na umieranie” – badania B.G. Glasera i A.L. Straussa nad umieraniem w szpitalach Metodologia teorii ugruntowanej. Wkład A. L. Straussa w socjologię medycyny, choroby i zdrowia. A. L. Strauss jako socjolog pracy. Porządek negocjowany. Koncepcja światów społecznych A. L. Straussa. Uczniowie A. L. Straussa.					
Efekty uczenia się: Wiedza: W_01 – Posiada wiedzę na temat założeń, możliwości poznawczych i metodologicznych konsekwencji interakcjonizmu symbolicznego jako jednej z wpływowych współczesnych			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny Zaliczenie z oceną		

orientacji teoretyczno-metodologicznych w socjologii. W_02 – Potrafi interpretować zachowania jednostek, grup i organizacji jako podmiotów konstytuujących struktury społeczne i kształtujących zasady ich działania. W_03 – Zna specyficzne sposoby prowadzenia badań jakościowych wpływające z założeń interakcjonizmu symbolicznego Umiejętności: U_01 – Potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną do interpretowania zjawisk i procesów społecznych U_02 – Posiada umiejętność przygotowywania typowych prac pisemnych w języku polskim z zakresu socjologii U_03 – Doskonali umiejętność obserwowania i interpretowania zjawisk społecznych różnej natury Kompetencje społeczne: K_01 – Rozumie potrzebę dokształcania się, doskonali swoje umiejętności K_02 – Ma kompetencje językowe i potrafi przekazywać wiedzę socjologiczną		Ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen cząstkowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru B. Formy i kryteria zaliczenia Kolokwium pisemne obejmujące swoim zakresem treści wykładów i lektur obowiązkowych. Student będzie obowiązany napisać pięciostronicowy esej odnoszący się (lub rozwijający) problematykę poruszaną na wykładzie. Za znaczącą, merytoryczną aktywność w dyskusji podczas wykładu studentom będą przyznawane punkty, które zostaną przeliczone na konwencjonalną ocenę szkolną. <table border="1"> <tr> <th rowspan="2">Skala ocen dla wykłady</th><th rowspan="2">Kod</th><th>Suma</th></tr> <tr> <th>Ocena semestralna</th></tr> <tr> <td>Kolokwium pisemne</td><td>K₁</td><td>50%</td></tr> <tr> <td>Esej</td><td>E₂</td><td>35%</td></tr> <tr> <td>Merytoryczna aktywność w dyskusji</td><td>A</td><td>15%</td></tr> <tr> <td>Suma</td><td></td><td>100%</td></tr> </table> Ocena końcowa zostanie przeliczona według wzoru: Ocena końcowa = kolokwium*0,5 + ocena eseju*0,35 + ocena aktywności*0,15. Ocena końcowa z zaliczenia modułu jest przeliczana na stopień według zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z K₁ lub/i E₂ uniemożliwia wystawienie pozytywnej oceny końcowej.	Skala ocen dla wykłady	Kod	Suma	Ocena semestralna	Kolokwium pisemne	K ₁	50%	Esej	E ₂	35%	Merytoryczna aktywność w dyskusji	A	15%	Suma		100%
Skala ocen dla wykłady	Kod	Suma																
		Ocena semestralna																
Kolokwium pisemne	K ₁	50%																
Esej	E ₂	35%																
Merytoryczna aktywność w dyskusji	A	15%																
Suma		100%																
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się																
	kolokwium	W_01, W_02, W_03																
	samodzielnie wykonywane przez studenta zadania (esej) ocena aktywności na zajęciach	W_02, U_02, U03, K_02 U_01, U_03, K_01, K_02																
Matryca efektów kształcenia dla przedmiotu																		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji																

W_01	K_W02, K_W09, K_W12	P6S_WG, P6S_WK
W_02	K_W03, K_W04, K_W05, K_W12	P6S_WG, P6S_WK
W_03	K_W08	P6S_WG
U_01	K_U01, K_U03, K_U05	P6S_UW
U_02	K_U06, K_U08, K_U10	P6S_UW, P6S_UO, P6S_UK
U_03	K_U04, K_U07	P6S_UW, P6s_UK
K_01	K_K01, K_K08	P6S_KK
K_02	K_K02, K_K10	P6S_KK, P6S_KR

Wykaz literatury

Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):

9. Strauss A. L., 2013, *Zwierciadła i maski. W poszukiwaniu tożsamości*, Kraków: Zakład Wydawniczy Nomos, (wybrane fragmenty)
10. Glaser B. G., Strauss A.L., 2006, *Konteksty świadomości i interakcja społeczna*, [w:] *Współczesne teorie socjologiczne, t. 1*, wybór i opracowanie A. Jasińska-Kania i in. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar,
11. Kacperczyk A., 2005, *Zastosowanie koncepcji społecznych światów w badaniach empirycznych*, [w:] *Konstruowanie jaźni i społeczeństwa*, E. Hałas i K. T. Konecki (red.) Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar

Literatura uzupełniająca

7. Bokszański Z. 1986, *Koncepcja tożsamości jednostki w pracach Anselma L. Straussa*, „Studia Socjologiczne” nr 2.
8. Glaser B. G., Strauss A.L., 2009, *Odkrywanie teorii ugruntowanej*, Kraków: Zakład Wydawniczy Nomos, (wybrane fragmenty)
9. Konecki K. T., 1988, *Praca w socjologii interakcjonistycznej*, „Studia Socjologiczne”, nr 1.

OPIS ZAJĘĆ

Nazwa zajęć SEMINARIUM DYPLOMOWE		Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 16	
Kierunek studiów: Socjologia					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Ogólnoakademicki	SPS	Tak	w zakresie wszystkich ścieżek kształcenia	III-VI	
Dyscyplina: nauki socjologiczne -100,0%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów w ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia	120	80	280	320	16
Analiza literatury			85	95	
Przygotowanie i realizacja projektu badawczego			80	90	
Napisanie pracy			115	135	
Razem	120	80	280	320	16
Metody dydaktyczne: Dyskusja (seminaryjna, nad referatem), klasyczna metoda problemowa, giełda pomysłów.					
Wymagania wstępne: Wiedza z zakresu obszaru poznawczego i badawczego nauk społecznych, zasad pisanie pracy dyplomowej, metod badań społecznych i ich zastosowania.					
Cele przedmiotu: Przygotowanie studenta do napisania pracy dyplomowej o charakterze empirycznym. Kształtowanie umiejętności z zakresu metodologii badań naukowych w samodzielnych badaniach własnych. Budowanie krytycznej i kreatywnej postawy studentów wobec problemów naukowych i edukacyjnych, ugruntowanie rozumienia znaczenia prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej.					
Treści programowe Omówienie i ustalenie tematu pracy i jej struktury (formalna strona pracy – budowa, strona tytułowa, wstęp, spis treści); forma zewnętrzna pracy, forma gramatyczna, styl i poprawność języka; sposoby cytowania literatury (odsyłacze i spis literatury cytowanej); ustalenie celów i zadań, określenie podmiotu i przedmiotu; sformułowanie problemu badawczego i hipotez badawczych; logiczna analiza podstawowych pojęć, ustalenie listy zmiennych i ich zdefiniowanie. Omówienie formy zewnętrznej pracy, formy gramatycznej, stylu i poprawności języka.					

Omówienie sposobu cytowania literatury (odsylacze i spis literatury cytowanej). Projekt badawczy (sformułowanie problemu badawczego, ustalenie celów i zadań, określenie podmiotu i przedmiotu, logiczna analiza podstawowych pojęć, ustalenie listy zmiennych i ich zdefiniowanie, sformułowanie hipotez badawczych – w przypadku projektu badania ilościowego, opracowanie strategii badawczej – w przypadku projektu badania jakościowego). Wybór terenu badań i dobór próby badawczej. Uporządkowanie danych badawczych. Analiza i interpretacja wyników badań, wybór metody prezentacji wyników. Złożenie pracy dyplomowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza

W_01 - Ma uporządkowaną, pogłębioną, szczegółową wiedzę o specyfice przedmiotowej i terminologicznej w odniesieniu do przedmiotu pracy dyplomowej oraz posiada wiedzę o wymaganiach i strukturze pracy dyplomowej.

W_02 Zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego.

W_03 Posiada wiedzę o układzie treściowym i zasadach przygotowania publikacji naukowej oraz o tym jak wyselekcjonować literaturę do wybranego tematu pracy.

W_04 Zna przeznaczenie przypisów, ich rodzaje, sposoby tworzenia, posiada wiedzę jak korzystać z materiałów statystycznych oraz wiedzę o sposobach ich prezentacji.

Umiejętności

U_01 Umie samodzielnie poszukiwać materiały źródłowe, związane z tematem pracy, posługując się literaturą przedmiotu i innymi materiałami w toku prowadzenia rozważań.

U_02 Potrafi udokumentować i prezentować wyniki pracy badawczej.

U_03 Potrafi wykorzystywać cudzy dorobek naukowy z powołaniem się na źródła oraz zorientować się, czy informacja zdobyta przez niego nie jest kradzieżą intelektualną.

Kompetencje społeczne

K_01 Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania.

K_02 Prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia

Warunkiem zaliczenia jest złożenie pracy dyplomowej

Ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen cząstkowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru

Skala ocen dla ćwiczeń	kod	Ocena końcowa
Złożenie pracy dyplomowej	Z1	60%
Przygotowanie i prezentacja projektu	P1	25%
Analiza literatury	A1	15%
Razem		100%

Ocena końcowa za moduł jest wyliczana w oparciu o średnie ważone, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS wyliczana według wzoru:

$$Om = [(P3 \times O3) + (P4 \times O4) + (P5 \times O5) + (P6 \times O6)] / \Sigma P$$

P3 – punkty ECTS za semestr 3

P4 – punkty ECTS za semestr 4

P5 – punkty ECTS za semestr 5

P6 – punkty ECTS za semestr 6

O3 – ocena za semestr 3

O4 – ocena za semestr 4

O4 – ocena za semestr 5

O6 – ocena za semestr 6

Om - ocena końcowa za moduł

ΣP – suma punktów ECTS za przedmiot

Ocena końcowa jest przeliczana według zasady:

3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)

3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5)

3,75 – 4,24 – dobry (4,0)

dylematy związane z napisaniem pracy dyplomowej, K_03 Potrafi uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności.	4,25 – 4,74 – dobry plus (4.5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0) Ocena negatywna z jakiegokolwiek formy zajęć nie może być podstawą do wystawienia pozytywnej oceny końcowej.
--	--

Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się
	indywidualna rozmowa i konsultacja z dyplomantem	W_01, W_02, W_03, W_04, U_01, U_02, U_03, K_01, K_02, K_03
	prezentacja projektu	W_01, W_02, W_03, W_04, U_01, U_02, U_03, K_01, K_02, K_03
	ocena pracy dyplomowej	W_01, W_02, W_03, W_04, U_01, U_02, U_03, K_01, K_02, K_03

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji
W_01 W_02 W_03 W_04	K_W02, K_W03, K_W04, K_W08, K_W15 K_W13 K_W01, K_W15 K_W01, K_W08	P6S_WG, P6S_WK P6S_WK P6S_WG P6S_WG
U_01 U_02 U_03	K_U03, K_U05 K_U04, K_U05, K_U06, K_U07 K_U07, K_U09, K_U10	P6S_UW P6S_UW P6S_UW, P6S_UO, P6S_UK
K_01 K_02 K_03	K_K01, K_K02 K_K08, K_K09, K_K10 K_K01	P6S_KK P6S_KR , P6S_KK P6S_KK

Wykaz literatury

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć:

Gambarelli G., Łucki Z., Jak przygotować pracę dyplomową lub doktorską: wybór tematu, pisanie, prezentowanie, publikowanie. Wyd. 4, Universitas, Kraków 2001.

Grzybowski P., Sawicki K., Pisanie prac i sztuka ich prezentacji, Oficyna wydawnicza Impuls, Kraków 2010.

Pawlik K., Zenderowski R., Dyplom z internetu. Jak korzystać z Internetu pisząc pracę dyplomową?, CDeWu, Warszawa 2015.

Pioterek P., Zieleniecka B., Technika pisania prac dyplomowych. Wyd. 3 zm. i uzup. Wydaw. Wyższej Szkoły Bankowej, Poznań 2004.

Wojcik K., Piszę akademicką pracę promocyjną - licencjacką, magisterską, doktorską, "Placet", Warszawa 2005.

B. Literatura uzupełniająca:

Krajewski M., Vademecum autora i wydawcy prac naukowych, Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna, Włocławek 2001.

Oliver P., Jak pisać prace uniwersyteckie, Wydaw. Literackie, Kraków 1999.

Boć J., Jak pisać pracę magisterską, Kolonia Limited, Wrocław 2006.

Kolman R., Zdobywanie wiedzy: poradnik podnoszenia kwalifikacji (magisteria, doktoraty,

habilitacje), Branta, Bydgoszcz - Gdańsk 2004.

Zenderowski R., Technika pisanie prac magisterskich : krótki przewodnik po metodologii pisanie pracy dyplomowej, CeDeWu, Warszawa 2005.

